

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΕ'

Τετάρτη 9 Φεβρουαρίου 2011 (Απόγευμα)

ΘΕΜΑΤΑ

Α. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Επικύρωση Πρακτικών, σελ. 5139
2. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 14ο και 19ο Δημοτικά Σχολεία Κερατσινίου, σελ. 5165
3. Αναφορά στην απόφαση του Ταξίαρχου της Αστυνομικής Διεύθυνσης Σερρών και τις αγροτικές κινητοποιήσεις, σελ. 5149,5150,5151,5152,5153,5163,5164,5165,5166,5167,5168,5186,5192
4. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 5151,5152,5172,5183,5184
5. Ανακοινώνεται ο θάνατος του πρώην Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας Μ. Έβερτ, σελ. 5164
6. Συλλυπητήρια αναφορά για το θάνατο του πρώην Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας Μ. Έβερτ, σελ. 5164,5166,5168,5170,5172
7. Επί του Κανονισμού, σελ. 5181,5182,5193,5207

Β. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης: "Διαρθρωτικές αλλαγές στο σύστημα υγείας και άλλες διατάξεις", σελ. 5139

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

Α. Επί της αναφοράς στην απόφαση του Ταξίαρχου της Αστυνομικής Διεύθυνσης Σερρών και τις αγροτικές κινητοποιήσεις:

ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. ,	σελ.5149,5152,5153,5167,5168,5186
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. ,	σελ.5150
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ,	σελ.5149,5150,5151,5164,5165,5166
ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ Ε. ,	σελ.5150,5151,5152
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ.5150,5152,5192
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Χ. ,	σελ.5163,5164,5165,5166,5168
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. ,	σελ.5150,5152,5167
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. ,	σελ.5168
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. ,	σελ.5149,5152,5166

Β. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΖΗΣΗ Ρ. ,	σελ.5151,5152
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. ,	σελ.5183,5184
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ,	σελ.5151,5152
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ.5151
ΝΙΩΤΗΣ Γ. ,	σελ.5172
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. ,	σελ.5183

Γ. Επί της συλλυπητήριας αναφοράς για το θάνατο του πρώην Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας Μ. Έβερτ:

ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Α. ,	σελ.5166
ΚΙΛΤΙΔΗΣ Κ. ,	σελ.5170
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Γ. ,	σελ.5172
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. ,	σελ.5164
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. ,	σελ.5167
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. ,	σελ.5164

ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ,	σελ.5164
ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ Ε. ,	σελ.5166
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. ,	σελ.5167
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. ,	σελ.5168
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. ,	σελ.5167

Δ. Επί του Κανονισμού:

ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ. ,	σελ.5181,5182,5193
ΚΟΥΡΑΚΗΣ Α. ,	σελ.5181,5182
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. ,	σελ.5207

Ε. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης:

ΑΗΔΟΝΗΣ Χ. ,	σελ.5206
ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ Ε. ,	σελ.5195,5196
ΒΑΓΓΙΩΝΑΣ Γ. ,	σελ.5145,5183,5204
ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ Δ. ,	σελ.5200,5201
ΒΑΡΔΙΚΟΣ Π. ,	σελ.5139,5203
ΓΕΙΤΟΝΑΣ Κ. ,	σελ.5193,5194
ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ.5198,5200
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ. ,	σελ.5202,5203
ΔΡΙΤΣΑΣ Θ. ,	σελ.5197,5198
ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ Η. ,	σελ.5189
ΚΑΡΥΔΗΣ Δ. ,	σελ.5171
ΚΑΣΣΑΡΑΣ Γ. ,	σελ.5196
ΚΙΛΤΙΔΗΣ Κ. ,	σελ.5170,5171
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Γ. ,	σελ.5172
ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,	σελ.5188,5189
ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ Ε. ,	σελ.5192
ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ Γ. ,	σελ.5140,5154,5162,5163,5194
ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ Δ. ,	σελ.5169
ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ Μ. ,	σελ.5147,5206
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. ,	σελ.5191
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. ,	σελ.5186,5187,5207,5208
ΛΕΒΕΝΤΗΣ Α. ,	σελ.5201,5202
ΛΟΒΕΡΔΟΣ Α. ,	σελ.5182,5183,5184,5185,5195,5198,5208
ΜΑΡΓΕΛΗΣ Σ. ,	σελ.5153
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ,	σελ.5182
ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ.5191,5192
ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ Α. ,	σελ.5180,5181
ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ - ΠΑΠΑΔΑΚΗ Ο. ,	σελ.5146,5147,5205
ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ Δ. ,	σελ.5173
ΠΑΡΑΣΥΡΗΣ Φ. ,	σελ.5187,5188
ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ Α. ,	σελ.5184,5185,5207
ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ Ν. ,	σελ.5197
ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ Ζ. ,	σελ.5181
ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ Μ. ,	σελ.5174,5179,5180,5190,5191,5200,5205
ΤΣΙΡΩΝΗΣ Δ. ,	σελ.5189
ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ Ν. ,	σελ.5169
ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ Σ. ,	σελ.5185
ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ Χ. ,	σελ.5145,5204,5205

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΓ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Β'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΟΕ'

Τετάρτη 9 Φεβρουαρίου 2011 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 9 Φεβρουαρίου 2011, ημέρα Τετάρτη και ώρα 18.08' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε Ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της Β' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΡΟΔΟΥΛΑΣ ΖΗΣΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

(ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ: Σύμφωνα με την από 9-2-2011 εξουσιοδότηση του Σώματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΟΔ' συνεδριάσεώς του, της Τετάρτης 9ης Φεβρουαρίου 2011, σε ό,τι αφορά στην ψήφιση στο σύνολό των σχεδίων νόμων του Υπουργείου Πολιτισμού και Τουρισμού: 1. «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας και της Κυβέρνησης της Τσέχικης Δημοκρατίας για συνεργασία στον τομέα του τουρισμού».

2. «Κύρωση της Συμφωνίας μεταξύ του Ομοσπονδιακού Συμβουλίου της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και της Κυβέρνησης της Ελληνικής Δημοκρατίας περί εισαγωγής, διαμετακόμισης και επαναπατρισμού πολιτιστικών αγαθών».

3. «Κύρωση του Μνημονίου Συνεργασίας (Μ.Ο.Υ) μεταξύ του Υπουργείου Πολιτισμού της Ελληνικής Δημοκρατίας και του Κρατικού Φορέα Διαχείρισης της Πολιτιστικής Κληρονομιάς της Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας σχετικά με τη συνεργασία για την πρόληψη της κλοπής, της παράνομης ανασκαφής, εισαγωγής και εξαγωγής πολιτιστικών αγαθών».)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης: «Διαρθρωτικές αλλαγές στο σύστημα υγείας και άλλες διατάξεις».

Στην πρωινή συνεδρίαση ψηφίστηκε το νομοσχέδιο επί της αρχής. Στη σημερινή απογευματινή συνεδρίαση θα συζητηθούν τα άρθρα του νομοσχεδίου και οι τροπολογίες ως μια ενότητα. Η διαδικασία έχει ως εξής: Θα μιλήσουν οι εισηγητές και οι ειδικοί αγορητές επί των άρθρων, στη συνέχεια θα ακολουθήσουν οι εναπομείναντες ομιλητές επί της αρχής και επί των άρθρων και τέλος θα μιλήσουν όσοι τυχόν Βουλευτές εγγραφούν.

Το λόγο έχει ο εισηγητής της Πλειοψηφίας, κ. Πυθαγόρας Βαρδίκος, για οχτώ λεπτά.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Στο άρθρο 5 αναφέρεται πως τα προγράμματα προμηθειών βασίζονται στους εγκεκριμένους προϋπολογισμούς, στις πραγματικές ανάγκες που περιγράφονται και αιτιολογούνται - υπάρχουν και ευθύνες για τους διοικητές που θα δώσουν ψευδή

αιτιολόγηση- και υπάρχουν απολογιστικά στοιχεία δεικτών. Είναι οι DRGS Diagnostic Related Groups, οι διαγνωστικά συσχετιζόμενες ομάδες σαν αυτές των ασθενών, των αναλώσιμων υλικών, των κλινών, των αποθηκών και όλων όσων εμπλέκονται. Είναι μια εξήγηση που πρέπει να δώσουμε.

Στο άρθρο 12 πρέπει να πούμε πως, με απόφαση της Συντονιστικής Επιτροπής Προμηθειών θα γίνεται ο διαγωνισμός και με τιμές Παρατηρητήριου. Ο μειοδότης που θα παίρνει τη δουλειά με τιμές κάτω του Παρατηρητήριου, θα αμείβεται με 5% έως 25% της διαφοράς της καλύτερης τιμής που θα επιτύχει από την τιμή κάτω του Παρατηρητήριου με την οποία πήρε τη δουλειά.

Στο άρθρο 14 τις καλύτερες τιμές που πετύχαμε τον Αύγουστο του 2010 θα τις μεταφέρουμε και στο διάστημα Ιανουαρίου-Ιουλίου του 2010. Αυτή η μεταφορά θα ωφελήσει το δημόσιο κατά εκατό περίπου εκατομμύρια.

Όσον αφορά τους φαρμακοποιούς μετά από τη διευκρίνιση ότι θα διπλασιαστούν τα φαρμακεία -γιατί μια διατύπωση που προϋπήρχε οδηγούσε στο συμπέρασμα ότι ουσιαστικά θα τριπλασιάζονταν τα φαρμακεία, επειδή έλεγε ότι θα ιδρυθούν νέα σε διπλάσιο αριθμό των υπαρχόντων και άρα πηγαίναμε σε τριπλάσιο αριθμό των λειτουργούντων- το θέμα ξεκαθάρισε. Θα είναι διπλάσια τα φαρμακεία στις περιοχές που απέχουν μέχρι εκατό μέτρα από την εξωτερική κεντρική πόρτα νοσοκομείων άνω των εκατόν πενήντα κλινών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Πώς γίνεται αυτό; Εγώ είμαι τεχνικός. Εκατό μέτρα έξω από την εξωτερική πόρτα...

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Ξεκινήστε από το σημείο που βρίσκεται -έτσι το υπολογίζω εγώ- η κεντρική πόρτα και προχωρήστε μέχρι εκατό μέτρα, είτε θα πάτε αριστερά, είτε θα πάτε δεξιά, σε τέτοια όμως απόσταση. Η λογική αυτό επιβάλλει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Βαρδίκο...

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Εφόσον είσαι στα εκατό μέτρα, ναι. Είπαμε να απέχεις εκατό μέτρα από το σημείο που βρίσκεται η κεντρική είσοδος.

Μετά απ' αυτό έχουν αποδεχθεί οι φαρμακοποιοί τα ν-1. Το ένα που μένει είναι το πληθυσμιακό.

Εδώ, βέβαια, πρέπει να ξεκαθαριστεί -και πιστεύω ότι θα γίνει- τι ακριβώς εννοεί η τωρινή διατύπωση. Δεν είμαι νομικός, μαθηματικός είμαι, αλλά με τη διατύπωση «ενός φαρμακείου ανά χίλιους κατοίκους σε επίπεδο τοπικών κοινοτήτων, όπου αυτές δεν υπάρχουν σε επίπεδο δημοτικών κοινοτήτων και όπου δεν υπάρχουν ούτε τοπικές ούτε δημοτικές κοινότητες σε επίπεδο δήμων» και με την αναφορά που λέει παρακάτω «σε τοπικές ή δημοτικές κοινότητες με πληθυσμό έως χίλιους κατοίκους επιτρέπεται η χορήγηση μιας άδειας φαρμακείου», εγώ καταλαβαίνω ότι σε μια κοινότητα ή σε ένα δήμο, όπως τους γνωρίζαμε πριν από το

1998, πριν τον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ», μέχρι χίλιους εννιακόσιους ενενήντα εννέα κατοίκους θα υπάρχει ένα φαρμακείο.

Από δύο χιλιάδες μέχρι δύο χιλιάδες εννιακόσιους ενενήντα εννέα κατοίκους θα είναι δύο, από τρεις χιλιάδες και πάνω θα είναι παραπάνω και έτσι θα προχωρά. Πιστεύω θα ήταν χρήσιμη μία διευκρίνιση από τους Υπουργούς.

Στο νομό μου, μια που έχω αναφερθεί σ' αυτό το παράδειγμα, υπάρχουν σήμερα είκοσι τέσσερα φαρμακεία. Εάν είναι αυτό που καταλαβαίνω, θα λειτουργήσουν άλλα τέσσερα. Διαφορετικά, θα λειτουργήσουν άλλα δεκατρία. Η διαφορά είναι μεγάλη και πρέπει να διευκρινιστεί.

Έρχομαι στο άρθρο 56. Για τους επικουρικούς ο λόγος της θεσμοθέτησής τους ήταν η κάλυψη αναγκών προβληματικών ορεινών και νησιωτικών περιοχών. Στην πορεία ήρθαν και τα μεγάλα κέντρα, ήρθαν και η Αθήνα με τη Θεσσαλονίκη. Πρέπει να ξαναγυρίσουμε στον αρχικό λόγο θεσμοθέτησης. Γι' αυτό σας κατέθεσα μία πρόταση. Όταν δεν εκδηλώνεται ενδιαφέρον για κάλυψη θέσεων στις προβληματικές ορεινές ή νησιωτικές περιοχές, ο σχετικός πίνακας να μένει ανοικτός και πέραν των δεκαπέντε ημερών και για τις περιοχές αυτές να επιτρέπονται κατ' εξαίρεση προσλήψεις, ενώ αν ο φορέας αδυνατεί, τη δαπάνη να καλύπτει η οικεία υγειονομική περιφέρεια. Ανάλογες ρυθμίσεις να υπάρχουν και για το επικουρικό προσωπικό. Σε εσάς τώρα η συνέχεια.

Επίσης, στο άρθρο 71 για τις μετατάξεις του προσωπικού των νοσηλευτικών ιδρυμάτων του ΕΣΥ και του ΕΚΑΒ καταργείτε –και σωστά το πράττετε– τα σχετικά άρθρα 71 και 74 του ν.3528/2007. Στη συνέχεια, λέτε ότι οι μετατάξεις σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 71 και 74 –βάζετε μέσα και το άρθρο 72 του ν.3528– επιτρέπονται μόνο μετά από σύμφωνη γνώμη του φορέα από τον οποίο φεύγει ο υπάλληλος. Ποτέ δεν θα θέλει ο φορέας, γιατί τα κενά υπάρχουν παντού, εκτός και αν εμπλέκονται πελατειακές εξυπηρετήσεις. Κακώς, όμως, κατά την άποψή μου, συμπεριλάβατε και το άρθρο 72. Αυτό αφορά τις παραμεθόριες. Ο νομοθέτης που θέσπισε το άρθρο 72, σύμφωνα και με την συνταγματική επιταγή του άρθρου 101 που υποχρεώνει γενικά τους νομοθέτες και τη διοίκηση να λαμβάνουν υπ' όψιν τους τις ιδιαιτερότητες των νησιών που είναι στην παραμεθόριο, ήθελε αυτές τις περιοχές να προστατεύσει. Κενά, έτσι και αλλιώς, υπάρχουν παντού. Επομένως, είναι προτιμότερο να καλύψουμε τα κενά της περιφέρειας, παρά τα κενά του κέντρου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι-

λίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω με τη ρύθμιση για τους αγροτικούς γιατρούς, το άρθρο 57. Λύνεται σχεδόν ιδανικά ένα διαχρονικό πρόβλημα. Δεν υπήρχε χρονιά που να μην παρουσιαστεί αυτό το πρόβλημα συνήθως στα πιο απομακρυσμένα και στα πιο προβληματικά αγροτικά ιατρεία, που έμεναν κενά, γιατί έληγε η θητεία των γιατρών και δεν υπήρχε αντικαταστάτης. Το επακόλουθο ήταν στη χειρότερη περίπτωση να είναι για μήνες άδεια τα ιατρεία και στην καλύτερη, μετά από πολλή δουλειά των αρμόδιων υπηρεσιών των Υπουργείων, να παρατείνεται τελικά η θητεία των απερχόμενων μέχρι να έρθουν οι καινούργιοι.

Κύριε Υπουργέ, η προκήρυξη είναι πολύ σωστή. Θα προτιμούσα, βέβαια, ο νόμος να λέει ότι παρατείνεται αυτόματα η θητεία τους και όχι να κάνουμε τον Υπουργό, που εμείς τον θέλουμε επιτελικό, γραφειοκράτη και να πρέπει να υπογράφει και εδώ υπουργικές αποφάσεις για παρατάσεις για αυτονόητα πράγματα, αφού ο νόμος έτσι τα ορίζει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον εισηγητή του ΠΑΣΟΚ, τον κ. Βαρδίκο.

Καλώ στο Βήμα τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Γεώργιο Βαγιωνά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Κυρία Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Με συγχωρείτε, κύριε Βαγιωνά.

Το λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Κουτρουμάνης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε, και ζητώ συγγνώμη από τον κύριο συνάδελφο.

Θέλω να πω ότι ζήτησα το λόγο, για να καταθέσω στα Πρακτικά νομοτεχνικές βελτιώσεις που αφορούν και το σχέδιο νόμου «Διαρθρωτικές αλλαγές στο σύστημα υγείας και άλλες διατάξεις» και την τροπολογία. Παρακαλώ να διανεμηθούν στους συναδέλφους, για να ενημερωθούν.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ. Γεώργιος Κουτρουμάνης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

Νομοτεχνικές Διορθώσεις στο Σχέδιο Νόμου «Διαρθρωτικές αλλαγές στο σύστημα υγείας και άλλες διατάξεις»

Κεφάλαιο Β

ΑΡΘΡΟ 17

1. Στην παρ. 2 του άρθρου 17 η φράση «ως προς τις παροχές τους σε είδος, ο Οργανισμός Περίθαλψης Ασφαλισμένων Δημοσίου (ΟΠΑΔ), όπως διαμορφώθηκε με τις διατάξεις του ν. 3655/08 (ΦΕΚ 58 Α'), σύμφωνα με τα οριζόμενα στις επιμέρους διατάξεις του παρόντος», αντικαθίσταται ως εξής: «ο Οργανισμός Περίθαλψης Ασφαλισμένων Δημοσίου (ΟΠΑΔ), όπως διαμορφώθηκε με τις διατάξεις του ν. 3655/08 (58 Α'), ως προς τις παροχές σε είδος».

2. Στην παρ. 4 του άρθρου 17 παραμένει μόνο το πρώτο εδάφιο και τα λοιπά εδάφια διαγράφονται.

3. Η παρ. 5 του άρθρου 17 καταργείται και η παρ. 6 αναριθμείται σε «5».

ΑΡΘΡΟ 19

1. Στην παρ. 2 του άρθρου 19 στην πρώτη σειρά η λέξη «προβλεπόμενες» διαγράφεται.
2. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 19 απαλείφεται.

ΑΡΘΡΟ 21

1. Στον τίτλο του άρθρου 21 αντικαθίσταται η λέξη «Διοικητή» με τη λέξη «Προέδρου».

ΑΡΘΡΟ 23

1. Στην ένατη σειρά της υποπερίπτωσης α της περίπτωσης Β της παραγράφου 1 του άρθρου 23, διαγράφεται η φράση: « οι περιφερειακές υπηρεσίες του Τομέα Υγείας Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων».

ΑΡΘΡΟ 26

1. Στο δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 26 η φράση «με κοινή απόφαση των Υπουργών Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης με βάση την αίτηση προτίμησης των υπαλλήλων», αντικαθίσταται από τη φράση **«με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης με συνεκτίμηση της αίτησης προτίμησης των υπαλλήλων».**

2. Στο τέταρτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 26 η φράση «μεταφέρονται στον ΕΟΠΥΥ» αντικαθίσταται από τη φράση **« μεταφέρονται και κατανέμονται μεταξύ του ΟΠΑΔ και του ΕΟΠΥΥ».**

3. Στην παρ. 2 του άρθρου 26 στο πρώτο εδάφιο μετά τη φράση «του π.δ. 275/2001», τίθεται κόμμα και προστίθεται η φράση **«, στο άρθρο 19 παρ. 1 του ν. 3144/2003 (111 Α΄) και στο άρθρο ενδέκατο παρ. 1 του Ν.3607/2007 (245 Α΄)».**

4. Το δεύτερο, τρίτο τέταρτο και πέμπτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 26 αντικαθίστανται ως εξής:

« Το πάσης φύσεως προσωπικό που υπηρετεί στην ΥΠΕΔΥΦΚΑ και στη Διεύθυνση Επιθεώρησης Υπηρεσιών Υγείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ μεταφέρεται στον ΕΟΠΥΥ, από την έναρξη λειτουργίας του, με την ίδια εργασιακή σχέση ή οργανική θέση, κλάδο και βαθμό που κατέχει. Από το προσωπικό αυτό, το διοικητικό προσωπικό μεταφέρεται στον ΕΟΠΥΥ με απόφαση του Υπουργού Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης ύστερα από αίτηση προτίμησης του. Το μεταφερόμενο στον ΕΟΠΥΥ προσωπικό της ΥΠΕΔΥΦΚΑ και της Διεύθυνσης Επιθεώρησης Υπηρεσιών Υγείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ τοποθετείται για μία πενταετία στην ΥΠΕΔΥΦΚΑ. Οι προϊστάμενοι των οργανικών μονάδων της ΥΠΕΔΥΦΚΑ και της Διεύθυνσης Επιθεώρησης Υπηρεσιών Υγείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ εξακολουθούν και μετά την ένταξη να ασκούν τα καθήκοντά τους ως προϊστάμενοι στις μονάδες αυτές.»

5. Η παράγραφος 5 του άρθρου 26 διαγράφεται και οι επόμενες παράγραφοι αναριθμούνται σε 5, 6, 7 και 8.

ΑΡΘΡΟ 29

1. Στο άρθρο 29 προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής: «**3. Οι συμβάσεις των εντασσόμενων φορέων εξακολουθούν να ισχύουν έναντι του Ε.Ο.Π.Υ.Υ.**»

ΑΡΘΡΟ 30

1. Στο άρθρο 30 η υπάρχουσα παράγραφος αριθμείται σε 1. και προστίθεται παράγραφος 2 ως εξής: «**2. Οι παροχές ασθένειας σε χρήμα που προβλέπονται από τους κανονισμούς παροχών των εντασσόμενων στον Οργανισμό κλάδων ή φορέων υγείας των Ασφαλιστικών Οργανισμών εξακολουθούν να χορηγούνται από τους φορείς αυτούς.**»

ΑΡΘΡΟ 32

1. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 32 μετά τη λέξη «Υποστήριξης» προστίθεται η φράση «**καθώς και το αποσπασμένο ή διατεθειμένο από το ΙΚΑ-ΕΤΑΜ σε εξειδικευμένες μονάδες ή τμήματα νοσοκομείων του ΕΣΥ.**»
2. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 32 διαγράφονται οι λέξεις «οργανική θέση».

ΑΡΘΡΟ 33

1. Στη δεύτερη σειρά της παραγράφου 4 του άρθρου 33 η φράση «κατά τα προβλεπόμενα στο ν. 3839/2010 (ΦΕΚ 51 Α)» διαγράφεται.

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΤΡΟΠΟΛΟΓΙΑ ΜΕ ΑΡ. 299/22/3-2-2011

ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ «Διαρθρωτικές αλλαγές στο σύστημα υγείας και άλλες διατάξεις»

Παράφορα τὴν τροπολογία ἔχει ὁ ΠΑΔ

- 1) Στη παράγραφο 2 του άρθρου 1 οι λέξεις «τέταρτο και πέμπτο» αντικαθίσταται με τη λέξη «έκτο»
- 2) Στη παράγραφο 6 του άρθρου 1 μετά την φράση «πέντε (5) ετών» προστίθεται η φράση «σε θέματα κοινωνικής ασφάλισης»
- 3) Στη παράγραφο 7 του άρθρου 1 η φράση «ένας από τα μέλη ως» αντικαθίσταται με την φράση «και ο»
- 4) Στη παράγραφο 22 του άρθρου 1 η λέξη «κοινή» και η φράση «Οικονομικών και» διαγράφεται
- 5) Στη παράγραφο 22 του άρθρου 1 η λέξη «πρόταση» αντικαθίσταται με τη λέξη «εισήγηση»
- 6) Στη παράγραφο 23 του άρθρου 1 η λέξη «μετακλητών» αντικαθίσταται με την φράση «με θητεία»
- 7) Στη παράγραφο 23 του άρθρου 1 στο τέλος του πρώτου εδαφίου προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Η θητεία τους λήγει με την με οποιοδήποτε τρόπο αποχώρηση του Προέδρου.»
- 8) Στη παράγραφο 25 του άρθρου 1 στο πρώτο εδάφιο η λέξη «προβλέπεται» αντικαθίσταται με τη λέξη «προβλέπονται».
- 9) Στη παράγραφο 25 του άρθρου 1 περίπτωση Β στο πρώτο εδάφιο μετά τη φράση «κατάλογο του Ι.Κ.Α.» προστίθεται η φράση «το οποίο έχει αποδεχθεί»
- 10) Στη παράγραφο 25 του άρθρου 1 περίπτωση Β στο πρώτο εδάφιο η φράση «περί αποδοχής του» διαγράφεται.
- 11) Στη παράγραφο 25 του άρθρου 1 περίπτωση Β υποπερίπτωση β η φράση «τον Φ.Π.Α» αντικαθίσταται με τη φράση «του Φ.Π.Α»
- 12) Στη παράγραφο 25 του άρθρου 1 περίπτωση Β υποπερίπτωση γ η φράση «τον Φ.Π.Α» αντικαθίσταται με τη φράση «του Φ.Π.Α»
- 13) Στη παράγραφο 28 του άρθρου 1 η λέξη «απόφαση» αντικαθίσταται με τη λέξη «εισήγηση».
- 14) Στο άρθρο 2 μετά τη φράση «παράγραφος 1 περ. β» προστίθεται η φράση «του παρόντος νόμου»
- 15) Στο άρθρο 2 στο τέλος η φράση «από την έναρξη λειτουργίας του Ε.Ο.Π.Υ.Υ» διαγράφεται.

))

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Παρακαλώ οι κατατεθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις να διανεμηθούν.

Κύριε Βαγιωνά, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην πρωτολογία είπαμε μερικά πράγματα. Είπαμε να αφήσουμε κάποιο χρόνο για τα άρθρα. Όμως, πάλι βλέπω ότι μόνο οκτώ λεπτά έχω. Έτσι, λοιπόν, εγώ θα ομαδοποιήσω τα άρθρα.

Από τα άρθρα 1 έως 16 καταψηφίζουμε με πολύ σθένος το άρθρο 12, διότι το άρθρο 12 κρίνει δύο εκδοχές. Η πρώτη του εκδοχή θα ισχύσει από την 1.1.2012. Το κάνατε εκ προθέσεως, γιατί δεν έχετε χρόνο. Ο νόμος θα ενεργοποιηθεί μετά από έξι μήνες, ώστε να κάνετε τις προετοιμασίες. Άρα, λοιπόν, θα δώσετε σε ιδιώτες, σε κάποιες εταιρείες, τις προμήθειες.

Επίσης, είναι και το άρθρο 14, το οποίο δεν το καταψηφίζουμε με τόσο δυνατή θέληση.

Η δεύτερη εκδοχή για το άρθρο 12 είναι η εξής. Είναι γεγονός ότι θέλετε να βάλετε τον ιδιωτικό τομέα, αλλά δεν μπαίνει έτσι. Θα μπορούσε να μπει εντελώς διαφορετικά και από τις προτάσεις που έκανα ο ίδιος σ' αυτό εδώ το Κοινοβούλιο. Είπα για τις προμήθειες των υλικών και των φαρμάκων ότι μπορείτε να πάρετε τις τρεις ακριβότερες χώρες της Ευρώπης και να πείτε «ποσοστό κέρδους 10%» και τα άλλα διαγράψτε τα. Όλα τα άλλα είναι εκ του πονηρού. Είναι πολύ πιο απλές προτάσεις απ' αυτές που με πολλή συγκατάβαση άκουσα από τον αξιότιμο Πρόεδρο του ΛΑΟΣ. Έκανε μία πρόταση για όλα τα νοσοκομεία. Πολύ πιο απλή πρόταση είναι αυτή που έκανε ο ομιλών πριν από δεκαπέντε ημέρες στην επιτροπή, όταν συνεδριάζαμε και μελετούσαμε τη συνταγογράφηση, τότε που δεν βάλατε τα υλικά. Δεν βάλατε τις εργαστηριακές εξετάσεις και καλά κάνατε και τις βάλατε.

Στα άρθρα 17 έως 33 δεν έχουμε λόγο, γιατί δεν είμαστε κατά του ενιαίου φορέα. Είμαστε κατά της μεθοδολογίας που ακολουθείτε. Έχουμε διαφορετική στρατηγική. Δεν μπορεί η Νέα Δημοκρατία να δεχθεί το άρθρο 19 που προβλέπει τους πόρους. Σας άκουσα χθες, κύριε Υπουργέ, που μιλήσατε για το 5,1% κρατήσεων από το δημόσιο. Εάν περιμένετε να ζητήσετε από τους συνταξιούχους το 2,55%, δηλαδή 0,7% φέτος και 0,75% τον άλλο χρόνο, για να πάτε στο 4%, δεν θα πω τη λαϊκή παροιμία που λέμε στην πατρίδα μου –δεν κάνει, είναι Κοινοβούλιο– αλλά θα πω ότι δεν βάφονται αυγά με αυτόν τον τρόπο. Είναι πολύ λίγα τα χρήματα τα οποία δίδετε.

Επίσης, δεν θα στηρίζουμε το άρθρο 32. Όλα τα άλλα άρθρα, από το 20 κ.λπ., είναι για αρμοδιότητες διοίκησης και δεν έχουμε κανένα λόγο να πούμε. Μπορεί να διαφέρουμε κάπου, αλλά εμείς θέλουμε την περιστολή των δαπανών, όχι την περικοπή αναγκαίων δαπανών για την υγεία. Εμείς θέλουμε την περιστολή της σπατάλης.

Λέτε για ένταξη των νοσοκομείων ΙΚΑ-ΕΤΕΑΜ στο ΕΣΥ. Το είπατε χθες. Μιλώ για ένα νοσοκομείο, στο οποίο θήτευσα επί είκοσι επτά χρόνια. Τότε είχε το νοσοκομείο μια πληρότητα 110% και έφερνε στο ΙΚΑ έσοδα, γιατί είχε συμβληθεί και με άλλα ταμεία. Σήμερα έχει μία πληρότητα 25%. Έκανα ερώτηση, δεν πήρα απάντηση και θα αναγκαστώ, κύριε Υπουργέ, από εβδομάδα να το ζητήσω δια της Βουλής, για να μάθω πόσα χρήματα πληρώνουμε στο Β' Νοσοκομείο ως ενοίκιο. Είναι μερικά εκατομμύρια ευρώ. Δεν μπορούμε να τα περνάμε έτσι, για να έχουμε 25% πληρότητα. Δεν μπορούμε, λοιπόν, να υιοθετήσουμε τέτοια πράγματα, να κόβουμε συντάξεις των 400 ευρώ και να χαρίζουμε εκατομμύρια σε οποιονδήποτε μεγαλόσχημο ιδιώτη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Δεν το ενοικιάσαμε τώρα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Η λειτουργία αυτού του νοσοκομείου αρχίζει από το 1975. Όπως είπε και ο κύριος Υπουργός, το συζητάμε είκοσι οκτώ χρόνια. Σήμερα τι συζητάμε; Δηλαδή, επί είκοσι οκτώ χρόνια όλες οι κυβερνήσεις που πέρασαν, ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας, ήταν άχρηστες; Εγώ δεν το υιοθετώ αυτό το πράγμα. Υιοθετείστε το εσείς. Όμως, δεν δέχεστε ότι μας το επέβαλε η Τρόικα, το μνημόνιο. Το είπαν οι μισοί συνάδελφοι της Συμπολίτευσης που πέρασαν από εδώ. Είναι κακό να ομολο-

γούμε την αλήθεια;

Από τα άρθρα 34 έως 40 που αναφέρονται στο φαρμακευτικό, ψηφίζουμε μόνο ένα που παίρνει την κοστολόγηση των φαρμάκων του Υπουργείου Υγείας. Όλα τα άλλα τα καταψηφίζουμε.

Ό,τι αναφέρεται στον κλάδο ιδιωτικών κλινικών και προνοιακών ιδρυμάτων – βασικά είναι το άρθρο 41 – ό,τι τροπολογία δώσαμε δεν κάνατε καμμία αποδεκτή, γι' αυτό το καταψηφίζουμε.

Τώρα, όσον αφορά τα κεφάλαια των άρθρων 42 και 43 που αναφέρεστε στις τρίτεκνες, πολύτεκνες, δεν μπορούμε να δεχθούμε, όταν υπάρχει μείζον δημογραφικό πρόβλημα, να ψηφίζουμε τέτοια άρθρα.

Άρθρα 45 έως 48. Είναι, αν δεν κάνω λάθος, το έκτο κεφάλαιο και επειδή έχουμε σωρεία διαμαρτυριών από τυφλούς, από κωφούς, από άτομα τα οποία έχουν κάποια μικρή αναπηρία διαβίωσης στο σπίτι, δεν δεχόμαστε ότι είναι ικανοποιητικά για τις κατηγορίες των ανθρώπων αυτών. Δεν παραφρόνησαν όλοι να ζητούν παράλογα πράγματα και επειδή τα είδαμε με πολλή προσοχή, δεν μπορούμε να τα στηρίξουμε.

Το άρθρο 50, αν δεν κάνω λάθος, το οποίο αναφέρεται στην προληπτική ιατρική, στον αθλητισμό και στη σωστή διατροφή, θα το υπερψηφίσουμε, γιατί είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Όσον αφορά τα άλλα άρθρα, τα οποία είναι στο υποκεφάλαιο για τους νοσηλευτές, για τους διασώστες –στο κεφάλαιο οκτώ– δεν έχουμε λόγο να τα υπερψηφίσουμε και δεν έχουμε λόγο να τα καταψηφίσουμε. Γι' αυτό επί των άρθρων αυτών, ψηφίζουμε λευκό. Διότι υπάρχουν και πολλά άλλα επαγγέλματα, τα οποία δεν μπήκαν στην κατηγορία μερικών προνομίων κατηγοριών που βάλατε, όπως είναι οι διασώστες των προνοιακών ιδρυμάτων. Δηλαδή οι διασώστες των νοσοκομείων που επιτελούν σοβαρό έργο, δεν μπορούν να έχουν την ίδια ισονομία; Επιβάλλεται να την έχουν.

Επίσης, δεν στηρίζουμε και το άρθρο 62, το οποίο αναφέρεται στις θέσεις των αναπληρωτών διευθυντών του ΕΣΥ. Δηλαδή κάνατε μία διαφορά στάθμης για διοικητικές υποχρεώσεις των γιατρών των πανεπιστημιακών και του ΕΣΥ που συνυπηρετούν. Δεν μπορεί δηλαδή να είναι ένας από τους τρεις που θα σας υποδείξει το πανεπιστήμιο, αναπληρωτής διοικητής, αλλά μπορεί να είναι και ένας διευθυντής του ΕΣΥ. Απλά πράγματα, αλλά, εν πάση περιπτώσει, είναι θέματα, τα οποία δημιουργούν ανισοροπίες μέσα στον ιατρικό κόσμο και γι' αυτό το καταψηφίζουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Αν χρειαστεί θα πάρω το λόγο και μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας τον κ. Γεώργιο Βαγιωνά.

Καλείται να λάβει το λόγο ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χαράλαμπος Χαραλάμπους.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χθες τοποθετηθήκαμε επί της αρχής και είπαμε ότι είναι ένα νομοσχέδιο, το οποίο δεν παίρνει βελτιώσεις και πρέπει άμεσα να αποσυρθεί. Σήμερα καταγγελλήκαμε από τον κύριο Υπουργό ότι λέμε να το αποσύρει, αλλά δεν έχουμε και προτάσεις. Βέβαια ουσιαστικά μ' αυτό που είπε ο Υπουργός φάσκει και αντιφάσκει, διότι πριν λίγες μέρες είπε ότι το ΚΚΕ έχει θέσεις, αλλά είναι σε διαμετρικά αντίθετη κατεύθυνση, ότι ένα τείχος χωρίζει τις θέσεις του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας για την υγεία, από τις θέσεις της Κυβέρνησης.

Επί των άρθρων, κυρία Πρόεδρε, πραγματικά όταν όλοι ισχυρίζονται και το δέχονται –και ο κύριος Υπουργός το δέχεται– ότι είναι πέντε νομοσχέδια, είναι 80 άρθρα περίπου και σεις θέλετε σε οκτώ λεπτά να τοποθετηθούμε, ουσιαστικά καταλαβαίνετε ότι κάτι τέτοιο είναι αδύνατο.

Τα δύο πρώτα κεφάλαια, δηλαδή από το άρθρο 1 μέχρι το άρθρο 33, εμείς τα καταψηφίζουμε στο σύνολό τους και λέμε πολύ σύντομα ότι τα πολλαπλά φαινόμενα απάτης και διαφθοράς και υπερτιμολογήσεων σε βάρος του δημόσιου συστήματος υγείας πρόνοιας, τα οποία διαχρονικά προβάλλουν όλες οι κυβερνήσεις, δεν είναι τυχαίο ότι παρά τα μέτρα που παίρνουν δεν μπορούν να τα αντιμετωπίσουν. Διότι η αιτία που τα δημιουργεί, το κέρδος, ο ανταγωνισμός και το κυνήγι της διεύρυνσης του ελέγχου των αγορών από τις επιχειρήσεις, όχι μόνο διατηρείται, αλλά ενισχύεται.

Η εξασφάλιση δωρεάν υπηρεσιών υγείας για το λαό προϋποθέτει αποκλειστικά δημόσιο σύστημα υγείας, κρατικό φορέα έρευνας, παραγωγής, εισαγωγής και διάθεσης φαρμάκων, προϊόντων βιοιατρικής τεχνολογίας και υγειονομικού υλικού. Άλλη λύση υπέρ των λαϊκών στρωμάτων δεν υπάρχει.

Για τον ΕΟΠΥΥ. Ουσιαστικά με έναν αχταρμά, τον οποίο το Υπουργείο φέρνει εδώ, ένα σύμπλεγμα δημόσιων φορέων και ιδιωτικών φορέων, μας λέει ότι λύνει το πρόβλημα της πρωτοβάθμιας υγείας. Ο ασφαλισμένος με ένα βιβλιάριο συνταγογράφησης θα τρέχει από τον ένα γιατρό στον άλλο και ουσιαστικά θα βάζει βαθιά, μα πολύ βαθιά το χέρι στη τσέπη, αφού ελάχιστα θα καλύπτει και ο ΕΟΠΥΥ και τα υπόλοιπα βέβαια θα τα πληρώνει ο ασφαλισμένος με ξεστό χρήμα, είτε είναι φάρμακα που έχουν βγει εκτός λίστας, είτε είναι ζωτικής σημασίας εργαστηριακές εξετάσεις που πάλι έχουν βγει εκτός λίστας κοκ.

Στο κεφάλαιο 3, στα άρθρα από 34 έως 40, γίνονται ρυθμίσεις σχετικά με τα φάρμακα και τα φαρμακεία. Εμείς λέμε ότι σ' αυτό αποτυπώνεται ένα σύνολο ρυθμίσεων στη διακίνηση του φαρμάκου με κριτήριο ότι αυτό αποτελεί εμπόρευμα. Είναι ρυθμίσεις στο έδαφος των κανόνων της αγοράς.

Ειδικότερα για το άρθρο 34 ψηφίζουμε κατά, γιατί το άρθρο ενισχύει την πορεία συγκέντρωσης του λιανικού εμπορίου σε ισχυρές επιχειρήσεις, πράγμα που στοχεύει η απελευθέρωση του επαγέλματος του φαρμακοποιού. Είναι σε βάρος των μικρών αυτοαπασχολούμενων φαρμακοποιών.

Στο άρθρο 35 ψηφίζουμε υπέρ. Απαιτούμε, όμως, η όποια μείωση της φαρμακευτικής δαπάνης να περάσει εξ ολοκλήρου υπέρ των ασφαλισμένων.

Στο άρθρο 36 ψηφίζουμε κατά. Είναι μέτρο που ενισχύει τη δημιουργία επιχειρηματικών ομίλων, είναι δηλαδή μέτρο ενταγμένο στη φιλομονοπωλιακή πολιτική της Κυβέρνησης.

Στο άρθρο 37 ψηφίζουμε υπέρ.

Στο άρθρο 38 ψηφίζουμε λευκό. Είναι ένα άρθρο που ρυθμίζει ό,τι αφορά τη μοιρασιά ανάμεσα σε καπιταλιστικές επιχειρήσεις, δηλαδή του εμπορικού και του βιομηχανικού κεφαλαίου.

Στα άρθρα 39 και 40 ψηφίζουμε λευκό.

Το άρθρο 41 αφορά τροποποιήσεις στην υπάρχουσα νομοθεσία σε ό,τι αφορά την επέκταση μείωσης, μεταστέγασης, αλλαγή χρήσης κ.λπ. ιδιωτικών κλινικών. Είναι ζητήματα που στο σύνολό τους διεκδικούσαν οι καπιταλιστές που δραστηριοποιούνται στο χώρο της υγείας. Ψηφίζουμε κατά.

Στα άρθρα 42 και 43 ψηφίζουμε κατά και λέμε ότι δεν αποδεχόμαστε οποιοδήποτε κριτήριο που δεν αναγνωρίζει την ιδιότητα του τρίτεκνου και του πολύτεκνου, όπως επίσης και οποιοδήποτε κριτήριο για τη μείωση ή την κατάργηση των επιδομάτων.

Στο άρθρο 44 ψηφίζουμε υπέρ. Θεωρούμε ότι είναι νίκη του κινήματος των τυφλών το ότι το ιδιωτικού δικαίου -ΗΛΙΟΣ λέγεται, αν θυμάμαι καλά- της Θεσσαλονίκης γίνεται ουσιαστικά δημοσίου δικαίου. Λέμε, όμως, σ' αυτό ότι πρέπει να μετατεθούν αμέσως όλοι οι υπάλληλοι στον ΚΕΑΤ, χωρίς επιλογή, διότι οι ανάγκες είναι τεράστιες και αυτά τα οποία λέγονται ότι έχει υπερπληθώρα προσωπικού δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα, όταν ξέρουμε ότι οι μαθητικής ηλικίας τυφλοί είναι πάνω από χίλιοι και οι ενήλικες πάνω από πέντε χιλιάδες.

Στο άρθρο 45 ψηφίζουμε κατά, καθώς και στο άρθρο 46. Λέμε ότι αυτά τα κέντρα πρέπει να είναι στην αποκλειστική ευθύνη του κράτους και να χρηματοδοτούνται 100% από τον κρατικό προϋπολογισμό.

Στο άρθρο 47 ψηφίζουμε υπέρ, γιατί δίνει τη δυνατότητα πρόσληψης προσωπικού.

Στο άρθρο 48 ψηφίζουμε λευκό.

Στο άρθρο 49 ψηφίζουμε κατά.

Στο κεφάλαιο 7, που είναι το άρθρο 50, είναι εκεί που πραγματικά ο κ. Αηδόνης δίνει τα ρέστα του για την υγιεινή και τη μεσογειακή διατροφή και για τον αθλητισμό. Βέβαια δεν μας λέτε, όταν με την πολιτική σας και με την πολιτική του μνημονίου οδηγείτε μαζικά εκατοντάδες χιλιάδες ελληνικού λαού κάτω από τα όρια της φτώχειας, στην εξαθλίωση και στην πείνα, θα πρέπει αυτοί οι άνθρωποι που ψάχνουν τους κάδους των απορριμμάτων, να κάνουν υγιεινή διατροφή; Μας είπατε βέβαια και μία άλλη φορά ότι μπορεί να μην έχουμε γυμναστήρια, αλλά θα ψάξουμε

και θα βρούμε κανένα δρόμο στη γειτονιά μας που δεν θα είναι πολυσύχναστος, για να αθλούμαστε.

Στο άρθρο 51 ψηφίζουμε λευκό.

Στο άρθρο 52 έχουμε τοποθετηθεί επανειλημμένα για την Ένωση Νοσηλευτών Ελλάδας. Θεωρούμε ότι το καταστατικό δεν διορθώνεται με επιμέρους διορθώσεις, γιατί είναι βαθιά αντιδραστικό. Ψηφίζουμε λευκό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Για τους διασώστες, στο άρθρο 53, ψηφίζουμε λευκό.

Στο άρθρο 54 ψηφίζουμε υπέρ.

Στο άρθρο 55 ψηφίζουμε κατά. Θεωρούμε ότι οι βασικοί μισθοί δεν έχουν καμμία σχέση με τις ανάγκες και είμαστε κατά ουσιαστικά αυτού του τύπου του πολυδιευθυντικού συστήματος που εισάγετε.

Στο άρθρο 56 ψηφίζουμε κατά, γιατί διαφωνούμε με το απαράδεκτο καθεστώς των επικουρικών σχέσεων εργασίας. Θεωρούμε ότι ο καθένας δικαιούται μία θέση μόνιμης και σταθερής δουλειάς.

Στο άρθρο 57 ψηφίζουμε υπέρ, γιατί δεν πρέπει να μένουν ακάλυπτα τα αγροτικά ιατρεία, αλλά η θέση μας είναι ότι πρέπει να καλύπτονται από γιατρούς με ειδικότητα, γενικούς γιατρούς και μπορεί να τοποθετείται και ο απόφοιτος της ιατρικής σχολής για να εκπαιδεύεται.

Στο άρθρο 58 ψηφίζουμε υπέρ.

Στο άρθρο 59 ψηφίζουμε κατά, γιατί ο βαθμός και η εξέλιξη πρέπει να δίνονται απρόσκοπτα.

Στο άρθρο 60 ψηφίζουμε λευκό.

Στο άρθρο 61 ψηφίζουμε κατά.

Στο άρθρο 62 ψηφίζουμε κατά.

Στο άρθρο 63 ψηφίζουμε λευκό. Βέβαια, στο κάθε ένα υπάρχει αιτιολογία, αλλά δεν υπάρχει ο χρόνος για να το αναπτύξω.

Στο άρθρο 64 ψηφίζουμε κατά.

Στο άρθρο 65 ψηφίζουμε κατά. Έχουμε τοποθετηθεί επανειλημμένα για τους αντικαπιταλιστικούς νόμους. Θεωρούμε ότι χρησιμοποιούν ένα σκέλος, μόνο την καταστολή.

Στο άρθρο 66 ψηφίζουμε υπέρ, επισημαίνουμε όμως ότι πρέπει να δίνονται ικανοποιητικοί βασικοί μισθοί.

Κυρία Πρόεδρε, θα σταματήσω εδώ ελπίζοντας ότι θα έχω και δευτερολογία για να συνεχίσω.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Χαράλαμπος.

Καλείται να λάβει το λόγο η ειδική αγορήτρια του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Ουρανία Παπανδρέου-Παπαδάκη.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επί των άρθρων οι παρατηρήσεις μας είναι συγκεκριμένες. Τις έχουμε καταθέσει και εγγράφως στην αρμόδια επιτροπή.

Κύριε Υπουργέ, θεωρούμε ότι η επανάσταση, όπως εσείς την χαρακτηρίζετε, στο χώρο της υγείας δεν γίνεται με μπαλώματα, δεν γίνεται με γενικότητες, με ασάφειες, χωρίς συγκεκριμένο πλαίσιο και χωρίς χρονοδιάγραμμα. Δεν γίνεται σε πιλοτικές βάσεις, γι' αυτό και επαναλαμβάνω ότι δυστυχώς δεν μπορούμε να αισιοδοξούμε, δεν μπορούμε να ψηφίζουμε τα περισσότερα από τα άρθρα. Θα τοποθετηθώ στη δευτερολογία μου σε ποια θα είμαστε θετικοί.

Ευχόμαστε ειλικρινά, βέβαια, να διαψευστούν για αυτή την απαισιοδοξία μας, γιατί εδώ θέλω ξανά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να τονίσω αυτό που για εμάς είναι πίστη, πως το όποιο σύστημα υγείας γίνεται για να υπηρετήσει αποκλειστικά και μόνο την υγεία και τον άρρωστο. Ούτε τους γιατρούς, ούτε τα φαρμακεία και οπωσδήποτε ούτε τους διαφόρους εμπλεκόμενους με την υγεία.

Θα αναφερθώ στο άρθρο 5 και στην παράγραφο 9. Θέλω να σας ρωτήσω ευθέως, κύριε Υπουργέ. Πιστεύετε αλήθεια και σαν νομικός, πως με βελούδινες ποινές και με κάτι πρόστιμα τα οποία είναι για γέλια για τους ανθρώπους που παρανομούν και χωρίς ουσιαστικά πειθαρχικά πρόστιμα, ότι θα αποτρέψετε και θα πολεμήσετε τη διαφθορά και τη διαπλοκή;

Εμείς πιστεύουμε ότι πρέπει να γίνουν αυστηρότερες οι ποινές για όλους τους εμπλεκόμενους στη διαχείριση της υγείας, να δούμε επιτέλους δημεύσεις περιουσιών, να δούμε ποινικές καταδίκες. Ας καθιερωθεί επιτέλους το πόθεν έσχες αυτών που έρχονται να διαχειριστούν το δημόσιο πλούτο της υγείας. Έτσι μόνο θα χτυπήσουμε τα φαινόμενα της διαφθοράς και της διαπλοκής και όχι με «ποινές-χάδι».

Στο άρθρο 19 νομίζω ότι μπορούμε να προσθέσουμε στους πόρους για τον ΕΟΠΥΥ και τα πρόστιμα. Κύριε Υπουργέ, εσείς πήγατε να θεσπίσετε ένα τσιγαρόσημο. Εγώ δεν θα το πω τσιγαρόσημο, θα το πω καρκινόσημο, γιατί υπάρχουν δυστυχώς ρυπογόνες εστίες και δεν θέλω να αναφερθώ σε συγκεκριμένες περιοχές όπου από τη ρύπανση του περιβάλλοντος, από συγκεκριμένες βιομηχανίες έχουμε αύξηση του καρκίνου. Αυτοί, λοιπόν, να πληρώνουν τα πρόστιά τους, να πηγαίνουν στον Εθνικό Οργανισμό Προσφοράς Υπηρεσίας Υγείας, ακριβώς για να υπηρετήσουν την υγεία του λαού.

Για το άρθρο 20 έχω αναφερθεί και στην επιτροπή. Όμως, κύριε Υπουργέ, νιώθω υποχρέωσή μου να επανέλθω και να τοποθετηθώ στα προσόντα του διοικητή, των υποδιοικητών και των εννέα μελών του Διοικητικού Συμβουλίου του ΕΟΠΥΥ. Δεν μπορεί αυτοί οι άνθρωποι, που ουσιαστικά θα διοικούν τη δημόσια υγεία της χώρας –βεβαίως θα έχουν προϊστάμενο τον Υπουργό Υγείας, αλλά νομίζω ότι αυτό δεν φτάνει- να έχουν, όπως απλά το αναφέρετε μέσα στο νομοσχέδιο, εμπειρία και επαγγελματική κατάρτιση. Με συγχωρείτε, αλλά για μένα ο λόγος είναι πασιφανής. Δεν μπορείτε να ξεφύγετε, ειλικρινά, από το κομματικό σας σύνδρομο. Η προσπάθειά σας είναι σε όλες αυτές τις νέες θέσεις που θα δημιουργηθούν και στους οργανισμούς, να τοποθετήσετε πάλι κομματικούς σας φίλους.

Γι' αυτό όπου ορίζονται τα προσόντα του διοικητή του ΕΟΠΥΥ και που επί λέξει αναφέρεται «διοικητική εμπειρία και κατάρτιση σε διοικητικά ή οικονομικά θέματα», προτείνουμε -και νομίζω ότι είναι υποχρέωσή σας να το δεχθείτε, κύριε Υπουργέ- ο άνθρωπος αυτός που θα διαχειριστεί την υγεία του ελληνικού λαού, να πρέπει τουλάχιστον να έχει τίτλους ανωτάτων ιδρυμάτων, να έχει μεταπτυχιακούς τίτλους, να έχει τίτλους στο management στην υγεία και όχι μόνο στα διοικητικά, αλλά και στα οικονομικά θέματα υγείας.

Πιστεύω ότι το πάθημα με όλους αυτούς τους κομματικούς εγκάθετους και από το ΠΑΣΟΚ και από τη Νέα Δημοκρατία που ζήσαμε στα διοικητικά συμβούλια των νοσοκομείων, η κατάσταση που έχει δημιουργηθεί, δεν έχει δώσει περιθώριο να αλλάξουμε και να δούμε ότι τις θέσεις αυτές πρέπει να τις δίνουμε όχι κομματικά, αλλά τις θέσεις αυτές πρέπει να τις έχουν –όπως πάρα πολύ σωστά είπε ο συνάδελφος- άνθρωποι ικανοί και χωρίς κομματικά γυαλιά.

Όσον αφορά στο άρθρο 26, που αναφέρεται στα θέματα του προσωπικού και την ένταξη των εργαζομένων στο ΙΚΑ, των γιατρών κ.λπ., εκεί, κύριε Υπουργέ, τοποθετηθήκαμε το πρώτο -τοποθετήθηκε και ο Πρόεδρος και όλοι οι συνάδελφοί μου- και το όλο θέμα είναι τόσο ασαφές και τόσο γενικό, που ειλικρινά ανησυχεί τους συναδέλφους και ρωτούν αν θα παραμείνουν οι συνάδελφοι του ΙΚΑ, που σήμερα είναι εκεί, μέχρι την συνταξιοδότησή τους; Θα μπορούν να έχουν τη δυνατότητα να συμβάλονται με το νέο φορέα και να κάνουν το ιατρείο του ΙΚΑ στο ιατρείο τους; Ποιες θα είναι οι συμβάσεις τους; Ποιες θα είναι οι συμβάσεις των νέων συμβεβλημένων γιατρών;

Αυτό, βέβαια, θα έπρεπε ήδη να το είχατε αποφασίσει, πριν φέρετε το νομοσχέδιο, όμως, κάλλιο αργά παρά ποτέ.

Είπε χθες ο κ. Κουτρουμάνης, ότι θα το συζητήσει ήδη αύριο με τους γιατρούς. Τέλος πάντων, εμείς θα ευχηθούμε το καλύτερο. Όμως, αντιλαμβάνεστε ότι πρέπει να δώσουμε δίκιο πλέον στους γιατρούς του ΙΚΑ, οι οποίοι έχουν ανησυχήσει τόσο πολύ.

Στο θέμα των φαρμακείων ειλικρινά δεν θα σταθώ. Έχει συζητηθεί πάρα πολύ. Ο Πρόεδρος μας έκανε την πρόταση το πρώτο να δοθούν οι άδειες στις τοπικές κοινωνίες, στους δήμους ή στις περιφέρειες. Πιστεύω, όμως, ότι πλέον το μόνο που σας διαχωρίζει, κύριε Υπουργέ, με τους φαρμακοποιούς είναι ούτε καν το πληθυσμιακό θέμα. Λέτε χίλιοι και είστε αμετακίνητος. Οι φαρμακοποιοί λένε χίλιοι πεντακάσιοι. Ειλικρινά πιστεύετε ότι δεν

μπορεί επιτέλους να δοθεί μια μέση λύση και να πούμε ότι συμφωνούμε έστω στο χίλια διακόσια ή στο χίλια τετρακόσια; Έτσι θα εκτονωθεί η κατάσταση, θα δώσετε μία λύση, για να τελειώνουμε. Δεν μπορεί ο κόσμος να ταλαιπωρείται περισσότερο και καθημερινά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Στις ιδιωτικές κλινικές έχουμε κάνει αρκετές προτάσεις. Λυπούμαι, γιατί, κύριε Υπουργέ, είδα ότι δεν έχετε υιοθετήσει απολύτως καμμία από τις προτάσεις μας.

Στα θέματα των πολυτέκνων και των τριτέκνων νικήσαμε -και αυτό βέβαια οφείλεται και στη δική σας την υποχώρηση- το πλαφόν των 40.000 ευρώ, αλλά κάναμε πολλές προτάσεις, γιατί εμείς το θέμα των πολυτέκνων και των τριτέκνων δεν το βλέπουμε ούτε κοινωνικά, ούτε εισοδηματικά, αλλά το βλέπουμε δημογραφικά και προσπαθούμε να προστατεύσουμε το εθνικό συμφέρον.

Προτείναμε, λοιπόν -και δεν το δεχτήκατε- ότι το επίδομα της τρίτεκνης και της πολύτεκνης μητέρας δεν μπορεί να είναι μικρότερο από το ποσό το οποίο λαμβάνει η πολύτεκνη μητέρα ως ισόβια σύνταξη.

Για το επικουρικό προσωπικό γενικά, είτε αυτό είναι στις προνοιακές υποδομές, είτε είναι στα νοσοκομεία, πιστεύουμε ότι είναι μια πολύ προσωρινή, πολύ πρόχειρη ρύθμιση, που δεν μπορεί να δώσει λύσεις. Οι χώροι αυτοί χρειάζονται μόνιμο προσωπικό, λειτουργούς με γνώση, με εμπειρία και κυρίως καρδιά για να υπηρετήσουν ένα δύσκολο κοινωνικό πρόβλημα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώστε, κυρία Παπανδρέου-Παπαδάκη.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Θα ήθελα στο άρθρο 55 να τοποθετηθώ στο θέμα των συναδέλφων γιατρών του ΕΣΥ. Πιστεύω ότι είναι οι πλέον κακοπληρωμένοι γιατροί της Ευρώπης, ενώ ο Έλληνας γιατρός είναι από τους καλύτερους μέσα στην Ευρώπη. Δεν μπορώ να δεχτώ για τους συναδέλφους μου το πλαφόν των 2.000 ευρώ, τη στιγμή κατά την οποία έχετε βάλει στις ΔΕΚΟ το πλαφόν των 4.000 ευρώ. Επιτέλους, έτσι κι αλλιώς πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι οι γιατροί είναι μια διαφορετική κοινωνική ομάδα.

Ανάμεσα στον Αναπληρωτή Διευθυντή και στο Συντονιστή Διευθυντή –είναι να εκπλαγεί κάποιος, κύριε καθηγητά- η διαφορά των δύο θέσεων αυτών είναι ένα ευρώ; Έτσι αποτιμάται η αξία του συντονιστή γιατρού με δεκαπέντε χρόνια σπουδών, προσφοράς, προσπάθειας, για να είναι σωστός και αποδοτικός στον άρρωστό του; Δηλαδή, κύριε Υπουργέ, νομίζω ότι εδώ προσβάλλετε κατάφωρα τους νοσοκομειακούς γιατρούς. Βεβαίως δεν θέλετε να το ακούσετε, εμείς όμως θα το καταγράψουμε, γιατί εδώ προσβάλλετε μία πολύ μεγάλη ομάδα επιστημόνων και ειλικρινά δεν το θέλουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το επαναληπτικό κουδούνι λήξης χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Θα συνεχίσω στη δευτερολογία μου, κυρία Πρόεδρε, για κάποια άλλα θέματα και θα τοποθετηθούμε επί των άρθρων.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε την κ. Παπανδρέου, αλλά παρακαλώ να τηρείται ο χρόνος, διότι έχετε ήδη εξαντλήσει και τη δευτερολογία σας.

Ο ειδικός αγορητής του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Μιχάλης Κριτσωτάκης, έχει το λόγο.

Ορίστε, κύριε Κριτσωτάκη, έχετε το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα να ξεκινήσω λέγοντας ότι εκτός από το νομοσχέδιο και εκτός από τις μεγάλες διαφωνίες που έχουμε, υπάρχουν και προβλήματα που τρέχουν αυτήν τη στιγμή.

Μπορώ να σας πω για το θέμα του «Βενιζέλειου» Νοσοκομείου στο Ηράκλειο, κύριε Υπουργέ και κύριε Υφυπουργέ, κύριε Τιμοσίδη, ότι υπάρχει ένα μείζον ζήτημα αυτήν τη στιγμή που αφορά σε εκατόν πενήντα ειδικευόμενους γιατρούς, οι οποίοι με διάφορες παραλείψεις και λάθη που έγιναν, δεν μπορούν να πληρωθούν. Νομίζω ότι πρέπει να λάβετε γνώση γι' αυτό το θέμα και ότι πρέπει να πάρετε και κάποια μέτρα, διότι δεν είναι ένας ή δύο

άνθρωποι, είναι αρκετοί. Μαζί με όλα τα προβλήματα εκείνα που αναφέρατε και που κάνετε μια κριτική σαν να αφορά σε τρίτους και όχι σε εσάς που κυβερνήσατε, είναι και αυτά, τα οποία συμβαίνουν αυτήν τη στιγμή.

Να μην, όμως, κατευθύνει στο ζήτημα και να μιλήσω κατ' αρχάς για τα κεφάλαια του νομοσχεδίου.

Στο πρώτο κεφάλαιο, το οποίο θα έπρεπε να είναι οπωσδήποτε ένα ξεχωριστό νομοσχέδιο και λόγω της αυτοτέλειας του θέματος των προμηθειών των νοσοκομείων αλλά και λόγω της βαρύτητας του θέματος, γίνεται πράξη το πρώτο στάδιο ιδιωτικοποίησης των λειτουργιών των δημόσιων νοσοκομείων. Θεσμοθετείται στην ουσία η εκχώρηση σε ιδιώτες, η αρμοδιότητα διαγωνισμών προμηθειών, η σύναψη και η εκτέλεση σύμβασης προμηθειών προϊόντων και υπηρεσιών.

Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις δεν διασφαλίζουν την οριστική έξοδο από τον φαύλο κύκλο της υπερτιμολόγησης των υλικών, της καθυστέρησης αποπληρωμής, της προκλητής ζητήσης που διακινείται και αναπαράγει τα χρέη των νοσοκομείων. Απεναντίας, θεωρούμε, ότι όλες αυτές οι ρυθμίσεις δεν πρόκειται να έχουν αποτελέσματα και τα φαινόμενα υπερτιμολόγησης και προκλητής ζητήσης θα συνεχίσουν και μετά την ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου και παρά τα αντίθετα που μας λένε.

Ειδικότερα, με τον προτεινόμενο τρόπο αμοιβής του ιδιώτη προμηθευτή από πέντε έως είκοσι πέντε επί της θετικής διαφοράς μεταξύ της μειοδοτικής του προσφοράς και του τελικού οικονομικού αποτελέσματος, του ποσού, δηλαδή, που υποτίθεται ότι θα εξοικονομηθεί, βάσει των απολογιστικών στοιχείων που καταρτίζει σε έκθεσή του ο ίδιος ο ιδιώτης, οδηγούμαστε στο μονόδρομο της χαμηλότερης τιμής και συνήθως της απαράδεκτης ποιότητας των υλικών με τις γνωστές αρνητικές επιπτώσεις στην περίθαλψη των ασθενών αλλά και στο τελικό κόστος, που πολλαπλασιάζεται λόγω της ακαταλληλότητας πολλών υλικών.

Αναφέρθηκαν πολλοί -που είναι και ειδικοί, γιατί είναι γιατροί- σε ορισμένα από αυτά και με παραδείγματα ότι «πήγα στο νοσοκομείο και είδα αυτό». Άκουσα συγκεκριμένα συνάδελφο Βουλευτή που έλεγε: «δεν μπορούσαν να μου κάνουν τα ράμματα, διότι τα υλικά ήταν...κ.λπ.», αλλά, εν πάση περιπτώσει, αυτά είναι περιπτώσεις που όμως δεν είναι μεμονωμένες.

Και για να μην ξεχνάμε για ποιον γίνεται όλη αυτή η μνημονιακή αναπροσαρμογή -το αναφέραμε και πριν- προβλέπεται η δυνατότητα σύναψης σύμβασης με εμπορικές τράπεζες για τη χρηματοδότηση των προγραμμάτων προμηθειών και την εξόφληση των προμηθευτών προμηθευτών έτσι τη δημιουργία κοινοπραξιών, που εμείς λέμε ότι θα λειτουργήσουν τελικά ως καρτέλ. Μπορεί να λένε εσείς ότι δεν είναι η πρόθεσή σας, αλλά η ζωή άλλα φτιάχνει. Όλη αυτή τη διαδικασία ιδιωτικοποίησης τη θεωρούμε απαράδεκτη και θα καταψηφίσουμε φυσικά όλο αυτό το πρώτο κεφάλαιο.

Στο δεύτερο κεφάλαιο έχουμε βέβαια ένα άλλο και ξεχωριστό νομοσχέδιο, όπου γίνεται προσπάθεια από το υπουργικό επιτελείο να μας πείσουν ότι με τη σύσταση του ΕΟΠΥΥ καθιερώνεται η Πρωτοβάθμια Φροντίδα Υγείας, ενώ εμείς διαβλέπουμε ότι δεν υπάρχουν εκείνα τα στοιχεία, τα οποία θα μπορούσαν να εξασφαλίσουν αυτό το οποίο λέτε ότι θα γίνει. Αλλά δεν πρόκειται παρά για μια προσπάθεια αναδιοργάνωσης των ασφαλιστικών φορέων, που παρέχουν υπηρεσίες υγείας μέσα από την ένταξή τους σε ένα κοινό σχήμα χωρίς αλλαγή του περιεχομένου των υπηρεσιών προς το καλύτερο.

Πρόκειται στην ουσία για τη δημιουργία ενός ενιαίου καταναλωτή που θα αγοράζει υπηρεσίες αγοράς και από τον ιδιωτικό τομέα με όρους όμως ελεύθερης αγοράς. Είναι αυτό που λέμε δράσεις που πηγαίνουν προς την ιδιωτικοποίηση ή αν θέλετε αρχικά στην εμπορευματοποίηση. Άλλωστε, η πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας δεν είναι για τους ιδιωτικούς κολοσσούς, τόσο επικερδής όσο είναι η θεραπεία.

Το μόνο που κάνει η Κυβέρνηση με αυτήν την κίνηση είναι να δώσει στους ιδιώτες ακόμη μεγαλύτερο κομμάτι από την πίτα. Ούτε στο ΕΣΥ εντάσσονται οι υπηρεσίες υγείας των ασφαλιστικών ταμείων, ούτε δημιουργούν ένα ολοκληρωμένο και καθολικό δημόσιο σύστημα πρωτοβάθμιας φροντίδας. Αντίθετα, μπορούμε με ασφάλεια να υποθέσουμε με βάση την εμπειρία και τη συγ-

κυρία ότι πρόκειται για παροχή ενιαίου υποβαθμισμένου πακέτου υπηρεσιών με το βάρος να πέφτει στα πολυϊατρεία του ΙΚΑ με τις γνωστές δυσλειτουργίες.

Επίσης, με το πρόσχημα της ένταξης των νοσοκομειακών μονάδων του ΙΚΑ στο ΕΣΥ θα κλείσουν τουλάχιστον τα νοσοκομεία του ΙΚΑ που στεγάζονται σε ενοικιαζόμενα κτήρια και θα υπάρξει μείωση του συνολικού αριθμού των υφιστάμενων νοσοκομειακών κλινών. Αποτελεί και αυτό προετοιμασία για τις επερχόμενες καταργήσεις και συγχωνεύσεις των νοσοκομειακών μονάδων που εμείς λέμε -και θα δούμε αν είναι έτσι, αλλά εμείς πιστεύουμε ότι θα είναι έτσι- ότι θα συμβεί. Άλλη μια απόδειξη ότι όλη η πολιτική που εφαρμόζεται ως υλοποίηση του συνεχώς τροποποιούμενου και συνεχώς προς το χειρότερο μνημονίου είναι μια συνολική πολιτική είναι το άρθρο 26 του παρόντος νομοσχεδίου με το οποίο επιχειρείται η επέκταση και η καθιέρωση ελαστικών μορφών απασχόλησης σε δημόσιους φορείς της πρόνοιας, αλλά και η ευελιξία στη μετατροπή και στη μεταφορά οργανικών θέσεων από ένα Νομικό Πρόσωπο Δημοσίου Δικαίου σε ένα άλλο, διευκολύνοντας έτσι τις επικείμενες συγχωνεύσεις και καταργήσεις φορέων υγείας και κοινωνικής αλληλεγγύης. Σ' αυτό το δεύτερο κεφάλαιο εννοείται ότι δεν θα ψηφίσουμε κανένα άρθρο.

Στο τρίτο κεφάλαιο ή καλύτερα στο τρίτο νομοσχέδιο που αφορά τα φαρμακεία, το φάρμακο και τις φαρμακευτικές εταιρείες θα ήθελα να επισημάνω για άλλη μια φορά ότι υπήρξε ένας προανατολισμός με βάση το αρχικό σχέδιο για τους φαρμακοποιούς και ανατρέπει τα όσα επί ένα μήνα συζητούσαν στο διάλογο που είχε ο κύριος Υπουργός ότι έχει γίνει. Θεωρούμε ότι αυτό είναι τακτική από την πλευρά του Υπουργείου. Και είπαμε και χθες και τις προηγούμενες μέρες στην επιτροπή και σε όλες τις συνεδριάσεις της επιτροπής ότι ενώ δέχοντε φραστικά και λεκτικά ορισμένα πράγματα, αυτά είτε δεν μπαίνουν στο νομοσχέδιο, είτε μπαίνουν, αλλά από κάτω γίνονται εσωτερικές υφαιρέσεις με τέσσερα ή πέντε συγκεκριμένα πράγματα που φέρνουν το φαρμακείο σε μια θέση που σε λίγο χρονικό διάστημα θα παρακαλά στην ουσία ή, εν πάση περιπτώσει, θα είναι εκτεθειμένο σε μονοπωλιακές καταστάσεις, οι οποίες διαφαίνονται ότι έρχονται. Και σ' αυτό δεν θα ψηφίσουμε.

Έρχομαι στο τέταρτο κεφάλαιο από το άρθρο 41 και μετά. Προωθείται μία ρύθμιση εύλογη και λογική -θα έλεγα- για τη μνημονιακή πολιτική της Κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ στο χώρο της υγείας. Ουσιαστικά διευκολύνεται η γιγάντωση του ιδιωτικού τομέα της υγείας με το κεφάλαιο αυτό και τη λογική του, με την επέκταση των ιδιωτικών κλινικών ως προς τις κτηριακές υποδομές, την ανάπτυξη νέων τμημάτων, μονάδων και εργαστηρίων και βέβαια την αύξηση των κρεβατιών. Τα πράγματα νομίζω ότι εδώ είναι καθαρά. Είναι σκανδαλώδης η παράγραφος 1 του άρθρου, η οποία ενώ αναφέρει ότι το δικαίωμα επέκτασης του συνολικού αριθμού κλινών μπορεί να ασκηθεί μία φορά, επιτρέπει σε όσους είχαν ασκήσει το δικαίωμα της επέκτασης παλαιότερα να το ασκήσουν μια φορά ακόμα κατά το ήμισυ των προβλεπόμενων ποσοστών για πρώτη φορά.

Να πω και για το πέμπτο κεφάλαιο που αφορά τα οικογενειακά επιδόματα για τις πολύτεκνες και τις τρίτεκνες οικογένειες. Παρά το ότι αποσύρθηκε το εισοδηματικό κριτήριο, πράγμα που ζητούσαμε και εμείς, υπάρχουν άλλα ζητήματα που δεν έχουν διευθετηθεί και γι' αυτό εξακολουθούμε να είμαστε αρνητικοί απέναντι σ' αυτό παρά το ένα θετικό που είμαστε υποχρεωμένοι βέβαια να το αναγνωρίσουμε.

Στο έκτο κεφάλαιο, στα άρθρα 44 έως 49 το κορυφαίο θέμα είναι η επέκταση και καθιέρωση ελαστικών μορφών απασχόλησης σε δημόσιους φορείς της πρόνοιας, αλλά και η ευελιξία στη μετατροπή και μεταφορά οργανικών θέσεων από το ένα πρόσωπο στο άλλο. Αυτό είναι σοβαρό, διότι δεκάδες είναι τα νοσοκομεία σε όλη τη χώρα που έχουν ελλείψεις στο ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό, που ξεπερνάνε και το 40% των οργανικών θέσεων και θα ισχύσει τελικά και στον τομέα της υγείας ο απαράδεκτος κανόνας του 5 προς 1 παρά τις διαβεβαιώσεις ότι ο ευαίσθητος χώρος της υγείας δεν θα θιγεί από τον περιορισμό των προσλήψεων. Άλλωστε, το επικαιροποιημένο μνημόνιο δεν αφήνει και πολλά περιθώρια σ' αυτήν την περίπτωση. Όπως, όμως, αναφέραμε και παραπάνω, ενιαία είναι η πολιτική του μνη-

μονίου και παρά τις αντίθετες διαβεβαιώσεις που είναι σαφέστατες εδώ, αλλά είναι λεκτικές, εμείς βλέπουμε στα άρθρα να συμβαίνουν τα αντίθετα. Και εδώ πρέπει να αναφερθούμε οπωσδήποτε στο απίστευτο βάλε-βγάλε της ρύθμισης για το Κέντρο Εκπαίδευσης και Αποκατάστασης Τυφλών που μόνο ως εμπαιγμός των ενδιαφερομένων μπορεί να εκληφθεί.

Για τα άρθρα 50-51 στο έβδομο κεφάλαιο που αφορούν οργανωτικά ζητήματα του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης να πούμε ότι η Γενική Διεύθυνση Δημόσιας Υγείας μετονομάζεται και συγκροτείται τελικά από εννιά διευθύνσεις με την ανάλογη στελέχωση. Εδώ κάποιος μπορεί να εστιάσει στις αρμοδιότητες και στις ειδικότητες που στελεχώνουν τις διευθύνσεις, αλλά κυρίως στην υπονόμηση του δημόσιου χαρακτήρα της απεξάρτησης. Και αυτό είναι σημαντικό, αφού αφαιρέθηκε μεν η ευθεία αναφορά σε ιδιωτικά κέντρα απεξάρτησης που γίνονταν στο αρχικό σχέδιο μετά τις αντιδράσεις των φορέων, όπως το ΚΕΘΕΑ, το «18 άνω» και άλλα, αλλά παραμένουν γενικές εκφράσεις, όπως «φορέων αντίστοιχου έργου, μονάδες αντιμετώπισης της εξάρτησης, άλλων φορέων που λειτουργούν προγράμματα» που πιθανόν υπονοούν ιδιωτικές μονάδες.

Επίσης, με τη δημιουργία των τριών διευθύνσεων που αφορούν τον αθλητισμό μετά τη διάσπαση της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού αποδυναμώνεται η δυνατότητα άσκησης ενιαίας αθλητικής πολιτικής από έναν επιτελικό φορέα που θα ήταν το σωστότερο και θα οδηγηθούμε στην παραλυτική ισορροπία των αλληλοεπικαλύψεων και της έλλειψης συντονισμού, δηλαδή, αυτό που περιγράφει το άρθρο 50.

Και να πάω στο όγδοο κεφάλαιο και στα άρθρα 52-77. Είναι σημαντικά ζητήματα αυτά που ανοίγει αυτό το κεφάλαιο. Εγώ θα τα πω συνοπτικά, αφού ο χρόνος είναι πολύ περιορισμένος:

Το πρώτο είναι η δυνατότητα να διοικούνται περισσότερα του ενός νοσοκομεία από το ίδιο πρόσωπο ως διοικητή, ανοίγοντας έτσι το δρόμο για συγχωνεύσεις.

Το δεύτερο είναι η δυνατότητα είσπραξης από τα νοσοκομεία του ΕΣΥ πάσης φύσεως εσόδων, νοσηλίων, εξετάσεων, ιατρικών πράξεων μέσω πιστωτικών καρτών, δείχνοντας έτσι ξεκάθαρα μια πρόθεση, κατά τη γνώμη μας, για ιδιωτικοποίηση της λειτουργίας των δημόσιων νοσοκομείων και της καταβολής από τους πολίτες χρεμάτων για την περίθαλψή τους, εκτός κοινωνικής ασφάλισης.

Το τρίτο είναι η ακύρωση πρόσφατων θεσμοθετημένων κατακτήσεων των νοσοκομειακών γιατρών με το ν. 3754 που έχει να κάνει με τις βαθμίδες στην ιεραρχία. Τελευταίο είναι η ομηρεία μερίδας των εργαζομένων στα νοσοκομεία και στο ΕΚΑΒ, αφού εξαιρούνται, αν ερμηνεύουμε σωστά το άρθρο, από συγκεκριμένες ρυθμίσεις που αφορούν στη διαδικασία των μετατάξεων που είχε προβλεφθεί και κάποιοι πρόλαβαν και έκαναν χρήση. Μιλώ για το άρθρο 72.

Για ένα προς ένα τα άρθρα, νομίζω ότι θα υπάρξει μία ευκαιρία να πούμε ποια από αυτά ψηφίζουμε «κατά» ή «παρών», διότι είναι φανερό ότι στα περισσότερα είμαστε αρνητικοί και θα ψηφίσουμε «κατά».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον ειδικό αγορητή του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Μιχάλη Κριτσωτάκη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Μαρκόπουλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, σας ευχαριστώ και ευχαριστώ και τους συναδέλφους για την ανοχή.

Ένα τέταρτο είναι ότι πριν τελειώσει η πρωινή συνεδρίαση η Νέα Δημοκρατία ζήτησε να έρθει στη Βουλή ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη, σχετικά με μια απόφαση σημερινή του Ταξίαρχου της Αστυνομικής Διεύθυνσης Σερρών που απαγορεύει την κίνηση και τη στάθμευση γεωργικών οχημάτων από 8^η πρωινής της σήμερα μέχρι 8^η πρωινής της Παρασκευής, όπως επίσης κάθε δημόσια ή υπαίθρια συνάθροιση ή πορεία ή πραγματοποίηση ή απόπειρα συνάθροισης. Αυτή η απόφαση της Αστυνομικής Διεύθυνσης καταλύει σοβαρές συνταγματικές ελευθερίες και ανοίγει την πόρτα σε μία επικίνδυνη τακτική για την Κυβέρνηση. Θέλουμε, λοιπόν, να μας διευκρινίσει ο Υπουργός Προστα-

σίας του Πολίτη σήμερα πόσο λειτουργεί αυτή η απαγόρευση ακόμα και για απόπειρα συνάθροισης. Το λέω έτσι διαβάζοντας από μέσα. Διότι καταλαβαίνει κανείς ότι τα πράγματα δεν είναι πια απλά.

Κατά την εκτίμησή μας η Κυβέρνηση, αφού έδωσε τη χώρα με το μνημόνιο, επιχειρεί να αφαιρέσει σοβαρά δικαιώματα των πολιτών και δη συνδικαλιστικά και διεκδικητικά. Δεν λέμε να καταλυθεί το κράτος σε καμιά περίπτωση. Μεταξύ, όμως, του άσπρου και του μαύρου πρέπει να ξέρουμε ότι κρύβονται σοβαρές επιταγές της Μεταπολίτευσης που ξεκίνησαν από το 1974 και μετά.

Εξακολουθούμε να μην έχουμε απάντηση αν ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη θα έρθει να απαντήσει στη Βουλή. Η Νέα Δημοκρατία θα περιμένει, θα ξαναπαρέμβει σήμερα στην απογευματινή συνεδρίαση, μέχρι να δούμε αν η Κυβέρνηση έχει την ευαισθησία, αν έχει το λόγο, αν ο Ταξίαρχος λειτουργήσει μόνος του ή αν, εν πάση περιπτώσει, ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη έχει ξεφύγει τελείως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Το λόγο έχει ο κ. Λαφαζάνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κοιτάξτε, το θέμα το είχα εγείρει από χθες και υπήρχε σιωπή από τα κυβερνητικά Έδρανα. Χθες είπα στην ομιλία μου ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος για το νομοσχέδιο ότι ο Αστυνομικός Διοικητής Σερρών επέβαλε στρατιωτικό νόμο στον νομό του. Απαγόρευσε συναθροίσεις και συγκεντρώσεις, παραβιάζοντας κατάφωρα το Σύνταγμα. Δεν είναι δυνατόν από τη χθεσινή καταγγελία που έκανα μέχρι σήμερα η Κυβέρνηση να σιωπά, να μην θέλει να δώσει στοιχειώδεις εξηγήσεις.

Η χώρα, κυβερνάται, κυρία Πρόεδρε, πραξικοπηματικά πλέον με βάση το μνημονιακό πρόγραμμα, το οποίο, όπως ξέρετε, εφαρμόζεται κατά παραβίαση του Συντάγματος. Ψηφίστηκε κατά παραβίαση του Συντάγματος και εφαρμόζεται κατά παραβίαση του Συντάγματος. Ακολούθησαν μνημόνιο 2, μνημόνιο 3, πάμε για το μνημόνιο 4 και η Βουλή δεν αποφαινεται περί αυτών. Η πραξικοπηματική αντισυνταγματική διακυβέρνηση συνεχίζεται. Ταυτόχρονα, η χώρα λειτουργεί με μία συμφωνία δανειοδότησης, η οποία δεν έχει κυρωθεί από τη Βουλή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώστε, κύριε Λαφαζάνη. Έχει περάσει το ένα λεπτό για το συγκεκριμένο θέμα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Ταυτόχρονα, η χώρα μετατρέπεται εξαιτίας των επιλογών του μνημονίου και των πραξικοπημάτων σας σε ένα απέραντο ποινικοστάσιο.

Αυτήν την ώρα σε όλες τις κοινωνικές κατηγορίες εφαρμόζονται διώξεις και ερχόσαστε δια του Αστυνομικού Διευθυντή των Σερρών, προκειμένου να αντιμετωπίσετε -υποτίθεται- κινητοποιήσεις αγροτών και εργαζομένων στη ΕΝΚΛΩ, στα Ενωμένα Κλωστήρια, να απαγορεύσετε τις συναθροίσεις. Όχι μόνο τις συναθροίσεις παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, αλλά και την υποψία συναθροίσεων, τις οποίες δεν ξέρω ποιος θα υποψιάζεται και θα παίρνει μέτρα και θα τις ακυρώνει. Αυτό είναι τρομερό. Δεν έχει ξαναγίνει. Εγώ από τα χρόνια της Χούντας έχω να δω τέτοιου είδους αποφάσεις. Λυπάμαι πάρα πολύ, αλλά οφείλετε κάποιες εξηγήσεις και κυρίως να ανακαλέσετε άμεσα αυτήν την κατάπτυστη απόφαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Λαφαζάνη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, κ. Χαλβατζής.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, προχθές τη Δευτέρα, επειδή γίνονταν κινητοποιήσεις των αγροτών σε όλη τη χώρα, ειδικότερα στις Σέρρες, συνελήφθησαν και οδηγήθηκαν στο κρατητήριο σιδηροδρόμοι πέντε ή έξι συνδικαλιστές αγρότες. Κάνουμε μία παρέμβαση στον Υπουργό Δημόσιας Τάξης. Τώρα έχουμε ένα καινούργιο βήμα.

Το ερώτημα είναι πού πάει η κατάσταση. Χρειάζεται μια απάντηση και ο κύριος Υπουργός καλό είναι να έρθει και να εξηγήσει το γιατί. Το «αποφασίζουμε και διατάσσουμε» όλοι καταλαβαίνουμε ότι ξεφεύγει από όλα τα όρια και τα πλαίσια. Νομίζουμε ότι, πριν έχουμε κανένα παραπέρα ολίσθημα, πρέπει να συζητή-

σουμε, να ενημερώσει τη Βουλή και να έχουμε μια επίσημη κυβερνητική τοποθέτηση, γιατί ο Αστυνομικός Διευθυντής προφανώς από μόνος του ούτε αποφάσεις παίρνει ούτε μπορεί να ανακηρύσσεται... να μην το χαρακτηρίσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Χαλβατζή.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού, κ. Ροντούλης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, το θέμα είναι ιδιαίτερα σοβαρό, γιατί αρχίζει να μαζεύεται μία επικίνδυνη εκρηκτική ύλη στην κοινωνία. Χαρακτηριστικά παραδείγματα: Στην Κερατέα έχουμε ήδη έναν εκνευρισμό. Το κίνημα των πολιτών «δεν πληρώνω» αρχίζει να φουσκώνει. Αγρότες οδηγούνται στα κρατητήρια σιδηροδρόμων. Οι γιατροί και οι φαρμακοποιοί βρίσκονται σε αναβρασμό. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι οι καταστάσεις τείνουν να γίνουν εκρηκτικές και βεβαίως πώς απαντά η Κυβέρνησή σας; Απαντά με μία προϊούσα αυταρχικότητα, απαντά με κυνισμό και ο όποιος κοινωνικός διάλογος προτείνεται από την ίδια είναι μόνο για την τήρηση των προσχημάτων και τίποτα παραπάνω. Και το πλέον εξοργιστικό είναι το εξής: Ενώ κάνετε ενώπιον της κοινωνίας αυτήν την επίδειξη ισχύος και αγνοείτε τις εύλογες ανησυχίες του ελληνικού λαού, συζητάτε μόνο και υποχωρείτε μόνο έναντι των λαθρομεταναστών.

Η θρυαλλίδα, κυρία Πρόεδρε, που θα οδηγήσει πιθανόν σε επικίνδυνες και εκρυθμες καταστάσεις είναι ένα αίσθημα που αρχίζει να εμπεδώνεται στον ελληνικό λαό. Ποιο είναι αυτό το αίσθημα; Οι Έλληνες αρχίζουν να νοιώθουν ξένοι μέσα στην ίδια τους τη χώρα και αυτό είναι πάρα πολύ επικίνδυνο για την πολιτική και την κοινωνική σταθερότητα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Ροντούλη.

Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Εγώ άκουσα εχθές το βράδυ τον κ. Λαφαζάνη να θέτει το θέμα των Σερρών. Το μεσημέρι δεν άκουσα τον κ. Μαρκόπουλο, είχαμε Υπουργικό Συμβούλιο. Ο κύριος Υπουργός Προστασίας του Πολίτη είναι στο Υπουργικό Συμβούλιο ακόμα, εμείς οι τέσσερις φύγαμε για να έρθουμε στην Ολομέλεια. Συνεπώς, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, δεν μπορώ να ξέρω λεπτομέρειες που αφορούν θέματα του Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη και έτσι να είμαι ακριβής και στον κ. Χαλβατζή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Να ενημερωθεί ο Πρωθυπουργός αμέσως. Εδώ είναι συνταγματικά δικαιώματα που καταπατώνται.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ πολύ που μου το θυμίσατε, κύριε συνάδελφε, δεν το ήξερα! Σας ευχαριστώ πάρα πολύ!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ε, μα, προφανώς. Αλλιώς θα είχε αντιδράσει. Θα είχε ζητήσει την ανάκληση.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Σας ευχαριστώ πάρα πολύ που μου θυμίζετε κάτι που δεν ξέρω! Ευχαριστώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Το θεωρεί ασήμαντο φαίνεται. Πότε θα έρθει; Όταν ξεσηκωθούν και οι πέτρες;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Νικολόπουλε, σας παρακαλώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ακούστε, κυρία Πρόεδρε.

Συνεπώς δεν έχω την ενημέρωση επί των πληροφοριών. Λόγου χάριν, ο κ. Χαλβατζής έθεσε άλλο θέμα τη Δευτέρα. Ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη θα έρθει να απαντήσει.

Όμως, αν ο συνάδελφος, ο κ. Μαρκόπουλος μιλάει για τον Προμαχώνα, δεν χρειάζομαι πληροφόρηση, του απαντάω και μόνος μου.

Κύριε συνάδελφε, το να αποκόπτεται τη χώρα, επειδή έτσι νομίζεις ότι είναι καλό...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Σας είπα για την απόπειρα συναθροίσεων. Να μας πείτε: Από δύο και πάνω; Από τρεις και πάνω; Τι είναι η απόπειρα συναθροίσεων; Εξηγήστε μας. Μην μου λέτε τώρα για τη διακοπή κυκλοφορίας, δεν το ανέφερα καν.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής

Αλληλεγγύης): Θα παρακαλέσω πάρα πολύ να με αφήσει να πω αυτά που θέλω να πω ο κύριος συνάδελφος.

Επαναλαμβάνω: Εάν είναι για το κλείσιμο των συνόρων της χώρας ως μορφή μίας διεκδίκησης, δεν χρειάζεται κανένας Υπουργός αυτής της Κυβέρνησης τον αρμόδιο Υπουργό για να απαντήσει. Ναι, κύριε συνάδελφε, η χώρα δεν μπορεί να είναι στα χέρια κανενός. Η χώρα ανήκει στους πολίτες της, οι οποίοι εκφράζονται με τρόπο συντεταγμένο, κάνουν πολιτικές επιλογές ως λαϊκή κυριαρχία και από εκεί και πέρα η νομιμοποιημένη από τη λαϊκή κυριαρχία Κυβέρνηση ασκεί τα καθήκοντά της κατά το Σύνταγμα και τους νόμους.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ένας ταξιαρχος μπορεί να εμποδίζει την κυκλοφορία των πολιτών; Μπορεί να αντιλαμβάνεται και για το ποιος αποπειράται και, τι;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κυρία Πρόεδρε, στους συναδέλφους οι οποίοι με έναν έμμεσο τρόπο αλλά πολύ σαφή υποστηρίζουν αυτές τις ενέργειες, ανεξαρτήτως σε ποιο κόμμα και αν ανήκουν ή αν δεν ανήκουν και σε κανένα κόμμα, έχω να απαντήσω το εξής: Η χώρα είναι μια χώρα ανοικτή. Η χώρα δεσμεύεται από διεθνείς υποχρεώσεις, οι οποίες έχουν ρήτρες μέσω των οποίων υποβάλλονται κυρώσεις. Το να αποκλείεις τη χώρα είναι επιλογή αντεθνική και η Κυβέρνηση αυτό προφανώς και δεν θα το επιτρέψει.

Κύριε συνάδελφε, όμως, θέλω να σχολιάσω κάτι -και με αυτό να κλείσω- με το οποίο τελειώσατε την παρέμβασή σας. Αναφέρομαι στον αγαπητό συνάδελφο της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Μαρκόπουλο. Είπατε: «Δεν λέμε να καταλυθεί και η τάξη. Δεν λέμε να καταλυθεί το κράτος». Συμπληρώνω: Απλώς λέτε να καταλυθεί το κράτος. Και σε αυτό, κυρία Πρόεδρε, εμείς δεν θα επιδείξουμε την παραμικρή ανοχή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Συγχαρητήρια!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Και εμείς λέμε ότι δεν μπορεί ο λαός να μπει στο γύψο, κύριε Υπουργέ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Έχει ζητήσει το λόγο ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ και πρέπει να τον λάβει το λόγο. Οι άλλοι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι έχετε ήδη μιλήσει.

Κύριε Μπεντενιώτη, έχετε το λόγο.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το θέμα «μπήκε» στην πρωινή συνεδρίαση από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας. «Μπήκε» με τέτοια σοβαρότητα που μετά έφυγε, δεν περίμενε να ακούσει ούτε την απάντηση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Σας άκουσα από το μόνιτορ. Η Βουλή έχει εκσυγχρονισμένες μεθόδους.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Εγώ δεν μπορούσα να το μαντέψω αυτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Με συγχωρείτε, αν θέλετε να σας επαναλάβω τι είπατε.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Το κατάλαβα, όμως εγώ δεν μπορούσα να το μαντέψω αυτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ξαναπείτε για τις συντεχνίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Σας παρακαλώ.

Κύριε Μπεντενιώτη, συνεχίστε.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Δεν μίλησα για συντεχνίες αγροτών...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τι λέτε; Τα Πρακτικά τα έχετε δει;

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Βεβαίως και ξέρω πολύ καλά τι είπα εγώ. Δεν χρειάζεται να δω τα Πρακτικά για να θυμηθώ τι είπα.

Εξήγησα λοιπόν, απαντώντας στον κ. Μαρκόπουλο, τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας, ότι η απόφαση για την οποία μιλάει δεν καταλύει κανένα συνταγματικό δικαίωμα. Οι συνταγματολόγοι, αν τη διαβάσουν, ξέρουν πολύ καλά να μας πουν τι είναι εκείνο που περιορίζει. Περιορίζει την οποιαδήποτε προσπάθεια να περιοριστούν δικαιώματα συνταγματικώς κατοχυρωμένα και τίποτα παραπάνω.

Δεν αντιλαμβάνομαι γιατί ξαναπήκε το θέμα στην απογευματινή συνεδρίαση, στην κατ' άρθρον συζήτηση του νομοσχεδίου.

Προφανώς η Νέα Δημοκρατία δεν μπορεί να υπερασπιστεί τη θέση της στο νομοσχέδιο, απόδειξη ότι ελαχιστότατοι Βουλευτές της...

(Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

...μίλησαν, όπως είναι και απόδειξη ότι μάχεται το νομοσχέδιο, όπως είχε εναντιωθεί και στο Εθνικό Σύστημα Υγείας το 1983 και δεν το ψήφισε, δεν ψήφισε ούτε τότε μια κοινωνική επανάσταση, για ένα νέο κοινωνικό κράτος. Το ίδιο επιχειρεί και σήμερα. Έρχεται, λοιπόν, η Νέα Δημοκρατία, που είναι γνωστή η πολιτεία της τα τέσσερα πέντε τελευταία χρόνια, να διδάξει εμάς που έχουμε κάνει σκληρότερους και πιο συνεπείς αγώνες για τη λαϊκή κυριαρχία και τα λαϊκά και ατομικά δικαιώματα.

Θα ήθελα λοιπόν, κυρία Πρόεδρε, να πω στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας να μελετήσει καλά την απόφαση, να δει τη στάση και τη συμπεριφορά της Κυβέρνησης, με πόσο σεβασμό αντιμετωπίζει και τις κινητοποιήσεις και τις απεργίες.

Όμως, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, όλα αυτά, κατοχυρωμένα από το Σύνταγμα, δεν μπορεί να παραβιάσουν τα σύνορα, τα οποία είναι σύνορα των ελευθεριών και να εμποδίσουν τα δικαιώματα της υπόλοιπης κοινωνίας. Δεν μπορεί κανείς μας να παραβιάσει με τη συμπεριφορά του -διεκδικώντας το οποιοδήποτε δικαίωμα- το δικαίωμα του άλλου.

Άρα, είναι σαφέστατη η απάντηση και απορώ πολύ γιατί ξαναέρχεται το θέμα. Πρέπει να μιλήσουμε για τα άρθρα και την προοπτική ενός συστήματος υγείας που έρχεται να υπηρετήσει την κοινωνία και τον πολίτη, που η Νέα Δημοκρατία δεν το θέλει, γιατί υπηρετεί άλλα μεγάλα οικονομικά συμφέροντα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Μπεντενιώτη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Πάνω σ' αυτό;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Για ένα λεπτό όμως, κύριε Μαρκόπουλε, σας παρακαλώ πολύ, γιατί πρέπει να συζητήσουμε για τα άρθρα του νομοσχεδίου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Για ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε, αλλά καταλαβαίνετε ότι ορισμένα ζητήματα είναι πολύ πιο σοβαρά από το παρόν σχέδιο νόμου, που επίσης είναι εξαιρετικά σοβαρό βέβαια, αλλά αυτά είναι σημαντικά.

Κύριε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπε, αγαπητοί Υπουργοί της Κυβέρνησης και κύριοι συνάδελφοι, η χαραμάδα που ανοίγει επάνω στις Σέρρες δεν είναι ούτε τυχαία ούτε απλή.

Πρώτα απ' όλα πρέπει να ενημερωθείτε, κύριε Υπουργέ -βεβαίως δεν είστε υποχρεωμένος να το ξέρετε- ότι οι αγρότες δεν ζήτησαν να κλείσουν τα σύνορα, να παραταχθούν ζήτησαν, και μάλιστα με αποφάσεις των εκλεγμένων οργάνων. Αν η Κυβέρνηση βρίσκεται υπό καθεστώς φοβίας, αυτό δεν δικαιολογεί το να παίρνει τέτοιες αποφάσεις.

Δεύτερον, ούτε και εμείς στηρίξαμε ποτέ τον αποκλεισμό των συνόρων. Σας υπενθυμίζω την παρέμβαση του Αντώνη Σαμαρά όταν είχε γίνει αυτό. Άλλο αυτό όμως και άλλο το να φτάσουμε στην απαγόρευση της απόπειρας συνάθροισης. Είναι δύο, τρεις; Πόσες είναι οι συναθροίσεις, κύριοι συνάδελφοι; Να έρθει ο Υπουργός να μας πει.

Κύριε συνάδελφε, «στερνή μου γνώση να σε είχα πρώτα». Θυμάστε τον αποκλεισμό του λιμανιού του Πειραιά από τους αγρότες της Κρήτης, με επικεφαλής τον σημερινό Πρωθυπουργό και τότε Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εσείς δεν είστε Πειραιώτης Βουλευτής; Διαμαρτυρηθήκατε ποτέ; Τα σύνορα δεν είναι σημείο εξωτερικού εμπορίου; Πώς λοιπόν σήμερα έρχεστε και υπεραμύνετε για ζητήματα τα οποία είχατε καταλύσει λίγους μήνες πριν, ούτε δύο χρόνια; Άρα, λοιπόν, σπείρατε ανέμους, θα θερίσετε θύελλες. Και φοβισμένοι όμως αυτή τη στιγμή...

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Κύριε Μαρκόπουλε...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε συνάδελφε, δεν θέλετε να τα ακούσετε;

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Όχι, δεν θέλουμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Θα τα ακούσετε όμως! Θα τα ακούσετε για να ακούσει και η Κυβέρνηση και ο ελληνικός λαός σε τι καθεστώς δημοκρατίας ζούμε.

Κλείνω με το εξής. Μπορεί να είναι σύννομο, κύριε Υπουργέ, είναι δημοκρατικό όμως; Είναι ο τρόπος με τον οποίο θα συνδιαλεχθείτε με τους κοινωνικούς εταίρους; Ο εξαφανισμένος Υπουργός Πολιτικής Προστασίας θα έρθει εδώ να μας πει πέντε κουβέντες; Το ζητάει η Αξιωματική Αντιπολίτευση. Είναι υποτιμητικό; Θέλουμε να μας δώσει απαντήσεις για να μπορούμε και εμείς να μιλήσουμε στους πολίτες, αφού εσείς δεν μιλάτε, τους στέλνεται τον ταξίαρχο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Είναι στο Υπουργικό Συμβούλιο ο κύριος Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Νομίζω ότι το θέμα έχει εξαντληθεί.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κυρία Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Αφήστε και το Προεδρείο να πει την άποψή του. Δεν μπορώ να έχω άποψη, κύριε Λαφάζανη;

Ακούστηκαν όλες οι απόψεις των κομμάτων πάνω στο συγκεκριμένο θέμα, θα έλεγα και με περίσσειμα χρόνου και ανοχής του Προεδρείου σ' αυτό το θέμα. Νομίζω ότι αυτό που ζητάει ο κ. Μαρκόπουλος μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο Κοινοβουλευτικού Ελέγχου...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τι λέτε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): ...και να καλέσετε τον Υπουργό. Μπορούμε τώρα να λύσουμε το θέμα αυτό, κύριε Μαρκόπουλε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Μην απαντάτε για λογαριασμό του κυρίου Υπουργού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Δεν απαντώ...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Θα έρθει ο Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι!

Είναι δημοκρατικό αυτό, κύριε Μαρκόπουλε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, υποχρεωτικό δεν είναι τίποτα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Μαρκόπουλε, θα με αφήσετε να μιλήσω; Ρωτήσατε πριν αν είναι δημοκρατικό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Να ακούγεται μέσα στο Κοινοβούλιο ότι απαγορεύονται οι συγκεντρώσεις και το Προεδρείο μας λέει να κάνουμε απλά μια ερώτηση;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Σας παρακαλώ, κύριε Νικολόπουλε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Η ευαισθησία σας...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Νικολόπουλε. Έχω δείξει πολύ μεγάλη ανοχή και στο χρόνο και στη διαδικασία...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν κάνετε χάρη σε κανένα. Είναι ζήτημα Δημοκρατίας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): ...και έχω το δικαίωμα να κατανοήσω το άγχος και το άγος των συναδέλφων Βουλευτών...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Για τα ατομικά δικαιώματα έγιναν αγώνες. Δεν κάνετε χάρη σε κανέναν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Δεν σας έδωσα το λόγο, κύριε Νικολόπουλε!

Κύριε Μαρκόπουλε, θέλω να σας απαντήσω στο θέμα που θέσατε. Το Προεδρείο, στο θέμα που θέσατε το μεσημέρι, ενημέρωσε -όπως συνεχίζει και κάνει και τώρα- τον αρμόδιο Υπουργό για να έρθει να δώσει μια απάντηση. Δεν μπορούμε να σας απαντήσουμε ούτε εκ μέρους της Κυβέρνησης, η οποία είναι εδώ και έκανε την τοποθέτησή της, όπως και οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν ζήτησα αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Από εκεί και πέρα δεν καταλαβαίνω τι ζητάτε από το Προεδρείο, το κόμμα σας και συγκεκριμένα εσείς, να ανοίξουμε ένα γύρο ομιλιών γι' αυτό το θέμα, με εισηγητές και Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους; Να μου πείτε ακριβώς τι θέλετε, για να μην έχετε και παράπονα από το

Προεδρείο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Θέλετε να σας απαντήσω;
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Παρακαλώ, έχετε το λόγο, χωρίς όμως ψιθύρους από δίπλα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Εγώ, κυρία Πρόεδρε, δεν έκανα μομφή στο Προεδρείο, απευθύνθηκα στην Κυβέρνηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ο συνάδελφός σας όμως δεν με άφησε να πάρω το λόγο. Δεν άφησε το Προεδρείο να πάρει το λόγο!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ξεκινήσατε, λοιπόν, να μας λέτε να κάνουμε κοινοβουλευτικό έλεγχο και εγώ σας απαντώ ότι η Αξιωματική Αντιπολίτευση, για τόσο σοβαρά και επείγοντα ζητήματα, επιθυμεί να έρθει ο Υπουργός να μας μιλήσει. Ο κοινοβουλευτικός έλεγχος έπεται των εξελίξεων, πολύ απλά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Συνεπώς το Προεδρείο ενημερώνει τον Υπουργό ότι θέλετε να έρθει για να απαντήσει ως προς αυτό το θέμα και έτσι ικανοποιείται το αίτημά σας, και της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και των άλλων Κοινοβουλευτικών Ομάδων.

Ο κ. Μπεντενιώτης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ έχει το λόγο.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, αντιλαμβάνομαι ότι είναι πλεονασμός, αλλά είναι υποχρέωση για λόγους δεοντολογίας.

Ακούστηκε ότι είναι εξαφανισμένος ο Υπουργός. Αν αυτή την ποιότητα κοινοβουλευτικής λειτουργίας και έκφρασης επιθυμεί να έχει η Νέα Δημοκρατία, αυτή την χαρακτηρίζει, γιατί δηλώθηκε, από τον κ. Λοβέρδο, για το πού είναι ο κύριος Υπουργός και ότι θα έρθει να απαντήσει, με απόλυτη σαφήνεια.

Δεύτερον, όποιος διαβάσει με πολλή προσοχή το εδάφιο β' της παραγράφου 1 της απόφασης θα δει ότι δεν αναφέρεται ούτε σε συνάθροιση ούτε σε πορεία. Αυτό που αναφέρεται εκεί γι' αυτά τα δύο σημεία σχετίζεται με ό,τι αναφέρεται στο προηγούμενο εδάφιο.

Στο προηγούμενο εδάφιο τι κάνουν; Προσδιορίζουν και προστατεύουν τη διέξοδο και την είσοδο της χώρας, σαφέστατα. Άρα, αυτή η απόφαση δεν έρχεται να παραβιάσει κανένα δικαίωμα, απεναντίας έρχεται να προστατεύσει δικαιώματα και αυτά είναι τα δικαιώματα της ίδιας της χώρας μας.

Όσον αφορά τον Πειραιά, έχει κριθεί η παρουσία του κ. Παπανδρέου στον Πειραιά και στην προέκταση της κινητοποίησης των αγροτών. Μετά απ' αυτό το γεγονός, για το οποίο εσείς...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Η απόφαση του ταξίρχου καλύπτεται πολιτικά, λοιπόν, από το ΠΑΣΟΚ. Αυτό μας λέτε.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Ο Κανονισμός δεν επιτρέπει να μιλάτε, κύριε συνάδελφε, αν δεν ζητήσετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Το ζήτημα το επιτρέπει.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Εγώ σας λέω ότι παραβιάζετε την ποιότητα της κοινοβουλευτικής λειτουργίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Για την ποιότητα υπάρχει το Προεδρείο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Σας παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι!

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Ναι, αλλά από τη στιγμή που δεν μπορώ να μιλήσω, είμαι υποχρεωμένος εγώ να...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Μιλάτε τόσο ώρα!

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Μα, με εμποδίζει ο συνάδελφός σας! Διότι εδώ –σας παρακολουθώ, κύριε Μαρκόπουλε– είστε κράχτης και όχι Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος. Αυτό παρακολουθώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τι λέτε, κύριε συνάδελφε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Κύριε Μπεντενιώτη, συνεχίστε την τοποθέτησή σας!

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Αφήστε με, λοιπόν, να τελειώσω!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Μήπως θα μου γράψετε και τα κείμενα; Είστε καταπληκτικός! Εσείς θέλετε να μας γράφετε και τα κείμενα!

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Όσον αφορά την παρουσία του κ. Παπανδρέου στον Πειραιά, αυτή η παρουσία τον έκανε Πρω-

θυπουργό και εκφράζει τη χώρα μας στη διεθνή πολιτική σκηνή, για να τη βγάλει και από την κρίση στην οποία τη φέρατε εσείς, αλλά και επιπλέον να δικαιώσει το κοινωνικό κράτος για το οποίο μαχόμαστε σήμερα στη συζήτησή μας στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Μου επιτρέπετε, κυρία Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Επειδή το θέμα έχει κλείσει, ζητώ την κατανόηση των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων των άλλων κομμάτων, που πήραν ήδη το λόγο για το συγκεκριμένο θέμα.

Εφόσον εδόθη απάντηση –και δια στόματος του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου και της Κυβέρνησης και του Προεδρείου– ότι θα έρθει ο Υπουργός να απαντήσει γι' αυτό το θέμα, σας παρακαλώ, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, να προχωρήσουμε στο νομοσχέδιο, δείχνοντας πραγματικά τη σοβαρότητα που έχει το παρόν νομοσχέδιο και το ενδιαφέρον που έχουμε όλοι μας γι' αυτό το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Όταν, λοιπόν, θα πάρετε το λόγο για το νομοσχέδιο, ως Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, θα κάνετε και όποιες άλλες παρατηρήσεις θέλετε. Έχουμε φύγει από το νομοσχέδιο. Είμαστε εκτός νομοσχεδίου εδώ και αρκετή ώρα.

Παρακαλώ, λοιπόν, το Βουλευτή Λευκάδας του ΠΑΣΟΚ...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Μα, κυρία Πρόεδρε!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Δεν είναι σωστό αυτό, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Δηλαδή ο κ. Χαλβατζής, ο κ. Ροντούλης και ο κ. Λαφαζάνης ζητούν, λοιπόν, το λόγο για ένα λεπτό ακόμη. Έχετε το λόγο, κύριοι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι.

Ορίστε, κύριε Χαλβατζή, έχετε το λόγο για ένα λεπτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κυρία Πρόεδρε, νομίζω ότι ο Υπουργός απάντησε πλήρως, αλλά άνοιξε ένα καινούργιο θέμα. Είπε ότι είναι αντεθνική πράξη ουσιαστικά οι κινητοποιήσεις των αγροτών στον Προμαχώνα. Αυτό είπε. Έρχεται και επανέρχεται μια αλήθεια, ότι, για να περάσει μια κατά βάση αντεργατική και αντιλαϊκή πολιτική, πρέπει να συνοδεύεται από MAT, από δακρυγόνα, από τις δυνάμεις καταστολής. Δεν χρειάζεται να έρθει ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης. Τα είπε ο κ. Λοβέρδος.

Να είναι, όμως, βέβαιος, κυρία Πρόεδρε, και ο Υπουργός και η Κυβέρνηση και ο καθένας ότι το εργατικό και λαϊκό κίνημα δεν θα δεχθεί μια τέτοια λογική, δηλαδή MAT, δακρυγόνα και δυνάμεις καταστολής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστώ τον κ. Χαλβατζή.

Το λόγο έχει ο κ. Ροντούλης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Μία πολύ σύντομη επισήμανση, κυρία Πρόεδρε. Χαιρόμαστε που στο πολιτικό λεξιλόγιο του ΠΑΣΟΚ αρχίζουν να μπαίνουν και ενθιμοί όροι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

Δεύτερον, εδώ γίνεται ένα πιγκ πονγκ μεταξύ Κυβέρνησης και Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Οι μεν το παίζουν τιμητές των δε, ενώ και οι δύο ευθύνονται για τα σημερινά κοινωνικά και οικονομικά αδιέξοδα της χώρας. Η δε Νέα Δημοκρατία πολύ πρόσφατα υπέστη ένα οδυνηρό εκλογικό χαστούκι και καλώς το υπέστη. Πολύ σύντομα έρχεται και η σειρά του ΠΑΣΟΚ να υποστεί το ίδιο εκλογικό χαστούκι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε, κύριε Ροντούλη.

Κύριε Λαφαζάνη, έχετε το λόγο για ένα ακριβώς λεπτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Λυπάμαι πάρα πολύ για την απόπειρα απάντησης που επιχείρησε να δώσει ο κύριος Υπουργός και όχι μόνο για την ουσία της απάντησης, αλλά κυρίως –θα έλεγα– για την επικίνδυνη ορολογία άλλων εποχών που χρησιμοποιήσατε.

Είπατε για Προμαχώνα. Είπατε ότι αν πρόκειται για τον Προμαχώνα, βεβαίως επιτρέπεται αυτού του είδους η κατάπτυστη απόφαση.

Διαβάστε καλύτερα την απόφαση, κύριε Λοβέρδο. Τι λέει; «Απαγορεύουμε» –άκουσον, άκουσον!– «για λόγους δημόσιας ασφάλειας και διατάραξης κοινωνικοοικονομικής ζωής κάθε δη-

μόσια υπαίθρια συνάθροιση ή πορεία.» Ορολογία χουντική! «Κατά το ίδιο ως άνω χρονικό διάστημα» -προσέξτε!- «στο οδικό δίκτυο, εθνικό, επαρχιακό, αγροτικό, του Νομού Σερρών...»

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε όλο το Νομό Σερρών απαγορεύεται, δηλαδή στο εθνικό, επαρχιακό και αγροτικό οδικό δίκτυο. Και εσείς μου λέτε στον Προμαχώνα; Εδώ είναι κήρυξη στρατιωτικού νόμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ολοκληρώσατε, κύριε Λαφαζάνη. Σας ευχαριστούμε πολύ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Δεν μπορείτε να κάνετε συνεχώς υπέρβαση του χρόνου!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Είπατε για Προμαχώνα, κύριε Υπουργέ. Η πραγματοποίηση ή η απόπειρα πραγματοποίησης, συνάθροισης και πορείας είναι Προμαχώνας; Πού ακούστηκαν αυτά τα πράγματα;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το επαναληπτικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε, κ. Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κλείνω, κυρία Πρόεδρε, με το εξής: Αυτή η απόφαση και η δικαιολόγηση που της προσφέρετε ως Κυβέρνηση ανοίγει ένα δρόμο: Να απαγορεύσετε τις συναθροίσεις σε όλη τη χώρα και στην ουσία να επιβάλλετε την απαγόρευση και των συγκεντρώσεων. Αυτό είναι το κατάντημά σας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ροδούλα Ζήση): Ευχαριστούμε τον κ. Λαφαζάνη.

Το λόγο έχει για οκτώ λεπτά ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ από το Νομό Λευκάδας κ. Σπυροπάνος Μαργέλης επί των άρθρων και των τροπολογιών του νομοσχεδίου υγείας.

ΣΠΥΡΟΠΑΝΟΣ ΜΑΡΓΕΛΗΣ: Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, νομίζω ότι σήμερα κουβεντιάζουμε ένα πολύ σημαντικό νομοσχέδιο, μια πραγματικά καλή μεταρρύθμιση στο σύστημα υγείας, μια τομή, μια αλλαγή που έχει ανάγκη ο τόπος.

Γι' αυτό εκφράζω την ικανοποίησή μου, κύριοι Υπουργοί, και εκπλήσσομαι, όταν όλες αυτές τις ημέρες ακούω από ανθρώπους να λένε ότι γκρεμίζεται το κοινωνικό κράτος με αυτή τη μεταρρύθμιση, ότι υπονομιούνται και αφανίζονται τα δικαιώματα των εργαζομένων, των ασφαλισμένων, των Ελλήνων πολιτών.

Μα, κύριοι συνάδελφοι, στα αλήθεια είχαμε ένα τέλειο, ένα καταπληκτικό κοινωνικό κράτος και δεν το είχαμε αντιληφθεί; Είχαμε δικαιώματα των ασφαλισμένων, των Ελλήνων πολιτών, τα οποία τώρα γκρεμίζουμε και ισοπεδώνουμε; Ήταν δηλαδή όλα τα πράγματα μια χαρά;

Είμαστε ανυποψίαστοι και επιτρέπεται να είμαστε ανυποψίαστοι για όσα συμβαίνουν σε αυτή τη χώρα στο χώρο της υγείας; Δεν έχουμε ποτέ ακούσει για υπερτιμολογήσεις, για τριγωνικές συναλλαγές, για off-shore εταιρείες μέσα από τις οποίες αυξάνεται, υπερπολλαπλασιάζεται, υπερδιπλασιάζεται το κόστος των αναλωσίμων και όσων χρειάζονται σε επίπεδο εξοπλισμού τα νοσοκομεία στη χώρα μας; Πρώτη φορά τα ακούμε; Δεν το ξέρουμε;

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Δεν ξέρουμε, κυρίες και κύριοι, χρόνια ολόκληρα τι γίνεται με τις δαπάνες στο φαρμακευτικό τομέα και στα αναλώσιμα; Δεν έχουμε αντιληφθεί ότι την τελευταία δεκαετία η φαρμακευτική δαπάνη έχει αυξηθεί στη χώρα μας πάνω από 380%; Δεν το διαβάζουμε, τουλάχιστον; Δεν ξέρουμε τι έχει γίνει τα τελευταία χρόνια;

Δεν ξέρουμε ότι στο έλλειμμα της χώρας μας τη μεγαλύτερη συμβολή έχει αυτή η υπέρβαση της φαρμακευτικής δαπάνης και γενικά των δαπανών για την υγεία; Δεν το ξέρουμε αυτό;

Δεν ξέρουμε ότι η χώρα μας είναι από τις πρώτες χώρες σε δαπάνες για την υγεία, αλλά από τις τελευταίες χώρες σε υπηρεσίες προς τον πολίτη και σε δυνατότητες πρόσβασης του πολίτη στις υπηρεσίες υγείας; Δεν τα ξέρουμε όλα αυτά; Τώρα ανακαλύψαμε τις ουρές στο ΙΚΑ και στους άλλους σταθμούς παροχής υπηρεσιών υγείας; Δεν συνέβαινε όλα τα προηγούμενα

χρόνια;

Και με το νομοσχέδιο αυτό τι θα κάνουμε; Γίνεται μια προσπάθεια από την Κυβέρνηση -γενναία και τολμηρή λέω εγώ- να βελτιώσουμε τα πράγματα. Εγώ δεν ξέρω αν με αυτό το νομοσχέδιο θα λύσουμε το πρόβλημα ή, αν θέλετε, προφανώς δεν θα το λύσουμε. Χρειάζεται σκληρή, επίμονη και συνεχής προσπάθεια.

Άλλωστε, ο κ. Κουτρουμάνης και ο κ. Λοβέρδος είπαν πολλές φορές ότι από την επόμενη μέρα ξεκινά μια σταθερή και εξαντλητική προσπάθεια, μια προσπάθεια διαλόγου με τους φορείς. Εγώ θα έλεγα, κύριοι Υπουργοί, και με τους Έλληνες Βουλευτές, επειδή προβλέπονται πολλές υπουργικές αποφάσεις, θα πρέπει και εμείς οι Βουλευτές να έχουμε λόγο και να είμαστε ενήμεροι σε όλη αυτήν την προσπάθεια που θα γίνει.

Γίνεται, δηλαδή, εν κατακλείδι με αυτό το νομοσχέδιο μία προσπάθεια να βελτιώσουμε τα κακώς κείμενα, που δεν δικαιούμεστε -επαναλαμβάνω- να μην τα καταλαβαίνουμε. Δεν δικαιούμεστε να λειτουργούμε ως παρατηρητές ή ως σχολιαστές των γεγονότων, «αυτά συμβαίνουν ή η κακή μας η μοίρα».

Έχουμε χρέος με τις νομοθετικές πρωτοβουλίες, με τις πολιτικές πρωτοβουλίες που θα παίρνουμε, να λύνουμε τα προβλήματα, να βελτιώνουμε τα πράγματα στο χώρο της υγείας και να προσφέρουμε πραγματικά υπηρεσίες στον πολίτη. Έχουμε χρέος με τις πολιτικές μας να ανοίγουμε και καινούργιους δρόμους.

Δεν μπορεί, επιτέλους, να ζούμε σε μια ιδιωτική πραγματικότητα, που ο καθένας φτιάχνει για τον χώρο του και νομίζει ότι έτσι είναι τα πράγματα. Δεν είναι έτσι τα πράγματα.

Πιστεύω, λοιπόν, με τις ρυθμίσεις και τις προβλέψεις που κάνει αυτό το νομοσχέδιο ότι θα μπορέσουμε να βελτιώσουμε τα πράγματα στη διαδικασία των προμηθειών. Δεν ξέρω εάν είναι ο καλύτερος τρόπος, αυτός που προτείνουμε με το νομοσχέδιο. Ενδεχομένως, να υπάρχουν και άλλες απόψεις. Θεωρώ, όμως, ότι βελτιώνει τα πράγματα, το πάει πιο μπροστά. Κάνει όλη τη διαδικασία των προμηθειών πιο διαφανή, πιο σύνομη, πιο σύμφωνη -αν θέλετε- και με το ευρωπαϊκό κεκτημένο, τις ευρωπαϊκές διατάξεις, τους ευρωπαϊκούς κανονισμούς.

Για πρώτη φορά εισάγει προγραμματισμό σε επίπεδο περιφέρειας, σε κεντρικό επίπεδο του Υπουργείου. Για πρώτη φορά βάζει έννοιες. Ο προϋπολογισμός είναι δεδομένος. Αυτός είναι. Υπάρχει αξιολόγηση αναγκών, εκτίμηση και αξιολόγηση απολογιστικών στοιχείων. Για πρώτη φορά βάζει υποχρέωση τακτής ενημέρωσης και διορθωτικών αλλαγών όπου χρειάζεται, προκειμένου να βελτιώσουμε τα πράγματα.

Έτσι, για πρώτη φορά συστήνεται σε επίπεδο κεντρικού Υπουργείου μία Συντονιστική Επιτροπή Προμηθειών, η οποία με τη βοήθεια των υγειονομικών περιφερειών θα προγραμματίζει τις προμήθειες σε επίπεδο χώρας για όλες τις υγειονομικές μονάδες. Η υφιστάμενη σήμερα Επιτροπή Προμηθειών μετατρέπεται σε Επιτροπή Προδιαγραφών. Είναι ένας σημαντικός ρόλος και μία σημαντική δουλειά, η οποία πρέπει να γίνει. Με τις ρυθμίσεις του νομοσχεδίου, για πρώτη φορά επιχειρείται -και πιστεύω θα τα καταφέρουμε- να οργανώσουμε την πρωτοβάθμια υγεία στη χώρα μας.

Και εγώ πραγματικά εκπλήσσομαι, όταν διαμαρτύρονται οι πάντες για αυτή την προσπάθεια, όταν σήμερα έχουμε πεντέμισι εκατομμύρια Έλληνες ασφαλισμένους του ΙΚΑ να είναι όμηροι κυριολεκτικά σε μία κατάσταση, η οποία διαιωνίζεται ολόκληρες δεκαετίες, όταν ερχόμαστε να βελτιώσουμε αυτή την κατάσταση, όταν φέρνουμε τα σημεία που παρέχουν υπηρεσίες υγείας, τους γιατρούς που παρέχουν υπηρεσίες υγείας πολύ πιο κοντά στον πολίτη -αυτό κάνουμε με αυτό το νομοσχέδιο- όταν προσπαθούμε να οργανώσουμε, να μαζέψουμε όλες αυτές τις υπηρεσίες και τις δομές που προσφέρουν υπηρεσίες πρωτοβάθμιας υγείας κάτω από την ομπρέλα του Εθνικού Οργανισμού Παροχής Υπηρεσιών Υγείας.

Προφανώς, χρειάζεται δουλειά στην πορεία. Προφανώς, χρειάζεται και φροντίδα και προσοχή για να μην κάνουμε λάθη. Χρειάζεται και συνεννόηση. Αλλά κάνουμε και μία τομή.

Είναι σημαντικό που αγγίζουμε -γιατί αγγίζουμε τελικά- το επάγγελμα του φαρμακοποιού. Κύριοι Υπουργοί, δεν το απελευθερώνουμε, δεν καταργούμε κανένα περιορισμό. Αυτή είναι η

αλήθεια. Και ενώ είστε τολμηροί και γενναίοι σε αυτό το νομοσχέδιο και στις ρυθμίσεις που προτείνετε, στον τομέα του ανοίγματος του επαγγέλματος του φαρμακοποιού εγώ, τουλάχιστον, διαπιστώνω μία απολμία. Σε ό,τι αφορά τουλάχιστον το δικό μου Νομό, την Λευκάδα, στο Δήμο Λευκάδας και με τις καινούριες ρυθμίσεις κανένα επιπλέον φαρμακείο δεν θα δημιουργηθεί.

Αυτό είναι ένα ζήτημα. Πρέπει να είμαστε προσεκτικοί σε αυτό τον τομέα. Κι εγώ το καταλαβαίνω, να προσεπίσουμε και να πάρουμε μέτρα για το εισόδημα των φαρμακοποιών. Αλλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι και το χαμηλότερο εισόδημα που έχουν οι Έλληνες πολίτες. Γιατί, να μην δώσουμε τη δυνατότητα και σε νέους ανθρώπους που σπουδάζουν, που κάνουν καλές σπουδές, που κάνουν μεταπτυχιακά και θέλουν να ανοίξουν ένα φαρμακείο, να έχουν αυτή τη δυνατότητα;

Βεβαίως, γίνονται σημαντικές αλλαγές. Μειώνεται το προβλεπόμενο ποσοστό κέρδους, επιστρέφονται στα ταμεία χρήματα ανάλογα με τον τζίρο που κάνει το κάθε φαρμακείο, μειώνεται το κέρδος των φαρμακαποθηκών, επιβάλλονται κανόνες για την επιστροφή του rebate, που είναι ένα σημαντικό ποσό για τα ασφαλιστικά ταμεία, για την οικονομία της χώρας μας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω σε μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Τέλος, για να μην κουράσω παραπάνω, θέλω να σταθώ σε ένα πολύ σημαντικό σημείο που αφορά την πρόβλεψη που γίνεται με το νομοσχέδιο για τον τρόπο που θα καλύπτονται τα αγροτικά ιατρεία. Εμείς έχουμε στην Λευκάδα ένα νησί τον Κάλαμο, που επί τρεις μήνες δεν έχει αγροτικό γιατρό. Εάν είχαμε αυτή τη

ρύθμιση που κάνουμε τώρα, δεν θα υπήρχε τέτοιο πρόβλημα.

Τέλος, θέλω να πω το εξής, κύριοι Υπουργοί. Στο άρθρο 67 που προβλέπεται μια σειρά διατάξεων για τις ειδικότητες νευρολόγου, ψυχιάτρου, παιδοψυχιάτρου κ.λπ., νομίζω ότι υπάρχει μια αδικία –και θέλω να την εκτιμήσετε– για ανθρώπους που έχουν κάνει όλα τα προκαταρκτικά στάδια στην ειδικότητά τους και από λάθος των νομαρχιών θεωρήθηκε η αίτησή τους μη έγκυρη και τώρα περιμένουν τελευταίοι στην ουρά, για να πάνε στο κύριο στάδιο της ειδικότητάς τους. Θα ήθελα να το δείτε σας παρακαλώ πολύ αυτό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Βουλευτή Λευκάδας του ΠΑΣΟΚ, κ. Σπύρο Μαργέλη.

Το λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, κ. Κουτρουμάνης.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα πριν ξεκινήσω την ομιλία μου να καταθέσω νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες ενσωματώνουν και παρατηρήσεις Βουλευτών από όλες τις πλευρές. Παρακαλώ να διανεμηθούν για ενημέρωση.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, κ. Κουτρουμάνης, καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ «Διαρθρωτικές αλλαγές στο σύστημα υγείας και άλλες διατάξεις»

Κεφάλαιο Γ'Άρθρο 36

- 1) Στο τέλος του άρθρου 36 προστίθεται παράγραφος 8 ως εξής «8.Η διάταξη του άρθρου 36 αρχίζει να ισχύει ένα μήνα μετά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου. Οι αρμόδιες Περιφέρειες υποχρεούνται σε διάστημα ενός μηνός από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου να προσδιορίσουν, να αναρτήσουν στον ιστότοπό τους και να κοινοποιήσουν στη Διεύθυνση Φαρμάκων και Φαρμακείων του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης: α. Τα εντός των ορίων τους νοσοκομεία δυναμικότητας άνω των 150 κλινών καθώς και τον μέχρι τη δημοσίευση του παρόντος νόμου αριθμό των λειτουργούντων φαρμακείων, στα οποία αναφέρεται η παράγραφος 4 του παρόντος άρθρου, β. Τον αριθμό των λειτουργούντων φαρμακείων κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου ανά τοπική ή δημοτική κοινότητα ή δημοτική ενότητα ή δήμο καθώς και τον αντίστοιχο πληθυσμό τους. Η σειρά προτεραιότητας για την χορήγηση αδειών ίδρυσης φαρμακείων ρυθμίζεται από τις διατάξεις του άρθρου 3 του ν.1963/1991 και κρίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις που ίσχυαν κατά τον χρόνο υποβολής των σχετικών αιτήσεων».
- 2) Στην παράγραφο 7 του άρθρου 36 μετά την φράση «αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις,» προστίθεται η φράση «που αφορούν μισθωτικές διαφορές,» και μετά τη φράση «των τελευταίων» προστίθεται η φράση «στα όρια του ίδιου δήμου τηρουμένων των νομίμων προϋποθέσεων»

Κεφάλαιο Δ'Άρθρο 41

- 1) Το τελευταίο εδάφιο της τελευταίας υποπαραγράφου της παραγράφου 1 του άρθρου 41 αντικαθίσταται ως ακολούθως: «Εάν το δικαίωμα επέκτασης έχει

ασκηθεί από τις κλινικές των ως άνω περιπτώσεων γ) και δ) κατά το παρελθόν τότε μπορεί να ασκηθεί μία ακόμα φορά κατά το ήμισυ των ανωτέρω ποσοστών. Ο περιορισμός αυτός δεν ισχύει για τις κλινικές των ως άνω περιπτώσεων α) και β)».

2) Στην παράγραφο 4 του άρθρου 41 μετά την φράση «των όμορων Δήμων» διαγράφεται το κόμμα και προστίθεται η φράση «ή σε απόσταση μέχρι είκοσι χιλιομέτρων από την έδρα τους».

3) Η παράγραφος 6 του άρθρου να διαγραφεί.

Κεφάλαιο Η΄

Άρθρο 53

- 1) Στο προτελευταίο εδάφιο της παραγράφου 8 του άρθρου 53 η φράση «σαράντα πέντε ευρώ» αντικαθίσταται από την φράση «**τριάντα ευρώ**» και η φράση «είκοσι πέντε ευρώ» αντικαθίσταται από την φράση «**δεκαπέντε ευρώ**»
- 2) Στην παράγραφο 9 του άρθρου 53 οι λέξεις «της συνδρομής» αντικαθίστανται από τη λέξη «**εγγραφής**».

Άρθρο 55

- 1) Στην παράγραφο 2 του άρθρου 55 το νούμερο 4 μετά τις λέξεις «και το άρθρο» αντικαθίσταται από το νούμερο 1.
- 2) Στην παράγραφο 3 του άρθρου 55 οι λέξεις «όπως προστέθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 3868/2010 (ΦΕΚ 129 Α)» διαγράφονται.
- 3) Στην παράγραφο 3 του άρθρου 55 η φράση εντός εισαγωγικών αντικαθίσταται από την εξής φράση «**Με απόφαση του διοικητικού συμβουλίου του νοσοκομείου, συστήνονται ή προκηρύσσονται θέσεις στον ίδιο ή διαφορετικό βαθμό από αυτόν της θέσης που κενώθηκε ή συστήθηκε**».
- 4) Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 4 του άρθρου 55 αντικαθίσταται ως εξής: «**Οι περιπτώσεις α' και β' της παραγράφου 2 του άρθρου 45 του ν. 3205/2003, η οποία αντικαταστάθηκε από την παράγραφο 1 του άρθρου 34 του ν. 3896/2010 (207 Α), αντικαθίστανται από την έναρξη ισχύος τους ως εξής:**»
- 5) Στην παράγραφο 6 του άρθρου 55 η λέξη «μεγαλύτερο» διαγράφεται. Μετά τη λέξη «νοσοκομείο» προστίθενται οι λέξεις «**με τη μεγαλύτερη δυναμικότητα**». Η

λέξη «νομού» αντικαθίσταται από τις λέξεις «**περιφερειακής ενότητας των Περιφερειών του ν. 3852/2010 (87 Α)**». Η λέξη «συνίσταται» αντικαθίσταται από τη λέξη «**συνιστάται**».

Άρθρο 59

- 1) Στην παράγραφο 2 του άρθρου 59 διαγράφεται η φράση «με αίτησή τους στον κλάδο Ιατρών και Οδοντιάτρων Δημόσιας Υγείας Ε.Σ.Υ, ανεξάρτητα από την ηλικία τους»
- 2) Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 59 μετά τη λέξη «Ε.Σ.Υ» προστίθεται η φράση «**όσων πληρούν τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 6 του ν.2519/1997, κατόπιν αιτήσεώς τους, ανεξάρτητα από την ηλικία τους**».

Άρθρο 60

- 1) Στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 60 οι λέξεις «Στο τέλος της περίπτωσης Θ' υποπερίπτωσης β'» αντικαθίστανται από τις λέξεις «**Στο τέλος της περίπτωσης Θ) στην υποπερίπτωση β'**».

Άρθρο 63

- 1) Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 63, μετά τις λέξεις «παρ. 2» προστίθενται οι λέξεις «**στοιχείο Α**». Από τις δύο παρενθέσεις απαλείφεται η λέξη «ΦΕΚ». Μετά τη δεύτερη παρένθεση προστίθεται η εξής φράση «**και τροποποιήθηκε από το άρθρο 36 παράγραφος 8 του ν. 1759/1988**»
- 2) Στην παράγραφο 4 του άρθρου 63 μετά τη λέξη «παραγράφου 1» προστίθενται οι λέξεις «**του άρθρου 12**»
- 3) Στην παράγραφο 5 του άρθρου 63 μετά τη λέξη «παραγράφου 1» προστίθενται οι λέξεις «**του άρθρου 12**».
- 4) Στην παράγραφο 4 του άρθρου 63 μετά τη λέξη «χορηγούνται» προστίθεται η λέξη «**και**».
- 5) Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 63 προστίθεται εδάφιο ως εξής: «**Οι διατάξεις υπό στοιχεία β) και γ) ισχύουν τρεις μήνες μετά τη δημοσίευση του παρόντος**».
- 6) Στο στοιχείο θ. της παραγράφου 5 του άρθρου 63 διαγράφονται οι λέξεις «που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως»

Άρθρο 64

1) Στην αρχή του άρθρου στην εντός εισαγωγικών φράση διαγράφονται οι λέξεις «Σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης δ' παρ. 2 του άρθρου 2 του π.δ. 96/2010 (ΦΕΚ 170 Α) και κατά τα ανωτέρω,» Στο άρθρο «στη» το σίγμα μπαίνει κεφαλαίο.

2) Στο τελευταίο εδάφιο του κειμένου εντός των εισαγωγικών, μετά τις λέξεις «περ. ι'» προστίθενται οι λέξεις «**παράγραφος 1**».

Άρθρο 65

1) Στην παράγραφο 1 στο άρθρο 65 στο κείμενο εντός εισαγωγικών, στην πρώτη παράγραφο αυτού διαγράφονται οι λέξεις «και ΝΠΙΔ». Μετά τη λέξη «φορέων» και πριν τη λέξη «ΝΠΙΔ» προστίθεται η λέξη «**και**».

2) Στην παράγραφο 1 στο άρθρο 65, στο κείμενο εντός εισαγωγικών, στην παράγραφο 4. διαγράφονται η Τρίτη και η τέταρτη υποπαράγραφοι.

3) Στο τέλος της παραγράφου 1 στο άρθρο 65 κλείνουν τα εισαγωγικά που έχουν ανοίξει στην αρχή του προστιθέμενου άρθρου.

4) Στην παράγραφο 2 στο άρθρο 65 μετά τη λέξη «εξαιρουμένων» προστίθενται οι λέξεις «**και διαγράφονται οι λέξεις «καθώς και» μετά τη λέξη «χώρων»**».

Άρθρο 67

- 1) Στη παράγραφο 4 του άρθρου 67 μετά τη λέξη «νόσο» προστίθεται η φράση «**και οι πάσχοντες από χοριοειδική νέο-αγγείωση**»

Άρθρο 70

- 1) Στο άρθρο 70 προστίθεται παράγραφος 3 ως εξής : «**3. Μέσω των Υγειονομικών Περιφερειών μπορούν να διασυνδέονται νοσοκομεία που υπάγονται στην ίδια ή διαφορετική Υ.ΠΕ και η διασύνδεση αυτή μπορεί να επεκτείνεται και κατά την ολόκληρη λειτουργία των νοσοκομείων. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής**

Αλληλεγγύης ορίζονται τα νοσοκομεία που διασυνδέονται, ο τρόπος της διασύνδεσης τους, το είδος (σχετικά με νοσηλευτικά, επιστημονικά και εκπαιδευτικά ζητήματα) και η λειτουργία τους. Στην ίδια απόφαση, ειδικά για τα νοσοκομεία των νησιωτικών περιοχών, μπορεί να προβλεφθεί, ότι η εν λόγω διασύνδεση θα γίνεται με γειτνιάζοντα πανεπιστημιακά νοσοκομεία καθώς και νοσοκομεία τριτοβάθμιας περίθαλψης.»

Άρθρο 71

1) Στην παράγραφο 1 στο πρώτο εδάφιο της άρθρου 71 διαγράφεται το άρθρο «οι» μετά τη λέξη «όπως».

Άρθρο 73

- 1) Στην παράγραφο 1 του άρθρου 73 η φράση «τη δημοσίευση» αντικαθίσταται με την φράση «**την κατάθεση**»
- 2) Στην παράγραφο 2 του άρθρου 73 η φράση «ή πρόκειται να εκδοθούν» αντικαθίσταται με την φράση «**εκδοθεί**»
- 3) Στη παράγραφο 2 του άρθρου 73, 4^η γραμμή η φράση «τη δημοσίευση» αντικαθίσταται με την φράση «**την κατάθεση**»
- 4) Στη παράγραφο 2 του άρθρου 73, 15^η γραμμή η φράση «τη δημοσίευση» αντικαθίσταται με την φράση «**την κατάθεση**»

Άρθρο 74

1) Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 74 μετά τη λέξη παρατηρητήριο η φράση «του άρθρου 24 του ν. 3846/2010.» αντικαθίστανται από τη φράση «**της περίπτωσης ιζ) του άρθρου 3 του ν. 3580/2007, η οποία προστέθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 24 του ν. 3846/2010 (Α' 66).**».

Άρθρο 76

1) Στο άρθρο 76 αριθμείται 1 η υπάρχουσα παράγραφος και προστίθεται παράγραφος 2 ως εξής: «**Στο άρθρο 3 της Κοινής Υπουργικής Απόφασης οικ./2/7029/0094/2005 (Β' 213) "Περί Κανονισμού Παροχών του Οργανισμού**

Περίθαλψης Ασφαλισμένων του Δημοσίου (Ο.Π.Α.Δ.), προστίθεται παράγραφος 49 ως εξής: «49. Η υγειονομική περίθαλψη (νοσοκομειακή, εξωνοσοκομειακή, οδοντιατρική, φαρμακευτική) των μελών της Επιτροπής Προμηθειών Υγείας που συστήθηκε με το ν.3580/2007 (Α'134) και για όσο χρονικό διάστημα κατέχουν την ιδιότητα αυτή, καθώς και των μελών της οικογένειάς τους, παρέχεται από τον Οργανισμό Περίθαλψης Ασφαλισμένων του Δημοσίου, σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για τους υπαλλήλους του Δημοσίου και τα μέλη των οικογενειών αυτών. Οι συμμετοχές-κρατήσεις υγειονομικής περίθαλψης επί των πάσης φύσεως αποδοχών των ανωτέρω δικαιούμενων περίθαλψης από τον Ο.Π.Α.Δ, καθώς και των πρόσθετων απολαβών και των κατ' αποκοπήν εξόδων κίνησης αυτών περιέχονται στο Δημόσιο, οι δε σχετικές δαπάνες για την υγειονομική περίθαλψη αυτών και των μελών της οικογένειάς τους βαρύνουν τον προϋπολογισμό του Ο.Π.Α.Δ., ο οποίος επιχορηγείται προς τούτο με τις εισφορές των ασφαλισμένων και τη διπλάσια συνεισφορά του Δημοσίου. Η ισχύς της παρούσας άρχεται από την ημερομηνία διορισμού εκάστου μέλους της Επιτροπής Προμηθειών Υγείας που διατηρεί την ιδιότητα αυτή κατά την ψήφιση του παρόντος.»

Άρθρο 77

1) Στην παράγραφο 4 του άρθρου 77 διαγράφονται οι εξής λέξεις και αριθμοί «η διάταξη της δεύτερης περιόδου της παρ. 2 του άρθρου 12^Α του ν.δ. 96/1973 όπως το άρθρο αυτό προστέθηκε με το άρθρο 15 του ν. 3580/2007».

Το άρθρο 41 § 6 αποδύεται. ~~μετά τις γέσεις~~ νομο

Στο άρθρο 35 § 2, μετά τις γέσεις "... στο νομοσφαι
Παραγωγικός, ..." προστίθενται οι γέσεις "... ~~Ερείκος~~
και στο
νομοσφαι Ερείκος Ντινάν"

Στο άρθρο 59 του σχεδίου νόμου προστίθεται παράγραφος ως εξής :

3. Το δεύτερο εδάφιο της περίπτωση Z του άρθρου 4, του ν.3754/2009, αντικαθίσταται ως εξής: «Η κάλυψη κενής ή κενούμενης θέσης Συντονιστή Διευθυντή πραγματοποιείται με ανοιχτή προκήρυξη, σύμφωνα με τα κριτήρια του άρθρου 37 του ν. 2519/97, όπως εκάστοτε ισχύει» .

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το καλοκαίρι του 2010 ψηφίσαμε έναν ασφαλιστικό νόμο, που αποτελεί πυξίδα για τα επόμενα χρόνια και αφορούσε την ασφάλιση και τις συντάξεις.

Ερχόμαστε τώρα να κάνουμε τη δεύτερη μεγάλη παρέμβαση, που αφορά το χώρο της υγείας, την υγειονομική περίθαλψη, την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας. Δεν θα υπήρχε ολοκληρωμένη παρέμβαση στο ασφαλιστικό σύστημα, εάν δεν γινόταν και αυτή η δεύτερη μεταρρύθμιση που χρειάζεται η χώρα μας.

Λίγες μέρες πριν αρχίσει στην Ολομέλεια της Βουλής η συζήτηση για αυτό το νομοσχέδιο, υποχρεωθήκαμε, αυτό που θα κάναμε σχεδιασμένα μετά από τρεις-τέσσερις μήνες, δηλαδή να δώσουμε τη δυνατότητα στον κάθε ασφαλισμένο να έχει πρόσβαση και σε άλλους γιατρούς πέραν του ταμείου του, να το κάνουμε με έναν σύντομο τρόπο. Είναι σίγουρα κάτω από πίεση χρόνου. Έχουν γίνει και λάθη σε αυτό το σχεδιασμό.

Ωστόσο, είναι ένα πρώτο δείγμα γραφής για το τι θέλουμε ακριβώς να κάνουμε. Αυτό που θέλουμε να κάνουμε, είναι να ανοίξουμε το κλειστό επάγγελμα, έτσι όπως τουλάχιστον εφαρμόζεται στην πράξη, και να δώσουμε τη δυνατότητα στον κάθε ασφαλισμένο να εξυπηρετηθεί άμεσα, να βρει το γιατρό, να κάνει τις εξετάσεις, να συνταγογραφήσει τα φάρμακά του.

Ασκήθηκε και ασκείται κριτική και στο δημόσιο διάλογο, που γίνεται αυτές τις μέρες, αλλά και μέσα σε αυτό το χώρο για την ιδιωτικοποίηση της υγείας. Ποια είναι η ιδιωτικοποίηση της υγείας; Δηλαδή, το να δώσεις τη δυνατότητα σε κάποιον, ο οποίος θα χρειαζόταν να περιμένει έναν ή δύο μήνες για να εξεταστεί, να απευθυνθεί σε ένα γιατρό, είναι ιδιωτικοποίηση; Το γεγονός ότι στους δημοσίους υπαλλήλους υπάρχει ουσιαστικά ελεύθερη επιλογή γιατρού, δηλαδή μπορούν να απευθυνθούν σε δώδεκα χιλιάδες συμβεβλημένους του δημοσίου και να εξεταστούν, είναι ιδιωτικοποίηση επειδή αυτοί είναι ιδιώτες;

Είναι ιδιωτικοποίηση το γεγονός ότι δίνουμε κάτω από συγκεκριμένους κανόνες τη δυνατότητα να πάρει το βιβλιάριό του στα χέρια του ο ασφαλισμένος του ΙΚΑ, που μέχρι τώρα το έχει μόνο ο γιατρός, για να μπορεί στη συνέχεια να απευθυνθεί σε οποιονδήποτε για να γράψει τα φάρμακά του;

Γνωρίζετε, κύριοι συνάδελφοι, ότι ο γιατρός του ΕΣΥ, ο γιατρός του νοσοκομείου δεν έχει δυνατότητα να συνταγογραφήσει τα φάρμακα του ασφαλισμένου του ΙΚΑ, αλλά μόνο ο γιατρός του ΙΚΑ. Για να συνταγογραφήσει ο γιατρός του νοσοκομείου και να εκτελεστεί η συνταγή, θα πρέπει να περάσει από ελεγκτή του ΙΚΑ.

Μίλησαν κάποιοι για υποχρηματοδότηση και ότι τελικά αυτή μας η επιλογή έχει σαν στόχο να περιορίσει το δημοσιονομικό κόστος στο χώρο της υγείας.

Αν διαβάσει κάποιος προσεκτικά και αν δει και τα στοιχεία που αναφέρονται στη χρηματοδότηση των ασφαλιστικών ταμείων θα διαπιστώσει κάτι πολύ απλό. Πρώτον, η τριμερής χρηματοδότηση που αφορούσε τον κλάδο υγείας -και ποτέ δεν δόθηκαν αυτά τα χρήματα- είναι μέσα στις θεσμοθετημένες εισφορές, στις θεσμοθετημένες υποχρεώσεις του κράτους προς το νέο ασφαλιστικό οργανισμό.

Δεύτερον, εκεί που το δημόσιο έδινε όποτε ήθελε τα χρήματα, σε σχέση με τον ΟΠΑΔ, και καθυστέρουσαν οι πληρωμές των γιατρών, μετατρέψαμε αυτό το σχήμα σε ταμείο για να υπάρχουν ασφαλιστικές εισφορές και του ασφαλισμένου που υπήρχαν έτσι και αλλιώς, αλλά ποτέ δεν δίνονταν στον ΟΠΑΔ, αλλά και στον εργοδότη-δημόσιο αντίστοιχες με εκείνες που ισχύουν στον ιδιωτικό τομέα. Αυτό είναι μια αλλαγή σημαντική, γιατί πλέον το συγκεκριμένο ταμείο θα πληρώνει κανονικά τις υποχρεώσεις του κάτι που δεν έκανε μέχρι σήμερα.

Τρίτον, άκουσα για την ταλαιπωρία των ασφαλισμένων μετά απ' αυτές τις αλλαγές. Μα, η απλή λογική λέει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι αν έχω τη δυνατότητα να εξυπηρετηθώ από δεκαεπτά χιλιάδες έως είκοσι χιλιάδες επιπλέον γιατρούς ότι θα εξυπηρετηθώ καλύτερα. Αυτό λέει η απλή κοινή λογική. Και τις επόμενες μέρες, όταν θα σταματήσουν και οι απεργίες, ασφαλώς και θα εξυπηρετηθεί καλύτερα ο ασφαλισμένος απ' ό,τι εξυπηρετήθηκε μέχρι σήμερα.

«Δεν θα δεχθούν οι γιατροί να εξυπηρετήσουν». Ακούσαμε και αυτό. Έρευνα του ΟΠΑΔ που έγινε σε χίλιους έξι γιατρούς τις δύο τελευταίες μέρες έδειξε ότι το 80% των γιατρών είναι διατεθειμένοι να συνεργαστούν και να εξετάσουν τους ασφαλισμένους του ΙΚΑ και 84% συμφωνούν με το μέτρο και θέλουν να είναι μόνιμο -και θα είναι μόνιμο βεβαίως- γιατί δεν το κάνουμε μόνο για τις ημέρες της απεργίας.

Αγνοούμε πολλές φορές τι συμβαίνει στην πραγματικότητα. Ποια ήταν η κατάσταση πριν από λίγες μέρες, μέσα στην απεργία, τι συνέβαινε πριν την απεργία και βέβαια τι θα συμβεί μετά την απεργία;

Πριν την απεργία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ραντεβού στο ΙΚΑ για κάποιες ειδικότητες γιατρών είχε καθυστέρηση πολλών εβδομάδων. Τις μέρες της απεργίας το ραντεβού ήταν κάτι το οποίο ουσιαστικά δημιουργούσε ανυπερβλήτο εμπόδιο στον ασφαλισμένο για να έχει εξέταση. Γιατί όταν έχεις πρόβλημα υγείας, όταν έχεις την καρδιά σου ή κάτι άλλο, δεν μπορείς να περιμένεις τρεις μήνες να δεις το γιατρό.

Αυτά τα προβλήματα επιχειρούμε να λύσουμε, αγαπητοί συνάδελφοι. Και βεβαίως το θέμα της πληρωμής των γιατρών είναι σημαντικό ζήτημα, αλλά δεν αλλάζει με τον νόμο αυτό. Και έχουμε όλη την ευχέρεια και καλέσαμε τους επιστημονικούς φορείς και τους εκπροσώπους τους να συζητήσουμε από αύριο το πρωί για να δούμε, βεβαίως και τον τρόπο πληρωμής τους, αλλά και τις υποχρεώσεις που αναλαμβάνουν, όταν συμβάλλονται με ένα ταμείο. Γιατί πρέπει να δούμε στα πλαίσια του νέου Οργανισμού και τις εφημερίες που πρέπει να γίνονται και από ιδιώτες γιατρούς και το ωράριο που θέλουμε για να εξυπηρετήσουμε μέχρι αργά το βράδυ ή και τη νύχτα τους ασφαλισμένους.

Στο λίγο χρόνο που έχω στη διάθεσή μου θα περιοριστώ σε ορισμένα ζητήματα που θεωρώ αναγκαία να τονίσω.

Συζητάμε ένα νομοσχέδιο που ουσιαστικά επιχειρεί να δημιουργήσει τις βάσεις ενός νέου εθνικού συστήματος υγείας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ζητώ την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Γιατί Εθνικό Σύστημα Υγείας χωρίς πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας δεν υπάρχει. Όπως είχα πει και στην συνεδρίαση της Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων, κατά τη συζήτηση του πολυνομοσχεδίου, έχουμε επίγνωση της δυσκολίας που έχει το εγχείρημα. Ωστόσο έχουμε ξεκαθαρίσει απόλυτα τι θέλουμε και έχουμε την πολιτική βούληση να προχωρήσουμε, έτσι ώστε να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα του πολίτη. Και αυτό είναι μεγάλη προτεραιότητα. Ένα σύστημα που να καλύπτει τις ανάγκες των πολιτών.

Ένα σύστημα βεβαίως που σέβεται και το γιατρό και τον φαρμακοποιό και το νοσηλευτή, τον επιστήμονα στον χώρο της υγείας, που είναι βασικοί συντελεστές. Ωστόσο ο σκοπός μας, ο στόχος μας πρέπει να είναι να εξυπηρετήσουμε τον πολίτη. Και εκεί πρέπει να στρατευθούμε όλες οι πλευρές για να μπορέσουμε να έχουμε το καλύτερο αποτέλεσμα. Αποτελεί διαρκές έγκλημα σε βάρος του κοινωνικού συνόλου η ανοχή που έχουμε δείξει και η διατήρηση ενός καθεστώτος που μας έχει επιβάλλει να πληρώνουμε τα περισσότερα και να έχουμε σε πολλές περιπτώσεις τριτοκοσμικές συνθήκες στην εξυπηρέτηση των πολιτών.

Το θέμα της υγείας των πολιτών και των συνθηκών που διαμορφώνονται για την υποστήριξη της κάθε φορά αποτελεί μείζον πολιτικό και ιδεολογικό θέμα. Και πρέπει να απαντήσουμε με σαφήνεια όλοι μας με ποιους είμαστε. Είμαστε με τον άνθρωπο και τις ανάγκες του, είμαστε δηλαδή, με τους πολλούς και αδύναμους, ή είμαστε με τα κακώς εννοούμενα συμφέροντα των ολίγων και ισχυρών; Εδώ χρειάζεται σαφής απάντηση. Και δική μας απάντηση είναι σαφής: είμαστε με τους πολλούς και τους αδύναμους.

Και όταν μιλάμε βέβαια για συμφέροντα να ξεκαθαρίσουμε ότι δεν μιλάμε για τον τίμιο γιατρό ή τον τίμιο φαρμακοποιό, που κάνει σωστά τη δουλειά του στο χώρο αυτό. Εννοούμε τα συμφέροντα ορισμένων προμηθευτών και παρόχων υπηρεσιών υγείας -των οποίων θύματα είναι και οι ίδιοι οι γιατροί- που θέλουν τους γιατρούς να είναι μεσολαβητές, να είναι μεσάζοντες

για να προωθήσουν τα προϊόντα τους.

Είναι εκείνοι που θέλουν και το φαρμακοποιό, όχι επιστήμονα με επάρκεια, αλλά εκείνον που θα είναι πωλητής των σκευασμάτων που οι ίδιοι παράγουν. Όλα αυτά που καταλήγουν; Καταλήγουν σε ένα σύστημα που έχει θύμα του τον πολίτη πρώτα απ' όλα. Εκείνον που περιμένει από τις 5.00' το πρωί στην ουρά για να δει το γιατρό, για να γράψει τα φάρμακά του ή χρειάζεται να περιμένει κάποιους μήνες όπως είπα για να κλείσει ραντεβού με γιατρούς διαφόρων ειδικοτήτων.

Πρέπει, επομένως, να ξεκαθαρίσουμε, επαναλαμβάνω, πρώτα και κύρια για ποιους νοιαζόμαστε. Έχουμε ναι ή όχι ως αφετηρία και προτεραιότητα σε αυτήν τη συζήτηση το πρόβλημα του απλού ανθρώπου που σήμερα δεινοπαθεί να εξυπηρετηθεί και βιώνει συνθήκες αναξιοπρέπειας;

Εφόσον, λοιπόν, συμφωνήσουμε ότι θέλουμε πρωτίστως ένα ανθρωποκεντρικό σύστημα, πάμε να δούμε πώς το υλοποιούμε. Να δούμε ποιοι είναι οι κανόνες για όλους; για τους προμηθευτές, για τους γιατρούς. Για όλους. Θέλουμε καθαρούς κανόνες παντού σε σχέση με την συνεργασία και του νέου Οργανισμού με τους ιδιώτες, με το Εθνικό Σύστημα Υγείας.

Είναι τεράστιες οι ευθύνες μας, είναι τεράστιες οι ευθύνες της πολιτείας γιατί μέχρι σήμερα δεν έβαλε αυτούς τους κανόνες και φτάσαμε εδώ. Φτάσαμε να μειώνουμε συντάξεις για να πληρώσουμε τη σπατάλη που γίνονταν σ' αυτούς τους κλάδους.

Σήμερα στην κατάσταση που βρίσκεται η χώρα και μπροστά στα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο εργαζόμενος, ο συνταξιούχος, ο απλός πολίτης δεν έχουμε όχι μόνο την πολυτέλεια αλλά και κανένα δικαίωμα να μιλούμε με όρους και να λειτουργούμε με πρακτικές του παρελθόντος. Η χώρα έχει ανάγκη ένα νέο Εθνικό Σύστημα Υγείας του οποίου τα θεμέλια και τις προϋποθέσεις δημιουργούμε με το νομοσχέδιο που εισηγούμαστε στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν θέλω σε καμμία περίπτωση να προκαλέσω αντιπαράθεση, γιατί οι πολίτες θέλουν απαντήσεις στα προβλήματά τους. Δεν θέλουν άγονες αντιπαραθέσεις. Επιβάλλεται όμως να αλλάξουμε και εμείς. Να αλλάξουμε όλοι μας πρακτικές όταν συζητάμε τόσο σοβαρά ζητήματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το επαναληπτικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω σε μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Πριν από είκοσι οκτώ περίπου χρόνια σ' αυτή την Αίθουσα, στις 23 Αυγούστου 1983 όλοι, υποτίθεται, συμφωνούσαν για την θεμελίωση ενός Εθνικού Συστήματος Υγείας. Ήταν ιστορικό βήμα τότε γιατί έγινε η θεμελίωση ενός συστήματος που δεν υπήρχε στη χώρα και η πορεία των πραγμάτων δικαίωσε αυτή την επιλογή.

Τι έλεγε τότε η Αξιωματική Αντιπολίτευση; Δεν έχουν σημασία τα ονόματα. Να σας διαβάσω:

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Να συντομεύετε, όμως, κύριε Υπουργέ, αν έχετε την καλοσύνη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Τελειώνω.

Έλεγε, λοιπόν, ο εισηγητής: «Με εντιμότητα, ειλικρίνεια και αίσημα ευθύνης έναντι της υγείας του ελληνικού λαού, καταγγέλλουμε το νομοσχέδιο ως πρόχειρο, ανεδαφικό και ανεφάρμοστο, ως αντιδημοκρατικό, αντιλαϊκό και γενικά καταστροφικό για την υγεία του αρρώστου. Γι' αυτό και το καταψηφίζουμε.»

Είκοσι οκτώ χρόνια μετά θα πάμε με τις ίδιες λογικές, τις ίδιες πρακτικές να αντιμετωπίσουμε τα μεγάλα προβλήματα, όπως της υγείας, της παιδείας, της κοινωνικής ασφάλισης, που αφορούν όλη την κοινωνία μας;

Η απάντηση που έχουμε εμείς από την πλευρά μας είναι, όχι, πρέπει να προχωρήσουμε. Και σήμερα είναι η ευκαιρία να ομοφωνήσουμε σε ένα σχέδιο το οποίο βάζει τις βάσεις της ενοποίησης των κλάδων Υγείας και δημιουργεί όλες τις προϋποθέσεις για μία πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας σε ένα Εθνικό Σύστημα Υγείας που εξυπηρετεί τις ανάγκες των πολιτών.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Αναπληρωτή Υπουργό Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης κ.

Κουτρουμάνη.

Το λόγο έχει ζητήσει ο Υπουργός Προστασίας του Πολίτη κ. Παπουτσής.

Έχετε πέντε λεπτά, κύριε Υπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παίρνω το λόγο διότι πληροφόρηθα ότι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Μαρκόπουλος, επανειλημμένα σήμερα έθεσε το θέμα να προσέλθω στη Βουλή προκειμένου να δώσω εξηγήσεις –όπως είπε ο ίδιος– για την απόφαση του Αστυνομικού Διευθυντή Σεργίων. Θα δώσω, λοιπόν, εξηγήσεις:

Η πολιτική της Κυβέρνησης είναι απολύτως σαφής και συγκεκριμένη. Ο κάθε Έλληνας πολίτης έχει το απόλυτο δικαίωμα να εκφράσει τις επιφυλάξεις του, τις αντιρρήσεις του, να διαδηλώσει, ανταποκρινόμενος στις απαιτήσεις του κοινωνικού του περιγυρού, εάν θεωρεί ότι η πολιτική της Κυβέρνησης τον αδικεί. Δεν έχει, όμως, κανένα απολύτως δικαίωμα να εμποδίζει την κοινωνική και οικονομική ζωή των υπόλοιπων Ελλήνων, να εμποδίζει την οικονομική και κοινωνική λειτουργία της χώρας και κυρίως, στην προκειμένη περίπτωση, να εμποδίζει την ασφαλή και ελεύθερη διέλευση από τα σύνορα της χώρας μας με μία άλλη χώρα – μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης όπως είναι η Βουλγαρία, επηρεάζοντας με αυτόν τον τρόπο τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Υποθέτω ότι όλα τα πολιτικά κόμματα της χώρας αποδέχονται αυτήν την αρχή, αυτήν τη λογική.

Στην προκειμένη περίπτωση του Προμαχώνα Σεργίων με όλους τους τόνους, με όλους τους τρόπους τόσο οι εισαγγελικές αρχές, όσο και οι αστυνομικές αρχές ενημέρωσαν τους τοπικούς ηγέτες των κινητοποιήσεων ότι αυτό δεν θα επιτραπεί. Δεν θα επιτραπεί σε καμμία περίπτωση να κλείσουν τα σύνορα. Δεν θα επιτραπεί σε κανέναν να δημιουργήσει διεθνές πρόβλημα στη χώρα μας. Δεν θα επιτραπεί σε κανέναν να σταματήσει, διά των δικών του πράξεων, την οικονομική και κοινωνική ζωή της χώρας στα σύνορα, όπως επίσης και της περιοχής του Νομού Σεργίων.

Αυτό κατέστη σαφές προς όλες τις κατευθύνσεις, σε όλους τους τόνους και σε χρόνο τέτοιο ούτως ώστε ο κάθε ένας που πραγματικά ενδιαφερόταν για την κινητοποίηση, για την ανάπτυξη μαζικού κινήματος, για την εκδήλωση των απαιτήσεων και των αιτημάτων των αγροτών της περιοχής, να το κάνει με οποιονδήποτε άλλο τρόπο.

Υπεδείχθη, δε, τόσο από τις εισαγγελικές αρχές, όσο και από τις αστυνομικές αρχές αντί για το κλείσιμο του δρόμου, να πράξουν το ίδιο που έκαναν οι απεργοί κλωστούφαντουργοί την πρώτη μέρα των κινητοποιήσεων, οι οποίοι στάθηκαν για κάποιες ώρες στην περιοχή εκεί και αποχώρησαν.

Οι συγκεκριμένοι, όμως, εκπρόσωποι –όπως δηλώνουν– των αγροτών της περιοχής επέμεναν ότι, όχι, πρέπει να συνεχίσουν τον αγώνα –κατά τη δική τους έκφραση– που είχε έναν και μοναδικό στόχο: Να κλείσουν τα σύνορα στον Προμαχώνα. Αυτό επεδίωξαν από την πρώτη στιγμή. Αυτό διαδήλωσαν σε κάθε φάση της διαδικασίας. Αυτό προχώρησαν και επιχείρησαν να κάνουν.

Η Αστυνομία, όπως τους είχε προϊδεάσει και τους είχε προειδοποιήσει, δεν το επέτρεψε. Έκαναν επίθεση στο πρώτο μπλόκο των αστυνομικών. Προσπάθησαν να ξεπεράσουν το μπλόκο από άλλους επαρχιακούς δρόμους μέχρι αργά τη νύχτα, μέχρι που χάθηκαν με τα τρακτέρ στους δρόμους. Και τότε ξανά ήταν εκεί η Αστυνομία για να τους προσφέρει λεωφορείο της Αστυνομίας προκειμένου να τους μεταφέρει στα σπίτια τους. Ξανά το αρνήθηκαν. Το αρνήθηκαν με κάθε τρόπο. Επιχείρησαν να γυρίσουν ξανά μέσα στη νύχτα και χάθηκαν πάλι. Μέχρι που βρέθηκαν άλλοι κάτοικοι της περιοχής για να τους οδηγήσουν τελικά αργά το βράδυ στα σπίτια τους. Και την άλλη μέρα, όταν επιχείρησαν να κάνουν το ίδιο ακριβώς, πάλι η Αστυνομική Διεύθυνση της περιοχής τους υπέδειξε ότι θα πρέπει με κάθε τρόπο να αποφύγουν το κλείσιμο του δρόμου. Ζήτησαν εγγυήσεις. Οι εγγυήσεις δεν δόθηκαν ποτέ. Το αντίθετο, ήθελαν να εγκατασταθούν όλοι στα σύνορα –και μόνο στα σύνορα– και, μάλιστα, να βάλουν και κάποιες ψησταριές εκεί, προκειμένου να υπάρχει συσπείρωση του κόσμου και των αγροτών.

Ως εκ τούτου, όπως αντιλαμβάνεστε –και νομίζω ο κάθε Έλ-

ληνας πολίτης μπορεί να αντιληφθεί- αυτό δεν μπορούσε να επιτραπεί σε καμία περίπτωση, πολύ περισσότερο, μάλιστα, όταν ήταν νωπό ακόμη στη μνήμη όλων των Ελλήνων αυτό το οποίο είχε συμβεί πριν ακριβώς ένα χρόνο, όταν επί εβδομάδες ήταν κλειστός ο Προμαχώνας, όταν η χώρα μας είχε γίνει περίγελος σε ολόκληρο τον κόσμο, όταν υπήρχαν αλλεπάλληλα διαβήματα της Βουλγαρικής Κυβέρνησης στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όταν υπήρχαν οικονομικές επιπτώσεις στην περιοχή. Αυτό δεν το ξεχνάει κανείς.

Ε, αυτό δεν θα επαναλαμβανόταν! Και το εξηγήσαμε από την πρώτη στιγμή.

Από εκεί και πέρα, ακούω διάφορα σήμερα από τον αγαπητό συνάδελφο, τον κ. Μαρκόπουλο, από το μόνιτορ φυσικά, όπως επίσης και από τις τηλεοράσεις και διαβάζοντας και τις επίσημες δηλώσεις του. Τι δεν έχει ακούσει σήμερα η Κυβέρνηση. Περί επταετίας, περί αυταρχισμού, περί επικίνδυνης Κυβέρνησης. Και αναρωτιέμαι: Τελικά ο κ. Μαρκόπουλος και η Νέα Δημοκρατία γιατί, άραγε, χύνει τόσο πολύ κροκοδείλια δάκρυα; Για το γεγονός ότι την ενόχλησε η φρασεολογία -ακραία, λέτε εσείς, τυπική, όπως θα μπορούσε να πει κάποιος άλλος- η ορολογία του Αστυνομικού Διευθυντού της περιοχής των Σερρών ή για το λόγο ότι δεν πέτυχε ο σχεδιασμός σας, ο σχεδιασμός της Νέας Δημοκρατίας και των αγροτών, για να κλείσουν τα σύνορα στον Προμαχώνα, για να αποδειχθεί αυτό το οποίο λέτε συνέχεια, ότι δεν υπάρχει Κράτος;

Έχω την αίσθηση ότι γι' αυτό το λόγο διαμαρτύρεστε. Έχω την αίσθηση ότι γι' αυτόν ακριβώς το λόγο διαμαρτύρεστε! Γιατί δεν πέτυχε ο σχεδιασμός, γιατί δεν έκλεισαν τα σύνορα, γιατί δεν κινητοποιήθηκαν οι αγρότες.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Γιατί οι συνδικαλιστές σας, οι συνδικαλιστές οι οποίοι σηκώνουν ψηλά τη σημαία της Νέας Δημοκρατίας...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Οι συνδικαλιστές των αγροτών, κύριε Υπουργέ. Οι εκλεγμένοι.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Να! Οι συνδικαλιστές οι οποίοι σηκώνουν ψηλά τη σημαία της Νέας Δημοκρατίας...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Να μάθετε να σέβεστε...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σας παρακαλώ, αφήστε τον κύριο Υπουργό να ολοκληρώσει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): ...επιχειρούν με κάθε τρόπο αυτές τις μέρες, να κινητοποιήσουν όλους τους αγρότες της περιοχής, όπως είχαν κάνει και την προηγούμενη φορά σε συνεργασία με την ΕΤ3 της περιοχής τότε -για να μην ξεχνιόμαστε!- προκειμένου να ξεκινήσει ολόκληρο κίνημα στη χώρα.

Αυτή είναι η αλήθεια. Γιατί δεν θέλετε να είστε ειλικρινείς;

Κοιτάξτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, η Κυβέρνηση έχει μία πολύ σαφή εντολή από τον ελληνικό λαό: Να κυβερνήσει τη χώρα. Και θα κυβερνήσει με βάση το Σύνταγμα και τους νόμους του κράτους. Αυτό ακριβώς κάνουμε. Κυβερνούμε με βάση το Σύνταγμα και τους νόμους του κράτους, με βάση το δημόσιο συμφέρον και τα συμφέροντα της πλειοψηφίας των Ελλήνων πολιτών. Δεν θα κυβερνήσουμε με βάση τις κομματικές επιδιώξεις της Νέας Δημοκρατίας, που επιχειρούν για μία ακόμη φορά να εγκλωβίσουν το αγροτικό κίνημα της χώρας μας.

Ευτυχώς, βεβαίως, η τεράστια πλειοψηφία του αγροτικού κόσμου στρέφει αλλού το πρόσωπό της και το ενδιαφέρον της. Το στρέφει στην καθημερινότητα, στα προβλήματα, στη μεγάλη αγωνία για το μέλλον της χώρας και στη συνολική προσπάθεια που καταβάλει ο ελληνικός λαός προκειμένου να αντιμετωπισθούν τα προβλήματα της κρίσης, στα οποία εσείς μας οδηγήσατε. Για να μην ξεχνιόμαστε!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο για κάτι πολύ δυσάρεστο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Υπουργέ, υπολογίζω ότι δεν είναι επί του θέματος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πριν από λίγα λεπτά ο πρώην Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας Μιλτιάδης Έβερτ έφυγε από κοντά μας. Θέλω να εκφράσω από τη θέση αυτή στους συγγενείς, στους οικείους, στους φίλους του, στους συναδέλφους του, στο κόμμα της Νέας Δημοκρατίας, σε όλους εμάς που λειτουργούμε στο πλαίσιο του πολιτικού συστήματος τα συλλυπητήρια μου. Να τον θυμόμαστε όλοι στις πιο καλές του στιγμές.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Δεν έχω να πω τίποτε. Προφανώς συλλυπούμεθα όλοι την οικογένεια του εκλιπόντος με πολύ μεγάλο σεβασμό.

Να προχωρήσουμε τη διαδικασία.

Ο κ. Μαρκόπουλος έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, ο Μιλτιάδης Έβερτ υπήρξε για εμάς όχι απλώς ένας εκ των Προέδρων της Νέας Δημοκρατίας, αλλά ένας άνθρωπος ο οποίος και στην Αίθουσα αυτή και στη ζωή του ολόκληρη αγάπησε την πατρίδα του, προσέφερε μέσα από την παράταξή του ό,τι είχε από τον εαυτό του, από τη ψυχή του και από την πνευματική του διαύγεια, αλλά και την πολιτική του θέση και πάνω απ' όλα υπήρξε πάντοτε πιστός και θιασώτης των δημοκρατικών ελευθεριών. Νομίζω ότι όλοι σ' αυτήν την Αίθουσα αντιλαμβάνομαστε ότι η πολιτική έχασε, αλλά και κέρδισε από έναν άνθρωπο που δίδαξε πάρα πολλά με τον τρόπο που πολιτεύτηκε.

Μπαίνω στο θέμα. Κύριε Υπουργέ, οι δημοκρατικές ελευθερίες, οι συνταγματικά κατοχυρωμένες, εκτός από την τήρηση των νόμων του κράτους και την ευταξία περιλαμβάνουν και το δικαίωμα του διαμαρτύρεσθε. Αυτά που άκουσα να λέτε πριν έχουν δύο ψέματα και ένα λάθος.

Πρώτο ψέμα: Οι αγρότες δεν ζήτησαν να καταλάβουν τον Προμαχώνα. Έχουν ειδοποιήσει από χτες την Αστυνομική Διεύθυνση ότι θέλουν να παραταχθούν. Απλώς, εσείς φοβάστε. Και φοβάστε σε κάθε εκδήλωση δημόσια, ότι μπορεί να σας συμβεί κάτι περισσότερο σαν αντίδραση της κοινωνίας απέναντι στη δικιά σας πρακτική. Ή δεν είστε καλά ενημερωμένος, ή ο αρμόδιος Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης δεν σας έχει ενημερώσει.

Δεύτερο ψέμα: Κύριε Υπουργέ, η επίσκεψη του κ. Σκανδαλίδη στις Σέρρες και γενικά η τοποθέτηση του απέναντι στις κινητοποιήσεις των αγροτών το μόνο που κατάφεραν, ήταν να τινάξουν στον αέρα τον υποτιθέμενο-υποτυπώδη διάλογο που έπρεπε να υπάρχει. Ασκούμε πολιτική, δεν ασκούμε το πείραμα του φόβου. Με πολιτική λύνονται τα προβλήματα, γι' αυτό βρισκόμαστε σ' αυτήν την Αίθουσα. Η δικιά σας η Κυβέρνηση, όμως, επιλέγει το φόβο για να περάσει τις πολιτικές της. Φόβος για την οικονομία ότι θα καταρρεύσουμε, για να περάσουμε αυτά που αποφασίσατε. Φόβος στα εθνικά θέματα ότι κάτι μπορεί να μας συμβεί, για να είμαστε λίγο πιο ελαφρείς στις αντιδράσεις μας. Φόβος στα θέματα τα δικά σας -των κινητοποιήσεων ουσιαστικά που έχετε να αντιμετωπίσετε, γιατί είναι ένα κομμάτι της δουλειάς σας- για να μειωθούν οι κινητοποιήσεις. Το είπατε καθαρά πριν. Είπατε, απευθυνόμενος σ' εμάς της Νέας Δημοκρατίας «οι δικοί σας συνδικαλιστές».

Κύριε Υπουργέ, επιτέλους τότε θα αντιληφτείτε τις δημοκρατικές ελευθερίες; Δημοκρατικά εκλεγμένοι είναι. Σας ενοχλεί που είναι άνθρωποι που δεν ανήκουν στο ΠΑΣΟΚ; Πότε, δηλαδή, θα μάθετε ότι πρέπει να κυβερνάτε με Αντιπολίτευση; Γιατί φοβάστε τους πολίτες; Γιατί φοβάστε την αντίρρηση; Γιατί σας αρέσει αυτός ο καθωσπρεπισμός στην Αντιπολίτευση; Πότε τον υπηρέτησαε εξάλλου ως ΠΑΣΟΚ; Ποτέ. Ποτέ δεν το κάνατε αυτό. Αλλά και τώρα, τούτη την ύστατη ώρα, όταν εμείς θεσμικά παίζουμε το δικό μας ρόλο, κάνουμε τη δικιά μας τοποθέτηση με τις διαφορετικές απόψεις, εσείς δεν θέλετε να έχετε αντίρρηση, ούτε μέσα στην Αίθουσα ούτε έξω από την Αίθουσα.

Κύριε Υπουργέ της Πολιτικής Προστασίας, θέλω να σας πω ότι αυτή η φράση, που την καλύψατε προφανώς, «απόπειρα πραγματοποίησης συναθροίσεων» θυμίζει πράγματι άλλες επο-

χές, που δεν τις είχαμε ποτέ σκεφτεί και που η δικιά μου η γενιά ούτε καν τις έζησε.

Εσείς ως πρώην Πρόεδρος της ΕΦΕΕ, αναρωτιέμαι, έχετε υποστεί πολιτική μετάλλαξη; Έχετε υποστεί πολιτική μετάλλαξη, όταν εσείς σήμερα δίνετε αυτήν την εντολή, όταν την περασμένη εβδομάδα, επί τέσσερα μερόνυχτα, διαπραγματευόσασταν για το πως θα συνοδεύσετε διακόσιους τριάντα επτά λαθρομετανάστες για να μπουν στο κτήριο της Νομικής και πως μετά θα τους πάρετε για να πάνε να μείνουν στο ξενοδοχείο;

Ασφαλώς, πρέπει να αντιμετωπίζουμε όλους τους πολίτες με τον ίδιο τρόπο. Και είπατε εδώ σ' αυτήν την Αίθουσα ότι δεν μπορούσατε να κάνετε κάτι διαφορετικά, γιατί συνοδευόντουσαν από κάποια ΜΚΟ. Πρέπει να στείλουμε και ΜΚΟ στους αγρότες, να τους προστατεύουν, για να μην τους συλλάβετε με το άρθρο 171 του Ποινικού Κώδικα; Έτσι θα κυβερνήσετε τον τόπο με απειλή συναθροίσεων και απόπειρα συναθροίσεων;

Κύριε Υπουργέ, επειδή η συμπεριφορά αυτή δεν είναι ανεκτή -και δεν έχει σχέση με τα σύνορα, ούτε εκείνοι τα ζήτησαν, ούτε εμείς τους σπρώξαμε ποτέ, υπάρχουν και δηλώσεις δικές μας- και επειδή αποτελεί αυτή η πολιτική την κορυφή ενός συνεχιζακού -από τη συνεχιζακή πολιτική της Κυβέρνησης- ενός αποτυχημένου παγόβουνου, μια πολιτική αντιδημοκρατική, αλαζονική, που δεν έχει καμία σχέση με τον επείγοντα χαρακτήρα της εποχής, που δεν έχει καμμία σχέση με την άσκηση πολιτικής τη διαλεκτική και τη διαλεκτική στάση που πρέπει να κρατήσει η Κυβέρνηση, επειδή πυροδοτείτε το κλίμα, επειδή στην πραγματικότητα θέλετε να αντιπαρατεθείτε με τους πολίτες, γιατί δεν αντέχετε να τους πείσετε, γιατί δεν ασκείτε πολιτική, κάνετε αυτήν την πολιτική.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Αν έχετε την καλοσύνη, κύριε Μαρκόπουλε, ολοκληρώστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Γι' αυτό η Νέα Δημοκρατία, κύριε Υπουργέ, ζητά σήμερα την παραίτησή σας. Γιατί αυτό το οποίο κάνετε σήμερα, η εντολή την οποία δώσατε, είναι ο ακρογωνιαίος λίθος της πιο αυταρχικής, της πιο αλαζονικής, της πιο αντιδημοκρατικής συμπεριφοράς Κυβέρνησης σε περιόδους μιζέριας και φτώχειας, που η δικιά σας Κυβέρνηση αποφάσισε για να αντιμετωπίσει την υπαρκτή οικονομική κρίση της χώρας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
Ζητάμε την παραίτησή σας, γιατί μ' αυτόν τον τρόπο στην πραγματικότητα πυροδοτείτε τις αντιδράσεις των πολιτών, γιατί φέρνετε σε αντιπαράθεση τους πολίτες με το κράτος. Γιατί το κράτος είναι...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κάνετε πρόταση μομφής;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Υπουργέ, μη διακόπτετε σας παρακαλώ!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ζητάμε την παραίτηση του Υπουργού, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Όποιος ζητάει την παραίτηση, κάνει πρόταση μομφής.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Λοβέρδο, σας παρακαλώ!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ζητάμε την παραίτηση του Υπουργού. Και αν αυτό σας φαίνεται εξαιρετικά μικρής αξίας, θέλω να σας δηλώσω ότι είναι πολύ σημαντικό. Γιατί μέχρι τώρα απολαύσατε μια Αξιωματική Αντιπολίτευση, η οποία σας έχει στηρίξει στα μισά τουλάχιστον σχέδια νόμου, που δεν κινητοποίησε κανέναν, που ο Αρχηγός της δεν μπόρεσε να περάσει σε καμμία πορεία, ενώ το είχε κάνει ο Αρχηγός του ΠΑΣΟΚ ως Πρόεδρος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σας παρακαλώ, κύριε Μαρκόπουλε, ολοκληρώστε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Παρακαλώ, τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Και εσείς, κύριε Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπε, επικροτήσατε τη στάση αυτή, διότι έγινε λεία Πρωθυπουργός, επειδή έκλεισε το λιμάνι. Σας συγχαίρω για αυτό.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΛΙΩΤΗΣ: Διαστρεβλώνετε ό,τι ακούτε!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Άραγε, κύριε Κοινοβου-

λευτικό Εκπρόσωπε, πρέπει ο Αντώνης Σαμαράς για να γίνει Πρωθυπουργός να κλείσει τα σύνορα; Μα, δεν είμαστε ΠΑΣΟΚ, ούτε ο Αντώνης Σαμαράς είναι Γιώργος Παπανδρέου. Καταλάβετε τη διαφορά. Καταλάβετε τη συμμετοχή στη δημοκρατία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κύριε Μαρκόπουλε. Τελειώνετε, σας παρακαλώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το θεωρείτε ήσσονος σημασίας;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Καθόλου, γι' αυτό έχετε πολύ μεγάλη ανοχή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Έχω ακόμη τριάντα δευτερόλεπτα. Σας ευχαριστώ.

Κύριε Υπουργέ, το ότι ζητάει η Νέα Δημοκρατία την παραίτησή σας, έχει να κάνει κυρίως με ένα πράγμα, με το τέλος μιας περιόδου, την οποία εσείς ανοίξατε και εσείς πυροδοτήσατε. Δεν πάει άλλο. Κι επειδή εσείς έχετε αποφασίσει να συνεχίσετε το δικό σας δρόμο, χτυπώντας τις δημοκρατικές ελευθερίες και ενσπείροντας το φόβο, εμείς δεν θα σας ακολουθήσουμε. Θα αντιπαρατεθούμε σ' αυτό. Παρακαλώ πολύ να παραιτηθείτε σήμερα κιόλας!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Αμέσως, κύριε Υπουργέ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής σαράντα έξι μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί από το 14ο και 19ο Δημοτικό Σχολείο Κερατσινίου. Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Χειμαρρώδης ο λόγος...

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Δεν θέλετε να ακούσετε κι εμάς, κύριε Υπουργέ;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Αν χρειαστεί, θα πάρω ξανά το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Λαφάζανη, έχει το λόγο ο κύριος Υπουργός. Θα μιλήσετε και εσείς, θα μιλήσουν και άλλοι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι που έχουν ζητήσει το λόγο και θα συνεχίσουμε έτσι, όσο χρειαστεί.

Συνεχίστε, κύριε Υπουργέ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Χειμαρρώδης ο λόγος, κύριε Πρόεδρε, του Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας σαν έτοιμος από καιρό.

Φαίνεται, γι' αυτό τόσο πολύ σήμερα αναζητούσε με πολύ μεγάλη αγωνία να προσέλθω στην Αίθουσα, γιατί έπρεπε να ολοκληρώσει το σόου. Έπρεπε να ολοκληρωθεί το χάπενινγκ, αυτό το οποίο συστηματικά στήνει η Νέα Δημοκρατία στα σύνορα...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Παπουτσή, εσείς μιλάτε ο Υπουργός του «ΣΑΜΙΝΑ» που πνίγηκε ο κόσμος;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Ποιος το είπε αυτό; Εσείς το είπατε;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, εγώ. Γιατί, θα φωνάξετε τον χωροφύλακα;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Καλά, δεν πειράζει. Προχωράμε.

Απευθύνομαι, λοιπόν, στον κύριο Μαρκόπουλο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Είστε και θρασύς και προσβλητικός.

Εκτός από αμήχανος, το ξαναλέω, είστε και θρασύς και προσβλητικός.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Κύριε Μαρκόπουλε...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής

Αλληλεγγύης): Γιατί μιλάτε έτσι, κύριε Μαρκόπουλε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Έτσι αισθάνομαι, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Μαρκόπουλε, αν έχετε την καλοσύνη, να αφήσουμε λίγο τον Υπουργό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ξεπερνάτε τα όρια.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Έλεγα, λοιπόν, ότι ο κ. Μαρκόπουλος σαν έτοιμος από καιρό με χειμαρρώδη λόγο προσήλθε στη Βουλή, για να ολοκληρώσει το χάπενινγκ, αυτό το οποίο συστηματικά προσπαθεί η Νέα Δημοκρατία να οργανώσει, ανεπιτυχώς όπως απεδείχθη, όλες τις τελευταίες ημέρες. Όμως, στη δημοκρατία και στη κοινοβουλευτική δημοκρατία ο χειμαρρώδης λόγος δεν μπορεί να καλύψει ποτέ την ανευθυνότητα.

Δυστυχώς, αγαπητέ κύριε Μαρκόπουλε, ξεπεράσατε τα όρια της ευθύνης. Βρίσκεστε εδώ και ώρα στα όρια της ανευθυνότητας.

Εξηγούμαι: Τι ακριβώς θέλει η Νέα Δημοκρατία; Θέλει την παραίτηση του Υπουργού; Ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα! Κάντε πρόταση μομφής προς τον Υπουργό, σύμφωνα με τον Κανονισμό της Βουλής και το Σύνταγμα της χώρας. Αυτό προβλέπει η Κοινοβουλευτική Δημοκρατία και οι κοινοβουλευτικές διαδικασίες, τις οποίες υποτίθεται ότι γνωρίζετε ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και τις οποίες υπηρετείτε για λογαριασμό του Αρχηγού σας. Αυτό είναι το πρώτο.

Για ποιο λόγο ενδιαφέρεστε; Για ποιο λόγο αντιδράτε;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν καταλάβατε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Κατάλαβα πολύ καλά. Επιτρέψτε μου, όμως, να δώσω και τη δική μου εκδοχή.

Αντιδράτε γιατί; Αντιδράτε γιατί είπα: «Οι δικοί σας συνδικαλιστές αγρότες». Δεν εθίγησαν φυσικά οι αγρότες. Διότι αν εθίγοντο οι αγρότες, θα παρέμεναν ως εκπρόσωποι των αγροτών και δεν θα ήταν πρωτομάστορες και αρχηγοί και πρωταγωνιστές με τις σημαίες της Νέας Δημοκρατίας παντού και πάντοτε. Το καταλάβατε αυτό; Το καταλάβατε.

ΣΑΒΒΑΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ: Για τις χειροπέδες να πείτε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Εσείς θέλετε ένα κράτος μόνο ΠΑΣΟΚ. Δεν γίνεται αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ, αυτό δεν είναι διάλογος.

Κύριε Μαρκόπουλε, σας παρακαλώ!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Ξέρετε γιατί αντιδράσατε, κύριε Μαρκόπουλε κι εσείς κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας; Γιατί αποκαλύφθηκε, ποιος είναι ο πολιτικός καθοδηγητής των συγκεκριμένων κατά τ' άλλα εκπροσώπων των αγροτών στις Σέρρες. Γιατί αποκαλύφθηκε σήμερα εδώ με την πράξη σας, με τη δράση σας, με τη στάση σας, με το λόγο σας, ποιος είναι εκείνος ο οποίος στηρίζει πολιτικά το κλείσιμο των συνόρων, ποιος ήταν αυτός που ήταν και πέρασι πίσω από τις αντίστοιχες κινητοποιήσεις.

Ερωτώ: Αφού τόσο πολύ κόπτεστε και τόσο πολύ ενδιαφέρεστε για τα αιτήματα των αγροτών, αφού είστε τόσο κοντά και ενημερώνεστε πάντοτε αυτομάτως για το τι είπε ο ένας συνδικαλιστής στον Αστυνομικό Διευθυντή και τι του απάντησε στις κατ' ιδίαν συνομιλίες, τότε γιατί δεν τους συμβουλευάτε να αποδεχθούν την πρόταση που τους έκανε ο Αστυνομικός Διευθυντής, να καθίσουν στο πλάι του δρόμου αλλά ένα χιλιόμετρο μακριά από τα σύνορα; Γιατί; Δεν σας άκουσαν; Όχι, κύριε Μαρκόπουλε. Γιατί εκλιπαρούν τόσες μέρες και επειδή ορίστηκε δικάσιμος την Παρασκευή θέλουν να συνεχιστεί το harpēning και τις επόμενες τρεις μέρες. Κι εσείς είστε από κοντά για να στηρίζετε πολιτικά έναν αγώνα, ο οποίος στην πραγματικότητα δεν ήταν ποτέ υπέρ των αγροτών, αλλά ήταν μόνο υπέρ της δικής σας επιδίωξης να δημιουργήσετε στη χώρα εικόνα χάους και ακυβερνησίας. Και αυτό πράττετε.

Αν αυτός είναι, λοιπόν, ο λόγος για τον οποίο ζητάτε τη δική μου παραίτηση, τότε παρακαλώ πολύ να το συμπεριλάβετε στο γραπτό κείμενο της μομφής το οποίο υποχρεούστε να καταθέσετε στη Βουλή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Για την απόπειρα συναθροίσεως πείτε μας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Παρ' όλα αυτά, εάν, κύριε Μαρκόπουλε, εσείς ή το κόμμα σας δεν προχωρήσει στην πρόταση μομφής, τότε ειλικρινά θα σκεφθώ πάρα πολύ με ποιον τρόπο θα χαρακτηρίσω δημοσία την πράξη σας. Προς το παρόν συγκρατούμαι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι εξαιρετικό. Μας απειλείτε κιόλας. Απειλείτε την Αντιπολίτευση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Μαρκόπουλε, σας παρακαλώ! Θα πείτε αυτά που θέλετε στην ομιλία σας.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ, κ. Μπεντενιώτης, έχει το λόγο.

ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΠΕΝΤΕΝΙΩΤΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλουμε να εκφράσουμε για το θάνατο του πρώην Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας, Μιλτιάδη Έβερτ, τα ειλικρινή μας συλλυπητήρια στην οικογένειά του, στους οικείους του, στη Νέα Δημοκρατία και στον πολιτικό κόσμο.

Δεν θα παρασυρθώ περαιτέρω στο «show» του κ. Μαρκόπουλου, του κυρίου Κοινοβουλευτικού Εκπροσώπου της Νέας Δημοκρατίας. Και επιμένω ότι δεν θα παρασυρθώ, γιατί θέλουμε να κρατήσουμε το επίπεδο της κοινοβουλευτικής δεοντολογίας σε υψηλό βαθμό.

Βέβαια, είμαστε διαφορετικό κόμμα από τη Νέα Δημοκρατία, διαφέρουμε ουσιαστικά. Και αυτό θα το τεκμηριώσουμε και θα το εγγυηθούμε με την πορεία μας στην προοπτική ενός κοινωνικού κράτους, το οποίο η Νέα Δημοκρατία δεν θέλει, δεν ήθελε και δεν μπόρεσε ποτέ να υπηρετήσει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα σας παρακαλώ να μου δώσετε το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ορίστε, κύριε Κακλαμάνη, έχετε το λόγο.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, με τον Πρόεδρο Μιλτιάδη Έβερτ συνυπήραμε στα χρόνια που η συμμετοχή στα κοινά και στους αγώνες, ανεξάρτητα από την αφετηρία καθενός, τους στόχους, τις ιδέες του, ήταν απολύτως ανιδιοτελής. Δεν ήταν προσδοκία officio, καριέρας, όπως σε σημαντικό βαθμό δυστυχώς συμβαίνει στη χώρα μας μετά τη Μεταπολίτευση.

Θα ήθελα να εκφράσω τη βαθύτατη λύπη μου, γιατί έφυγε ένας πολιτικός με τον οποίο είχα πολύ σκληρές αλλά μόνο ιδεολογικές και πολιτικές αντιπαραθέσεις. Νομίζω ότι η Βουλή θα πρέπει –παρακαλώ συνηνενηθείτε με τον Πρόεδρο της Βουλής– να διαθέσει το χρόνο για το πολιτικό μνημόσυνο που οφείλουμε στο Μιλτιάδη Έβερτ και να μιλήσουμε εκτενέστερα για την προσωπικότητά του.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Πρόεδρε. Θα το διαβιβάσουμε στον Πρόεδρο της Βουλής.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος, κ. Σπυρίδων Χαλβατζής.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, επανερχόμαστε στο θέμα που ετέθη προηγουμένως.

Ανησυχούμε πολύ για το ύφος και τον τρόπο με τον οποίο απάντησε ο κύριος Υπουργός. Είναι πολύ επικίνδυνη αυτή η αντίληψη, η οποία αναφέρεται στη νομιμότητα. Τελικά ποιο είναι το νόμιμο και ποιο είναι το ηθικό; Να τσακίζονται εργατικά και λαϊκά δικαιώματα καθημερινά; Να λαμβάνονται αποφάσεις εν μια νυκτί και να καταργούνται κατακτήσεις του εργατικού και του λαϊκού κινήματος του προηγούμενου αιώνα; Και οι κινητοποιήσεις είναι παράνομες;

Επιβεβαιώνεται ότι οι κινητοποιήσεις και οι αγώνες θα συνεχίσουν να αντιμετωπίζονται από τις δυνάμεις καταστολής. Και θα το ξαναπούμε: Για να περάσει και να υλοποιηθεί μία κατά βάση αντεργατική και αντιλαϊκή πολιτική και στο σύνολό της αντικοινωνική πολιτική, θα χρησιμοποιούνται όλο και περισσότερο οι δυνάμεις καταστολής, τα ματ, τα δακρυγόνα.

Τελικά, ο κύριος Υπουργός μας είπε, ότι από εδώ και πέρα

αυτή θα είναι η συνέχεια. Είπε ότι συκοφαντείται η χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Να σταματήσει αυτό το παραμύθι, η παρθένα Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία βιάζει τους λαούς, ε, δεν θα γίνεται και ο κριτής των πάντων! Ποιοι είναι αυτοί, δηλαδή, στην Ευρωπαϊκή Ένωση, οι οποίοι περιγελούν τη χώρα; Ποιον περιγελούν; Περιγελούν τους εργάτες, τους εργαζόμενους, αυτούς που αγωνίζονται; Ποια είναι η χώρα; Είναι τα κτήρια, οι δρόμοι, οι πλατείες ή οι άνθρωποι; Οι άνθρωποι σήμερα βλέπουν να συρρικνώνεται η ζωή τους, γιατί ακυρώνονται δικαιώματα και κατακτήσεις τους.

Θεωρούμε ότι οι δυνάμεις καταστολής δεν χρησιμοποιούνται –και πρέπει να το πούμε αυτό– μόνο από την Κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Γιατί εμφανίστηκαν οι εκπρόσωποι της Νέας Δημοκρατίας σαν να έρριχναν με λουλούδια τις κινητοποιήσεις. Όλες οι κινητοποιήσεις, οι οποίες προσπαθούν να θίξουν την ουσία της εφαρμοζόμενης πολιτικής ανέκαθεν αντιμετωπιζόνταν με αυτόν τον τρόπο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα ήθελα και κάτι άλλο, κύριε Πρόεδρε. Το τελευταίο διάστημα έχουμε πάρα πολλές παρεμβάσεις και αποφάσεις δικαστών και εισαγγελέων, οι οποίες στρέφονται ευθέως ενάντια στο οργανωμένο λαϊκό κίνημα. Και δεν είναι τυχαία όλα αυτά τα πράγματα. Και δεν είναι τυχαία, γιατί αυτά συνοδεύονται με αστυνομικές δραστηριότητες και δυνάμεις καταστολής. Μια κυβερνητική αντίληψη πολύ επικίνδυνη εμφανίζεται. Θα θέλαμε να πούμε ότι πρέπει να συμμαζευτούν πριν δημιουργήσουν πολλά νέφη στον ορίζοντα.

Σε ό,τι αφορά τον εκλιπόντα πρώην Πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας, τον Μιλτιάδη Έβερτ, στο παρελθόν –και εμείς οι παλιότεροι τα γνωρίζουμε πολύ καλύτερα, όπως αναφέρθηκε προηγουμένως και ο κύριος Πρόεδρος– συγκρουστήκαμε ιδεολογικά, πολιτικά και όχι μόνο. Όμως, ήταν ένας άνθρωπος δραστήριος, ικανός, ένας άνθρωπος που υπηρέτησε την παράταξή του με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Εκ μέρους του ΚΚΕ, εκφράζουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στην οικογένειά του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χαλβατζή.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού κ. Αστέριος Ροντούλης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κι εμείς με τη σειρά μας θέλουμε να εκφράσουμε τα θερμά μας συλλυπητήρια στην οικογένεια του εκλιπόντος, αλλά και στην ευρύτερη πολιτική του οικογένεια, τη Νέα Δημοκρατία, στην οποία και έχει αφήσει μία βαριά πολιτική κληρονομιά και παρακαταθήκη.

Κύριε Υπουργέ, χάσατε την ψυχραιμία σας και υποπέσατε σε ένα ατόπημα. Εγώ σας θεωρούσα ψυχραιμο. Το ατόπημα είναι το εξής: Διαιρέσατε επισήμως από του Βήματος της Βουλής τους αγρότες της χώρας σε «μπλε» και σε «πράσινους». Δεν κατανοήσατε ή δεν έχετε ακόμη κατανοήσει ότι αυτό ακριβώς είναι το πρόβλημα, ότι η διαίρεση αυτή των αγροτών, χρόνια τώρα, οδήγησε σε πολλαπλά, συσσωρευμένα, οικονομικά και κοινωνικά αδιέξοδα, που καθημερινά πλήττουν τον αγρότη και τον κτηνοτρόφο της Ελλάδος;

Δεύτερον, συνομολογείτε και εσείς, αξιότιμε κύριε Υπουργέ, όπως και όλοι εδώ μέσα στην Αίθουσα, ότι οι δημοκρατικές κοινωνίες, για να κυβερνηθούν, χρειάζονται ένα μίνιμουμ συναίνεσης και ανοχής έναντι των κυβερνώντων. Για να υπάρξει όμως αυτό το μίνιμουμ συναίνεσης και ανοχής, θα πρέπει από την πλευρά της Κυβέρνησης καθημερινά να επιδεικνύεται ένας σεβασμός στις αρχές του διαλόγου και της κοινωνικής διαβούλευσης. Άλλωστε, εσείς επαίρεστε ότι είστε η Κυβέρνηση της διαβούλευσης. Στα λόγια, όμως, όχι στην πράξη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Το αποτέλεσμα, λοιπόν, είναι το εξής: Η ανοχή του ελληνικού πληθυσμού προς την Κυβέρνηση αρχίζει να στερείται με κυβερνητική υπαιτιότητα. Όμως, εμείς δεν θα ζητήσουμε την παραίτησή σας, κύριε Υπουργέ. Δεν θα καταφύγουμε σε αυτό το επικοινωνιακό τρικ και τέχνασμα της Νέας Δημοκρατίας. Θα ζη-

τήσουμε, όμως, και από το ΠΑΣΟΚ και από τη Νέα Δημοκρατία μία υστάτη μεγάλη συνεισφορά στο ελληνικό έθνος: Να πάψουν, επιτέλους, να διαιρούν τους Έλληνες στα «μπλε» και στα «πράσινα» μαντριά!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΛΑΟΣ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Θέλω να εκφράσω και εγώ με τη σειρά μου τη βαθιά μας λύπη για την απώλεια του Μιλτιάδη Έβερτ.

Κύριε Υπουργέ, ίσως η στιγμή αυτή να μην ταιριάζει, αλλά οφείλω να πω ότι δεν περίμενα μία τέτοια τοποθέτηση από την πλευρά σας, με τη δική σας εμπειρία και προϊστορία, για ένα τέτοιο σοβαρό θέμα για τη δημοκρατία. Περίμενα να έχετε το θάρρος να έρθετε στο Βήμα και να αποδοκιμάσετε πλήρως τις πράξεις του Αστυνομικού Διευθυντή Σεργών. Και όχι μόνο να αποδοκιμάσετε ως αρμόδιος πολιτικός υπεύθυνος αυτού του είδους τις κατάπτυστες αποφάσεις, αλλά και να λάβετε μέτρα εναντίον του, διότι αυτού του είδους οι αποφάσεις, που παραβιάζουν κατάφωρα τη συνταγματική νομιμότητα στη χώρα και μας γυρίζουν σε άλλες εποχές, είναι άκρως επικίνδυνες ιδιαίτερα σ' αυτήν τη συγκυρία. Φανταστείτε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που δεν βλέπετε ίσως όλοι τη σημασία αυτού του θέματος, ο εκάστοτε αστυνομικός διευθυντής του οποίου-δήποτε νομού, ακόμη και του Νομού Αττικής, να μπορεί, να έχει την ευχέρεια με την κάλυψη που του παρείχε σήμερα η Κυβέρνηση, να λαμβάνει τέτοιου είδους αποφάσεις!

Επικαλεστήκατε, κύριε Υπουργέ, τον Προμαχώνα. Με συγχωρείτε, αλλά διαβάσατε την απόφαση, προτού κάνετε αυτήν την επίκληση; Για ποιόν Προμαχώνα; Όχι ότι θα δικαιολογείτο μία τέτοια απόφαση, εάν επρόκειτο για τον Προμαχώνα αλλά δεν μιλάμε περί αυτού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Είχα την ευκαιρία προηγουμένως να μιλήσω και επειδή παρακολουθούσατε από το μόνιτορ, περίμενα μία συγκεκριμένη απάντηση γι' αυτήν την απόφαση η οποία είναι γενικευμένη. Τι λέει αυτή η απόφαση, κύριε Υπουργέ; Λέει: «Απαγορεύουμε για λόγους δημόσιας ασφάλειας και διατάραξης της κοινωνικοοικονομικής ζωής». Προσέξτε, δεν απαγορεύει γενικώς μόνο την κίνηση τρακτέρ, αλλά κάθε δημόσια υπαίθρια συνάντηση ή πορεία στο οδικό δίκτυο, εθνικό, επαρχιακό, αγροτικό του Νομού Σεργών, που οδηγεί στο μεθοριακό σταθμό του Προμαχώνα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Η άλλη απόφαση, που έβγαλε στη συνέχεια, έχει αναλυτικά όλο το οδικό δίκτυο. Ξέρετε ποιο είναι αυτό το οδικό δίκτυο; Ο Νομός Σεργών. Στρατιωτικό νόμο επέβαλε στο Νομό Σεργών ο Αστυνομικός Διευθυντής και απαγόρευσε –ακούστε!– τις συναθροίσεις στους δρόμους. Ξέρετε πού γίνονται συναθροίσεις; Γίνονται είτε στην πλατεία είτε στους δρόμους. Εκεί γίνονται οι πορείες των ανθρώπων, εκεί μαζεύονται και διαμαρτύρονται. Με ποιο δικαίωμα εξουσιοδοτείτε και καλύπτете έναν Αστυνομικό Διοικητή, ο οποίος επιβάλλει στρατιωτικό νόμο και απαγόρευση συναθροίσεων σε αυτόν τον νομό;

Και δεν είναι μόνο αυτό, κύριε Υπουργέ. Διαβάστε, σας παρακαλώ, την απόφαση, γιατί λυπάμαι πολύ για την τοποθέτησή σας. Τι λέει παρακάτω;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΑΝΔΡΕΑΣ ΜΑΚΡΥΠΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, δεν υπάρχει χρόνος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Μη με εγκαλείτε για το χρόνο τώρα, κύριε συνάδελφε, εάν παρακολουθήσατε τις προηγούμενες αγορεύσεις. Προσπαθώ να είμαι δίκαιος προς όλους τους ομιλητές.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Σας ενοχλούν ορισμένα πράγματα, αλλά δεν ξέρω γιατί ενοχλείστε. Εγώ νομίζω ότι αυτό δεν αφορά ένα κόμμα, αφορά την ίδια τη δημοκρατία. Τι λέει; Απαγορεύει όχι μόνο την πραγματο-

ποίηση συνάθροισης και πορείας, αλλά και την απόπειρα πραγματοποίησης συνάθροισης και πορείας. Δεν μου λέτε: Πώς μπορεί να απαγορευθεί η απόπειρα και να τελεί υπό δίωξη; Τέτοιου είδους πράξεις και αποφάσεις ούτε χουντικής έμπνευσης διοικητές δεν μπορούσαν να λάβουν. Ξεπερνούν κάθε όριο λογικής! (Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σας καλώ αυτήν την ώρα να αποδοκιμάσετε πάραυτα -και επικαλούμαι τη δική σας πορεία και διαδρομή- αυτού του είδους την απόφαση. Εάν δεν το πράξετε ως υπεύθυνος και αρμόδιος Υπουργός Δημόσιας Τάξης, να ξέρετε ότι ανοίγετε έναν επικίνδυνο δρόμο να πέφτουν σωρηδόν τέτοιου είδους αποφάσεις, να ξέρουν ότι θα έχουν την κάλυψη της Κυβέρνησης και των αρμόδιων Υπουργών. Και τότε ανοίγονται άκρως επικίνδυνοι δρόμοι.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώστε, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αμέσως, κύριε Πρόεδρε.

Εν πάση περιπτώσει, το θέμα δεν είναι ανάμεσα στην Κυβέρνηση και τη Νέα Δημοκρατία, διότι πρώτος εγώ έθεσα το θέμα χθες το βράδυ και μίλησα για το στρατιωτικό νόμο στις Σέρρες. Επομένως, μην προσπαθείτε να εγκλωβίσετε αυτό το θέμα σε μία δικομματική αντιπαράθεση. Το θέμα αφορά τον αγροτικό κόσμο της χώρας, ο οποίος κινητοποιείται και αντιδρά απέναντι σε επιλογές που τον εξαφανίζουν, το θέμα αφορά την ίδια τη δημοκρατία και τις δημοκρατικές μας εξελίξεις, οι οποίες είναι πάνω από κόμματα, πάνω από πολιτικές και ιδεολογικές απόψεις και αντιπαραθέσεις. Και σαν τέτοιες πρέπει να περιφρουρηθούν απ' αυτήν την Αίθουσα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κύριε Λαφαζάνη.

Κύριε Υπουργέ, πόσο χρόνο θέλετε;

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Ελάχιστο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ελάχιστο, γιατί θα πρέπει να προχωρήσουμε και στην άλλη διαδικασία που έχουμε, όπως καταλαβαίνετε. Έχει εξαντληθεί το θέμα με κάθε τρόπο, οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι μίλησαν από τρεις φορές.

Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν μπορώ να αφήσω ασχολίαστες τις τρεις παρεμβάσεις των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων, ο καθένας από διαφορετική πλευρά και με διαφορετική οπτική γωνία και θέλω να είμαι απολύτως σαφής.

Όχι, αγαπητέ κύριε Χαλβατζή, όχι αγαπητοί συνάδελφοι του ΚΚΕ, δεν θίγονται τα κατακτημένα δικαιώματα των εργαζομένων. Όχι.

Όχι, αγαπητέ κύριε Ροντούλη, δεν διαχωρίζουμε τους Έλληνες αγρότες σε αριστερούς-δεξιούς, αποκαλύπτουμε τη Νέα Δημοκρατία. Αποκαλύπτουμε την υποκίνηση της διαδικασίας.

Όχι, αγαπητέ κύριε Λαφαζάνη, δεν ταυτιζόμαστε με στρατιωτικούς νόμους. Με το Σύνταγμα της χώρας ταυτιζόμαστε, με τους νόμους του ελληνικού κράτους. Με τους νόμους που ψήφισε η ελληνική Βουλή στο όνομα του ελληνικού λαού και του δημοσίου συμφέροντος. Αυτούς εφαρμόζουμε. Βεβαίως, αντιλαμβάνομαι ότι είναι εύκολο να παρεισφρήσουμε σε ένα θέμα το οποίο ουσιαστικά διακίνησε η Νέα Δημοκρατία για πολιτική εκμετάλλευση και επιτρέψτε μου να είμαι απολύτως σαφής.

Δεν είναι ούτε κατάκτηση του δημοκρατικού κινήματος, κύριε Χαλβατζή, ούτε κατάκτηση των αγροτών, κύριε Λαφαζάνη, το κλείσιμο των συνόρων του Προμαχώνα. Ούτε είναι κατασταλτικά μέτρα, όταν παίζεις επικίνδυνο κλεφτοπόλεμο επί τρεις μέρες με την Αστυνομία, εκατό αγρότες με τρακτέρ από χωματόδρομους έως το εθνικό δίκτυο που επιχειρούν με έναν και μόνο στόχο, σύμφωνα με τις διακηρύξεις τους, να κλείσουν τα σύνορα. Αυτός είναι ο στόχος.

Όταν, λοιπόν, βγαίνει μία απαγόρευση, η οποία αφορά τη διασταύρωση Λευκώνας και τη διασταύρωση Καστανούσας μέχρι τα σύνορα, όπως διαβάσω....

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κύριε Υπουργέ...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Μη μου επιδεικνύετε άλλο χαρτί, αυτό σας λέω.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Έχουμε την απόφαση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Επαναλαμβάνω, περί αυτού πρόκειται. Πρόκειται για δύο διασταυρώσεις που οδηγούν στα σύνορα. Δεν αντιλαμβάνομαι την επιχείρηση, πολιτική εκμετάλλευση γενικώς περί απαγορεύσεων των εργατικών δικαιωμάτων των κατακτήσεων του λαού. Θεωρώ ότι είναι άτοπη αυτή η προσπάθεια. Εδώ έχουμε ένα συγκεκριμένο θέμα. Συμφωνείτε στο κλείσιμο των συνόρων; Ναι ή όχι;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Το είπαμε, όχι!

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Συμφωνείτε στην επιχείρηση της Νέας Δημοκρατίας, που προσπαθεί με κάθε τρόπο να κλείσει τα σύνορα; Ναι ή όχι;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Μην απαντάτε γι' αυτό. Για άλλο σας εγκατέσαμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Μαρκόπουλε, μη διακόπτετε.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Συμφωνείτε με τη συγκεκριμένη κινητοποίηση, η οποία γίνεται επί τόσες μέρες στην περιοχή των Σερρών; Ναι ή όχι;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Μην παραποιείτε τα πράγματα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ (Υπουργός Προστασίας του Πολίτη): Τα υπόλοιπα είναι εκ του περισσού. Και στην κάθε περίπτωση, ο καθένας εξ ημών βρισκόμενος σε αυτήν την Αίθουσα με την ψήφο του ελληνικού λαού και την πορεία του έχει και τη διαδρομή του έχει και το αξιακό του πλαίσιο έχει και κάθε μέρα κρίνεται από τον ελληνικό λαό αν τον υπηρετεί ή όχι. Ο καθένας έχει δικαίωμα να κρίνει τον άλλο, να πει τις απόψεις του, να προσεγγίσει με διαφορετικό τρόπο την αλήθεια, όπως εκείνος τη βλέπει. Αλλά, προς θεού, μην εκμεταλλευόμαστε μία συστηματική προσπάθεια αντιπαράθεσης αντιπολίτευσης, ανεύθυνης αντιπολίτευσης, την οποία επιχειρεί η Νέα Δημοκρατία τόση ώρα.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Συνεχίζουμε τη διαδικασία.

Το λόγο έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής κ. Τσούκαλης από το Νομό Αχαΐας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Εκ μέρους της Δημοκρατικής Αριστεράς θέλουμε να εκφράσουμε τη θλίψη μας για το θάνατο του Μιλτιάδη Έβερτ, έναν πολιτικό ο οποίος υπηρέτησε με πάθος και αυταπάρνηση τις ιδέες του, το κόμμα του και βεβαίως συνέδεσε την πολιτική του παρουσία, ως Δημάρχου της Αθήνας, με τη σύσταση και τη δημιουργία της ελεύθερης ραδιοφωνίας.

Συλλυπητήρια στην οικογένειά του και στην πολιτική του οικογένεια.

Ο κύριος Υπουργός αποχώρησε, θα αναγκαστώ εκ των πραγμάτων, επειδή δεν έχω κοινοβουλευτική εκπροσώπηση, να διατυπώσω και τη θέση της Δημοκρατικής Αριστεράς για την απόφαση του Διευθυντή Αστυνομίας του Νομού Σερρών.

Πρώτα-πρώτα να δηλώσουμε κατηγορηματικά σαν Δημοκρατική Αριστερά ότι είμαστε κατά κινητοποιήσεων που έχουν στόχο το κλείσιμο των συνόρων. Μέχρι εδώ πολύ καλά. Μόνο που ο κύριος Υπουργός έπεσε σε ένα ατόπημα. Συνέδεσε αυτήν ακριβώς την παραδοχή-αποδοχή με την ορθότητα της συγκεκριμένης ενέργειας του κυρίου διευθυντή.

Το νομικό μας οπλοστάσιο είναι συγκεκριμένο, το Σύνταγμα μας είναι συγκεκριμένο. Εάν δηλώνει ο ίδιος ότι οι αστυνομικές δυνάμεις δεν έχουν τη δυνατότητα να εφαρμόσουν το νόμο όταν και όπου εκδηλωθεί η συγκεκριμένη ενέργεια, τότε με συγχωρείτε, έχουμε πρόβλημα ως κράτος. Δεν μπορούμε να διαμορφώνουμε το Σύνταγμα ως λάστιχο, να υπερχειλίζουμε δηλαδή ουσιαστικά την οποιαδήποτε ενέργειά μας προκειμένου να πετύχουμε κάτι που σε οποιαδήποτε άλλη χώρα θα ήταν σαφές.

Και να σκεφθεί και κάτι άλλο ο κύριος Υπουργός. Οποιοσδήποτε προπαθήσει να εφαρμόσει συγκεκριμένη διάταξη, θα υποπέσει σε τραγελαφικές ενέργειες. Θα έχουμε τραγελαφικά

αποτελέσματα, αρκεί να διαβάσετε τη β' περίπτωση που λέει «απαγορεύεται κάθε δημόσια υπαίθρια συνάντηση ή πορεία». Τι σημαίνει «δημόσια συνάντηση ή πορεία»; Είναι δύο, πέντε, δέκα αγροτικά μηχανήματα; Ένας τραγέλαφος.

Μπαίνω στο νομοσχέδιο, όσο προλάβουμε να τοποθετηθούμε. Βεβαίως ο αγαπητός μου συνάδελφος κ. Λεβέντης τοποθετήθηκε επί της αρχής και δήλωσε την ένστασή μας, τη μη συναίνεσή μας επί της αρχής στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Ο κύριος Υπουργός απουσιάζει. Κύριε Υφυπουργέ, η συζήτηση επί του συγκεκριμένου νομοσχεδίου διεξάγεται σε ένα έντονα φορτισμένο κλίμα που συνδιαμορφώνεται από ποικιλώνυμα και ετερόκλητα συμφέροντα –είναι γεγονός αυτό– κάτι που έχει συσκοτίσει τα ακριβή διακυβεύματα και συγχρόνως έχει περιγάγει σε απόλυτη σύγχυση και αμηχανία τους πολίτες. Πολίτες, όμως, που στη συντριπτική τους πλειοψηφία τοποθετούνται σαφέστατα και κατηγορηματικά σε ένα και μοναδικό αίτημα-απαίτηση.

Οι πολίτες λένε «τέλος, εδώ και τώρα» σε ένα καθεστώς που μας εξουθενώνει καθημερινά, που καταρρακώνει την αξιοπρέπεία μας, που είναι θερμοκήπιο διαπλοκής και διαφθοράς. Η Κυβέρνηση δεν τοποθετείται επί του δικαίου ή αδικού όσον αφορά στους γιατρούς, δεν τοποθετείται επί της ορθότητας του νομοσχεδίου σας, δεν το γνωρίζει εξάλλου. Στέλνει, όμως, ένα σαφές μήνυμα προς όλους «κάντε κάτι». Δεν αξιολογεί αυτό το «κάτι» του νομοσχεδίου. Αυτό το κλίμα είναι απολύτως αποτρεπτικό οποιασδήποτε προσπάθειας για διατύπωση επιχειρημάτων, προτάσεων, ή θέσεων και αυτό σαφέστατα οφείλεται σε σας, κύριοι του Υπουργείου, στην ανεξήγητη απόφασή σας –πουδή, θα έλεγα– να διαχειριστείτε με μας, σε ένα νομοσχέδιο σκούπα, όλα τα πάγια διαχρονικά επίδικα της υγείας.

Σας το είπαμε και στην επιτροπή, σας το επεσήμανε και η ΟΚΕ, δεν είναι δυνατόν κεφαλαιώδους σημασίας ζητήματα να παρατίθενται σε ένα κείμενο.

Σ' αυτό το σημείο έχω μία εύλογη και αδιευκρίνιστη μέχρι στιγμής απορία: Αν νομοθετούσατε υπό κανονικές συνθήκες, υπό συνθήκες εκτός κρίσης και μνημονίου, θα το μεθοδεύατε μ' αυτόν τον τρόπο; Θα επιλέγατε τη μορφή του πολυνομοσχεδίου; Θα αποτολμήσω την αυθαιρέσία να αποφανθώ επί του αντιθέτου. Γιατί αυτό είναι το αυτονόητο. Αναρωτηθείτε έστω και για μία στιγμή, 2009 κοινωνική συμμετοχή, διαβούλευση και προβληματισμό εάν έρχονταν σε χωριστά νομοσχέδια τα θέματα του ενιαίου φορέα, παραδείγματος χάριν, υγείας, του φορέα πρωτοβάθμιας περίθαλψης, των προμηθειών, των φαρμάκων. Στην περίπτωση αυτή θα ήταν εύκολα ορατή η εκδήλωση αγαθών αλλά και ιδιωτελών συμφερόντων και έτσι πολύ πιο σαφής η κοινωνική επιδοκιμασία ή αποδοκιμασία. Αυτή θα ήταν μία κοινωνικά υγιής διαδικασία, με αποτέλεσμα και την κοινωνική συνειδητοποίηση αλλά και την υπευθυνότητα. Δεν το πράξατε.

Ας εξηγήσω, λοιπόν, τη θέση και τη στάση της Δημοκρατικής Αριστεράς, την αντίθεσή μας επί της αρχής. Γιατί αρκετά άρθρα θα τα υπερψηφίσουμε και είναι δείγμα των προθέσεών μας όσον αφορά τα συγκεκριμένα θέματα που θίγονται στο νομοσχέδιο.

Λόγω της χρονικής πίεσης, θα περιοριστώ σε δύο κεφαλαιώδους σημασίας για μας ζητήματα.

Πρώτον, είναι γνωστό ότι το ισοζύγιο ιδιωτικών-δημοσίων δαπανών υγείας στη χώρα μας είναι 45-55, δηλαδή, εις βάρος της δημόσιας δαπάνης, ισοζύγιο που είναι αδιανόητο ακόμη και για τις μητροπόλεις του καπιταλισμού και του νεοφιλελευθερισμού, όπως οι Ηνωμένες Πολιτείες και η Μεγάλη Βρετανία. Όμως, είναι ποσοστά άκρατος πελατειακού κράτους και ασυνδοσίας.

Βασικό ερώτημα: Ανατρέπεται ή τείνει να ανατραπεί με το νομοσχέδιο αυτό, το ισοζύγιο; Θεωρούμε ότι όχι. Παραδείγματος χάριν, οι υπηρεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, ουσιαστικά είναι υπηρεσίες που προβλέπονται από το ν. 3329/2005 και εκχωρήθηκαν σε υπερβολάβους. Ακόμη και η διαχείριση των νοσοκομειακών αποβλήτων, που έχει άμεση σχέση με την προστασία της δημόσιας υγείας, τώρα δίνεται η δυνατότητα να εκχωρηθεί σε ιδιώτες και η πληροφορική και η λογιστική υπηρεσία των μονάδων υγείας. Είναι, όμως, παράξενο να ζητήσουμε εκτιμήσεις για το κόστος αυτών των αναθέσεων; Χωρίς αυτά τα βασικά στοιχεία, μπορούμε να τα υποθέσουμε στο τρι-

πλάσιο τουλάχιστον από το κόστος για την απασχόληση μόνιμου προσωπικού.

Πρόσφατα ο πρύτανης του Πανεπιστημίου Πατρών, ερωτηθείς από τον κ. Χρυσοχοϊδη γιατί δεν προσλαμβάνουν ιδιωτικούς φύλακες για το πανεπιστήμιο, είπε: «Δεν προσλαμβάνουμε, γιατί το κόστος είναι ένα προς πέντε».

Προβλέπεται, επίσης, η εκχώρηση υπηρεσιών πληροφορικής και λογιστικής υποστήριξης, χωρίς να λαμβάνεται υπ' όψιν ούτε το γεγονός ότι ο ιδιώτης θα έχει πρόσβαση στις ανάγκες των νοσηλευτικών ιδρυμάτων και γενικώς των ιδρυμάτων και των μονάδων σε νοσηλευτικό υλικό, σε εξοπλισμό και προμήθειες, με ό,τι αυτό συνεπάγεται βεβαίως και χωρίς να υπολογίζεται ότι πιθανόν θα έχει πρόσβαση ακόμη και σε φακέλους ασθενών.

Επίσης, να ρωτήσει το ΙΚΑ ποιες ήταν οι συνέπειες, όταν θέλησε να αναβαθμίσει το πληροφορικό του σύστημα.

Καταλήγω, επειδή δεν μου φθάνει ο χρόνος, στο θεσμό της πρωτοβάθμιας υγείας. Κύριοι του Υπουργείου, ήταν ένα όραμα και ένα πάγιο αίτημα για την Αριστερά. Δεν περιμέναμε, όμως, να έρθει και να συζητηθεί με αυτόν τον τρόπο. Είχαμε την απαίτηση να έρθει ολοκληρωμένο για να τοποθετηθούμε όλοι οι φορείς, να καταθέσουμε τις απόψεις μας. Ένα σύστημα που εμείς θεωρούσαμε πως θα ήταν προσανατολισμένο στην πρόληψη και στην προαγωγή υγείας. Θα ήταν οργανωμένο στη βάση του κέντρου υγείας σε πόλεις και αγροτικές περιοχές, με βασικό θεσμό τον οικογενειακό γιατρό και την ομάδα υγείας, με ανάπτυξη τοπικών πολιτικών και προγραμμάτων για ευαίσθητες ομάδες πληθυσμού. Ένα θεσμό που θα παρείχε πρόληψη και προαγωγή υγείας, διάγνωση και αποκατάσταση βλαβών που δεν απαιτούν νοσοκομειακή περίθαλψη. Επίσης, ανοιχτή φροντίδα, φροντίδα στο σπίτι, ιατρική της εργασίας, σχολική υγιεινή, οικογενειακό προγραμματισμό, τηλεϊατρική σε απομακρυσμένες περιοχές, παρεμβάσεις που αφορούν τη δημόσια υγεία σε μία περιοχή με διατομεακή συνεργασία. Και βεβαίως μια πρωτοβάθμια υγεία, όπου ο πύλωνας της θα ήταν η τοπική αυτοδιοίκηση.

Αλήθεια, γιατί δεν συνδέσατε αυτήν την πρωτοβάθμια υγεία με το κοινωνικό κύτταρο που είναι οι Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης; Κάνατε έναν «ΚΑΛΙΚΡΑΤΗ» προς αυτήν την κατεύθυνση. Δεν υπάρχει καμμία πρόνοια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κατόπιν αυτού, είναι προφανές ότι οι λόγοι που δεν υπερψηφίζουμε επί της αρχής το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, είναι επειδή θεωρούμε ότι προωθεί η Κυβέρνηση την υλοποίηση δύο πάγιων αιτημάτων, αλλά και οραμάτων της Αριστεράς και της Δημοκρατικής Αριστεράς με έναν εντελώς αναποτελεσματικό τρόπο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Ανεξάρτητο Βουλευτή Αχαΐας κ. Τσοούκαλη.

Το λόγο έχει ο κ. Δημήτρης Κρεμαστινός, Βουλευτής Δωδεκανήσου του ΠΑΣΟΚ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΡΕΜΑΣΤΙΝΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το νομοσχέδιο που ψηφίζεται σήμερα, έχει τον τίτλο «Διαρθρωτικές μεταβολές στο υπάρχον Εθνικό Σύστημα Υγείας». Παρά τις διαφορετικές θέσεις και αντιθέσεις που εκφράζονται στη Βουλή, το νομοσχέδιο στην ουσία θα κριθεί εκ του αποτελέσματός του. Εάν δηλαδή μετά ένα χρόνο ο πολίτης που σήμερα περιμένει στη σειρά επί ώρες για να εξεταστεί στην πρωτοβάθμια περίθαλψη, είτε λέγεται ΙΚΑ, είτε λέγεται ταμείο είτε λέγεται εξωτερικά ιατρεία νοσοκομείων, μπορεί να εξεταστεί άνθρωπινα, το νομοσχέδιο θα έχει πετύχει. Αν μετά ένα χρόνο οι υπερβολικές δαπάνες, τα πάρτι, όπως καταγγέλλουν, στο χώρο της υγείας, οι διάφοροι σταθμοί, εφημερίδες –ακόμα και μέσα στη Βουλή ακούγονται αυτά τα πράγματα– έχει περισταλεί, το νομοσχέδιο αυτό θα έχει πετύχει.

Θα μου πείτε, βέβαια, τι θα γίνει με τις συνεχιζακές αντιθέσεις που υπάρχουν. Οι φαρμακοποιοί θέλουν ένα φαρμακείο να αντιστοιχεί σε χίλιους διακόσιους πενήντα κατοίκους και το νομοσχέδιο λέει σε λιγότερους. Τι θα γίνει με τους γιατρούς, οι οποίοι ζητούν να κατοχυρώσουν τα δικαιώματά τους –και δικαίως– διότι αυτά μεταφράζονται σε υλικές απολαβές; Όλα αυτά τα πράγματα θα εκφραστούν μέσα από τα προεδρικά διατάγματα, από

τις υπουργικές αποφάσεις, θα ξανασυζητηθούν και εάν είναι λάθος ή σε λάθος κατεύθυνση, θα ανατραπούν, διότι η υπουργική απόφαση ή το προεδρικό διάταγμα δεν αποτελεί Σύνταγμα. Είναι απλώς μία νομοθετική ρύθμιση.

Η κατάσταση της υγείας μετά από ένα χρόνο θα επιβάλει νέα νομοσχέδια. Ξέρετε πόσα νομοσχέδια έχουν κατατεθεί για τις προμήθειες στα νοσοκομεία; Περίπου κάθε Υπουργός καταθέτει ένα δικό του νομοσχέδιο. Τι έγινε μέχρι σήμερα από όλα αυτά; Βελτιώθηκε η κατάσταση; Κάθε φορά χειροτερεύει. Εάν δούμε τον ιδρυτικό νόμο του ΕΣΥ, το νόμο που με εισήγησή του ψήφισε η Βουλή, με Υπουργό τον Παρασκευά Αυγερινό και Πρωθυπουργό τον Ανδρέα Παπανδρέου, ξέρετε τι έλεγε; Εκείνος ο νόμος έλεγε ότι όλοι κρίνονται, οι πάντες, μέσα σε εννέα χρόνια, είτε είσαι διευθυντής είτε υπηρετείς οποιαδήποτε βαθμίδα του ΕΣΥ. Και αυτό για να μπουν νέοι στο σύστημα, για να μπουν οι καλύτεροι.

Ξέρετε ποια είναι σήμερα η κατάσταση; Περίπου όλοι είναι αμετακίνητοι. Τι θα γίνουν οι νέοι γιατροί που τελειώνουν στο εξωτερικό και στο εσωτερικό; Τι θα γίνουν αυτοί που περιμένουν πέντε και δέκα χρόνια να αρχίσουν ειδικότητα; Καταστρέφεται μία νέα γενιά γιατρών. Πού θα πάνε αυτοί οι άνθρωποι; Θα πάνε να βρουν δουλειά στα ιδιωτικά. Εκεί θα βρουν δουλειά. Και τα ιδιωτικά θα έχουν καλύτερη παροχή υπηρεσιών, γιατί θα έχουν νέους ανθρώπους, με νέες ιδέες, με νέες τεχνικές, με νέα κατάρτιση.

Τότε τι θα γίνει; Πού θα πάει ο κόσμος με το υστέρημά του; Θα πάει στα νοσοκομεία που δεν θα είναι στην ίδια στάθμη με τα υπόλοιπα, αν θέλετε, ιδιωτικά κέντρα; Μα, σας λέω, ο ιδρυτικός νόμος του Παρασκευά Αυγερινού αυτό προβλέπει. Διάρκη κρίση, επιστημονικό ανταγωνισμό, σε όλες τις βαθμίδες και ανανέωση του δυναμικού του Εθνικού Συστήματος Υγείας.

Τι θα γίνει με το θέμα των διορισμών που μας επιβάλλει η οικονομική κατάσταση της χώρας, «πέντε να φεύγουν, ένας να έρχεται»; Τι θα γίνει στο δημόσιο χώρο της υγείας; Τα σκέφθηκε κανένας αυτά τα πράγματα; Αυτός είναι ο πραγματικός προβληματισμός.

Θέλω να πω ακόμη κάτι σημαντικό. Η καπιταλιστική Αμερική έχει πολύ καλύτερο σύστημα όσον αφορά τη συμπεριφορά της ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Στην καπιταλιστική Αμερική δεν μπορούν οι τράπεζες ή οι πολυεθνικές εταιρείες να ελέγξουν το χώρο της υγείας, γιατί εκεί επιβάλλεται η αρχή του κοινωφελούς μη κερδοσκοπικού ιδρύματος. Αυτό θα έπρεπε να είναι στο Σύνταγμα μας για να μπορεί σε κάθε περίπτωση το Συμβούλιο της Επικρατείας να επεμβαίνει και να λέει ότι εδώ συντελείται συνταγματική παρανομία. Με το να αλλάζουμε νόμους κάθε έξι μήνες δεν πρόκειται ποτέ το Εθνικό Σύστημα Υγείας να βελτιωθεί.

Άρα, λοιπόν, η σημερινή νομική ρύθμιση με τον τίτλο «Διαρθρωτικές μεταβολές» δεν αποσκοπεί σε τίποτε άλλο παρά να περιστεύει τις αλόγιστες δαπάνες, την παραοικονομία και να παράσχει καλύτερες υπηρεσίες υγείας στην πρωτοβάθμια περίθαλψη.

Ας πούμε, λοιπόν, ότι επιτύχει. Τι θα πούμε μετά από ένα χρόνο; Ας πούμε ότι αποτύχει. Μπορούμε να το αλλάξουμε. Και ο ίδιος ο Υπουργός θα είναι υποχρεωμένος να το αλλάξει, εάν βλέπει ότι πηγαίνει σε λάθος δρόμο. Αλλού είναι το πρόβλημα. Το πρόβλημα είναι η ανανέωση του ΕΣΥ. Αλλού είναι το πρόβλημα. Οι καλύτερες ποιοτικές υπηρεσίες. Αλλού είναι το πρόβλημα. Οι νέοι γιατροί να μπουν μέσα στα νοσοκομεία και να δουλέψουν. Δεν μπορεί να γερνούν τα νοσοκομεία με τις ηλικίες των γιατρών που έχουν προσφέρει πολλά, αλλά μεγαλώνουν. Θέλουμε νέους γιατρούς. Κανένα σύστημα δεν έχει επιβιώσει στον κόσμο χωρίς την ανανέωση. Αυτό είναι, αν θέλετε, η μεγαλύτερη πρόκληση σήμερα και για το Υπουργείο και όχι αυτή καθεαυτή η νομοθετική ρύθμιση, η οποία, στη χειρότερη περίπτωση, θα αναθεωρηθεί.

Άρα, λοιπόν, όταν ο ίδιος ο Υπουργός συστήνει να συσταθεί επιτροπή που να παρακολουθεί τις προμήθειες, αντιλαμβάνεσθε ότι ο ίδιος έχει αγωνία, άμα ζητάει να συσταθεί επιτροπή. Αλλά, με ό,τι έχουμε κάνει μέχρι σήμερα, με τις αλλεπάλληλες ρυθμίσεις, οι προμήθειες πηγαίνουν από το κακό στο χειρότερο. Άρα,

λοιπόν, δεν μπορεί αυτά τα πράγματα να μην τα δει κανείς.

Αυτό που λέμε σήμερα να γίνει, μία προσπάθεια προς καλύτερη πρωτοβάθμια περίθαλψη, είναι αναμφισβήτητο, αλλά όλοι ξέρουν ότι για να γίνει σωστά και να δομηθεί το Εθνικό Σύστημα Υγείας, εκτός από τις συνταγματικές και τις νομοθετικές μεταβολές που είπα, θα πρέπει να υπάρχουν και λεφτά.

Τότε, όταν εγώ υπηρετούσα στο Υπουργείο Υγείας, είχε προϋπολογιστεί η δαπάνη περίπου στα 300.000.000 ευρώ με 350.000.000 ευρώ αναλογικά. Σήμερα, μπορεί να χρειαστούν και 600.000.000 ευρώ με 800.000.000 ευρώ. Χωρίς αυτό, δεν μπορείτε να κάνετε κάρτα υγείας, η οποία να αναγράφει ποιον γιατρό θέλει ο πολίτης, της επιλογής του. Χωρίς αυτό, δεν μπορείτε να ανασυντάξετε τα κέντρα υγείας για να έχουν όλες τις ειδικότητες και να εξυπηρετούν τους πολίτες. Χωρίς αυτό, δεν μπορεί να νοσοκομεία να αναβαθμιστούν και να είναι ανταγωνιστικά σε μηχανήματα με την ιδιωτική πρωτοβουλία.

Έρχομαι και στην ιδιωτική πρωτοβουλία. Ιδιωτική πρωτοβουλία βεβαίως θα υπάρχει, αλλά πρέπει και αυτή να περιχαρακωθεί με νόμους, με πλαίσια. Ξέρετε πόσο ήταν το ποσοστό της ιδιωτικής πρωτοβουλίας στην υγεία με την ψήφιση του νόμου-πλαίσιου του '82 για το ΕΣΥ; Ήταν ένα ποσοστό 27%-30%. Πόσο ήταν, δηλαδή, το δημόσιο τότε; Ήταν 65%-70%. Σήμερα τείνει τελειώς να ανατραπεί, δηλαδή η ιδιωτική πρωτοβουλία να πηγαίνει προς το 70% και το δημόσιο να συρρικνώνεται προς το 30%. Αντιλαμβάνεσθε, λοιπόν, το αδιέξοδο.

Χωρίς ουσιαστικές πρωτοβουλίες, νομοθετικές ρυθμίσεις και συνταγματικές μεταβολές, νομίζω ότι το όλο οικοδόμημα της υγείας κινδυνεύει και νομίζω ότι όσοι θέλουν να το στηρίξουν, θα πρέπει να λάβουν υπόψη αυτά τα πράγματα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε το Βουλευτή Δωδεκανήσων του ΠΑΣΟΚ κ. Δημήτριο Κρεμαστινό.

Το λόγο έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής του Νομού Κιλκίς κ. Κωνσταντίνος Κιλτιάδης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεν συνηθίζω να υπερβάλλω και κατά το συναίσθημα, αλλά η απώλεια του Μιλτιάδη Έβερτ, για εμένα ειδικότερα σηματοδότησε υπό διπλή έννοια τη ζωή μου. Πρώτον, γιατί ήταν ταυτόσημη η ιδεολογική μου πορεία με τον Μιλτιάδη Έβερτ. Ανήκω στη διαδοχική γενιά αυτού του ανδρός, ο οποίος προσπάθησε να δώσει τις συντεταγμένες της σύγχρονης κεντροδεξιάς και πιστεύω ότι εν πολλοίς το κατάφερε. Ο δεύτερος λόγος είναι γιατί βρέθηκα στο ελληνικό Κοινοβούλιο, γιατί επ' απειλής διαγραφής μου από το κόμμα μου, μου έδωσε την εντολή να πολιτευτώ το 1996.

Να είναι ελαφρύ το χώμα που θα τον σκεπάσει και εκφράζω τα συλλυπητήρια μου στην οικογένειά του.

Έρχομαι στο νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ. Πέρασα πολλά χρόνια σε αυτό που λέγεται «πεζοδρόμιο» και θεωρητική προσέγγιση της πολιτικής και με έχουν διδάξει να κάνω δεύτερες σκέψεις. Και το νομοσχέδιο αυτό είμαι βέβαιος ότι έχει δεύτερους σκοπούς. Αναίτια δημιουργήθηκε αυτή η εκρηκτική κατάσταση, γιατί κάτι υποκρύπτεται. Δεν θέλω επί του παρόντος να αναφερθώ, γιατί δεν το επιτρέπει ο χρόνος και μόνο.

Είναι δεδομένο πάντως ότι αν πρόκειται να εξασθιωθεί ο ελληνικός λαός χάριν εντολών, όση υποστήριξη κι αν παρέχω στην Κυβέρνηση και στην πατρίδα μου γενικότερα, να ξέρετε χίλιες φορές υπερήφανος, αλλά όχι ταπεινωμένος και εξασθιωμένος. Υποκρύπτει πολλά αυτό το νομοσχέδιο και θα το δείξει ο χρόνος. Νομίζω δεν είναι η ώρα σε αυτόν τον τόπο Υπουργοί να ρίχνουν την καυτή πατάτα σε άλλους, γιατί μετά από ένα χρόνο κάποιος άλλος θα είναι σε αυτή τη θέση και δεν θα μπορεί να υπηρετήσει αυτό το εγχείρημα.

Θα το πω πολύ ξεκάθαρα. Επί του πρακτέου, σταματάει η απεργία αύριο. Εγώ δεν σας λέω επτά χιλιάδες, αλλά πέντε χιλιάδες μόνιμοι γιατροί του ΙΚΑ και κατά τ' άλλα ελεύθερη επιλογή γιατρού κατά πράξη και αμοιβή. Οι πέντε χιλιάδες δεν θα παίρνουν το μισθό τους; Η κατά πράξη αμοιβή πόσο θα κοστίζει, κύριε Αναπληρωτή Υπουργέ; Οι πέντε χιλιάδες του ΙΚΑ είναι μόνιμοι γιατροί. Θέλετε ή δεν θέλετε, δεν μπορείτε να τους απολύ-

σετε. Εάν εφαρμόσετε και την κατά πράξη αμοιβή -δεν θα πω τίποτα παραπάνω, ειλικρινά- σκεφτείτε πού θα οδηγηθεί η χώρα.

Έχετε γιατρούς του ΕΣΥ στα κέντρα υγείας που υπηρέτησα κι εγώ, που είναι γιατροί του ΕΣΥ και δεν μπορούν να κάνουν κατά πράξη αμοιβή. Θέλετε ή δεν θέλετε, επομένως θα τους πληρώνετε και αυτούς και θα έχετε και άλλους που θα προχωρούν σε κατά πράξη αμοιβή βεβαίως. Αυτά τα ολίγα περί του τι θα γίνει στο μέλλον και τι υποκρύπτει αυτό το νομοσχέδιο.

Εκτιμώ ότι προπάντων ο φίλτατος Υπουργός και κατ' ουσίαν αγαπητός, νομίζει κατά της έκφρασή του ότι «σπάει αυγά», διότι τον έχω ακούσει πολλές φορές -και το έχει πει και σε μένα ειδικότερα- να λέει ότι επιτέλους κάτι πρέπει να γίνει και αναφέρεται στα είκοσι επτά χρόνια.

Εγώ δεν θα του πω είκοσι επτά, αλλά εξήντα και πλέον είναι τα χρόνια του ελευθέρου ειρηνικού βίου της χώρας και δεν είναι ακυρωμένα αυτά. Δεν λέμε ότι δεν υπήρχε πρωτοβάθμια φροντίδα. Υπήρχε και ήταν καλή πρωτοβάθμια φροντίδα.

Απέδωσε μεγαλείο, κύριε Υπουργέ. Έγιναν εμβολιασμοί καθολικοί, έγινε προληπτική ιατρική μέσα στα βαλτόνερα των χωριών εκείνης της εποχής, υπήρξαν λαμπρά αγροτικά ιατρεία, υπήρξαν προφανώς και με το ΕΣΥ κέντρα υγείας λαμπρότερα. Δεν είναι, όμως, αυτό το ζητούμενο το οποίο εσείς φέρνετε μπροστά στον ελληνικό λαό αυτήν τη στιγμή.

«Σπάστε αυγά». Στο χωριό μου λένε ότι αν είναι κλούβια, ομελέτα δεν γίνεται. Και τα αυγά είναι κλούβια, κύριε Υπουργέ, κι αν δεν είναι, είναι κατ' ελάχιστον μεταλλαγμένα, διότι το υλικό είναι κακό, χωρίς θεμέλια. Σας εγκαλώ, λέτε, εγώ και με εγκαλείτε κι εσείς ότι εγώ ομιλώ καταστατικά, ομιλώ επί του θεμελίου και εσείς έχετε να διαχειριστείτε ένα ζήτημα. Μα, εάν δεν είναι τα θεμέλια σωστά, μετά από λίγο καιρό το οικοδόμημα θα καταρρεύσει.

Υπάρχουν ατασθαλίες δεκαπέντε ετών, για να επανέλθουμε μετά από δεκαπέντε έτη στον τρόπο διαγωνισμών όπως ήταν πριν από δεκαπέντε χρόνια, πλην βεβαίως του επαίσχυντου άρθρου 12.

Κύριε Υπουργέ -πριν από λίγο μίλησα και εις μνήμην του Μιλτιάδη Έβερτ- δυστυχώς η διαστροφή σε αυτόν τον τόπο έχει ξεπεράσει κάθε όριο. Αν με ακούσει κάποιος ως Βουλευτή πλέον της Δημοκρατικής Συμμαχίας, θα πει: «Εσύ, με τα φιλελεύθερα γνωρίσματα, δεν δέχεσαι την ιδιωτική παρουσία;» Μα, είναι η διαστροφή του φιλελευθερισμού αυτά τα οποία φέρνετε, γι' αυτό και έχουμε μπρεδέψει τον ελληνικό λαό και δεν μπορούμε να συνεννοηθούμε. Άλλο είναι η ύπαρξη του κράτους ως ελεγκτή, ως πόπτη και άλλο, αν το θέλετε, η ιδιωτική πρωτοβουλία για την παραγωγή και την όποια ανάπτυξη. Εσείς θα αναθέσετε, προσέξτε, το ύψιστο αγαθό του δημοσίου, τον έλεγχο και την εποπτεία σε ιδιώτη. Είναι αδιανόητα πράγματα αυτά και ειλικρινά σας καλώ να το ξανασκεφτείτε.

Για τα φαρμακεία, νομοθετείτε ωράριο δυνητικό. Ακουσόν-άκουσον! Μα, είναι δυνατόν να είναι δυνητικό; Εάν είναι υποχρεωτικό μετά από εκχώρηση αρμοδιοτήτων, που δεν το κάνετε και αυτό, τότε καταπατάτε τα ανθρώπινα δικαιώματα, τα εργασιακά δικαιώματα αυτών των ανθρώπων, των επιστημόνων, διότι τους υποχρεώνετε να είναι εκεί ώρες που δεν επιτρέπεται να είναι.

Από την άλλη λέει: «Η επιδίωξη μέσω του ανταγωνισμού της φθηνότερης τιμής, του μικρότερου κόστους». Κύριε Υπουργέ, η συνταγή είναι μία και σας την είπα. Έχετε κότσια; Όχι ψευτονταχνίδια, αλλά να βάλετε ασφαλιστική τιμή στα φάρμακα. Πώς διαπραγματεύονται τα νοσοκομεία και παίρνουν με μικρότερη τιμή; Πώς διαπραγματεύεται η ιδιωτική κλινική; Και εσείς δεν τολμάτε να το εμφανίσετε αυτό και περιμένετε από τα πολλά, τα πάμπολλα φαρμακεία στην Ευρώπη που έχουμε, να φέρετε αποτελέσματα.

Και για την πρωτοβάθμια φροντίδα την οποία ως γιατρός ονειρεύτηκα να την υπηρετήσω επί είκοσι πέντε χρόνια και βιώνω την προδοσία της προσωπικής μου εναντίωσης της ζωής. Ακούστε, η πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας είναι σύστημα, δεν είναι εργασιακές σχέσεις γιατρών. Είναι έγκλημα αυτό που έγινε και δήθεν για το μεγάλο επίτευγμα του ΕΣΥ. Εργασιακές σχέσεις ήταν. Πού ήταν η ιδιωτική ιατρική; Πού ήταν η εν γένει άσκηση της ιατρικής και η υγειονομική διάσταση τότε; Γι' αυτό οδηγηθήκαμε τριάντα

χρόνια να αναζητούμε πάλι την ορθότητα.

Άλλοι τα ιατρεία είναι ιδιωτικά. Οι συνάδελφοι στρατιωτικοί γιατροί εργασία το πρωί, ιδιωτικό ιατρείο το βράδυ. Οι πανεπιστημιακοί γιατροί το ίδιο. Οι γιατροί του ΙΚΑ μερικής απασχόλησης, οι γιατροί του ΤΕΒΕ το ίδιο. Αντιλαμβάνεστε το συνονθύλευμα στο οποίο βρισκόμαστε; Και αντί να δούμε την πρόκληση αυτή και να πούμε «ενιαίες εργασιακές σχέσεις για όλους τους γιατρούς», έχουμε το ψευδεπίγραφο ότι δήθεν οι γιατροί πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης στο νοσοκομείο θα υπηρετήσουν αλλοτριωμένοι ανθρωπιστικά το καθήκον τους και δεν θα πράξουν άλλα που πράττουν. Ήρθε η ώρα να το διακηρύξουμε. Πλήρης απασχόληση, ελεγχόμενη και αν θέλουν ιδιωτικό έργο, ας το παράσχουν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κάνω έκκληση. Θέλετε να τον ονομάζαμε οικογενειακό, κύριε Υπουργέ, θέλετε να τον ονομάζαμε οικογενειακό ενηλίκων και παιδίατρο; Θέλετε προσωπικό γιατρό; Θέλετε προσωπικό γιατρό χρονίως πασχόντων; Αξιοποίηση προφανώς των δομών του ΙΚΑ που υπάρχουν; Όχι κέντρα υγείας αστικού τύπου. Σας το είπα και το είπα και στην κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας τότε. Είναι έγκλημα αυτό που ξεκίνησε να γίνεται. Έχουμε τις δομές του ΙΚΑ και χτίζουμε καινούργια κέντρα υγείας αστικού τύπου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Αν έχετε την καλοσύνη ολοκληρώστε, κύριε Κιλτίδη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Κλείνω με μια επίκληση. Ήρθε η ώρα, κύριε Υπουργέ, η διοίκηση των νοσοκομείων να γίνει εκ των έδρων. Έχουμε στελέχη αξιοπρόσεχτα και στη νοσηλευτική υπηρεσία και στην ιατρική και στη διοικητική και στην τεχνική. Και το διοικητικό συμβούλιο να είναι εποπτικό στρατηγικού χαρακτήρα.

Επιτέλους, δώστε λύση σε τρία μεγάλα ζητήματα. Εφημερίες των νομαρχιακών νοσοκομείων, γιατί θα βγει ο κόσμος στους δρόμους και δεν θα φταίει κανένας. Είναι τέσσερα χρόνια αυτά. Νέα Δημοκρατία και ΠΑΣΟΚ τώρα ενάμιση χρόνο και τα νομαρχιακά νοσοκομεία δεν εφημερεύουν ανά μήνα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Κιλτίδη, σας παρακαλώ. Έχουμε πολλούς ομιλητές ακόμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Μονάδες εντατικής θεραπείας και διαδισκασία της επείγουσας ιατρικής με το ΕΚΑΒ σε κάθε νομαρχιακό επίπεδο. Τουλάχιστον να κλείσουμε αυτά που δημιουργούν κινδύνους για την υγεία των Ελλήνων.

Έχω πολλά να πω, αλλά δεν με παίρνει ο χρόνος.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντίνο Κιλτίδη, ανεξάρτητο Βουλευτή του Κιλικίας.

Το λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Καρύδης Βουλευτής Α' Πειραιά του ΠΑΣΟΚ για οκτώ λεπτά.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΡΥΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητούμε αγγίζει τέσσερα καυτά θέματα της δημόσιας υγείας στη χώρα μας: τις προμήθειες, την πρωτοβάθμια υγεία, το φάρμακο και το Εθνικό Σύστημα Υγείας.

Τους τελευταίους μήνες ήρθαν στο φως της δημοσιότητας εξοργιστικά στοιχεία σε σχέση με τη σπατάλη στο φάρμακο και την υπερκοστολόγηση των υλικών, που ανέρχονται σε πολλές δεκάδες εκατομμύρια ευρώ και αφορούν όλα σχεδόν τα ασφαλιστικά ταμεία και τα δημόσια νοσοκομεία. Είναι εδώ σήμερα και παρακολουθεί τη συζήτησή μας ο Διοικητής της 1ης Υγειονομικής Περιφέρειας κ. Μουσιώνης, που ως Πρόεδρος του νοσοκομείου «Θεαγένειο» τον τελευταίο χρόνο κατέβασε δαπάνες υλικών της τάξης των 4 και 5 εκατομμυρίων ευρώ στα 500 ευρώ.

Όλα τα προηγούμενα χρόνια αποδείχθηκε ότι το σύστημα είναι ανίκανο να εφαρμόσει και να παρακολουθήσει διαφανείς διαδικασίες προμηθειών που ανταποκρίνονται στις ανάγκες περίθαλψης των πολιτών και ταυτόχρονα προστατεύουν το δημόσιο χρήμα και τις εισφορές των ασφαλισμένων. Στις σημερινές δυσκολες οικονομικές συνθήκες που ο ελληνικός λαός κάνει μεγάλες θυσίες, κανείς λογικός άνθρωπος δεν αμφισβητεί την ανάγκη για άμεση και ριζική παρέμβαση στον τομέα αυτό.

Το νομοσχέδιο προτείνει ένα σύστημα προμηθειών που περιλαμβάνει πρωτοποριακές διαδικασίες, οι οποίες επιβάλλουν τη

διαφάνεια, την αποτελεσματικότητα και τον εξορθολογισμό σε όλο το φάσμα των προμηθειών. Καθοριστικό βήμα είναι η σύσταση της επιτροπής προδιαγραφών, η οποία αναλαμβάνει την ολοκλήρωση και συνεχή επικαιροποίηση του παρατηρητηρίου τιμών με κύρια αρμοδιότητα τον καθορισμό των ενιαίων προδιαγραφών και προτύπων για προϊόντα και υπηρεσίες. Με τη διάταξη αυτή επιτυγχάνεται η απόλυτη διαφάνεια και κυρίως πραγματοποιούνται σημαντικές οικονομίες οι οποίες θα ξεπεράσουν τα 100 εκατομμύρια.

Αν πραγματικά θέλουμε ένα βιώσιμο και αποτελεσματικό σύστημα πρωτοβάθμιας φροντίδας, εάν θέλουμε στην πράξη και όχι στα λόγια να βάλουμε επιτέλους ένα τέρμα στις τεράστιες λίστες αναμονής και στις ουρές στα ιατρεία του ΙΚΑ, αν θέλουμε μια ποιοτικά αναβαθμισμένη φροντίδα που σέβεται τον πολίτη, πρέπει χωρίς άλλες καθυστερήσεις να πάρουμε εδώ και τώρα αποφάσεις που δίνουν λύση στα προβλήματα και στις ανάγκες των πολιτών.

Η απάντηση στις σημερινές ανεπίτρεπτες και ορισμένες φορές απαράδεκτες συνθήκες λειτουργίας της πρωτοβάθμιας φροντίδας δίνεται με τη σύσταση του ΕΟΠΥΥ, με τον οποίο εξασφαλίζεται η ισότιμη πρόσβαση όλων των ασφαλισμένων σε ένα ενιαίο σύστημα στο οποίο συμπράττουν όλοι οι φορείς και οι συμβαλλόμενοι ιατροί που ασχολούνται σήμερα με την πρωτοβάθμια φροντίδα. Δεν θα έχουμε πλέον ασφαλισμένους πολλών ταχυτήτων με άνιση πρόσβαση, ανεπαρκείς υπηρεσίες, με απαράδεκτες διαφοροποιήσεις μεταξύ των ασφαλιστικών ταμείων. Μπαίνει ένα τέλος στον κατακερματισμό της πρωτοβάθμιας φροντίδας. Εκτιμάται ότι με τα ιατρεία του ΙΚΑ, με τους κλάδους υγείας του ΟΓΑ, του ΟΑΕΕ, του ΟΠΑΔ και των κέντρων υγείας του ΕΣΥ δημιουργούνται περισσότερα από τριάντα χιλιάδες σημεία παροχής πρωτοβάθμιας φροντίδας κοντά σε κάθε ασφαλισμένο. Αυτό το αισθάνονται πολύ ουσιαστικά οι κάτοικοι των απομακρυσμένων περιοχών, οι νησιώτες μας που ταλαιπωρούνται μόνο και μόνο για να συνταγογραφηθεί ένα φάρμακο που το έχουν ανάγκη. Σημαντική επίσης εξέλιξη αποτελεί και η ένταξη των νοσοκομείων του ΙΚΑ στο ΕΣΥ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το φάρμακο αποτελεί ένα από τα πιο σοβαρά θέματα για την καταπολέμηση της σπατάλης και τον εξορθολογισμό των τεράστιων ποσών που δαπανούν οι φορείς κοινωνικής ασφάλισης. Έχουμε δεσμευτεί να φέρουμε τις δαπάνες στα φάρμακα και μάλιστα μέσα το 2012 σε ποσοστό που να αντιπροσωπεύει το 1% του ΑΕΠ, όπως συμβαίνει και στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Έτσι μόνο θα σώσουμε το ασφαλιστικό σύστημα και οι θυσίες του λαού μας θα πιάσουν τόπο.

Το νομοσχέδιο εγγυάται την επίτευξη των στόχων αφήνοντας πίσω τις πολιτικές της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, οι οποίες οδήγησαν στον εκτροχιασμό των δαπανών για το φάρμακο προκαλώντας οικονομική ασφυξία στα ταμεία. Το νομοσχέδιο ξεκαθαρίζει επίσης τη λειτουργία των φαρμακείων καθώς και τους όρους αδειοδότησης με προϋποθέσεις που αντικειμενικά ανταποκρίνονται στην ομαλή και αποτελεσματική εξυπηρέτηση των πολιτών και με τις νέες βελτιώσεις που έφερε το Υπουργείο πιστεύω ότι μπορεί να υπάρξει συναίνεση και συνεργασία.

Μεταξύ των διατάξεων του νομοσχεδίου θεωρώ ότι έχει ιδιαίτερη σημασία η ρύθμιση του άρθρου 57 σχετικά με τους γιαιτρούς της υπαίθρου, διότι αναμφισβήτητα βοηθά να λύσουμε προβλήματα στελέχωσης σε μονάδες άγονων περιοχών για τις οποίες αν και γίνονται αλληπάλληλες προκηρύξεις, οι θέσεις παραμένουν κενές. Την πραγματικότητα αυτή την έχω συναντήσει στα νησιά της περιφέρειάς μου, στα νησιά του Αργοσαρωνικού, στις περιοχές της Τροιζηνίας και στα Κύθηρα. Είναι σωστό να δίνεται μεγαλύτερη ευελιξία στη λειτουργία των ιατρείων μέχρι να λυθούν προβλήματα κάλυψης των κενών.

Και, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ελληνικός λαός ανεξαρτήτως πολιτικών επιλογών αγαλιάζει τις σημαντικές αυτές αλλαγές, γιατίιώθει ότι επιτέλους πάει να μπει μια τάξη σε ένα σύστημα δημόσιας υγείας που μέχρι σήμερα είναι σπάταλο, διεφθαρμένο, χαμηλής ποιότητας, σε ένα σύστημα που ταλαιπωρεί και εκμεταλλεύεται αφάνταστα τους αδύναμους οικονομικά πολίτες, αυτούς δηλαδή που κυρίως το έχουν ανάγκη. Όσο και αν φωνάζουν στα τηλεοπτικά παράθυρα ορισμένοι γνωστοί συνδι-

καλιστές που τόσα χρόνια είχαν κλειστά τα μάτια και κλειστά τα στόματα στην ανομία, στη σπατάλη και στην κακοδιοίκηση, οι φωνές τους πέφτουν στο κενό. Ο μόνος που τους αγκαλιάζει για μια ακόμα φορά είναι ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας κ. Αντώνης Σαμαράς, προσφέροντας άλλοθι και ασυλία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ)

Ο ελληνικός λαός και κυρίως οι απόμαχοι της δουλειάς θέλουν βαθιές αλλαγές και τομές.

Απαιτούν ένα δημόσιο σύστημα υγείας που θα είναι ανθρώπινο, αξιόπιστο και αξιοπρεπές, όταν βρεθούν στη δύσκολη στιγμή να ζητήσουν τις υπηρεσίες του. Καθήκον και υποχρέωσή όλων μας είναι αυτό να το κάνουμε πράξη. Και πιστεύω βαθιά ότι, εάν αυτές οι αλλαγές, που προκαλεί το νομοσχέδιο, υπερτεθούν στην πορεία με μεγάλη προσοχή και με γρήγορους ρυθμούς, αυτό μπορεί να το δώσουμε στον ελληνικό λαό που τόσο πολύ το έχει ανάγκη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας παρακαλέσω να συναινέσουμε στον περιορισμό του χρόνου ομιλιών των αγορητών.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Είμαστε όλη μέρα εδώ, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Σας παρακαλώ. Ήδη έχω συνεννοηθεί με τις πτέρυγες της Βουλής. Θα υπάρχει μία μικρή...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε. Δεν μπορεί να πάει η συζήτηση στις 4.00' το πρωί. Σας παρακαλώ πολύ. Εφόσον έχουμε τη σύμφωνη γνώμη των πολιτικών...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ποιος αποφάσισε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Σας παρακαλώ. Τα κόμματα συναινούν. Εάν εσείς διαφωνείτε, μπορείτε να καταθέσετε τη διαφωνία σας. Τι να κάνω άλλο; Η Βουλή...

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Τα κόμματα συναινούν να μη μιλούν οι Βουλευτές;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Πέντε λεπτά. Θα μπορείτε να κάνετε την ομιλία σας. Σας παρακαλώ πολύ.

Επομένως θα έχουμε την ομιλία του κ. Κοντογιάννη με ανοχή στο πεντάλεπτο, διότι λέμε οκτώ και πάμε δέκα και έντεκα λεπτά. Σας παρακαλώ πάρα πολύ. Γι' αυτά όλα έχουμε ευθύνη όλοι μας, για τον τρόπο που έγινε η συζήτηση επί του Προμαχώνα. Και δεν είδα κανέναν να διαμαρτύρεται. Εγώ προηδρεύα στην Αίθουσα των ΔΕΚΟ. Δεν σηκωθήκατε να διαμαρτυρηθείτε ότι τρεις φορές μίλησαν οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι για ένα θέμα εκτός ημερήσιας διατάξεως. Λοιπόν, πρέπει να μάθουμε να προαπαιτούμεθα τα δικαιώματά μας την ώρα που πρέπει.

Παρακαλώ, κύριε Κοντογιάννη, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, συνήθως λέμε για πέντε λεπτά, κόβουμε τρία λεπτά, αλλά ισχύει όχι αμέσως, να μπορούμε να προετοιμαστούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Θα έχετε ανοχή, κύριε Κοντογιάννη.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Πενήντα δεύτερα ήδη μου έχετε καταγράψει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Χάνετε χρόνο τώρα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ: Θέλω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από το Βήμα αυτό να εκφράσω τα συλλυπητήρια μου στην οικογένεια του Μιλτιάδη Έμπερτ, ενός ανθρώπου πηγαίου, αυθόρμητου, που τίμησε την πολιτική και ο οποίος ποτέ δεν μετέτρεψε τις πολιτικές του διαφορές με αντιπάλους ή με ομοϊδεάτες του σε προσωπικές διαφορές. Επιπλέον, ως δημοσιογράφος αποδίδω φόρο τιμής στους αγώνες του για την καθιέρωση της ελεύθερης ραδιοφωνίας στη χώρα μας. Ο θεός ας αναπαύσει την ψυχή του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα προβλήματα στο χώρο της υγείας στη χώρα μας είναι γνωστά σε όλους. Τα βιώνουν καθημερινά οι Έλληνες και ιδιαίτερα οι συμπολίτες μας μιας προχω-

ρημένης ηλικίας, οι οποίοι ξεροσταλιάζουν από τις τρεις τα ξημερώματα για ένα ραντεβού στο γιατρό τον οποίο έχουν ανάγκη. Πρόκειται για την εξαθλίωση της ανθρώπινης προσωπικότητας, μιας προσωπικότητας που μετά από δεκαετίες σκληρής εργασίας θα έπρεπε να σεβόμαστε ως κράτος περισσότερο από κάθε άλλον.

Χαίρομαι γιατί όλες οι πτέρυγες της Βουλής έχουμε συνειδητοποιήσει ότι αυτή η κατάσταση δεν μπορεί πλέον να συνεχιστεί. Όπως, επίσης, δεν μπορεί να συνεχιστεί άλλο η κατάσταση στο χώρο των προμηθειών, η κατασπατάληση δημοσίου χρήματος σε ένα πάρτι συμφερόντων που δεν έχει προηγούμενο ίσως στα παγκόσμια χρονικά. Και χαίρομαι που άκουσα τον Υπουργό Υγείας να δηλώνει ότι σε όλες αυτές τις παθολογίες, ιδίως στο ζήτημα της σπατάλης στον τομέα των προμηθειών, κηρύσσει πόλεμο. Μαζί σας είμαστε στον πόλεμο αυτό, κύριε Υπουργέ, όπως κάθε πολιτικός που νοιάζεται για το συμφέρον των πολιτών που τον ψήφισαν και όχι για τα συμφέροντα των προμηθευτών που πλουτίζουν στην πλάτη του λαού. Αλλά το ότι επιχειρείτε να βάλετε τέλος στο πάρτι των συμφερόντων στο χώρο της υγείας δεν σημαίνει πως παραγράφονται όλες οι έκνομες πράξεις που λάμβαναν χώρα ως σήμερα. Και το ερώτημα είναι: Τι θα κάνετε για το ζήτημα αυτό; Θα αποδεχθείτε ή όχι το αίτημα που έχει υποβάλει η Δημοκρατική Συμμαχία για σύσταση εξεταστικής επιτροπής για όλα συνέβαιναν και συμβαίνουν στο χώρο της υγείας; Πάμε για πόλεμο, κύριε Υπουργέ, αλλά πόλεμο με όλους και με όλα όσα μας οδήγησαν στη σημερινή κατάσταση. Και ας ματώσουμε όλοι. Εκείνος που πρέπει να πάψει να ματώνει είναι ο Έλληνας πολίτης.

Θα παραδεχτώ ότι σε πολλά σημεία το νομοσχέδιο θίγει κακώς κείμενα, όμως, κύριε Υπουργέ, δεν αρκεί απλά να βρίσκεστε στο σωστό δρόμο, πρέπει να τον βαδίζετε, να εφαρμόσετε δηλαδή όλα εκείνα για τα οποία δεσμεύεστε στο νομοσχέδιο. Αυτό είναι δύσκολο και γίνεται ακόμα δυσκολότερο από το γεγονός ότι για να υλοποιηθούν οι επιμέρους διατάξεις χρειάζεται πλήθος -περίπου ογδόντα- υπουργικών αποφάσεων και διαταγμάτων. Αυτό αναμένεται να επιφέρει μεγάλες καθυστερήσεις στην υλοποίηση του νόμου που σήμερα ψηφίζεται και εν τέλει να οδηγήσει και στην πλήρη απαξίωσή του.

Το συγκεκριμένο επιχείρημα ξέρω ότι έχει επαναληφθεί πολλές φορές σε αυτήν την Αίθουσα σήμερα, αλλά θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ σε μια προσωπική μου εμπειρία. Το 2006 ήμουν εισηγητής από την τότε κυβερνητική πλειοψηφία στο νομοσχέδιο για τις ιαματικές πηγές. Ο νόμος έδινε στην ηγεσία του Υπουργείου το δικαίωμα να εκδώσει περίπου σαράντα πέντε προεδρικά διατάγματα. Το ΠΑΣΟΚ διαμαρτύρετο -και όπως αποδείχθηκε τελικά δικαιολογημένα- ότι ο νόμος εξ αυτού του λόγου δεν θα εφαρμοστεί ποτέ. Εγώ ως εισηγητής υποστήριζα ότι από τη στιγμή που υπάρχει βούληση από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου τα προεδρικά διατάγματα θα εκδοθούν και ο νόμος θα εφαρμοστεί. Δυστυχώς, η παράταξή σας, κύριε Υπουργέ, είχε δίκιο. Ο νόμος στο σύνολό του δεν εφαρμόστηκε ποτέ. Τώρα έρχεστε και λέτε άλλα. Καταλάβετε όμως ότι η υγεία δεν αντέχει τέτοιους πειραματισμούς, οι οποίοι στην πορεία θα προκαλέσουν και άλλες αντιδράσεις. Και αν το νομοσχέδιο παρουσιάζει κάποια θετικά στοιχεία, αυτά είτε χάνονται μέσα στο γενικό τσουβάλισμα του πλήθους των διατάξεων που φέρνεται ή στην αδυναμία άμεσης εφαρμογής τους λόγω έλλειψης μηχανισμών ή των απαιτούμενων νομοθετικών ρυθμίσεων.

Ένα επιμέρους θέμα που θέλω να θίξω είναι αυτό των τριτέκνων, κύριε Υπουργέ. Για τους τριτέκνους και τους πολύτεκνους ακολουθήθηκε μια περίεργη τακτική, η τακτική του Χότζα, στην οποία μας έχει συνηθίσει τον τελευταίο καιρό η Κυβέρνηση. Προτείνει επαχθή μέτρα, τα οποία στη συνέχεια αποσύρει, δείχνοντας -υποτίθεται- το κοινωνικό της πρόσωπο. Έτσι, για τους πολύτεκνους και τους τριτέκνους αρχικά υπήρχε η πρόθεση χορήγησης του επιδόματος με βάση εισοδηματικά κριτήρια, μέτρο που υπό το βάρος της κοινωνικής κατακραυγής απεσύρθη.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να προχωρήσω ένα βήμα περισσότερο και να προτείνω να χορηγηθεί το επίδομα στους τριτέκνους των οποίων τα τέκνα σπουδάζουν ή εκπληρώνουν τις στρατιωτικές τους υποχρεώσεις και δεν έχουν συμπληρώσει το εικοστό

πέμπτο έτος της ηλικίας τους. Στους δικαιούχους πρέπει να συνηγορούνται και τα άτομα με οποιαδήποτε αναπηρία σε ποσοστό 67% και άνω ισοβίως, ανεξαρτήτως ηλικίας και οικογενειακής κατάστασης.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ζ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΟΥΡΑΚΗΣ**)

Κυρίες και κύριοι, κύριε Πρόεδρε, δεν πρέπει να ξεχνάμε πως η αναμόρφωση του συστήματος υγείας πρέπει να εξυπηρετεί ένα και μόνο στόχο, την παροχή υπηρεσιών υγείας υψηλού επιπέδου προς τους πολίτες άμεσα και χωρίς γραφειοκρατικές αγκυλώσεις, με σεβασμό στους λειτουργούς της υγείας. Δυστυχώς, παρά τις καλές σας προθέσεις, θεωρώ πως το παρόν νομοσχέδιο απέχει πολύ από τον παραπάνω στόχο.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Γιώργο Κοντογιάννη, ανεξάρτητο Βουλευτή Ηλείας, και για το σεβασμό στο χρόνο. Να παρακαλέσουμε και τους επόμενους να έχουν σεβασμό στο χρόνο.

Να μιλήσετε μετά, κύριε Υπουργέ, αν έχετε την καλοσύνη.

Το λόγο έχει ο κ. Δημήτριος Παπουτσής, Βουλευτής Καβάλας του ΠΑΣΟΚ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΟΥΤΣΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι καλύτερα έτσι, γιατί θα θέσω και θέματα εφαρμογής του νόμου αναφορικά με το Νομό Καβάλας και θα έχει την ευκαιρία ο συντοπίτης μου Υπουργός να απαντήσει επί το ειδικότερον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συμμορφούμενος με τον περιορισμό του Προεδρείου να τοποθετηθώ μέσα σε πέντε λεπτά, θα προσπαθήσω να το κάνω αυστηρά αυτοπεριοριζόμενος. Παίρνω το λόγο, γιατί θεωρώ πως είναι μια σημαντική νομοθετική πρωτοβουλία αυτή του Υπουργείου Υγείας που αφορά στην προσπάθεια μιας πολύ καλύτερης από την υφιστάμενη οργάνωσης του αγαθού της δημόσιας υγείας στη χώρα μας. Θέλω να πιστεύω, όπως και όλοι σε αυτήν την Αίθουσα, ότι αυτή η νομοθετική πρωτοβουλία πράγματι θα κάνει βιώσιμη την υγεία μας και πιο λειτουργική και φυσικά οικονομικά πιο ανταποδοτική απέναντι στον Έλληνα φορολογούμενο. Η βασική στόχευση «φθηνότερο φάρμακο πλησιέστερα στον πολίτη» είναι προφανές ότι δεν μπορούσε να επιτευχθεί με όλα αυτά τα κακώς κείμενα που εφαρμόζονταν σε ένα δραματικό, θα έλεγα, βαθμό τα δημόσια οικονομικά της χώρας.

Έπρεπε να αντιμετωπιστούν επίσης οι τεράστιες διαφορές απόκτησης υγειονομικού και φαρμακευτικού υλικού, τόσο στα στρατιωτικά νοσοκομεία όσο και στα νοσοκομεία γενικότερα που εποπτεύονται από το Υπουργείο Υγείας.

Σε κάθε περίπτωση και ο πιο καλόπιστος παρατηρητής δεν μπορούσε παρά να διαπιστώσει αυτές τις ουσιώδεις ελλείψεις διαδικασίες ελέγχου, τα άθλια φαινόμενα υπερτιμολογήσεων και μιας φεουδοποίησης των δημοσίων θέσεων από πλευράς κάποιων βολεμένων και κάποιων επίορκων λειτουργών της υγείας στο σύνολό της, αλλά και το πάρτι αυτών των αδιανόητων, θα έλεγα, περιπτώσεων δημόσιας σπατάλης σε σχέση με το παρεχόμενο αγαθό της υγείας και των φαρμάκων. Και όλα αυτά σε μια περίοδο ισχνών αγελάδων.

Οφείλουμε λοιπόν -και νομίζω συμφωνούμε όλοι σ' αυτό- να σταματήσουμε αυτά τα ανεπίτρεπτα φαινόμενα δεκαετιών, που σχεδόν μαθηματικά οδηγούν τη χώρα μας σε πτώχευση.

Θα περιοριστώ -παρά το γεγονός πως είμαστε ακόμα στη συζήτηση επί της αρχής, αλλά και λίγη ώρα πριν από την ολοκλήρωση της συζήτησης και επί των άρθρων- ιδιαίτερα σε κάποιες διατάξεις που φιλοδοξούν να κάνουν πράξη το λεγόμενο άνοιγμα του επαγγέλματος του φαρμακοποιού στη χώρα μας.

Αναφέρομαι στο τρίτο κεφάλαιο του υπό ψήφιση σχεδίου νόμου, που ρυθμίζει αυτό το λεγόμενο -κατά την άποψή μου- άνοιγμα του επαγγέλματος του φαρμακοποιού. Πέραν των ευρωπαϊκών οδηγιών, η παράγραφος 1 του άρθρου 22 του Συντάγματος, αναφέρει ρητά ότι «η εργασία αποτελεί δικαίωμα που προστατεύεται από το κράτος, το οποίο μεριμνά για τη δημιουργία συνθηκών ισότιμης απασχόλησης όλων των πολιτών, σε μια βάση δίκαιας και ισότιμης αντιμετώπισής τους».

Επίσης, το άρθρο 4 του Συντάγματος σε μια πιο θεμελιώδη, θα έλεγα, έκφραση αναφέρεται στα ζητήματα ισότητας όλων των

πολιτών απέναντι στο νόμο και όχι μόνο. Πέραν κάθε αμφισβήτησης, η φράση «όλων των πολιτών» συμπεριλαμβάνει προφανώς και τη μεγάλη πλειονότητα των αποφοίτων των φαρμακευτικών σχολών, περισσότερο τις περιπτώσεις νέων ανθρώπων και κατά κανόνα, θα έλεγα, αριστούχων μαθητών.

Επίσης, το Συμβούλιο της Επικρατείας με τη γνωστή -με αριθμό 3665/2005- απόφασή του είχε θεωρήσει ότι η επίκληση λόγων δημόσιου συμφέροντος για τη διατήρηση αποκλεισμών μόνο στο επάγγελμα του φαρμακοποιού ήταν αβάσιμη και ότι τα πληθυσμιακά κριτήρια δεν αποτελούν απαραίτητα και κριτήρια δημόσιας υγείας.

Το υπό ψήφιση σχέδιο νόμου εισήχθη προς ψήφιση και με την αρχική του μορφή, όχι κατά τη γνώμη μου σύμφωνα με τα προαναφερθέντα περί του δικαιώματος όλων στην εργασία και μάλιστα σε μια ισότιμη βάση, έτσι όπως την ανέφερα, σχετικά και με τα άρθρα του Συντάγματος αλλά και με την απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Επίσης και η τροποποίηση της τελευταίας, θα έλεγα, στιγμής από την πλευρά του Υπουργείου και του Υπουργού Υγείας, που αφορά στην εκ θεμελίων αλλαγή της παραγράφου 4, του άρθρου 36, με υποχρεώνει να παρατηρήσω ότι η τροποποίηση αυτή -κατά τη γνώμη μου- καθιστά ουσιαστικά ανενεργή πλέον τη διάταξη του οικείου άρθρου που προβλέπει το άνοιγμα του επαγγέλματος του φαρμακοποιού.

Πρέπει να πω ότι -στη βάση και επαφών που είχα με ανθρώπους σε πανελλήνιο επίπεδο, που εκπροσωπούν τους φαρμακοποιούς της χώρας μας, όπως και με το Διοικητικό Συμβούλιο του Φαρμακευτικού Συλλόγου Καβάλας, η τροπολογία αυτή ξεπερνά -κατά τη γνώμη μου- και τις πιο μαξιμαλιστικές επιδιώξεις ή επιθυμίες και προσδοκίες της συλλογικής έκφρασης των φαρμακοποιών.

Έχοντας υπ' όψιν μου το παράδειγμα του Νομού Καβάλας, αγαπητέ Υπουργέ, θεωρώ πως μάλλον -και θα επικαλεστώ στη συνέχεια επί του Βήματος τη μαρτυρία του αγαπημένου συντρό-

φου και φίλου και συντοπίτη Υπουργού κ. Τιμοσίδη- δεν πρόκειται να ανοίξει κανένα φαρμακείο. Ως γνωστόν το Νοσοκομείο Καβάλας είναι εγκατεστημένο σε μια οικοδομήσιμη έκταση που περιβάλλεται από δημόσια δασική, προφανώς μη οικοδομήσιμη, έκταση. Δεν υπάρχει περίπτωση ίδρυσης κανενός φαρμακείου.

Επίσης και στα κέντρα υγείας δεν πρόκειται να συμβεί κάτι τέτοιο, όπως και για την εξ αντιθέτου λόγου εφαρμογή αντιστοίχων διατάξεων, αναφορικά με το Κέντρο Υγείας Χρυσούπολης, δεν προβλέπεται η ίδρυση κανενός φαρμακείου, αν και εκεί υπάρχει πληθώρα -θα έλεγα- μέχρι στιγμής φαρμακείων.

Γι' αυτούς τους λόγους, και εξαιτίας των παραδειγμάτων που ανέφερα προηγουμένως και αναγκάζομενος να περιοριστώ στο χρόνο που μου έχει δοθεί, θα παρακαλέσω για μια τεκμηριωμένη εξήγηση από την πλευρά σας, όπως επίσης και μια απάντηση -ει δυνατόν- για το εάν και κατά πόσο έχει γίνει μια προκαταρκτική προσέγγιση, όπως με την εφαρμογή αυτών των διατάξεων που εισηγείστε. Τελικώς ποιος θα είναι κατ' εκτίμηση ο συνολικός αριθμός των νέων φαρμακείων που μπορεί να ιδρυθούν στο σύνολο της επικράτειας.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Παπουτσή, Βουλευτή του Νομού Καβάλας του ΠΑΣΟΚ.

Το λόγο έχει ο κ. Τιμοσίδης, Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πριν ξεκινήσω την ομιλία μου, θέλω να καταθέσω κάποιες νομοτεχνικές διορθώσεις για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Μιχαήλ Τιμοσίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές διορθώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΛΛ

Νομοτεχνικές Διορθώσεις στο Σχέδιο Νόμου «Διαρθρωτικές αλλαγές στο σύστημα υγείας και άλλες διατάξεις»

Άρθρο 36

1) Στην παράγραφο 3 του άρθρου 36 η φράση «ούτε τοπικές ούτε δημοτικές κοινότητες» αντικαθίσταται από την φράση «τοπικές ή δημοτικές κοινότητες».

2) Πριν το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 36 προστίθεται εδάφιο ως εξής: «Στα όρια της Περιφέρειας Αττικής και της περιφερειακής ενότητας Θεσσαλονίκης όπως ορίζονται στο ν.3852/2010 (87 Α') η ανωτέρω αναλογία κατοίκων ανά φαρμακείο καθορίζεται σε επίπεδο δημοτικών ενοτήτων όπου αυτές δημιουργήθηκαν.»

Άρθρο 38

1) Στο άρθρο 38 τίθεται ο αριθμός 1 στην υπάρχουσα παράγραφο και προστίθεται παράγραφος 2 ως ακολούθως: «2. Για τους εμπόρους φαρμακευτικών προϊόντων χονδρικής πώλησης, το ποσοστό μικτού κέρδους από την πώληση φαρμακευτικών προϊόντων που χορηγούνται χωρίς ιατρική συνταγή, όπως αυτά αναφέρονται στην απόφαση του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης του άρθρου 12 παράγραφος 1 εδάφιο α του ν.3816/2010 (6 Α'), όπως προστέθηκε με την παράγραφο 4 του άρθρου 63 του παρόντος νόμου και η δαπάνη των οποίων δεν καλύπτεται από τους Φ.Κ.Α, καθορίζεται σε ποσοστό 7,8% και υπολογίζεται επί της καθαρής τιμής του παραγωγού ή εισαγωγέα του φαρμακευτικού προϊόντος. Ως καθαρή τιμή παραγωγού ή εισαγωγέα ορίζεται η χονδρική τιμή του φαρμακευτικού προϊόντος μειωμένη κατά 7,8%.»

Νομοτεχνικές Διορθώσεις στο Σχέδιο Νόμου «Διαρθρωτικές αλλαγές στο σύστημα υγείας και άλλες διατάξεις»

ΑΡΘΡΟ 25

1. Στην παράγραφο 1 περίπτωση γ υποπερίπτωση Ββ) του άρθρου 25 η παύλα και λέξη «-εκκαθάριση» διαγράφονται.

2. Η περίπτωση α) της παρ. 3 του άρθρου 25 αντικαθίσταται ως εξής: «α) Στην Κεντρική Υπηρεσία της ΥΠΕΔΥΦΚΑ μεταφέρεται η Διεύθυνση Επιθεώρησης Υπηρεσιών Υγείας του ΙΚΑ-ΕΤΑΜ με τις υφιστάμενες οργανικές μονάδες πλην του Τμήματος Γραμματειακής Υποστήριξης και με αρμοδιότητες που θα αφορούν τον έλεγχο όλων των μονάδων υγείας του Ε.Ο.Π.Υ.Υ και των συμβεβλημένων με αυτόν φορέων».

3. Η παράγραφος 4 του άρθρου 25 αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«4. Οι κεντρικές υπηρεσίες των μεταφερομένων κλάδων υγείας καταργούνται μετά την ολοκλήρωση της ένταξης όλων των περιφερειακών υπηρεσιών και μονάδων υγείας στον Ε.Ο.Π.Υ.Υ. Η κεντρική υπηρεσία του Ο.Π.Α.Δ, οι περιφερειακές υπηρεσίες του ΤΥΔΚΥ, οι υπηρεσιακές μονάδες των εντασσόμενων φορέων και κλάδων που ασκούσαν και άλλες αρμοδιότητες πέραν εκείνων των σχετικών με παροχές υγείας, διατηρούνται σε ισχύ. Μετά την ολοκλήρωση της ένταξης στον Ε.Ο.Π.Υ.Υ όλων των κλάδων και μονάδων παροχών υγείας σε είδος, συστήνονται στον Ο.Π.Α.Δ Τομέας Υγείας Ασφαλισμένων Δημοσίου και Τομέας Υγείας Δημοτικών και Κοινοτικών Υπαλλήλων για παροχές σε χρήμα με πλήρη λογιστική και οικονομική αυτοτέλεια. Σκοπός των ανωτέρω Τομέων είναι η χορήγηση παροχών σε χρήμα στους ασφαλισμένους τους καθώς και στους εφεξής εισερχόμενους στην ασφάλιση των Τομέων αυτών. Πόροι των τομέων είναι οι εισφορές που θα προκύψουν ύστερα από οικονομική μελέτη, με τον επιμερισμό των εισφορών ασφαλισμένου και εργοδότη που ισχύουν, όπου και όπως αυτές διαμορφώνονται με τις διατάξεις του νόμου αυτού. Η εν λόγω οικονομική μελέτη ολοκληρώνεται εντός δύο μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου.

Με κοινή απόφαση του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης και Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης διαχωρίζονται οι εισφορές μεταξύ Ε.Ο.Π.Υ.Υ και Τομέων Ο.Π.Α.Δ. Σε καμία περίπτωση οι εισφορές που αποδίδονται στον Ε.Ο.Π.Υ.Υ δεν μπορεί να είναι μικρότερες σε ποσοστό από τις προβλεπόμενες για παροχές ασθένειας σε είδος στο ΙΚΑ-ΕΤΑΜ. Με την ίδια απόφαση διαχωρίζεται η κινητή και

ακίνητη περιουσία ανάλογα με τα ποσοστά των εισφορών ασφαλισμένου και εργοδότη που θα προκύψουν από τον επιμερισμό.

Οι υπηρεσίες του Ο.Π.Α.Δ διακρίνονται σε κεντρική και περιφερειακές.

Α. Η κεντρική υπηρεσία λειτουργεί σε επίπεδο Διεύθυνσης και διαρθρώνεται ως εξής:

α. Τμήμα Διοίκησης Ανθρώπινου Δυναμικού

β. Τμήμα Οικονομικής διαχείρισης – Λογιστηρίου

γ. Τμήμα Παροχών ασθένειας σε χρήμα

δ. Τμήμα Προμηθειών – Κινητής και Ακίνητης Περιουσίας

ε. Αυτοτελές Γραφείο Γραμματείας

Β. Περιφερειακές Υπηρεσίες του ΟΠΑΔ αποτελούν οι ήδη υφιστάμενες περιφερειακές υπηρεσίες του Τομέα Υγείας Δημοτικών και Κοινοτικών Υπηρεσιών οι οποίες έχουν ως αρμοδιότητα την εξυπηρέτηση όλων των ασφαλισμένων του ΟΠΑΔ».

4. Η παράγραφος 6 του άρθρου 25 αντικαθίσταται ως εξής: «6. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του ΕΟΠΥΥ ή του ΟΠΑΔ αντίστοιχα, καθορίζονται οι περαιτέρω αρμοδιότητες των οργανικών μονάδων καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα».

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ

Στο Σχέδιο Νόμου

«Διαρθρωτικές αλλαγές στο σύστημα υγείας και άλλες διατάξεις»

Άρθρο 58

- 1) Στην παράγραφο 6 του άρθρου 58 μετά τη φράση «Οι ιατροί» προστίθεται η φράση «και οδοντίατροι», μετά τη φράση «ή επί θητεία,» προστίθεται η φράση «και οι ιατροί και οδοντίατροι μόνιμοι και ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου των ασφαλιστικών ταμείων» και μετά τη φράση «μετά τη λήξη της» προστίθεται η λέξη «βουλευτικής».

>>)

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν προσπαθούσα να ξεχωρίσω ένα στοιχείο που διέπει και χαρακτηρίζει το υπό συζήτηση νομοσχέδιο, αυτό θα ήταν η επιστροφή του συστήματος δημόσιας υγείας κοντά στον πολίτη και στις ανάγκες του.

Θεωρώ μεγάλη τιμή που συμμετέχω σ' αυτή την προσπάθεια, στη θεμελίωση, δηλαδή στο ξεκίνημα από τα πρώτα βήματα ενός ρεαλιστικού ενιαίου συστήματος πρωτοβάθμιας υγείας. Τη νιώθω και την νιώθουμε ως πρώτη υποχρέωσή μας, γιατί αυτή πρέπει να υπηρετούμε σε όσα επίπεδα μπορούμε.

Όμως αξίζει να αναρωτηθεί κανείς το εξής: Γιατί δεν πέτυχαν τόσες προηγούμενες μεταρρυθμίσεις, τόσες προσπάθειες που έγιναν; Για πολλούς λόγους. Γιατί δεν κατάφεραν –αν θέλετε, κατά κύριο λόγο κατ' εμένα- να ανατρέψουν την καθεστηκυία κατάσταση. Δεν έκαναν ρίζεις, δεν πιέστηκαν αρκετά και δεν συμμορφώθηκαν, αν θέλετε, και με δημοσιονομικά δεδομένα. Έχουμε επιτέλους ανοίξει συζήτηση με όλους.

Συντηρήθηκε, δηλαδή, έτσι ένα σύστημα, που κατέληξε να εξυπηρετεί άλλες δυνάμεις και συχνά άφηνε τον πολίτη ασθενή στην τύχη του. Η κοινή λογική ανατράπηκε τελείως. Φτάσαμε σε σημεία όλοι οι ενδιαμέσσοι κρίκοι, ο ανθρώπινος παράγοντας, τα μέσα, τα εργαλεία, οι πάροχοι υπηρεσιών να αντιμετωπίζονται ως πιο σημαντικά στοιχεία από τον πολίτη, ο οποίος πληρώνει, για τον οποίο υπάρχουν και τον οποίο πρέπει να υπηρετούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις προηγούμενες ημέρες στην επιτροπή κάποιος μας είπε ότι έχουμε ανοίξει πόλεμο με όλους. Λάθος! Έχουμε ανοίξει επιτέλους συζήτηση με όλους ανεξαιρέτως για όλα εκείνα τα θέματα που επί δεκαετίες ήταν θέματα ταμπού, αποσιωπούσαν ή διευθετούνταν μ' ένα κλείσιμο του ματιού. Ακόμα και αν χρειάζονταν να ανοίξουμε πόλεμο, σας βεβαιώνω ότι δεν θα διατάζαμε να αντισταθούμε απέναντι σε όσους βάζουν το ατομικό συμφέρον πάνω από τα δικαιώματα των πολιτών και των ασθενών για μια καλύτερη υγεία.

Έχουμε πλήρη επίγνωση της δυσκολίας του έργου μας. Όσο δύσκολη και αν είναι διοικητικά η οργάνωση της νέας πραγματικότητας, μας δίνει δύναμη η καθημερινή υποστήριξη που εισπράττουμε από τους πολίτες, οι οποίοι βλέπουν ότι η σελίδα γυρίζει. Γιατί στο τέλος οι πολίτες είναι εκείνοι που θα κρίνουν την έκβαση αυτής αλλά και κάθε άλλης μάχης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να αναφερθώ σύντομα στα επιμέρους, που θα αποκομίσει το δημόσιο σύστημα από τις παρεμβάσεις που επιχειρούνται μ' αυτό το νομοσχέδιο που συζητούμε και ζητούμε την ψήφισή του.

Αλλάζουμε κατ' αρχάς τον τρόπο με τον οποίο γίνονται οι προμήθειες των φαρμάκων υγείας. Το σύστημα προμηθειών υγείας αλλάζει διαρθρωτικά. Πρόκειται εξάλλου για μια επείγουσα παρέμβαση. Τα τελευταία χρόνια όλοι μιλούσαμε για τη μαύρη τρύπα των ελλειμμάτων και των χρωών των νοσοκομείων, για κακοδιαχείριση, σπατάλη και διαφθορά, αλλά δεν είχε κατατεθεί στο τραπέζι μια ολοκληρωμένη πρόταση για την περιστολή αυτής της δαπάνης.

Όλοι γνωρίζουμε τις στρεβλώσεις και τη γκρίζα οικονομία που διαβρώνουν το σύστημα υγείας στη χώρα μας και θεριεύουν χρόνο με το χρόνο. Αυτές λοιπόν οι δυσλειτουργίες του συστήματος επέτρεψαν σ' ένα πλέγμα συμφερόντων, συχνά αλληλοσυγκρουόμενων, να διεκδικεί και να επιτυγχάνει όλο και μεγαλύτερο μερίδιο κέρδους.

Δεν αναφέρομαι στο κέρδος εντός της λογικής της αγοράς. Αναφέρομαι σε παρασιτικές λογικές και πρακτικές που απομυζούν το δημόσιο χρήμα. Η παραοικονομία, η σπατάλη, τα φαινόμενα απάτης και διαφθοράς, που πρωτίστως προσβάλλουν την ηθική τάξη και τις αρχές της ισότητας, της διαφάνειας και της δικαιοσύνης, έχουν σαν πρόσθετη επίπτωση την απώλεια σημαντικών πόρων και την επιβάρυνση των ίδιων των πολιτών.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Η δεύτερη μεγάλη παρέμβαση, η δημιουργία συστήματος ενιαίας πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας με τον ΕΟΠΥΥ που δημιουργούμε, αυτή η μεγάλη διαρθρωτική αλλαγή είναι κατά τη γνώμη μου η μεγαλύτερη παρέμβαση που επιχειρεί το συζητούμενο σχέδιο νόμου.

Στα εικοσιοκτώ χρόνια που πέρασαν, προσπαθήσαμε, αλλά δεν βρέθηκε ποτέ η σωστή στιγμή, για να φτιάξουμε ένα ολοκληρωμένο πρωτοβάθμιο σύστημα υγείας. Έτσι, δυστυχώς, χάθηκαν πολλές τέτοιες ευκαιρίες και μάλιστα σε εποχές οικονομικής ευμάρειας.

Τελικά, ούτε οι ανάγκες καλύπτονταν στο εύρος που έπρεπε ούτε οι ασθενείς είχαν την εξυπηρέτηση που τους έπρεπε ούτε τα νοσοκομεία μπορούσαν να λειτουργήσουν κανονικά, παρά τις πολλές φορές ηρωικές προσπάθειες των εργαζομένων σε αυτά.

Είναι αποκαρδιωτικό. Σήμερα πάνω από τέσσερα εκατομμύρια πολίτες αναγκάζονται να περιφέρονται μεταξύ υπηρεσιών, λόγω γραφειοκρατίας και ανεπαρκειών, για να εξασφαλίσουν το αυτονόητο δικαίωμά τους στην πρωτοβάθμια υγεία.

Θα θέλαμε πολύ να επιχειρούσαμε αυτήν την τομή με καλύτερες δημοσιονομικές συνθήκες. Ας είμαστε ειλικρινείς. Σήμερα μπορούμε μόνο να θέσουμε τις βάσεις και αυτό καταθέτουμε. Αμέσως μετά, στο πιο κρίσιμο στάδιο –από αύριο κιόλας- θα ελέγξουμε την εφαρμογή και στην πρώτη οικονομική ανάσα για τη χώρα, θα επενδύσουμε στην πρωτοβάθμια υγεία, όπως πραγματικά θέλουμε και πρέπει.

Τι καταφέρνουμε τελικά με αυτόν τον Οργανισμό; Κάνουμε συγκέντρωση παροχής υγείας σε ένα ενιαίο φορέα. Εφαρμόζουμε ενιαίους κανόνες και ισότιμη πρόσβαση για όλους τους ασφαλισμένους. Εξυπηρέτηση του πολίτη με υπηρεσίες κοντά στον τόπο διαμονής και εργασίας του. Δυνατότητα συμβάσεων με τον ιδιωτικό τομέα για συμπλήρωση των κενών και εξασφάλιση ποιοτικών υπηρεσιών όπου λείπουν.

Θέλω να τονίσω με όποιον τρόπο μπορώ ότι το επίκεντρο των παρεμβάσεών μας είναι ο ίδιος ο πολίτης. Πέρα από τις τεχνικές λεπτομέρειες, αυτό είναι το πραγματικά νέο στοιχείο του σχεδιασμού μας. Ίσως εκεί εστιάζονται τελικά και πολλές από τις αντιδράσεις που έχουμε εισπράξει. Γιατί όλες αυτές τις ημέρες με τις πολλές διαμάχες για τις λεπτομέρειες δεν άκουσα ούτε ένα επιχειρήμα ούτε μία πρόταση για τη βελτίωση της ποιότητας υπηρεσιών προς τον πολίτη από όλους αυτούς που αντιδρούν, ακόμη και όταν οι αριθμοί μιλούν από μόνοι τους.

Με τον ΕΟΠΥΥ οι ασφαλισμένοι του ΙΚΑ αποκτούν πρόσβαση σε πάνω από διπλάσιο αριθμό γιατρών.

Επίσης, οι εργαζόμενοι στο σύστημα διασφαλίζονται απολύτως. Κανένας δεν χάνει τη δουλειά του.

Για ένα σύστημα που πορεύτηκε επί σειρά ετών με ραντεβού που καθυστέρουσαν πάνω από δύο-τρεις μήνες, με ουρές ασθενών ηλικιωμένων και ανήμπορων από τα χαράματα με ζέστη, βροχή και κρύο για υπηρεσίες που πλήρωναν για όλη τους τη ζωή, με πολλές καταγγελίες για τον τρόπο λειτουργίας και επάρκειας των μονάδων κανένας, δυστυχώς, δεν μπόρεσε να φέρει μία πρόταση βελτίωσης, λες και ο ασφαλισμένος είναι περαστικός, σαν να βρίσκεται στην εικόνα παρεμπιπτόντως.

Πιστεύουμε, λοιπόν, ότι με αυτήν την παρέμβαση, που από τη μια εξασφαλίζουμε τις εργασιακές σχέσεις όλων των γιατρών που είναι στα ασφαλιστικά ταμεία και από την άλλη δίνουμε τη δυνατότητα στον πολίτη να έχει ελεύθερη επιλογή γιατρού, στην πράξη βαδίζουμε στην εφαρμογή ενός πρωτοβάθμιου συστήματος υγείας που απευθύνεται ακριβώς στον πολίτη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το επαναληπτικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Κυρίες Πρόεδρε, τελειώνω με δύο σύντομες παρεμβάσεις μου.

Θέλω να αναφερθώ σε δύο παρεμβάσεις που κάναμε στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, τακτοποιώντας, αν θέλετε, την εκκρεμότητα με τα αγροτικά ιατρεία και με τα κενά που δημιουργούνταν, μόλις ένας αγροτικός γιατρός έφευγε από νησιωτικές και απομακρυσμένες περιοχές. Η παρέμβαση που κάνουμε με την τροπολογία νομίζω ότι είναι προς τη θετική κατεύθυνση.

Επίσης, δεσμευτήκαμε ότι θα συζητήσουμε το επόμενο χρονικό διάστημα στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων και στην πρώτη νομοθετική παρέμβαση θα έρθουμε με μία ολοκληρωμένη πρόταση που όλες οι πτέρυγες της Βουλής θα συζητήσουμε, για να πετύχουμε, επιτέλους, έναν τρόπο εφημεριών τέτοιο που πραγματικά να δίνει απάντηση στο πρόβλημα που πραγματικά υπάρχει, ιδιαίτερα στην περιφέρεια. Παρακολουθώντας την εφαρμογή του ν. 3868, που ψηφίσαμε το καλοκαίρι, και βλέπον-

τας τις στρεβλώσεις του, προσπαθήσαμε να κάνουμε παρεμβάσεις που να βοηθούν, έτσι ώστε να αντιμετωπίσουμε προβλήματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ολοκληρώνετε τις σκέψεις σας, κύριε Υπουργέ.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Έτσι, λοιπόν, από τη μια αλλάζοντας τις ζώνες και δίνοντας τη δυνατότητα να χαρακτηριστούν νοσοκομεία που πάνε στην τρίτη ζώνη και από την άλλη διασφαλίζοντας από το Υπουργείο Οικονομικών κονδύλια, ώστε οι πρόσθετες εφημερίες από το 9% που επιβλήθηκε το Δεκέμβριο του 2010 να πάνε στο 12% επί των κανονικών εφημεριών, δίνεται μια ανάσα και αντιμετωπίζεται στο μεγαλύτερο ποσοστό του το πρόβλημα αυτό.

Θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε, να κλείσω με μία σοβαρή παρέμβαση, που ίσως διέλαθε της προσοχής των περισσοτέρων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Λίγο σύντομα, αν έχετε την καλοσύνη.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ρυθμίζουμε, λοιπόν, και μετατρέπουμε τη Σχολή Τυφλών Θεσσαλονίκης, κύριε Πρόεδρε, που είστε και εσείς από εκεί, από νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου σε δημοσίου δικαίου, που θα λειτουργεί ως παράρτημα πια του δημόσιου ΚΕΑΤ, που ήδη λειτουργεί στην Αθήνα. Έτσι δίνουμε τέλος στην περιπέτεια των τυφλών συμπολιτών μας, που μήνες πολλούς, μόλις αναλάβαμε, είχαμε ήδη δει μια επίσχεση εργασίας και στην ουσία να μην παρέχεται καμμία φροντίδα υγείας γι' αυτούς τους ανθρώπους.

Έτσι πιστεύουμε ότι με την παρέμβασή μας όλα αυτά τελειώνουν. Εξασφαλίζεται η βιωσιμότητα της σχολής, που επιτελεί σημαντικό ρόλο στη βόρεια Ελλάδα και η ποιοτικότερη παροχή υπηρεσιών στους τυφλούς.

Τέλος, προσπαθήσαμε να κάνουμε μια ρύθμιση, για να τακτοποιήσουμε και να αποκαταστήσουμε τους συναδέλφους που είναι στη φάση ειδικεύσεως στην ψυχιατρική και στη φυσική και ιατρική αποκατάσταση. Προσπαθήσαμε να βρούμε μια λύση που να τακτοποιεί όλες τις εκκρεμότητες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν καταφέραμε να λύσουμε 100% το πρόβλημα. Όμως, με τη ρύθμιση που φέρνουμε, τακτοποιούμε και αντιμετωπίζουμε το πρόβλημα σε ποσοστό πάνω από 87%-88%. Δεν μπορούμε να τακτοποιήσουμε τους υπόλοιπους, διότι όποια λύση και να δίνουμε, ακύρωνε τη λύση που τακτοποιούσε τη συντριπτική πλειοψηφία των συναδέλφων.

Θέλω να το καταθέσω αυτό, διότι έχει τεθεί ως αίτημα από πάρα πολλές πλευρές, αλλά, δυστυχώς, δεν μπορεί να γίνει άλλη ρύθμιση. Κάνουμε την καλύτερη δυνατή ρύθμιση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας καλώ να ψηφίσουμε αυτήν την πρόταση που φέρνουμε σήμερα με το νομοσχέδιο, γιατί πιστεύω ότι έχουμε υποχρέωση, τουλάχιστον, να κάνουμε μία καλή αρχή και κάνουμε μια καλή αρχή. Ήδη αυτά τα αποτελέσματα ξεκίνησαν από τη Δευτέρα, ώστε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Υπουργέ, και εγώ σας καλώ, αν είναι δυνατόν, να ολοκληρώσετε τις σκέψεις σας.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): ... οι πεντακόσιες χιλιάδες ασφαλισμένοι που έχασαν τα ραντεβού τους να βρουν πιο εύκολα το γιατρό τους, με αξιοπρέπεια, όπως αρμόζει σε όλους αυτούς τους ασφαλισμένους των ταμείων, που με τον ιδρώτα τους συμμετέχουν ακριβώς, για να υπάρχουν αυτοί οι ασφαλιστικοί οργανισμοί.

Σας ευχαριστώ, κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Υφυπουργό κ. Μιχαήλ Τιμοσίδη.

Το λόγο έχει ο κ. Αθανάσιος Παπαγεωργίου, Βουλευτής Πιερίας του ΠΑΣΟΚ.

Ορίστε, κύριε Παπαγεωργίου, έχετε το λόγο για πέντε λεπτά και σας παρακαλώ, αν μπορούμε, να σεβαστούμε το χρόνο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρόνια τώρα όλοι μας βιώνουμε και εισπράττουμε τα ελλείμματα, τις ανεπάρκειες και τις ατέλειες του Εθνικού Συστήματος Υγείας, του Συστήματος Παροχής Υπηρεσιών Υγείας. Οι πολίτες, πάνω

απ' όλα, στο σύνολό τους απαιτούν, μας πιέζουν και μας οδηγούν στην κατεύθυνση της αλλαγής στο σύστημα υγείας, όπως το βιώνουμε τώρα και μετά τη θυελλώδη θετική πορεία που ζήσαμε από την ίδρυση του ΕΣΥ.

Υπάρχει, λοιπόν, μια απαίτηση να αλλάξει το σύστημα. Υπάρχει μια πάνδημη απαίτηση να αλλάξει το σύστημα. Φυσικά, το πολιτικό σύστημα της χώρας επί είκοσι επτά χρόνια διαπιστώνει και λέει ότι δεν υπάρχουν πουθενά ασφαλιστικοί οργανισμοί που παρέχουν υπηρεσίες και αγαθά υγείας, αλλά δεν κάνουμε τίποτα.

Είκοσι επτά χρόνια συζητάμε την ανάγκη υπαγωγής των ιατρικών υπηρεσιών των ασφαλιστικών οργανισμών σε ένα ενιαίο σύστημα παροχής υπηρεσιών, αλλά δεν κάνουμε τίποτα. Και τώρα που ήρθε η ώρα να γίνει μια τομή, να γίνει το εγχείρημα, όλοι ή πολλοί εξ ημών διαμαρτυρόμαστε. Ε, νομίζω ότι αυτό είναι άκρως αντιφατικό! Αυτό δεν οδηγεί πουθενά, δεν προάγει τα πράγματα και δεν διασκεδάζει τίποτα σε αυτόν τον τόπο, από άποψη θετικής προσέγγισης!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι το νομοσχέδιο είναι προς τη σωστή κατεύθυνση. Αποτελεί μια τομή. Άκουσα με προσοχή το Δημήτρη Κρεμαστινό, αλλά και άλλους Υπουργούς και άλλους έμπειρους ανθρώπους που έχουν διακονήσει στο χώρο της υγείας που λένε απλά: είναι τομή. Είναι προς τη σωστή κατεύθυνση.

Όμως, αυτό που τώρα θα πρέπει να δούμε είναι η υποστασιοποίηση. Διότι πάντα φτιάχναμε καλούς νόμους και έχουμε παραγάγει καλούς νόμους ως Βουλή, αλλά εν τοις πράγμασι, που λένε οι νομικοί, στις περισσότερες των περιπτώσεων δεν υποστασιοποιούνταν και δεν γίνονταν εργαλεία βελτίωσης της ζωής των πολιτών ή παροχής υπηρεσιών.

Υπ' αυτήν την έννοια, λοιπόν, κύριε Υπουργέ –γιατί ξέρω ότι θα το κάνετε– από αύριο –νομίζω– θα κερδίσετε το στοίχημα για την επιτυχία του εγχειρήματος.

Θέλω και εγώ εδώ, να δυναμώσω τη φωνή με αυτούς τους συναδέλφους που λένε, ναι, θα ψηφίσουμε, χαιρετίζουμε το νομοσχέδιο, όμως πιστεύουμε ότι από αύριο θα πρέπει να δώσετε τη μάχη. Και εμείς θα είμαστε δίπλα στην προσπάθεια που κάνετε, για να αποκτήσει υπόσταση αυτό το σπουδαίο εγχείρημα.

Το δεύτερο που θέλω να πω –και είναι και το εντυπωσιακότερο– είναι ότι ήμασταν η μόνη χώρα –και το είχαμε καταγγείλει το 2004, όταν ένας Υπουργός έφερε το νόμο για κατάργηση της λίστας φαρμάκων– που δεν είχαμε αρνητική ή θετική λίστα φαρμάκων. Ήμασταν η μόνη χώρα, όπου στην ουσία δεν κοστολόγουμε τα φάρμακα. Και στήθηκε ένα ολόκληρο πάρτι περίπου για μια δεκαετία σε βάρος του ελληνικού λαού, με αποτέλεσμα να επηρεαστούν αρνητικότερα τα δημόσια οικονομικά της χώρας μας και το φάρμακο αλλά και οι δαπάνες στην υγεία να αποτελούν –και είναι εξακριβωμένο αυτό– μεγάλη πηγή επιβάρυνσης των δημοσίων οικονομικών, που μας οδήγησαν σε αυτήν την πρωτοφανή κρίση και γονάτισαν την ελληνική κοινωνία και μας έφεραν σε αυτό το αδιέξοδο. Φυσικά τώρα δίνουμε μάχη για να επιβιώσει η οικονομία και η χώρα.

Και ενώ η Κυβέρνηση στο σύνολό της εδώ και ένα χρόνο δίνει τη μάχη, έφερε τη λίστα φαρμάκων, μιλάει για κοστολόγηση των βασικών ουσιών, έφερε την ηλεκτρονική συνταγογράφηση, έφερε άλλα μέτρα σε θετική κατεύθυνση και ολοκληρώνεται τώρα αυτό το εγχείρημα ή τουλάχιστον τείνει στην ολοκλήρωσή του, για να μπορούμε να ελέγξουμε τα κόστη, για να μπορούμε να πειθαρχήσουμε τα δημόσια οικονομικά μας, για να μπορούμε να βρούμε από το αδιέξοδο, έχουμε φωνές, οι οποίες δεν αντιλαμβάνονται την ανάγκη αυτή. Αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορεί να το δεχθεί κανείς.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι τα δύο εγχειρήματα για έλεγχο του συστήματος αγοράς υλικών, προϊόντων από τα νοσοκομεία, από το σύστημα υγείας αλλά και των φαρμάκων, είναι ένα από τα κρισιμότερα μέτρα. Άρα, λοιπόν, είναι η δεύτερη ενότητα, το δεύτερο εγχείρημα που εμείς το υπερψηφίζουμε και το υποστηρίζουμε με κάθε δύναμη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Όμως, κύριε Υπουργέ, θέλω να σας πω και κάτι άλλο. Υπάρχουν, ιδιαίτερα για τους φαρμακοποιούς, αδιευκρίνιστα στοιχεία.

Αντιλαμβάνομαι την προσπάθεια που κάνατε και με τις διευκρινίσεις. Αναφέρομαι κύρια στο πληθυσμιακό κριτήριο, στο φαρμακείο ανά χίλιους κατοίκους. Είναι, όμως, λίγο αδιευκρίνιστα.

Κύριε Υπουργέ, δεν με ακούσατε. Δεν πειράζει. Σας απασχολούν οι συνάδελφοι. Θα σας τα πω και κατ' ιδίαν, επειδή σας αγαπώ και σας εκτιμώ.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σας Παρακαλώ, ησυχία, κύριοι συνάδελφοι.

Ολοκληρώνετε, κύριε Παπαγεωργίου.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Το ζήτημα του ενός φαρμακείου ανά χίλιους κατοίκους, όπως και το ωράριο –ξέρω την ευαισθησία σας, ξέρω τις προσπάθειες που κάνετε- να τα διευκρινίσετε στη δευτερολογία σας, διότι ακούω και από συναδέλφους ότι υπάρχουν αδιευκρίνιστα σημεία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε, κύριε Παπαγεωργίου.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας του Νομού Καστοριάς κ. Ζήσης Τζηκαλάγιας.

Παρακαλώ, να είστε μέσα στο χρόνο, κύριε Τζηκαλάγια.

ΖΗΣΗΣ ΤΖΗΚΑΛΑΓΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ίσως χρειάζεται να έρθω στο Βήμα ένας Βουλευτής της Αντιπολίτευσης, μήπως και προσελκύσει την προσοχή των κυρίων Υπουργών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα στην Ολομέλεια και από χθες το βράδυ το νομοσχέδιο για την υγεία. Οι διαφορές που υπάρχουν από τις προηγούμενες εβδομάδες, που συζητήσαμε το εν λόγω νομοσχέδιο σε τέσσερις-πέντε συνεδριάσεις στην αρμόδια Διарκή Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, είναι αρκετές. Κάποιες από αυτές μπορεί να είναι νομοτεχνικές βελτιώσεις. Αρκετές από αυτές είναι στη σωστή κατεύθυνση.

Με την ευκαιρία θα ήθελα να πω στην πολιτική ηγεσία ότι το θέμα της μεταστέγασης των ιδιωτικών κλινικών, όπου για τον ίδιο δήμο άλλαξε και έγινε στα είκοσι χιλιόμετρα, δεν είναι σωστό, κύριε Υφυπουργέ, κύριε Τιμοσίδη. Νομίζω ότι με αυτόν τον τρόπο μια κλινική μπορεί για παράδειγμα από την Έδεσσα να πάει στη Βέροια, σε άλλο νομό και δεν μπορεί να πάει στα Γιαννιτσά, που είναι στον ίδιο νομό. Γι' αυτό θεωρώ ότι θα ήταν αναγκαίο να λείπει η βελτίωση «μεταστέγαση στα όρια του τώως νομού της σημερινής περιφερειακής ενότητας».

Μια άλλη διαφορά που έχει σήμερα η συζήτηση, είναι ότι έχουμε το πόρισμα της ΟΚΕ, της Οικονομικής Κοινωνικής Επιτροπής, που όρισε ο κύριος Υπουργός Υγείας, όπως εκ του νόμου έχει δικαίωμα. Θεωρώ ότι αυτό το πόρισμα της ΟΚΕ, της Οικονομικής Κοινωνικής Επιτροπής, ότι είναι καταπέλτης για την Κυβέρνηση, γιατί αναφέρει τα εξής έξι χαρακτηριστικά σημεία.

Πρώτον, επιβαλλόταν να γίνει χωριστή νομοθετική ρύθμιση. Δεύτερον, το νομοσχέδιο έχει ασάφεια και πολυπλοκότητα. Τρίτον, η Συντονιστική Επιτροπή Προμηθειών δεν δημιουργεί συνθήκες αντικειμενικής αξιολόγησης. Τέταρτον, ενώ αυξάνεται η ζήτηση υπηρεσιών στον ιδιωτικό τομέα, το ΕΣΥ είναι ιδιαίτερα δαπανηρό. Πέμπτον, απαιτούνται πολλές υπουργικές αποφάσεις, κοινές υπουργικές αποφάσεις, προεδρικά διατάγματα, που θα προκαλέσουν καθυστερήσεις, παρεκκλίσεις, απαξίωση και απενεργοποίηση του σχεδίου νόμου. Έκτον, σας λέει η ΟΚΕ ότι ναι μεν είναι θετικό βήμα που συστήνεται ο ΕΟΠΥΥ, αλλά πουθενά δεν αναφέρεται ο οικογενειακός γιατρός.

Ερχόμαστε στην ουσία του νομοσχεδίου, που συζητάμε. Για άλλη μία φορά η Νέα Δημοκρατία σαν υπεύθυνη παράταξη έκρινε να σας ζητήσει ότι πρέπει να αποσύρετε το νομοσχέδιο. Φυσικά μη έχουσα καμμία σχέση με τη δική σας πρακτική, που πάντοτε όχι μόνο αρθρώνετε τέτοιο λόγο, αλλά αποχωρούσατε από τη Βουλή, εμείς είμασταν μέσα στην επιτροπή, μέσα στη Βουλή και σας λέμε και τώρα, αποσύρτε το!

Είχαμε αυτήν την εβδομάδα κάποια φαινόμενα, που δεν είχαν συμβεί ποτέ στα ιατρικά χρονικά. Εδώ και είκοσι χρόνια είναι η πρώτη φορά, κύριε Υπουργέ, που όλη η ιατρική κοινότητα, γιατροί του ΙΚΑ, νοσοκομειακοί γιατροί, ο Ιατρικός Σύλλογος, που είναι η ομπρέλα για όλες τις κατηγορίες των επαγγελματιών ερ-

γαζομένων γιατρών, απείργησαν και συμμετείχαν δυναμικά και ουσιαστικά. Δεν τους ακούσατε.

Δεν γνωρίζετε ότι οι Έλληνες γιατροί και εμείς, οι συνάδελφοι Βουλευτές, πρώτα και πάνω από όλα όταν μιλάμε για το αγαθό της υγείας, αναφερόμαστε στους χρήστες και μας νοιάζουν οι χρήστες που είναι οι Έλληνες πολίτες, ο ελληνικός λαός. Βλέπουμε ότι θα χειροτερέψει η κατάσταση για τον Έλληνα πολίτη. Ενώ αυτή τη στιγμή έχουν πλεονεκτικότερη υγεία οι δημόσιοι υπάλληλοι, που με το βιβλιάριό τους πηγαίνουν σε όποιο γιατρό θέλουν, όπως και οι ελευθεροεπαγγελματίες με τον ΟΑΕΕ, με το νομοσχέδιο που φέρνετε θα έχουμε μία περίθαλψη χειρότερη από το μέσο όρο της περίθαλψης που παρέχει σήμερα το ΙΚΑ στα εκατομμύρια των ασφαλισμένων του.

Θα ήθελα να πω κάτι σημαντικό. Δεν θα χρησιμοποιήσω την έκφραση εξαπάτηση, γιατί δεν θέλω να διεγείρω για άλλη μία φορά τον κατά τα άλλα αξιόλογο Αναπληρωτή Υπουργό κ. Κουτρουμάνη, όπως έκανα σε ένα άλλο ζήτημα. Θα πω, όμως, ότι αυτήν την εβδομάδα ο μεγαλύτερος εμπαιγμός, η μεγαλύτερη πλάνη που προκάλεσε η Κυβέρνηση στον ελληνικό λαό, είναι να δημιουργηθεί η εντύπωση ότι δίνετε το δικαίωμα της ελεύθερης επιλογής στα δέκα εκατομμύρια Έλληνες πολίτες και ότι από αύριο θα μπορούν να διαλέξουν το γιατρό και ο γιατρός να αμείβεται από το, ας πούμε, Εθνικό Σύστημα Υγείας.

Αυτό, πέρα από το ότι το κάνετε γι' αυτές τις ημέρες με άσχημο τρόπο, γιατί λειτουργεί σαν απεργοσπαστικός μηχανισμός, δεν υπάρχει καμμία περίπτωση να το κάνετε από Δευτέρα. Γι' αυτό αγωνιζόμασταν τόσα χρόνια όλες οι κατηγορίες των γιατρών -και ιδιαίτερα του ΙΚΑ- να έχουμε με τον ενιαίο φορέα υγείας μία καλή περίθαλψη για όλους τους Έλληνες πολίτες. Το ιδανικό θα ήταν ο πολίτης να επιλέγει το γιατρό του και να αμείβεται ο γιατρός από το σύστημα υγείας.

Πριν από δέκα-δεκαπέντε χρόνια που δεν υπήρχε οικονομικά αυτή η δυνατότητα, δεν το κάνατε. Θα το κάνετε σήμερα; Ειλικρινά σας λέμε ότι αν πραγματικά αυτό ισχύει από τη Δευτέρα και διαλύσετε αυτήν την πλάνη και τον εμπαιγμό, που θεωρώ ότι σπείρετε στον ελληνικό λαό, εγώ προσωπικά θα εισηγηθώ στον τομέα υγείας της Νέας Δημοκρατίας και γενικότερα στο κόμμα μου να αλλάξει θέση και να ψηφίσει αυτό το νομοσχέδιο. Αυτή είναι η κορωνίδα, πράγμα για το οποίο διαφωνούμε. Εμπαίζετε τους Έλληνες πολίτες. Εμπαίζετε τους Έλληνες γιατρούς και ιδιαίτερα της νεότερης γενιάς. Ουσιαστικά θα φέρετε έναν εργασιακό μεσαίωνα.

Θα κλείσω, κύριε Πρόεδρε, σεβόμενος το χρόνο και θα πω για το θέμα των ειδικών κατηγοριών. Θεωρώ ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα στην πατρίδα μας σήμερα είναι το δημογραφικό. Εάν θέλετε πραγματικά να μιλάτε για εθνική πολιτική στο δημογραφικό, θα πρέπει για το θέμα των τριτέκνων και πάνω, να εισηγηθούμε ότι η μάνα που αποκτά τρίτο παιδί, από την ώρα που το αποκτά μέχρι να ενηλικιωθεί, να παίρνει το μισθό, την αμοιβή, την αποζημίωση του ανειδίκευτου εργάτη. Αυτό θα σημαίνει πραγματικά βοήθεια στο να λύσουμε αυτό το τεράστιο θέμα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, σας παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Πόσο χρόνο θέλετε, κύριε συνάδελφε; Για κανονική ομιλία;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι για κανονική ομιλία, γιατί έχουμε καθυστερήσει. Μόνο τέσσερα λεπτά θέλω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Δεν έχουν μιλήσει οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι; Πόσες φορές θα μιλήσουν; Για να καταλάβω!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Οι Κοινοβουλευτικοί μίλησαν για άλλο θέμα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ερωτώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Υπήρχε άλλο θέμα που ετέθη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Μα είναι εκτός ημερησίας διάταξης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ήταν εκτός ημερησίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Εδώ έχουμε ξεκινήσει επί των άρθρων. Πόσες φορές θα μιλήσουν οι «αξιωματούχοι» στη Βουλή;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Γείτονα, υπάρχει ένας Κανονισμός, τον οποίο...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Να τον τηρείτε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Τον τηρούμε!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Δεν απευθύνομαι σε σας προσωπικά, αλλά στο Πρόεδρείο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Τον τηρούμε, κύριε Γείτονα. Τον τηρούμε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Να μιλάνε συνέχεια οι «αξιωματούχοι» και οι Βουλευτές να μιλήσουν μόνο πέντε λεπτά τα μεσάνυχτα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σας παρακαλώ, διευκολύνετε τη διαδικασία.

Ορίστε, κύριε Μαρκόπουλε, έχετε το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Δώστε το λόγο πάλι στον κ. Μαρκόπουλο, κύριε Πρόεδρε!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Τέσσερα λεπτά μόνο θα μιλήσω, κύριε Πρόεδρε, γιατί στα άρθρα δεν έχουμε τοποθετηθεί.

Δυστυχώς, κύριε Υπουργέ, δεν πήραμε απαντήσεις για τα ερωτήματα της πρωινής συζήτησης, δηλαδή για το ποιοι γιατροί, πόσοι γιατροί, ποιες ειδικότητες και με ποιο τρόπο. Βεβαίως, εκτιμώ τις όποιες διαφοροποιήσεις στο νομοσχέδιο σχετικά με τους συμβασιούχους κ.λπ., αυτό όμως δεν αποτελεί απάντηση στα διλήμματα που βάλαμε.

Και οφείλω να σας πω, κύριε Υπουργέ, σε ό,τι αφορά την πρωτοβάθμια υγεία, ότι όσο εγώ προσωπικά θυμάμαι και η Νέα Δημοκρατία, τα τρία «δεν» που είχατε πει όταν ήσασταν Υπουργός -ότι δεν θα αυξηθούν τα όρια ηλικίας, δεν θα μειωθούν οι συντάξεις και δεν θα αυξηθούν οι εισφορές- δεν κοιμάμαι ήσυχος σε ό,τι αφορά αυτό το σχέδιο νόμου περί πρωτοβάθμιας περίθαλψης.

Αφού, λοιπόν, δεν θέλετε να απαντήσετε στο ουσιαστικό δίλημμα στο οποίο σας έβαλε η Νέα Δημοκρατία, δεν μπορείτε και να πάρετε την ψήφο της Νέας Δημοκρατίας γι' αυτό το σχέδιο νόμου.

Δυο κουβέντες για τα φάρμακα. Τη στιγμή κατά την οποία η φαρμακευτική δαπάνη στη χώρα μειώνεται ορθώς -και το στηρίξαμε- την στιγμή κατά την οποία τα ποσοστά κέρδους στο φάρμακο μειώνονται και ορθώς -λανθασμένα βέβαια ως αναλογία, γιατί το βάρος έπεσε στα φαρμακεία και όχι στη φαρμακοβιομηχανία- λέμε σωστά ότι μειώνεται το κέρδος, αλλά βεβαίως μονόπλευρα το είδατε. Οφείλουμε να το σημειώσουμε αυτό. Αυτήν τη συγκεκριμένη στιγμή επιλέγετε να κάνετε ένα άνοιγμα του επαγγέλματος. Αυτό που θα καταφέρετε με το νέο πληθυσμιακό κριτήριο, είναι να δημιουργήσετε προβλήματα βιωσιμότητας σε πάρα πολλά φαρμακεία και ιδιαίτερα στις περιφέρειες και στις εκτός κέντρου περιοχές. Εκεί το μόνο που θα κατορθώσετε είναι να βάλετε και τα φαρμακεία στην κατηγορία των προβληματικών προσωπικών επιχειρήσεων.

Από την ώρα κατά την οποία υπαναχωρήσατε -και ορθώς- στο ιδιοκτησιακό, δεν αντιλαμβάνομαι πόση πίεση έχετε για να διασώσετε αυτήν την κατάσταση που έρχεται. Διότι αν δεν είχατε κάνει πίσω στο ιδιοκτησιακό, θα καταλάβαινα ότι υπάρχει μια πίεση έξω από τον κόσμο των φαρμακοποιών. Το πήρατε πίσω. Πάρτε πίσω και το πληθυσμιακό. Σ' αυτήν τη φάση τουλάχιστον, είναι πολύ σοβαρή η κατάσταση της επιβίωσης.

Όσο για τη ρύθμιση σχετικά με την περίξιο περιοχή των συνταγογραφικών κέντρων θέλω να σας υπενθυμίσω πάρα πολλές συζητήσεις σ' αυτήν την Αίθουσα, αλλά και την προσωπική εμπειρία, ότι τα φαρμακεία γύρω από τα νοσοκομεία είναι και μια εστία μικρής συναλλαγής. Αν όχι για τα φάρμακα, για τα μη συνταγογραφούμενα και τα άλλα αναλώσιμα. Γιατί αυτήν την πολυπλασιάζετε; Πιστεύετε ότι επεκτείνοντας τον ανταγωνισμό, θα διορθώσουμε τα κακώς κείμενα; Πολύ φοβάμαι ότι θα τα αυξήσουμε, γιατί ο ανταγωνισμός τις περισσότερες φορές σ' αυτές τις συνθήκες φέρνει τα εντελώς αντίθετα αποτελέσματα.

Σας ζητούμε, λοιπόν, παρά τις μεγάλες και ουσιαστικές δια-

φωνίες που έχουμε αλλά επειδή αντιλαμβάνομαι ότι η πλειοψηφία θα ψηφίσει το νομοσχέδιο, να πάρετε σ' αυτήν τη φάση του πολιτικού κύκλου, πίσω το πληθυσμιακό κριτήριο. Σας εξήγησα το λόγο. Ο λόγος είναι ότι θα στείλετε φαρμακοποιούς στην ανεργία ή θα κλείσετε μικρές επιχειρήσεις. Δεν το αντέχει ούτε η φαρμακευτική πολιτική της χώρας ούτε η προοπτική των επαγγελματιών και των επιστημόνων, αυτών που προστατεύουν τη φαρμακευτική δαπάνη και διορθώνουν τις περισσότερες φορές τα κακώς κείμενα της συνταγογραφίας, ιδιαίτερα στην περιφέρεια απ' όπου και εγώ εκλέγομαι να επιδεινώνουν την κατάσταση. Το ζητώ αυτήν την ώρα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας κ. Μαρκόπουλο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να του απαντήσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Να απαντήσετε, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Είχα πει το πρωί ότι θα έπαίρνα το λόγο για κάποιο ειδικό θέμα αν χρειαζόταν. Έτσι όπως εξελισσόταν η συζήτηση σε βάρος των συναδέλφων που έχουν ζητήσει το λόγο για το σχέδιο νόμου, με τις τόσες πολλές διαρθρωτικές αλλαγές σ' αυτό, είχα πει να μην παρέμβω. Αλλά ο συνάδελφος τώρα, κύριε Πρόεδρε, επί του θέματος του ανοίγματος του φαρμακευτικού επαγγέλματος, κάνει ειδική τοποθέτηση. Έτσι παρακαλώ την κατανόησή σας, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για μια δική μου παρέμβαση.

Κύριε συνάδελφε, θέλω να αξιοποιήσω την ευκαιρία που δίνεται στο Σώμα και να πω ότι κάναμε μια επιλογή, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, να ανοίξουμε αυτό το επάγγελμα. Μια επιλογή στηριγμένη στην αρχή «ανοίγει το επάγγελμα, διατηρεί όρους βιωσιμότητας των σημερινών και αυριανών επιχειρήσεων στο χώρο του φαρμακείου».

Έτσι, είπαμε, πρώτον, απαγορεύουμε κάθε περιορισμό. Αυτή η απαγόρευση, κύριε Πρόεδρε, θα έχει πάρα πολύ μεγάλη σημασία στην καθημερινή πρακτική. Θα είναι η βάση για πάρα πολλές δικαστικές διενέξεις. Έχουν στο εσωτερικό του χώρου διενέξεις οι φαρμακοποιοί. Είναι μια γενική αρχή: απαγορεύονται οι περιορισμοί. Εκτός των πληθυσμιακών. Το πληθυσμιακό κριτήριο, όπως καλά λέει ο κύριος συνάδελφος, μειώνεται από τους χίλιους πεντακόσιους κατοίκους, που οδηγούν σε ένα φαρμακείο, στο ένα φαρμακείο ανά χίλια άτομα. Χίλια ένα άτομα, δύο φαρμακεία. Υπάρχει μια συζήτηση στο θέμα αυτό. Θα επανέλθω στο τέλος της τοποθέτησής μου.

Μειώσαμε το κέρδος των φαρμακοποιών μέσω όμως της επιστροφής. Γιατί είπαμε μέσω της επιστροφής; Για να θεσπίσουμε όρους και προϋποθέσεις να πληρώνουν τα ταμεία, κυρίως το ταμείο του δημόσιου, εγκαίρως. Μεσοσταθμικά το κέρδος του φαρμακοποιού μειώνεται κατά 4,5%, το είκοσι τρία κόμμα κάτι γίνεται δέκα εννιά, κύριε Πρόεδρε.

Ακόμη, απελευθερώσαμε την δυνατότητα ενός φαρμακοποιού να ανοίξει το Σάββατο, τη Δευτέρα, την Τετάρτη το απόγευμα. Και το ωράριο θα το καθορίσουμε με υπουργική απόφαση μετά την ψήφιση του νόμου.

Τέλος, έχουμε συγκεκριμένη ρύθμιση, την οποία μάλιστα τώρα τεχνικά βελτιώσαμε, για τη δυνατότητα πολλών φαρμακοποιών να συμπράττουν με μορφή εταιρική και να κάνουν ένα καλό μεγάλο φαρμακείο. Αν δε αυτή η εταιρική σχέση διασπαστεί και αυτός ο νέος που μπήκε χωρίς να έχει άδεια ως φαρμακοποιός πια βγαίνει με τη δική του άδεια και συνεχίζει τη δουλειά του. Αυτά είναι που κάνουμε.

Κύριε Πρόεδρε, σας μιλώ με απόλυτη ειλικρίνεια. Μιλώ στο Σώμα με απόλυτη ειλικρίνεια.

Η τράπεζα της συζήτησης είχε και άλλα θέματα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές. Το Υπουργείο όμως και η πολιτική του ηγεσία δεν κάνει τακτικισμό. Μιλάει τη γλώσσα της αλήθειας όπως την αντιλαμβάνομαστε. Η τράπεζα της συζήτησης είχε το θέμα να απελευθερωθεί η δυνατότητα μιας επιχείρησης, ένα πολυκατάστημα να ανοίγει και φαρμακείο. Η συζήτηση είχε την πρόταση

τα μη συνταγογραφούμενα φάρμακα να μπορούν να πωλούνται και αλλού. Η συζήτηση είχε την πρόταση να γίνεται πώληση φαρμάκων διά του διαδικτύου. Η συζήτηση είχε την πρόταση ένας φαρμακοποιός να ανοίγει πέντε, έξι, επτά, δέκα φαρμακεία. Η συζήτηση είχε δε την πρόταση να μπορούν οι αλυσίδες των καταστημάτων σ' αυτό το επίπεδο να επενδύουν και στην Ελλάδα.

Θα μπορούσα, κύριε Πρόεδρε, να κρατήσω με τακτικισμό αυτήν τη συζήτηση μέχρι σήμερα εδώ και να υποχωρήσω σ' αυτό. Όμως μίλησα με τη γλώσσα που εμείς στο Υπουργείο αισθανόμαστε ως γλώσσα της αλήθειας. Έτσι εμείς το καταλαβαίνουμε. Λέμε όχι.

Αυτό το επάγγελμα θα ασκείται από επαγγελματίες φαρμακοποιούς που θα έχουν πάρει την άδεια και το πτυχίο τους. Πτυχίο φαρμακοποιού και από την σχολή τους μετά όπως στην Ελλάδα ο νόμος ορίζει και την άδειά τους. Μόνο αυτοί είπαμε.

Και η συζήτηση εντός κι εκτός της χώρας ήταν πολύ σοβαρή. Δεν είναι ώρα να λέμε ποιος και πότε και τι. Εν ευθέτω χρόνω όλα θα γίνουν γνωστά.

Το Υπουργείο κράτησε μία σθεναρή στάση: Βιωσιμότητα των επιχειρήσεων, των φαρμακοποιών, αλλά και άνοιγμα του επαγγέλματος. Υπάρχει κόσμος που θέλει να μπει στο επάγγελμα αυτό. Είναι ντροπή να λέμε –το λέω κι εγώ, αλλά αισθάνομαι το πόσο το επιχείρημα αυτό είναι εξευτελιστικό για την Ελλάδα– ότι κάθε ένα φαρμακείο που ανοίγει, αυξάνει τη φαρμακευτική δαπάνη, κύριε Πρόεδρε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Θα επιβιώσει, όμως, αυτός που θα μπει; Αυτό είναι το θέμα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Γιατί; Διότι υπάρχει η συναλλαγή της προκλητής. Αυτό που είναι εξευτελιστικό να το λες, είναι μία πραγματικότητα. Άρα δεν ήμασταν ακραίοι στις παρεμβάσεις που κάναμε.

Επειδή, όμως, ακούγονται υπερβολές, κύριε Πρόεδρε, καταθέτω στοιχείο απράνταχτο που, μάλιστα, στην πορεία του διαλόγου μου έδωσαν οι ίδιοι οι φαρμακοποιοί. Το 2010 η φαρμακευτική δαπάνη μειώθηκε περίπου κατά 750.000.000 ευρώ. Άνοιξαν, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πεντακόσια ογδόντα νέα φαρμακεία.

Αντιλαμβάνεστε τι περιθώριο υπάρχει; Αντιλαμβάνεστε τι γίνεται με τις προκαθορισμένες τιμές, που έχουν καθοριστεί με έναν τρόπο υποτιθέεται προστασίας του φαρμακευτικού προϊόντος, αλλά καταλήγουν να είναι ένα μέτρο προστασίας όσων πρόλαβαν; Όχι.

Και θέλω να πω σε όσους απειλούν ότι εάν δεν υποχωρήσουμε στο πληθυσμιακό κριτήριο, δεν κλείνει ο αγώνας, το εξής: Αν το πουν αυτό, εννοούν ότι δεν κλείνει το θέμα τους. Εμείς λέμε, απελευθέρωση αυτού του επαγγέλματος με αυτά τα μέτρα. Και δώσαμε τις μάχες μας, χωρίς τακτικισμό, με τις απόψεις μας. Δώσαμε μία μάχη ειλικρινή. Και είμαστε εκεί. Η ελληνική πολιτεία καλείται να αποφασίσει αυτό. Εάν αφήσουν το θέμα ανοιχτό, αφήνουν ανοιχτές όλες τις υπολοίπες συζητήσεις.

Τους καλώ –επειδή παρακολουθούν τη συζήτηση κι επειδή η σχέση που διαμορφώσαμε και στο Υπουργείο Εργασίας και στο Υπουργείο Υγείας είναι σχέση κατανόησης, παρ' όλες τις συγκρούσεις, που ήταν έντονες ορισμένες φορές και παρ' ότι τα επιχειρήματα που αντήλλαξαν, κυρίες οι φαρμακοποιοί, όχι εμείς, ήταν πάρα πολύ αιχμηρά εναντίον μας– να καταλάβουν τι λένε. Πηγαίνουν να κρατήσουν ανοιχτό ένα θέμα, που όσο μένει ανοιχτό, μόνο σε βάρος τους μπορεί να είναι. Για ποιο λόγο, με το πληθυσμιακό κριτήριο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Υπουργέ, αν έχετε την καλοσύνη, ολοκληρώστε τη σκέψη σας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): ...τα χίλια πεντακόσια να μη γίνουν χίλια. Και να παίξουμε μία κολοκυθιά. Να γίνουν χίλια διακόσια πενήντα.

Γίνεται το πληθυσμιακό κριτήριο, κριτήριο του νόμου, κύριε Πρόεδρε, για να ευνοήσει τη διασπορά των φαρμακείων –αυτό είναι το στοιχείο της σκέψης– σε μια χώρα νησιωτική και με ορεινούς όγκους, όχι για να βοηθήσει τους εγκατεστημένους φαρμακοποιούς. Είναι τελείως συντεχνιακή η προσέγγιση.

Και καλώ και τους συναδέλφους που μιλούν μαξιμαλιστικά, από την άλλη πλευρά, να καταλάβουν ότι άνοιγμα του επαγγέλ-

ματος για εμάς στο Υπουργείο Υγείας δεν σημαίνει να οδηγήσει στην απόγνωση αυτούς που το ασκούν μέχρι στιγμής. Υπάρχουν και όρια, κύριοι συνάδελφοι. Και ο καθένας να βλέπει και λίγο πιο έξω από την περιφέρειά του, να βλέπει το θέμα της χώρας.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Βαγιωνά, δύο λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή το θέμα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Δύο λεπτά, κύριε Βαγιωνά. Έχουν ζητήσει το λόγο –και τον δικαιούνται– οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Έχουν ζητήσει το λόγο ο κ. Ροντούλης, ο κ. Χαλβατζής, ο κ. Λαφαζάνης.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ: Είναι κατάχρηση δικαιώματος, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Είναι ο Κανονισμός που τον έχουμε ψηφίσει, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ: Κάνουν κατάχρηση δικαιώματος.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Έλεος! Κατάχρηση δικαιώματος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε συνάδελφε, θα πρέπει να ξέρετε τον Κανονισμό πριν χρησιμοποιήσετε τη λέξη «κατάχρηση». Σας παρακαλώ.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Να αλλάξουμε τώρα τον Κανονισμό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ο κ. Ροντούλης έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, η κ. Ζήση έχει σημειώσει ότι κράτησα τέσσερα λεπτά ως εισηγητής από το δικό μου χρόνο. Δεν καταχρώμαι το χρόνο των συναδέλφων. Και επειδή ο κύριος Υπουργός και ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος μίλησαν για φάρμακο, έξω από συντεχνίες, έξω από τακτικισμούς, μέσα σε δύο λεπτά, θα πω τρεις λέξεις που είπα κατ' επανάληψη. Και θέλω ο Υπουργός να με προσέξει.

Τα γενόσημα φάρμακα σε όλα τα μέρη του κόσμου είναι κάτω από 60% της πραγματικής τιμής. Εδώ είναι πάνω από 85%. Δεν την είδαμε καθόλου αυτή την πλευρά για να κάνουμε οικονομία. Αυτό είναι το πρώτο.

Δεύτερον...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Βαγιωνά, σε ποιά διαδικασία βρίσκόμαστε; Έχει ανέβει ο ομιλητής στο βήμα...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Θέλω να είμαι ωφέλιμος...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σας παρακαλώ. Θα πείτε αυτό που θέλετε να πείτε με μία διαδικασία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Θα πάμε στις 5.00' το πρωί. Χθες τελειώσαμε στις 2.00'.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Δεν θα πάμε στις 5.00'. Με μία αυτοσυγκράτηση...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Σε ένα τέτοιο νομοσχέδιο, ο εισηγητής της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Βαγιωνά, δεν βοηθάτε.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος ο δικός σας ήδη μίλησε πολύ λίγο...

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Έχω κρατήσει το δικό μου χρόνο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ο Κοινοβουλευτικός σας Εκπρόσωπος μίλησε λιγότερο από αυτό που δικαιούται, για να διευκολύνει τη διαδικασία. Θα έρθει η ώρα και θα μιλήσετε κι εσείς. Πιστέψτε με.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Όταν θα φύγει ο Υπουργός, είναι άχρηστο. Θέλω να πω σημαντικά πράγματα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Δεν θα φύγει ο Υπουργός. Σας το υπόσχομαι.

Ορίστε, κύριε Ροντούλη, έχετε το λόγο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ζητούμε κι εμείς αλλαγή του Κανονισμού. Υπάρχει, όμως, αυτή τη στιγμή εν ισχύ ένας Κανονισμός και είμαστε υποχρεωμένοι να λειτουργήσουμε βάσει του υφιστάμενου Κανονισμού.

Κύριε Υπουργέ, η καρδάρια γέμισε με γάλα, της ρίξατε μία κλωτσιά και τη ρίξατε κάτω.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής

Αλληλεγγύης): Γιατί, κύριε συνάδελφε;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Θα σας πω γιατί: Οι φαρμακοποιοί μένουν με την αίσθηση –και παρακαλώ πολύ να διευκρινιστεί– ότι το πληθυσμιακό κριτήριο λειτουργεί ως εξής: Ένα φαρμακείο ανά χίλια άτομα. Ναι ή όχι; Ναι. Πριν από λίγο, όμως, ακούσαμε το εξής: Χίλια ένα άτομα, δύο φαρμακεία.

Δεν τελειώνουμε έτσι, κύριε Υπουργέ. Δεν βρίσκουμε άκρη.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Γιατί, κύριε συνάδελφε;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Διότι η διατύπωση παραπέμπει, χίλια άτομα ένα φαρμακείο. Ανά χιλιάδα. Όλοι οι συνάδελφοι αυτό κατάλαβαν. Οι φαρμακοποιοί αυτό κατάλαβαν. Ρίχνετε λάδι στη φωτιά.

Κρίμα, διότι και από τη δική μας την πλευρά κατεβλήθη μία προσπάθεια, τόσες ώρες που μιλάμε, κατευνασμού των πραγμάτων. Μαζεύτηκε γάλα. Ρίξατε την κλωτσιά. Τέρμα. Δεν τελειώνουμε. Από αύριο θα έχουμε άλλο γύρο, που δεν βλέπω να τελειώνει με τίποτα.

Δείτε την ίδια τη διατύπωσή σας. Και ο κ. Βαρδίκος, ο οποίος είναι ο εισηγητής του ΠΑΣΟΚ, αυτό είπε ο άνθρωπος: Ανά χιλιάδα, ένα. Όχι, χίλια δύο, δύο. Όχι. Δεν γίνεται αυτό το πράγμα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Παρεξηγήσατε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Υπουργέ...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι πολύ σημαντικό.

Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Τι θέμα ανοίγετε τώρα;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ο εισηγητής σας είπε άλλα πράγματα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Πότε τα είπε;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Βαρδίκο, σας παρακαλώ. Εδώ είναι θέμα κοινοβουλευτικής αξιοπρέπειας και τιμής. Σας παρακαλώ, κύριε Βαρδίκο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Μην κάνετε διάλογο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Όχι, εγώ δίνω όλο το χρόνο μου στον κ. Βαρδίκο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Δεν υπάρχει τέτοια διαδικασία.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εδώ μιλάμε για ανθρώπους.

Κύριε Βαρδίκο, σας παρακαλώ πάρα πολύ τώρα να πάρετε το λόγο και να μιλήσετε εντίμως. Να μιλήσετε εντίμως! Είστε Βουλευτής του κυβερνητικού κόμματος, έχετε το βάρος της εισηγήσεως, αλλά από αυτό εδώ το βήμα άλλα λέγατε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Ροντούλη, θέλετε να βοηθήσουμε ή να κάνατε θέμα;

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Να βοηθήσουμε. Δεν βοηθάτε, όμως, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Να δώσω μία διευκρίνιση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ. Να τελειώσει πρώτα ο κ. Ροντούλης. Δεν μπορεί να γίνεται αυτό το πράγμα.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το θέμα είναι μείζον. Είναι θέμα κοινοβουλευτικής τάξης. Άλλα έλεγε ο εισηγητής, άλλα έλεγαν οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ. Και ακούσαμε χίλια ένα, δύο φαρμακεία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεχίστε, κύριε Ροντούλη...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Όχι, δεν συνεχίζω. Θα μείνουμε εδώ τώρα. Είναι μείζον θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Ροντούλη, το αν είναι μείζον θέμα ή όχι, θα το κρίνει το Προεδρείο πρώτων και θα κινηθεί η διαδικασία με έναν Κανονισμό τον οποίο...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Καλώς, κύριε Πρόεδρε. Επειδή σηκώθηκε ο κύριος Υπουργός...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Όχι, δεν θα μιλήσει

ο κύριος Υπουργός. Ο κύριος Υπουργός θα μιλήσει στην ώρα του. Ολοκληρώστε σας παρακαλώ τις σκέψεις σας και θα πάρετε απαντήσεις και από τον κ. Βαρδίκο και από τον κύριο Υπουργό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, μία διευκρίνιση θέλω να κάνω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σας παρακαλώ, κύριε Υπουργέ, ας ολοκληρώσει πρώτα ο κ. Ροντούλης.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Μία διευκρίνιση σε αυτό το σημείο δεν βλάπτει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Συνεχίστε, κύριε Ροντούλη, σας παρακαλώ.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, είμαστε σε πολύ κρίσιμο στάδιο. Σας παρακαλώ πολύ, σκεφτείτε, μέχρι να τελειώσω –θα τοποθετηθεί και ο κ. Βαρδίκος...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Είναι σαφή τα πράγματα.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εφόσον είναι σαφές, καλώς. Να καταλάβει ο κόσμος. Μέχρι χθες...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ: Θα διευκολύνει ο κύριος Υπουργός.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Αφήστε να ολοκληρώσει ο κ. Ροντούλης.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: ...θεωρούσαν ανά χίλια, ένα. Εντάξει.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε συνάδελφε, το κάνετε εσείς θέμα.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δεν το κάνω θέμα. Το έκανε θέμα ο εισηγητής σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Υπουργέ,...

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, πιστέψτε με. Ο εισηγητής σας το έκανε θέμα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, για να κλείσουμε το θέμα, να μη συνεχιστεί αυτό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Σας παρακαλώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Δεν μας αφήνετε τώρα να τελειώσουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Θα γίνει μετά ένας διάλογος. Θα πάρει το λόγο ο κ. Ροντούλης, θα απαντήσετε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, να απαντήσω τώρα σ' αυτό και να συνεχίσουμε μετά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για τρία λεπτά για να μιλήσετε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Ροντούλη, όπως γινόταν ο υπολογισμός, συνεχίζει να γίνεται. Τι μεταβάλλεται μόνο; Το χίλια πεντακόσια γίνεται χίλια. Πόσα φαρμακεία θα είχαμε στους τρεις χιλιάδες κατοίκους; Απαντήστε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εσείς θα απαντήσετε. Εγώ ό,τι και να πω, λίγο είναι.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Καλά, εντάξει!

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Εσείς απαντάτε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ωραία, κύριε συνάδελφε. Όμως, φωνάζετε. Και επειδή φωνάζετε, πάει να πει ότι κάπου σας πνίγει το δίκαιο.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Τρεις χιλιάδες άτομα, τρία φαρμακεία. Χίλια, χίλια, χίλια.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Σήμερα.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Όχι σήμερα. Σήμερα είναι χίλια πεντακόσια, ένα.

Κύριε Υπουργέ, ισχύει η διατύπωση σας;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, αφήστε ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Καταλαβαίνετε ότι αυτό δεν οδηγεί πουθενά. Σας το είπα και προηγουμένως.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Δεν γίνεται τώρα αυτό το πράγμα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Δίνω, κύριοι συνάδελφοι, τη διευκρίνιση.

Όπως μετρούσαν σήμερα στο χώρο των φαρμακείων, δηλαδή

χίλια πεντακόσια άτομα, ένα φαρμακείο, τρεις χιλιάδες άτομα, δύο φαρμακεία κ.ο.κ., το κριτήριο μεταβάλλεται αντί για χίλια πεντακόσια, χίλια και η μέθοδος της αρίθμησης είναι ακριβώς η ίδια. Δεν την αλλάζουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Κατανοητό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Τι είναι αυτό το πράγμα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστώ, κύριε Υπουργέ.

Συνεχίστε, κύριε Ροντούλη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Άρα το χίλια ένα, δύο, που είπατε, δεν ισχύει. Δεν ισχύει!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Το είπα δύο φορές, κύριε συνάδελφε.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Ωραία. Δεν ισχύει, λοιπόν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Προχωράμε, κύριε Ροντούλη.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Προχωρώ. Θα ακούσω και τον κ. Βαρόκο και θα δούμε.

Έρχομαι τώρα στα άρθρα 42 και 43, κύριε Υπουργέ, που αφορούν τους πολυτέκνους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα λίγο χρόνο ακόμα.

Έρχομαι, λοιπόν, στα συγκεκριμένα άρθρα. Πρώτον, απευφύχθη ένα μείζον κακό -και καλά κάνετε και το αποφύγατε- η επιβολή κριτηρίου που έχει σχέση με το εισόδημα. Πήγατε να βάλετε ένα εισοδηματικό κριτήριο των 40.000 ευρώ και το αποσύρατε. Καλά κάνετε, γιατί γνωρίζετε ότι ποιείτε την ανάγκη φιλολογίας. Τη στιγμή που υπήρχε συνταγματικό κώλυμα, δεν μπορούσε να προχωρήσει το εισοδηματικό κριτήριο.

Τι κάνετε τώρα; Τι περικόπτετε από τις πολύτεκνες και τις τρίτεκνες οικογένειες; Κύριε Υπουργέ, μιλάμε για τρίτεκνους και πολύτεκνους, ανθρώπους δηλαδή που είναι σε μια ευπαθή κοινωνική κατηγορία. Τι περικόπτετε, λοιπόν, από αυτήν την ομάδα των ανθρώπων; Επιτρέψτε μου να πω ότι είστε «ακριβοί στα πίσουρα και φθηνοί στ' αλεύρι». Γιατί το λέω αυτό; Γιατί περικόπτετε από το πολυτεχνικό επίδομα 68 λεπτά του ευρώ και περικόπτετε και από την ισόβια τιμητική σύνταξη της πολύτεκνης μητέρας 85 λεπτά του ευρώ.

Τι άλλο περικόπτετε; Περικόπτετε το λεγόμενο πολυτεχνικό επίδομα των 44 ευρώ στην περίπτωση που μια τρίτεκνη ή πολύτεκνη μητέρα εκτός από αυτό έπαιρνε και το επίδομα τρίτου τέκνου μέχρι το έκτο έτος της ηλικίας του παιδιού, δηλαδή τα 177 ευρώ. Σε μια μάνα δηλαδή που παίρνει 44 και 177 ευρώ, περικόπτετε τα 44 ευρώ.

Επίσης, τι άλλο κάνετε; Κάνετε και το εξής: Εάν μια πολύτεκνη μητέρα μείνει με ένα παιδί κάτω των είκοσι τριών ετών θα παίρνει, αγαπητοί συνάδελφοι, 44 ευρώ, ενώ με την προηγούμενη ρύθμιση δεν μπορούσε να παίρνει κάτω από 102 ευρώ, δηλαδή την ισόβια τιμητική σύνταξη της πολύτεκνης μητέρας.

Εδώ τώρα είναι το όλο ζήτημα που παραπέμπει σ' έναν παραλογισμό από την πλευρά της Κυβέρνησης, σε μια κατάσταση πραγμάτων που δεν είναι λογική. Ακούστε τι συμβαίνει, αγαπητοί συνάδελφοι: Δεν είναι δυνατόν μια «εν ενεργεία» πολύτεκνη μάνα με ένα και δύο παιδιά να παίρνει 44 ή στην άλλη περίπτωση 88 ευρώ και μια πολύτεκνη μητέρα που και τα τέσσερα παιδιά της είναι άνω των είκοσι τριών ετών να παίρνει περισσότερα, δηλαδή να παίρνει 102 ευρώ. Αυτό είναι ένας παραλογισμός.

Εμείς, λοιπόν, ζητάμε από την Κυβέρνηση το αυτονόητο, το λογικό, δηλαδή στην περίπτωση που μια τρίτεκνη ή μια πολύτεκνη μάνα μένει με ένα παιδί κάτω των είκοσι τριών ετών, το επίδομα που θα λαμβάνει σε καμμία περίπτωση να μην είναι κατώτερο των 102 ευρώ, δηλαδή της ισόβιας τιμητικής σύνταξης που λαμβάνει η πολύτεκνη μητέρα. Αυτό με αγώνες το είχε κατοχυρώσει το πολυτεχνικό κίνημα. Τώρα έρχεστε στο όνομα δημοσιονομικών αναγκών να περικόψετε ποσά τα οποία είναι ελάχιστα.

Έτσι θα στήσουμε το κοινωνικό κράτος; Έτσι θα αποκτήσει σάρκα και οστά το άρθρο 21, παράγραφος 2 του Συντάγματος, που κάνει λόγο για προστασία της πολύτεκνης οικογένειας;

Σας ξαναλέω: Είστε «ακριβοί στα πίσουρα και φθηνοί στ' αλεύρι». Πάρτε πίσω αυτές τις διατάξεις, τα άρθρα 42 και 43, γιατί προσβάλλουν βάνουσα τη λογική, προσβάλλουν βάνουσα την πολύτεκνη οικογένεια.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Ευχαριστούμε τον κ. Ροντούλη.

Το λόγο έχει ο κ. Σπύρος Χαλβατζής, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Να απαντήσω;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αναστάσιος Κουράκης): Όχι τώρα. Όταν θα έρθει η σειρά σας.

Κύριε Χαλβατζή, έχετε το λόγο.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΧΑΛΒΑΤΖΗΣ: Κατ' αρχάς, προς τι όλη αυτή η επιθετικότητα προς τους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους; Έχουν γραφτεί να μιλήσουν εξήντα δύο Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ, μίλησαν οι Υπουργοί με παρεμβάσεις και με κόντρα παρεμβάσεις πάνω από δυόμισι ώρες και τα πέντε λεπτά των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων θα φάνε το χρόνο. Και όχι ότι παραβιάζουμε και κανέναν Κανονισμό.

Λοιπόν, να κάνουμε μερικές παρατηρήσεις. Πολλές φορές γίνεται μια προσπάθεια να διυλίσουμε τον κώνωπα και καταπίνουμε την κάμηλον και μέσα σε αυτόν τον ντόρο και στον ντορό χάνεται η πραγματικότητα. Αναφέρουμε μερικές παρατηρήσεις που τις θεωρούμε καίριες.

Πρώτον, η συζήτηση επί των άρθρων αναδεικνύει ξανά το φιλομονοπωλιακό χαρακτήρα του νομοσχεδίου. Πολλά από τα άρθρα του επιβεβαιώνουν αυτόν ακριβώς το χαρακτήρα. Ο εισηγητής μας, ο σύντροφος ο Χαραλάμπους τα ανάδειξε. Σε ό,τι αφορά τις εργασιακές σχέσεις και στον τομέα της υγείας σταθερά εφαρμόζονται αλλαγές σε βάρος των εργαζομένων. Δεν υπάρχει σταθερή και μόνιμη δουλειά για τους εργαζόμενους, ιδιαίτερα στον τομέα της πρόνοιας. Το ίδιο ισχύει και για τους επικουρικούς γιατρούς. Ζητάμε και αγωνιζόμαστε για μόνιμη και σταθερή δουλειά με δικαιώματα σ' όλους τους εργαζόμενους και ενάντια στην πολιτική που προωθείται για την αλλαγή των εργασιακών σχέσεων των εργαζομένων. Ναι, με τα μέτρα σας χειροτερεύει η θέση των εργαζομένων.

Δεύτερον, η Υπουργός Εργασίας έστειλε μια κατεπείγουσα επιστολή στον Υπουργό Δικαιοσύνης να επισπεύδεται η διαδικασία για την ίδρυση επιχειρησιακών σωματείων. Έχουν γίνει αιτήσεις μέχρι σήμερα για ίδρυση πεντακοσίων δώδεκα επιχειρησιακών σωματείων και είναι όλα ή σχεδόν όλα εργοδοτικά για να προχωρήσουν σε επιχειρησιακές συμβάσεις και να καταργήσουν τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας. Και βγαίνει ο Υπουργός Δημόσιας Τάξης πριν από μια ώρα και αναρωτιέται: «Μα, κύριε Χαλβατζή, που είδατε την παραβίαση των εργασιακών δικαιωμάτων»;

Το πενήνταμερο, το οκτάωρο, το σαραντάωρο, οι συλλογικές συμβάσεις, η κοινωνική ασφάλιση δεν έπεσαν από τον ουρανό, δεν τα χάρισε καμμία σοσιαλδημοκρατία και καμμία χριστιανοδημοκρατία.

Ήταν αποτέλεσμα και συνέπεια σκληρών ταξικών αγώνων και συγκρούσεων και χύθηκε πολύ αίμα για όλα αυτά. Δεν θα πάψουμε να το ξαναλέμε αυτό και να το ξανατονίζουμε. Και εν μια νυκτί, με Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ, με τη στήριξη της Νέας Δημοκρατίας αυτά ακυρώθηκαν και καταργήθηκαν. Γι' αυτό λέμε ότι έχετε τεράστια ευθύνη και τα δυο κόμματα.

Τρίτη παρατήρηση: Αναρωτήθηκε ο Αναπληρωτής Υπουργός διαρρηγγύνοντας τα ιμάτια του: «Πού είδατε την ιδιωτικοποίηση»; Μα, καλά «αβλεψία» ή αχρωματοψία έχετε; Μέχρι σήμερα έχουν ιδιωτικοποιηθεί η φύλαξη, η εστίαση, η σίτιση, η καθαριότητα, ο ιματισμός, τα πληροφοριακά συστήματα, η αποκομιδή των αποβλήτων, η λογιστική υποστήριξη, η διαχείριση ακινήτων, η ασφάλεια των νοσοκομείων. Δέκα δραστηριότητες και υπηρεσίες πολύ σημαντικές έχουν ιδιωτικοποιηθεί. Σήμερα, πηγαίνετε και στην ενδέκατη υπηρεσία, την οποία ιδιωτικοποιείτε και που είναι τεράστιας σημασίας, τις προμήθειες.

Τέταρτη παρατήρηση: Να είμαστε καθαροί και να μην μπερδεύουμε τις λέξεις και τις έννοιες τους. Δεν υποστηρίξαμε ποτέ ότι καμμία κυβέρνηση ούτε της Νέας Δημοκρατίας ούτε του ΠΑΣΟΚ θα πάει να πουλήσει το κτήριο του «Ευαγγελισμού». Να

είμαστε καθαροί εδώ. Ωστόσο, μέρα με τη μέρα, με τα μέτρα που παίρνετε απογυμνώσατε –και η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ- και καθημερινά απογυμνώνετε το περιεχόμενο που συνιστά το ενιαίο δημόσιο σύστημα υγείας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ**)

Στο όνομα της καπιταλιστικής κρίσης και με πρόφαση το μνημόνιο επισπεύδονται όλες οι αντεργατικές, αντιλαϊκές επιλογές που είχε και έχει το προεκλογικό πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ.

Εμείς, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος, μαζί με το εργατικό κίνημα θα εναντιωνόμαστε σταθερά και αταλάντευτα στην απογύμνωση και τελικά στην εσωτερική κατάργηση του δημόσιου χαρακτήρα του δημόσιου συστήματος υγείας. Θα υπάρχει απλά η πινακίδα και θα λέει «Δημόσιο» αλλά η ουσία θα είναι: «Πλήρωσε για να ζήσεις, γιατί αν δεν έχεις να πληρώσεις δεν θα μπορείς να ζήσεις».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εμείς παλεύουμε για ενιαίο δημόσιο δωρεάν σύστημα υγείας, για να ζουν και όχι απλά να επιβιώνουν οι εργατές και τα ευρύτερα λαϊκά στρώματα.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε και εμείς τον κ. Σπύρο Χαλβατζή.

Παρακαλείται ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Παναγιώτης Λαφαζάνης να προσέλθει στο Βήμα.

Για λόγους που έχουν αναπτυχθεί επαρκώς, να δείξετε πειθαρχία στο χρόνο, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Βεβαίως, κύριε Πρόεδρε.

Δεν έχουμε τον αστυνομικό διευθυντή μόνο. Τώρα έβλεπα τα blogs και έμεινα άναυδος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Με εμάς;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Βεβαίως, με εσάς. Με ποιους άλλους. Εσείς κυβερνάτε αυτήν τη χώρα ακόμα. Τι να σας κάνω;

Δείχνουν όλα τα blogs στο Κίλικις την 71η Αερομεταφερόμενη Μεραρχία να επιτίθεται μετά μένους κατά των διαδηλωτών. Και αυτό σε άσκηση. Και κυκλοφορεί αυτό το δεκάλεπτο βίντεο στα blogs, όπου δείχνει πώς επιτίθεται ο στρατός στους διαδηλωτές.

Και σας ερωτώ: Πού οδηγείτε τη χώρα; Τα καλύπτετε και αυτά τα πράγματα. Τώρα ο στρατός κάνει ασκήσεις για να καταστείλει λαϊκές διαδηλώσεις; Δηλαδή, ο αστυνομικός διευθυντής κηρύσσει στρατιωτικό νόμο στις Σέρρες και ο στρατός βγαίνει και ασκείται πάνω θα καταστείλει αύριο λαϊκές διαδηλώσεις; Πού οδηγείτε τα πράγματα; Πού οδηγείτε τις εξελίξεις;

Κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας κάνω μία έκκληση –αν σταματήσετε όμως, και τη συζήτηση αυτή μεταξύ σας για να ακούσετε και την έκκληση, η οποία σας αφορά- γιατί φτάνουμε στο τέλος της συζήτησης. Ο «ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣ» έπρεπε να σας αφορά ακόμη περισσότερο. Δεν πειράζει. Δεν δείχνετε ενδιαφέρον. Πρέπει να έρθει ο Υπουργός Άμυνας να μας απαντήσει. Βεβαίως και πρέπει να έρθει.

Εγώ, όμως, θα σας κάνω μία έκκληση, γιατί τελειώνει σε λίγες ώρες το νομοσχέδιο. Ακούστε τη λογική φωνή των φαρμακοποιών. Η Ελλάδα έχει περισσότερα φαρμακεία από όλες τις χώρες της Ευρώπης αναλογικά με τους κατοίκους.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Αναρωτηθήκατε γιατί;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Να αναρωτηθώ γιατί; Έχει ή δεν έχει;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε συνάδελφε –αν μου επιτρέπει ο κύριος Πρόεδρος- πρέπει να δώσουμε μία εξήγηση. Μα, δεν υπάρχει χώρα με τέτοια αντιστοιχία κατοίκων με φαρμακεία.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Σωστά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ο αμέσως επόμενος είναι ένα φαρμακείο ανά έξι χιλιάδες κατοίκους. Εδώ η αναλογία είναι ένα φαρμακείο ανά οχτακόσιους πενήντα κατοίκους. Έχουμε πολλά φαρμακεία στην Ελλάδα. Αναρωτηθήκαμε όμως, γιατί υπάρχουν αυτά τα πολλά

φαρμακεία και γιατί πέρυσι –το ανέφερα και πριν- ενώ μειώθηκε κατά 750 εκατομμύρια η φαρμακευτική δαπάνη των ταμείων, αυξήθηκαν κατά πεντακόσια ογδόντα τα φαρμακεία;

Γιατί η διατίμηση, κύριε συνάδελφε, με το 35% κέρδος –αφήστε τι λένε ότι είναι 23% το κέρδος, 23% είναι, αλλά στο προϊόν για το ταμείο, για τον καταναλωτή προστίθεται 35%- δημιουργήσε ένα πεδίο δόξης λαμπρόν. Γι' αυτόν το λόγο, ακριβώς με την προστασία του κράτους, τάχα επειδή το προϊόν είναι διατιμμημένο για λόγους υγείας έγινε αυτό που έγινε. Γιατί τους υπερασπίζεστε με αυτό το σθένος;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Καλή η εξήγηση, αλλά μη συνεχίζετε τη διακοπή.

Συνεχίστε, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αφαιρέστε μου το χρόνο, όμως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Δεν αφαιρώ τίποτα. Προχωρήστε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εσείς επιτρέψατε τη διακοπή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Όχι.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εγώ έκανα διακοπή;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ναι. Προκαλέσατε μά- λιστα, τη διακοπή.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Προκάλεσα διακοπή; Ωραία. Φταίω κιόλας.

Κύριε Υπουργέ, με συγχωρείτε. Είναι λογική αυτή; Θεωρείτε υπερβολικό το κέρδος των φαρμακοποιών; Αυτό λέτε;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Έδωσα μία εξήγηση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αντί να πείτε, αν το θεωρείτε υπερβολικό: «Θα πάρω μέτρα, θα ρυθμίσω, έτσι ώστε...»

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Μα, το μειώσαμε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Αντί να πείτε αυτό –εγώ δεν συμμερίζομαι τη λογική σας- τι λέτε. Λέτε: «Υπερβολικό το κέρδος, άρα για αυτό και εγώ πηγαίνω σε ακόμη περισσότερα φαρμακεία μπας και πέσει έτσι το κέρδος»; Δεν είναι λογικές αυτές.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Εσείς ποια λογική έχετε

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εγώ σας λέω ότι αυτά δεν είναι λογικές. Εγώ μιλάω πολύ συγκεκριμένα και με σαφήνεια. Είναι άλλο πράγμα το κέρδος του φαρμακοποιού, είναι άλλη τάξη συζήτησης. Εγώ δεν το θεωρώ υπερβολικό, αλλά εσείς το θεωρείτε. Δεν έχει σημασία. Εγώ όμως, δεν θέτω τέτοιο θέμα αυτή την ώρα.

Εγώ λέω ότι εσείς απελευθερώνετε το επάγγελμα. Επομένως, λέτε ότι είναι σχετικά λίγα τα φαρμακεία και ότι υπάρχει μεγάλο περιθώριο και άρα με την απελευθέρωση πρέπει να φτιαχτούν και να διαμορφωθούν και άλλα φαρμακεία. Και σας λέω ότι έχουμε τα περισσότερα φαρμακεία στην Ευρώπη. Ποια είναι η εξήγηση, λοιπόν, που δίνετε και η απάντηση

Σας κάνω μία έκκληση: Πηγαίνετε κάπου στη μέση. Δεν είναι κακό να πηγαίνει κάποιος στη μέση. Όταν έχετε μια πρόταση και υπάρχει μία παλιά κατάσταση, φέρτε μια ρύθμιση, η οποία θα είναι σε ένα επίπεδο συμβατό ανάμεσα στα δύο. Χίλια διακόσια, χίλια τριακόσια θα είναι το καλύτερο. Δεν νομίζω ότι θα είναι για εσάς υποτιμητικό να το κάνετε. Και νομίζω ότι μπορείτε να το κάνετε και την ύστατη στιγμή να ανοίξετε κάποιο δρόμο καλύτερης επαφής και συνεννόησης με ένα ολόκληρο κόσμο. Και, εν πάση περιπτώσει, δεν δημιουργείται πρόβλημα στην απελευθέρωση, την οποία υποτίθεται θέλετε να κάνετε. Κανέναν πρόβλημα δεν δημιουργείται. Τα φαρμακεία είναι ήδη πάρα πολλά.

Κλείνω με το μείζον θέμα που είναι η πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας. Αυτή την ώρα, αυτό που κάνετε με αυτό το νομοσχέδιο είναι το εξής: Στραγγαλίζετε χρηματοδοτικά την πρωτοβάθμια περίθαλψη. Τι κάνετε. Βάζετε 0,6%, αφαιρείτε την τριμερή χρηματοδότηση, την οποία δεν έδινε το κράτος και αντί να τη δώσει και να πει ότι εδώ παραβίαζε το νόμο και δεν την έδινε και πρέπει να την καταβάλει, την καταργείτε εντελώς. Καταργείτε αυτό που έμμεσα έδιναν από τον κλάδο σύνταξης στην υγεία –εκ των πραγμάτων δινόταν γιατί υπήρχε πρόβλημα- και πάτε στο 0,6%. Καταργείτε τη συνεισφορά από τον ΟΑΕΕ και τον ΟΓΑ. Καταργείτε τη συνεισφορά του δημοσίου στον ΟΠΑΔ και την αντικαθιστάτε

με ένα υποπολλαπλάσιο του 5,1%.

Άρα οδηγείτε τα πράγματα σε απόλυτο στραγγαλισμό, σε τέτοιον απόλυτο χρηματοδοτικό στραγγαλισμό και βάζετε τις τράπεζες να πληρώνουν τους προμηθευτές. Είτε θα υποθηκεύσετε, θα εκποιήσετε και θα ιδιωτικοποιήσετε τα επόμενα χρόνια όλη την περιουσία των ασφαλιστικών ταμείων στον τομέα της υγείας, είτε θα φτάσετε στο σημείο να επιβαρύνετε βάνουσα τους ασφαλισμένους με κόστος, δηλαδή να πληρώνουν από την τσέπη τους, ενώ είναι ασφαλισμένοι, όλο και περισσότερα για να καλύπτουν τα ελλείμματα των ταμείων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτή είναι η βαθύτερη λογική σας. Είναι ο γιατρός-παρίας, ο γιατρός που θα είναι στην πείνα και θα γυρίζει για να επιβιώσει. Το ομολογήσατε, κύριε Υπουργέ. Σας άκουσα εδώ να λέτε, δήθεν κάνοντας υποχώρηση, ότι όλοι οι νεοπροσλαμβανόμενοι, οι νέοι γιατροί που θα κάνουν συμβάσεις, αυτές οι συμβάσεις θα είναι τύπου ΤΕΒΕ, δηλαδή συμβάσεις πείνας και πενίας. Αυτό είπατε. Οι νέοι θα κάνουν συμβάσεις τύπου ΤΕΒΕ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κλείνετε, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Πείτε μου το εξής: Πόσο θα διατηρήσετε τους γιατρούς δύο ταχυτήτων στο σύστημα; Στην ουσία και οι παλιοί γιατροί θα περάσουν έτσι στη λογική ΤΕΒΕ. Η λογική του μνημονίου είναι αυτή που θα επικρατήσει, την οποία εσείς εμμέσως πλην σαφώς αναγνωρίσατε ότι θα ισχύει. Σας καλώ και σε αυτό το θέμα να κάνετε μία στροφή και να εγγυηθείτε συμβάσεις αξιοπρεπείς, αναβαθμισμένη παρουσία και ρόλο του ιατρικού κόσμου σε αυτό το σύστημα.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Λαφαζάνη.

Ας έρθουμε, επιτέλους, στον κατάλογο των Βουλευτών ομιλητών.

Παρακαλείται ο κ. Παρασύρης...

ΕΝΑΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ: Από το πρωί περιμένει να μιλήσει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Το διαπιστώνω. Είμαι υπέρ των Βουλευτών ομιλητών.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι και άλλοι, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Κύριε Παρασύρη, έχετε το λόγο.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΠΑΡΑΣΥΡΗΣ: Αφότου μίλησαν όλοι οι αξιωματούχοι της Βουλής επί παντός επιστητού και αποχώρησαν, αφού περιμένουμε μία ολόκληρη ημέρα, θέλω να σας ευχαριστήσω και εγώ για τα πέντε λεπτά που διαθέτετε σε εμάς τους Βουλευτές, για να μιλήσουμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε ένα νομοσχέδιο εξαιρετικού ενδιαφέροντος που αφορά το σύνολο των Ελλήνων πολιτών. Θα ήθελα, επομένως, να ξεκινήσω με μία γενικότερη παρατήρηση σε σχέση με τη διάθεση που δείχνει αυτή η Κυβέρνηση να εισάγει ριζικές ανατροπές και αλλαγές σε διάφορους τομείς.

Ξεκινώ με την παραδοχή ότι πολλά πράγματα στη χώρα μας ήταν και παραμένουν προβληματικά. Πολλά από τα δημόσια συστήματα έχουν στρεβλώσεις, δαπανούν δημόσιο χρήμα και δεν ανταποκρίνονται στην αποστολή τους.

Ωστόσο, όταν μιλάμε για το δημόσιο σύστημα στην υγεία ή στην εκπαίδευση ή στις μεταφορές, θα πρέπει πρωτίτως να έχουμε την οπτική των χρηστών αυτών των συστημάτων, διότι η δημόσια υγεία και εκπαίδευση υπάρχουν για να υπηρετούν, πρώτα και πάνω απ' όλα, τους πολίτες και τον ελληνικό λαό.

Δυστυχώς, όμως, σ' αυτήν τη χώρα η οποία κυβερνητική ή νομοθετική πρωτοβουλία περνούσε πρωτίτως απ' αυτούς που εργάζονται σε αυτά τα δημόσια συστήματα, στους λειτουργούς αυτών των συστημάτων, με αποτέλεσμα βεβαίως η οποία προσέγγιση τελικά να έχει συντεχνιακό και κορπορατιστικό χαρακτήρα και να μη λύνει ποτέ τα προβλήματα των πολιτών. Και αυτό γίνεται και θα εξακολουθήσει να γίνεται όσο θα εξελίσσεται η μεταρρυθμιστική ορμή της Κυβέρνησης, διότι ναι μεν οι εργαζόμε-

νοι αντιδρούν μέσα από το οργανωμένο συνδικαλιστικό τους κίνημα και μπορούν να θέτουν ζητήματα, σε αντίθεση όμως με τους πολίτες, που παρά το ότι πληρώνουν και είναι χρήστες των συστημάτων αυτών, δυστυχώς σε τούτη τη χώρα δεν έχουν ένα δυνατό κίνημα πολιτών που να μπορεί να υπερασπιστεί τα δικαιώματά τους.

Αναρωτιέμαι, λοιπόν, το εξής: Τον απλό πολίτη ποιος θα τον υπερασπιστεί, όταν έχουμε ένα άτολμο και απρόθυμο πολιτικό σύστημα που υποκύπτει μπροστά στο φόβο του πολιτικού κόστους; Εδώ, όμως, υπάρχει και μία σύγχυση ανάμεσα στο δημόσιο και ιδιωτικό, μία εγγενής στρέβλωση του δημόσιου λόγου για τον τρόπο που αντιλαμβανόμαστε τους όρους «δημόσιο» και «ιδιωτικό». Και αυτό είναι μία φενάκη που συστηματικά και συνειδητά η Αριστερά πριμοδοτεί.

Ερωτώ, λοιπόν: Τι είναι δημόσιο και τι ιδιωτικό σήμερα για εσάς; Τι είναι πιο αριστερό: Να υπερασπιζόμαστε τα δικαιώματα των πολιτών και των ασθενών για την ελεύθερη πρόσβασή τους στις υπηρεσίες υγείας ή είναι πιο αριστερό να υπερασπιζόμαστε τα δικαιώματα των εργαζομένων, που ωστόσο ακυρώνουν την ελεύθερη πρόσβαση των πολιτών; Βέβαια, εδώ δεν θέλω να απαξιώσω, ούτε να συγκρουστώ με κανέναν εργαζόμενο, αλλά κάποια στιγμή σε τούτη τη χώρα πρέπει να πάρουμε και αποφάσεις.

Θα πρότεινα, επίσης, στην Αριστερά, εάν ήθελε να κάνει κίνημα και επανάσταση, να μην την έκανε στο κτήριο του Υπουργείου Υγείας με καταλήψεις, αλλά να πήγαινε στα ιατρεία αυτών που παίρνουν φακελάκι, να προέτρεπε ένα κίνημα μέσα στα νοσοκομεία για τις κακές πρακτικές των γιατρών που επανεισάγουν δύο και τρεις φορές ασθενείς μέσα στα νοσοκομεία, για τον τρόπο που σήμερα γίνονται οι προμήθειες στα νοσοκομεία. Αυτό, πράγματι, θα ήταν ένα κίνημα με πραγματικό κοινωνικό αντίκτυπο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προεδροποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανάμεσα στις πολλές κραυγές χωρίς επιχειρηματολογία και τεκμηρίωση, ανάμεσα στις διάφορες θεωρίες και στις ιδεολογικές προσεγγίσεις, που ποτέ δεν καταλήγουν στον ασφαλισμένο που ταλαιπωρείται για να κλείσει το ραντεβού του στο ΙΚΑ, υπάρχει μία νομοθετική πρωτοβουλία που επιχειρεί πρακτικά και στοχευμένα να δώσει λύσεις στην καθημερινότητα των ασθενών και στην πραγματικότητα στο χώρο της υγείας. Νομίζω ότι η γενική αρχή και η κεντρική ιδέα για την πρωτοβάθμια φροντίδα και τη δημιουργία του ΕΟΠΥΥ, για το άνοιγμα των υπηρεσιών προς τον πολίτη και τη μετάβαση από ένα σύστημα επτά χιλιάδων γιατρών σε ένα σύστημα τριάντα χιλιάδων ανταποκρίνεται απόλυτα στις ανάγκες των ασθενών και σε ένα καλύτερο κοινωνικό κράτος. Σε αυτό δεν χωρά καμμία αμφισβήτηση, ούτε «κόκκινη» ούτε «γαλάζια».

Είναι, επομένως, μεγάλη και σπουδαία η νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου και σε καμμία περίπτωση δεν πρέπει να υποβαθμίζεται στη ρητορική που επιβάλλουν οι διάφοροι επαγγελματίες στην υγεία.

Ωστόσο, σύμφωνα με τα στοιχεία που έχουν κατατεθεί στην επιτροπή, αλλά και στη συζήτηση του νομοσχεδίου στην Ολομέλεια, το Υπουργείο έχει να αναμετρηθεί με μία σειρά προβλημάτων που ενδεχομένως θα προκύψουν. Για παράδειγμα, σήμερα με τους επτά χιλιάδες γιατρούς του ΙΚΑ και άλλους τόσους συμβεβλημένους στον ΟΑΕΕ και στον ΟΠΑΔ είχαμε μία εκτίναξη της φαρμακευτικής δαπάνης -βλέπετε ότι καταλαμβάνει μεγάλο χρόνο αυτό το θέμα στην κοινοβουλευτική συζήτηση- και την τελευταία δεκαετία από 930 εκατομμύρια ευρώ που ήταν η φαρμακευτική δαπάνη το 2000 έφθασε στα 5,5 δισεκατομμύρια το 2009.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, την ανοχή σας για λίγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Δεν την έχετε. Οικονομήστε το χρόνο και για τους υπόλοιπους.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΠΑΡΑΣΥΡΗΣ: Είναι προφανές ότι για να συγκρατήσουμε τη δαπάνη με τους τριάντα χιλιάδες γιατρούς πλέον να εντάσσονται στον ΕΟΠΥΥ, θα πρέπει να γίνεται και γρήγορη

και σοβαρή δουλειά σε σχέση με την ηλεκτρονική συνταγογράφηση του νέου φορέα.

Μπαίνω γρήγορα στις διατάξεις που αφορούν το φάρμακο.

Κύριε Υπουργέ, εδώ επιχειρήσατε, παρά τις κραυγές, μία ελεγχόμενη απελευθέρωση του επαγγέλματος του φαρμακοποιού, όπως επιβάλλεται άλλωστε από το ευρωπαϊκό πρότυπο και την ευρωπαϊκή νομολογία. Διευκολύνεται ο τρόπος ίδρυσης φαρμακείου από τους νέους φαρμακοποιούς, αποτρέποντας παράλληλα την ίδρυσή τους σε πολυκαταστήματα, σε σούπερ μάρκετ και αλυσίδες καταστημάτων. Αυτό είναι προς τιμήν σας, διότι από μόνη της μία πλήρης απελευθέρωση δεν λύνει κανένα πρόβλημα, αλλά μάλλον δημιουργεί σε μία χώρα που έχει το μεγαλύτερο αριθμό φαρμακείων ανά κάτοικο.

Ωστόσο, οφείλω κάποιες διευκρινίσεις. Επειδή άκουσα το συνάδελφο κ. Κόλλια, αλλά και τον Πρόεδρο του ΣΥΡΙΖΑ κ. Τσίπρα, να μιλούν για παράδοση των φαρμακείων στα χέρια των μεγάλων ιδιωτικών κεφαλαίων, θέλω να πω ότι καλά θα κάνουμε να διαβάζουμε τα νομοσχέδια και ιδιαίτερα όταν πρόκειται για Πρόεδρο Κοινοβουλευτικής Ομάδας, εκτός εάν θέλετε με ψευδή στοιχεία να τορπιλίζετε τον κοινοβουλευτικό και κοινωνικό διάλογο. Η σαφής παραπομπή στο ν.5607/1932 αφήνει αμετάβλητο το ιδιοκτησιακό καθεστώς των φαρμακοποιών, όπως ισχύει από το 1932 έως σήμερα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Εντάξει.

ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΣ ΠΑΡΑΣΥΡΗΣ: Κλείνω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λέγοντας ότι η έννοια μου είναι στους πολύτεκνους και στους τρίτεκνους που αναφέρονται στα άρθρα του πολυνομοσχεδίου. Θεωρώ ότι πρέπει να είναι οι πρώτοι που θα τυχουν ευεργετικών ενεργειών, όταν οι καιροί το επιτρέψουν σε μία λογική πραγματικής δημογραφικής πολιτικής για τη χώρα μας.

Τελειώνοντας, οφείλω να συγχαρώ τον Υπουργό και τους Υφυπουργούς για το απόθεμα της πολιτικής βούλησης που διαθέτουν για μια μεταρρυθμίσεις και που μετουσιώνουν επιτέλους την ανάγκη του πολίτη σε πραγματική πολιτική.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Φραγκίσκο Παρασύρη.

Καλείται να λάβει το λόγο ο κ. Πάρης Κουκουλόπουλος, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Κοζάνης.

Κύριε Κουκουλόπουλε, πειθαρχήστε στο χρόνο.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Υπουργέ, μετά την εμπειρία στο δικαίωμα του ανοίγειν ή ιδρύειν φαρμακείο, μήπως μπορείτε να μας βοηθήσετε και στο να ανοίξουμε το δικαίωμα του ομιλείν στη Βουλή; Γιατί νομίζω ότι είναι κοινός τόπος όλων των συναδέλφων και των παρόντων και των μη παρόντων. Και δεν αναφέρομαι στους Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους, αλλά σε όλους αυτούς που μονοπωλούν τις συζητήσεις και περιμένουν υπομονετικά οι Βουλευτές να μιλήσουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το συζητούμενο νομοσχέδιο, επέρχονται ιδιαίτερα σημαντικές αλλαγές στο χώρο της υγείας: Τιμολόγηση ιατρικών πράξεων, κάτι που εκκρεμεί δεκαετίες. Εξορθολογισμός της ανορθολογικής δομής των νοσοκομείων, ο οποίος μπαίνει μπροστά με τη διαδικασία των συγχωνεύσεων. Έγκαιρη εξόφληση υποχρεώσεων από τα ασφαλιστικά ταμεία. Άνοιγμα ευκαιριών για νέους επιστήμονες. Παρέμβαση στον πολύπαθο χώρο του συστήματος των προμηθειών. Καλύτερη εξυπηρέτηση του πολίτη ή ακριβέστερα, παραφράζοντας τον Καρλ Μαρξ, που έγινε πάλι επίκαιρος εδώ και δυόμισι χρόνια, «να ξαναβάλουμε το σύστημα υγείας και άλλα συστήματα παροχής υπηρεσιών, να περπατήσουν με τα πόδια, γιατί μέχρι σήμερα περπατούσαν με τα χέρια».

Κατά κανόνα στο πολιτικό σύστημα και τη Βουλή νομοθετούμε με μία ορισμένη λογική. Ρυθμίζουμε συνήθως τα δικαιώματα και τις ανάγκες των λειτουργών των συστημάτων και όχι αυτών που αποδέχονται τις υπηρεσίες. Εδώ, λοιπόν, γίνεται μία μεγάλη τομή και είναι καιρός να ακολουθήσουν και άλλες τομές σε όλα τα συστήματα παροχής υπηρεσιών.

Ολοκληρώνω την ενδεικτική περιγραφή των τομών που επιφέ-

ρει το συζητούμενο νομοσχέδιο, υπογραμμίζοντας το διαχωρισμό –μεγάλη τομή για την οποία νομίζω ότι έγινε πολύ μικρή συζήτηση– των κλάδων υγείας και ασφάλισης, καθώς και την περαιτέρω ενοποίηση, το άλμα στην ενοποίηση των ασφαλιστικών ταμείων, δύο τομές που αποτελούν τα θεμέλια για να ανοίξει επιτέλους ο δρόμος για τη μεγάλη αλλαγή στην πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας. Μία αλλαγή που εκκρεμεί στη χώρα μας τουλάχιστον είκοσι οχτώ χρόνια, από τότε που θεσμοθετήθηκε το Εθνικό Σύστημα Υγείας.

Όλα αυτά είναι από μόνα τους ήδη πολύ σημαντικά και δίνουν το μέτρο της σοβαρότητας του συζητούμενου νομοσχεδίου. Ωστόσο αυτό το μέτρο το δίνει νομίζω καλύτερα και περισσότερο μία μεγάλη αλήθεια. Ακόμη και στον κολοφώνα της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης, πριν δηλαδή, την κατάρρευση της «LEHMAN BROTHERS», τον Αύγουστο του 2008, που αποκάλυψε ότι ο βασιλιάς είναι γυμνός. Υγεία, παιδεία, ασφάλιση και ασφάλεια θεωρήθηκαν και θεωρούνται ακόμη και σήμερα τα τέσσερα ελάχιστα που εγγυάται το σύγχρονο κράτος. Και τα πιο ακραία νεοφιλελεύθερα κράτη, αυτά τα ελάχιστα τα εγγυήθηκαν και τα εγγυώνται ακόμη και σήμερα. Αυτοί που με μεγάλη ευκολία στη Βουλή και αλλού βάζουν ετικέτες στις μεταρρυθμίσεις και με περισσή επιπολαιότητα ομιλούν για κατοχικές καταστάσεις και κυβερνήσεις, μπορούν να μας απαντήσουν αν το ελληνικό κράτος –που καθόλου δεν διεκδικεί βέβαια τίτλους νεοφιλελευθερισμού– μέχρι σήμερα εγγυάται με επάρκεια αυτά τα τέσσερα ελάχιστα αγαθά; Η απάντηση είναι δυστυχώς, όχι. Και δεν είναι δυνατόν βέβαια γι' αυτόν το λόγο να αποδεχούμε την προσπάθεια ποινικοποίησης σε πολιτικό και ιδεολογικό επίπεδο της μεταρρύθμισης στην υγεία που επιχειρείται με το συζητούμενο σήμερα νομοσχέδιο.

Κάποιοι μίλησαν από το Βήμα της Βουλής και όχι μόνο, για απαξίωση του επιστημονικού κόσμου της χώρας. Κάποιοι για μια απλή υλοποίηση ρουτίνας δεσμεύσεων και επιταγών του μνημονίου και κάποιοι άλλοι για αποδιοργάνωση, για χτύπημα αποδάρθρωσης της μεσαίας τάξης.

Απαντώ στα γρήγορα και στα τρία. Ποιος είναι άραγε ο ρόλος των επιστημόνων σε μία εποχή κρίσης, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Να κρατήσουν τα κεκτημένα αυτοί και μόνο ή μήπως να πρωτοπορήσουν στο χτίσιμο μιας ευημερίας, που δεν θα στηρίζεται πλέον σε πηλίνα πόδια; Η κρίση πρέπει να οδηγήσει όλους μας σε αυτογνωσία. Στη χώρα πρέπει άμεσα, τώρα, να ορθωθεί ένα κίνημα σοβαρότητας, ένα κίνημα ευθύνης. Ότι συμβαίνει με τα διόδια δεν είναι προς πολιτική εκμετάλλευση, αλλά είναι για να μας κινητοποιήσει στην αντίθετη κατεύθυνση. Και σε αυτό το μέτωπο, βέβαια, κύριε Υπουργέ, η Κυβέρνηση οφείλει και πρέπει να πρωτοστατήσει. Γιατί είναι προφανές ότι αρκετές από τις συμβάσεις έχουν μία οσμή που δεν οδηγεί στις συμβάσεις που ένα σοβαρό και σύγχρονο κράτος υπογράφει, γιατί δεν υπάρχει καμία αναλογικότητα στα διόδια. Πληρώνουμε για δρόμους που δεν έχουν γίνει ή πληρώνουμε εδώ για δρόμους που γίνονται αλλού. Αυτά, λοιπόν, πρέπει να αναθεωρηθούν, γιατί στο κίνημα σοβαρότητας και ευθύνης το ίδιο το κράτος πρέπει να πρωτοπορήσει, όπως θα επιχειρήσουμε να πρωτοπορήσουμε, συγχωνεύοντας τα τέσσερα νοσοκομεία του Λασιθίου και της δυτικής Μακεδονίας από τα πέντε σαφώς σε λιγότερα. Πέντε είναι πολλά για τη δυτική Μακεδονία, αυτό δεν συμβαίνει πουθενά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αυτό, βέβαια, οδηγεί σε ένα εξορθολογισμό δαπανών, στη μείωση και συγκράτηση των δαπανών, γι' αυτό και κάποιοι μιλούν για επιταγές του μνημονίου. Είναι έτσι;

Το δίλημμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι μνημόνιο ή αντι-μνημόνιο στην Ελλάδα. Είναι λογική ή παραλογισμός. Σε όλα τα μέτρα αντιπρόταση δεν υπάρχει. Να συνεχίσουμε όπως είμαστε ή να αλλάξουμε; Αυτό είναι το ζήτημα στο οποίο πρέπει να απαντήσουμε. Και με το παρόν νομοσχέδιο επιχειρούμε να αλλάξουμε και ανοίγουμε συγκεκριμένα μέτωπα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Υπάρχει κάποιο ζήτημα σε αυτό; Υπάρχει ένα ζήτημα. Όχι

μόνο με το παρόν νομοσχέδιο, αλλά με το σύνολο των νομοσχεδίων που έχουν εισαχθεί στη Βουλή το τελευταίο διάστημα. Ο χαρακτήρας των αλλαγών που επιχειρούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε και κύριε Υπουργέ, είναι σαφέςστα βίαιος. Και δεν μπορούσε να είναι αλλιώς, αφού σε ένα χρόνο επιχειρούμε να κάνουμε ότι δεν έγινε σε τριάντα χρόνια. Απαιτείται, θα έλεγα, ένα σχέδιο Β', ή να το πω καλύτερα, απαιτείται ένα σοβαρό εθνικό σχέδιο, το οποίο θα δίνει απάντηση σε συγκεκριμένες συνέπειες αυτών που νομοθετούμε. Γιατί είναι προφανές ότι ο εξορθολογισμός που επιχειρείται στην υγεία θα λιγοστεύει για ένα διάστημα τις διαθέσιμες θέσεις των γιατρών – αυτή είναι η αλήθεια – όπως ο αντίστοιχος εξορθολογισμός στην παιδεία θα περιορίσει τις θέσεις των εκπαιδευτικών. Είναι απολύτως σαφές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Την κατακλείδα φράση σας.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Άρα, λοιπόν, απαιτείται ένα εθνικό σχέδιο που θα δίνει απαντήσεις στη νέα γενιά, γιατί απάντηση δεν είναι αυτή που μας έδωσε στην Αίθουσα της Γερουσίας ο κ. Στρος Καν να στείλουμε δέκα-δεκαπέντε χρόνια τη νέα γενιά έξω για να γυρίσει με περισσότερα προσόντα. Μια κοινωνία που πυροβολεί τον ανθρώπο, στο τέλος βρίσκεται αντιμέτωπη με φοβερές συνέπειες.

Σε αυτήν την προσπάθεια βέβαια – και κλείνω κύριε Πρόεδρε – επειδή είναι εθνική προσπάθεια, γιατί ομιλώ για εθνικό σχέδιο, οφείλουν και πρέπει να συμμετέχουν όλοι. Δεν είναι δυνατόν να συμμετέχουν στην αντιμετώπιση της κρίσης μόνο οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι. Πρέπει να συμμετέχουμε όλοι, όλα τα κοινωνικά στρώματα και γι' αυτό δεν έχει καμμία υπόσταση το επιχείρημα ότι χτυπιέται ο μικρομεσαίος και η μικρομεσαία τάξη στην Ελλάδα. Στην ανόρθωση της χώρας η επιτυχία της προσπάθειας κρίνεται στο μέτωπο της κοινωνικής δικαιοσύνης.

Θα ολοκληρώσω με δύο φράσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Όχι δύο φράσεις, ολοκληρώσατε.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Δύο φράσεις που αποτελούν προϋποθέσεις. Η μία έχει να κάνει με την πράξη που επιβλήθηκε από τον Υπουργό με σαφήνεια ότι ξεκινάει αύριο το πρωί. Εκεί θα κριθούμε.

Το δεύτερο που θέλω να τονίσω είναι μία θεμελιώδης προϋπόθεση για να πετύχουν όλα αυτά που σήμερα νομοθετούμε. Πλήρης ψηφιοποίηση των υπηρεσιών υγείας. Χωρίς αυτό όλα κινδυνεύουν να μείνουν μετέωρα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Παρασκευά Κουκουλόπουλο.

Παρακαλείται ο κ. Ηλίας Θεοδωρίδης, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ από το Νομό Πέλλης, να προσέλθει στο Βήμα.

ΗΛΙΑΣ ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, φαίνεται σήμερα με το νομοσχέδιο που κατατέθηκε και οδεύει προς ψήφιση, να ξαναπιάνουμε το νήμα της μεταρρυθμιστικής πολιτικής στην υγεία που άνοιξε το ΠΑΣΟΚ το 1983. Οι πολιτικοί και τα κόμματα στη χώρα μας έχουν την εντύπωση πως αν κάνουν το καθήκον τους μία φορά, πραγματοποιήσουν μία μεταρρύθμιση, η προωθητική της δύναμη διαρκεί για δέκα, είκοσι ή τριάντα χρόνια.

Τα πράγματα, όμως, δεν είναι έτσι. Αυτή είναι μερικώς η αλήθεια. Προχωράμε σε αυτή τη μεταρρύθμιση, γιατί το επιβάλλουν οι ανάγκες, η εθνική κρίση, ναι, αλλά προχωράμε σε αυτή τη μεταρρύθμιση, γιατί ταυτόχρονα υπάρχει η πολιτική βούληση, η οποία είναι δεδηλωμένη και προγραμματικά και κομματικά, αλλά κυρίως από τον Πρόεδρο του κινήματος και Πρωθυπουργό της χώρας. Είναι μία βαριά παθολογία του ελληνικού πολιτικού οικονομικού και κοινωνικού συστήματος ο χώρος της υγείας και τα οικονομικά της υγείας.

Ειλικρινά, παραξενεύομαι όταν ο Αρχηγός του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Τσίπρας ερωτά εάν οι περικοπές που γίνονται στις δαπάνες της υγείας κατά 50%, αντιπροσωπεύουν όλες διαφθορά στο χώρο της υγείας. Σε τομείς, όπως οι προμήθειες υλικών και φαρμάκων, η διαφθορά ξεπερνάει σαφώς το 50% των δαπανών στην υγεία.

Επίσης, παραξενεύομαι όταν βλέπω και ακούω τοποθετήσεις,

όπως του κ. Δρίτσα, ο οποίος λέει: «Προχωράτε στην έσχατη ιδιωτικοποίηση του χώρου της υγείας με το νομοσχέδιο». Υπάρχει ακόμη μεγαλύτερη ιδιωτικοποίηση να προχωρήσουμε, όταν το 57% των δαπανών για την υγεία, πέραν αυτών των ιδιωτικών, τις ενθυλακώνουν, όπως ακούστηκε η φράση, τις τσεπώνουν δηλαδή, οι ιδιωτικοί φορείς της υγείας με το 20% των υποδομών υγείας στη χώρα; Υπάρχει ακόμα κατρακύλα στην ιδιωτικοποίηση; Να λέμε φράσεις που στέκουν. Να βγαίνουν συμπεράσματα. Να είμαστε σοβαροί όταν απευθύνουμε πολιτικό λόγο.

Λένε επίσης – και αυτό από την Αριστερά – ότι μειώνονται οι δαπάνες της υγείας με το νέο σύστημα. Η εφαρμογή του νέου συστήματος πρωτοβάθμιας υγείας είναι περικοπή δαπανών, αλλά δεν αποτελεί μείωση ποιότητας υπηρεσιών υγείας προς τον ελληνικό λαό, γιατί παρά τις υψηλές δαπάνες στο σύστημα – υπάρχει αυτή η αντίφαση στη χώρα – όλο και χειροτερεύουν οι υπηρεσίες υγείας προς τον ελληνικό λαό. Άρα αυτή η συνάρτηση δεν είναι αριστερή προσέγγιση.

Υπάρχει και το άλλο ζήτημα στα οικονομικά της υγείας. Η περικοπή των δαπανών αυτής της κατασπατάλησης, της καταλήστευσης των πόρων, είναι σοβαρή αναδιανομή εισοδήματος που πρέπει να γίνει σε κάθε τομέα με την εξυγίανση των οικονομικών σχέσεων που διέπουν το χώρο της υγείας, το χώρο της οικονομίας και άλλους κοινωνικούς και κρατικούς χώρους. Αυτή η εξυγίανση είναι επαναστατική πράξη. Είναι πράξη που ουσιαστικά αναδιανέμει εισόδημα προς το φτωχό ελληνικό λαό. Δεν μπορείτε να πατάτε σε δύο βάρες. Υπάρχει μεγάλη δυσπιστία του ελληνικού λαού προς το σύστημα υγείας της χώρας. Υπάρχει αφερεγγυότητα. Δεν υπάρχει εμπιστοσύνη κυρίως προς το νοσοκομειακό τομέα υγείας. Ξέρετε γιατί; Διότι η πρωτοβάθμια υγεία δεν υπήρξε στη χώρα και δεν υπάρχει. Γιατί βλέπει ο λαός να συγκεντρώνονται εξουσίες στα χέρια των λειτουργών του συστήματος οι οποίοι με τις δομές του δημοσίου, με τα μέσα του δημοσίου και με το προσωπικό του δημοσίου πλουτίζουν, βάζουν λεφτά στην τσέπη. Έχουν δημιουργήσει ένα σύστημα ιδιωτικο-δημόσιας οικονομίας, κατά το κόστος δημόσια, κατά το κέρδος ιδιωτική.

Μπαίνει, λοιπόν, ένα ζήτημα εξυγίανσης και του δημοσίου χώρου υγείας. Και μπαίνει και ένας άλλος τομέας εξυγίανσης που αφορά την οικονομία της υγείας, οι ιδιωτικές δαπάνες στην υγεία. Αφορά το δημόσιο σύστημα υγείας κυρίως, αλλά και το ιδιωτικό, όπου εκεί είναι ημινόμιμη κατάσταση. Άρα, λοιπόν, έχουμε πολλά να κάνουμε. Κατά τη γνώμη μου, ένας νόμος-πλαίσιο απαιτείται για την υγεία και την αντιμετώπιση όλων αυτών των προβλημάτων.

Κλείνοντας θέλω να πω το εξής. Σήμερα παράγεται μαζί και η αρρώστια. Υπάρχει μία κοινωνικοπολιτισμική παθολογία. Αυτή δεν αντιμετωπίζεται θεραπευτικά, επισκευαστικά. Δεν αντιμετωπίζεται με τα νοσοκομεία και την εισαγωγή. Αυτή θέλει πρωτοβάθμιο σύστημα υγείας που να περιλαμβάνει βασικό στόχο, θεμελιώδη, την πρόληψη. Αυτά πρέπει να τα συζητήσουμε μετά το νόμο, γιατί δεν τα συζητήσαμε πριν. Πρέπει να δούμε πώς αυτό το σύστημα θα κάνει πρόληψη στην πρωτοβάθμια υγεία. Αυτός είναι ο κύριος στόχος. Πρόληψη στα σχολεία και στη νηπιακή ηλικία. Κοινωνική ιατρική, εργασιακή υγεία, περιβαλλοντική υγεία, διατροφική υγεία, όπου θα πρέπει να αναλυθούν – βεβαίως υπάρχει κενό – καθώς και η αμοιβή της ιατρικής εργασίας.

Το σύστημα υγείας στη χώρα έχει ανάγκη από τη συμβολή όλων των πολιτικών κομμάτων για την πραγματοποίηση ενός νέου πολιτισμού υγείας στη χώρα μας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Ηλία Θεοδωρίδη.

Παρακαλείται ο κ. Δημήτριος Τσιρώνης, Βουλευτής ΠΑΣΟΚ από την Άρτα, να λάβει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το υπό συζήτηση νομοσχέδιο για τις διαρθρωτικές αλλαγές στον τομέα της υγείας γίνεται υπό το κλίμα έντασης, απεργιών και καταλήψεων. Θα λέγαμε ότι αυτές τις μέρες που συζητείται αυτό το νομοσχέδιο υπάρχει ένα νοσηρό κλίμα. Δίνεται η εντύπωση

στον κόσμο ότι το νομοσχέδιο αυτό αφορά τους γιατρούς, τους φαρμακοποιούς και ότι απλά αποτελεί μία διαμάχη μεταξύ του Υπουργείου, με τους γιατρούς και τους φαρμακοποιούς.

Αλήθεια, αυτό το νομοσχέδιο αφορά τους γιατρούς και τους φαρμακοποιούς; Όχι βέβαια. Αυτό το νομοσχέδιο αφορά την υγεία έντεκα εκατομμυρίων κατοίκων, των πολιτών όλης της χώρας. Αυτή είναι η αλήθεια. Δεν αφορά κανέναν άλλο. Αυτή η συζήτηση που διεξάγεται είναι σε λάθος κατεύθυνση. Έχει συντεχνιακό χαρακτήρα και δεν έχει κανένα λόγο ύπαρξης σε αυτή την Αίθουσα.

Οι γιατροί και οι φαρμακοποιοί πολύ καλά κάνουν από την πλευρά τους να διεκδικούν, να διατηρήσουν ενδεχομένως προνόμια ή να διεκδικήσουν για τον εαυτό τους κάτι καλύτερο. Αυτό το νομοσχέδιο, όμως, αφορά πρωτίστως τους μη προνομιούχους Έλληνες, αυτούς οι οποίοι δεν έχουν ουσιαστικά στον ήλιο μοίρα, αυτούς οι οποίοι περιμένουν στις ουρές από τις 4.00' η ώρα το πρωί για να εξεταστούν το απόγευμα, αυτοί που περιμένουν στις λίστες από τρεις έως έξι μήνες για να κάνουν μία εξέταση, μία αξονική, μία μαστογραφία, αυτούς οι οποίοι ταλαιπωρούνται καθημερινά. Αφορά πέντε εκατομμύρια Έλληνες ασφαλισμένους στο ΙΚΑ, οι οποίοι ταλαιπωρούνται από αυτό το σύστημα περίθαλψης, το οποίο τους παρέχει το ΙΚΑ. Δυστυχώς αυτή είναι η πραγματικότητα.

Εάν πραγματικά, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, θέλετε να το αλλάξουμε, νομίζω ότι αυτό το νομοσχέδιο δίνει αυτήν τη δυνατότητα, γιατί δεν έχει κανένα λόγο κανένας ασφαλισμένος του ΙΚΑ να πάει σήμερα να περιμένει στις υγειονομικές υπηρεσίες να εξεταστεί, όπως για παράδειγμα στις υγειονομικές υπηρεσίες του ΙΚΑ της Άρτας, οι οποίες στεγάζονται σε ένα τρισάθλιο κτήριο. Επί πολλά χρόνια παλεύουμε να φτιάξει το ΙΚΑ ένα καινούργιο κτήριο. Δεν το έχει κάνει, παρά το γεγονός ότι δικαστικά έχει κερδίσει το οικοπέδο που εκκρεμούσε. Αν πραγματικά θέλει το ΙΚΑ να παρέχει αναβαθμισμένες υπηρεσίες υγείας, για να πηγαίνουν οι ασφαλισμένοι του εκεί και όχι έξω στους γιατρούς του ΟΠΑΔ και του ΟΑΕΕ, με τους οποίους είναι συμβεβλημένοι, τότε θα πρέπει πραγματικά να αναβαθμίσει τις υπηρεσίες του.

Νομίζω ότι αυτό το σύστημα υγείας τελειώνει. Τελειώνουν οι ουρές, τελειώνει η ταλαιπωρία. Αυτό πρέπει να κρατήσουμε από αυτό το νομοσχέδιο.

Μιας και αναφέρθηκε σε τοπικά ζητήματα, θα αναφέρω, κύριε Υπουργέ, και το νοσοκομείο της Άρτας, το οποίο είναι από τα καλά περιφερειακά νοσοκομεία. Είναι από τα καλώς στελεχωμένα περιφερειακά νοσοκομεία και όμως κάτι δεν πάει καλά. Κάτι δεν λειτουργεί σωστά. Κάτι δεν γίνεται σωστά, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες και του ιατρικού προσωπικού και της διοίκησης και του νοσηλευτικού προσωπικού και όλων των εργαζομένων. Κάτι δεν γίνεται σωστά. Έχουν παράπονα οι πολίτες. Δεν εξυπηρετούνται με τον τρόπο που πρέπει. Αυτό μου μεταφέρουν και αυτό σας καταθέτω σήμερα στη Βουλή.

Πιστεύω και ελπίζω ότι με τις διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου θα επιλυθούν σημαντικά ζητήματα.

Δύο είναι οι στόχοι αυτού του νομοσχεδίου. Πρώτος είναι η βελτίωση των παρεχομένων υπηρεσιών υγείας για όλους τους πολίτες και ο δεύτερος είναι η μείωση της δαπάνης για τους Έλληνες φορολογούμενους σε μία εποχή κρίσης.

Ο πρώτος στόχος για τη βελτίωση των παρεχομένων υπηρεσιών υγείας επιτυγχάνεται με την αναβάθμιση της πρωτοβάθμιας περίθαλψης. Ουσιαστικά για πρώτη φορά θα έχουμε πρωτοβάθμια περίθαλψη στη χώρα με τη σύσταση του Εθνικού Οργανισμού Παροχής Υπηρεσιών Υγείας, με την εξαφάνιση των ουρών, όπως είπαμε, στο ΙΚΑ, με το νέο σύστημα των εφημεριών, με τις ζώνες εφημερίας Α', Β', Γ' και με τις ρυθμίσεις για τους γιατρούς τους πανεπιστημιακούς, τους επικουρικούς, τους αγροτικούς.

Ο δεύτερος στόχος σε ό,τι αφορά την περιστεολή δαπανών είναι το νέο σύστημα προμηθειών, το οποίο εισάγει αυτό το νομοσχέδιο, είναι η μείωση της φαρμακευτικής δαπάνης με την ηλεκτρονική συνταγογράφηση. Εδώ, κύριε Υπουργέ, θα ήθελα να σας πω και για την ηλεκτρονική κάρτα. Από την 1η Μαΐου θα έχουμε την ηλεκτρονική συνταγογράφηση, αλλά αν δεν έχει ο κάθε ασφαλισμένος την ηλεκτρονική κάρτα, που θα έχει όλη τη φαρμακευτική του δαπάνη για όλη του τη ζωή, για να

ξέρουμε πραγματικά τι έχει πάρει ο κάθε ασφαλιζόμενος, δεν πρόκειται να πετύχουμε καμμία περικοπή της φαρμακευτικής δαπάνης. Βέβαια, στόχος είναι και η μείωση του περιθωρίου κερδών των φαρμακείων.

Κύριε Υπουργέ, έχω καταθέσει μαζί με άλλους συναδέλφους από όλα τα κόμματα μία τροπολογία, τη με γενικό αριθμό 308 και ειδικό 27, για τη διανομή λευκών πακέτων για ερευνητικούς σκοπούς, που δεν συνιστά προώθηση προϊόντων σύμφωνα με τους διεθνείς κανόνες δεοντολογίας και άλλη μία ρύθμιση που αφορούσε τους τεχνολόγους-ακτινολόγους αλλά και αυτούς των ιατρικών μηχανημάτων.

Είχατε υποσχεθεί ότι θα φέρετε ρύθμιση, είχατε δεσμευθεί και σας είχα προτείνει μαζί με την κ. Ουρανία Παπανδρέου-Παπαδάκη του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού ότι θα φέρουμε ρύθμιση.

Οι νομικοί σας σύμβουλοι μας είπαν, ότι αυτό είναι ρυθμισμένο νομοθετικά, απλά το ΚΕΣΥ επί επτά χρόνια δεν έχει γνωμοδοτήσει και θα πρέπει να δώσετε παραγγελία στο ΚΕΣΥ, αλλιώς να το παραβλέψει. Έχει τη δυνατότητα ο Υπουργός να το παραβλέψει. Αφού επτά χρόνια το ΚΕΣΥ δεν έχει δώσει γνωμοδότηση, δεν μπορεί να συνεχίσει άλλο αυτή η διαδικασία. Δεν μπορεί να κάνουν εξετάσεις αδαείς άνθρωποι. Δεν μπορεί, δηλαδή, να κάνει κάποιος ακτινογραφία που δεν είναι τεχνολόγος-ακτινολόγος, που δεν ξέρει πού είναι το συκώτι, πού είναι το πάγκρεας, πού είναι τα ζωτικά όργανα, για να μπορεί να διαπιστώσει. Θα πρέπει να δώσετε μία οριστική ρύθμιση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, με αυτό κλείνω.

Νομίζω ότι μ' αυτό το νομοσχέδιο γίνονται ρυθμίσεις πολύ σημαντικές, βελτιώνουν τις παρεχόμενες υπηρεσίες, εισάγεται η πρωτοβάθμια περίθαλψη και γίνεται σημαντική εξοικονόμηση της δαπάνης της υγείας και των φαρμακείων. Νομίζω ότι θα μπορέσουμε πραγματικά να χτίσουμε μία νέα υγεία και αυτό που πρέπει να κρατήσουμε είναι η εξαφάνιση των ουρών του ΙΚΑ. Αν πραγματικά το πετύχουμε, θα είναι ό,τι σημαντικότερο μπορούμε να προσφέρουμε στον Έλληνα ασφαλισμένο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Τσιρώνη.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, θέλω να απαντήσω στην τροπολογία που κατέθεσαν οι συνάδελφοι Βουλευτές. Βλέπουμε ότι υπάρχει μία ευρύτερη συναίνεση. Το αποδεχόμαστε αυτό και να καταγραφεί. Είναι η τροπολογία με γενικό αριθμό 308 και ειδικό 27.

Σ' αυτό το σημείο, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μία νομοτεχνική βελτίωση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Την τροπολογία τη δέχετε ως έχει και κατά το κείμενο;

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ναι, τη δεχόμαστε και κατά το κείμενο.

Θα ήθελα να κάνω μία διόρθωση που έγινε λάθος διατύπωση στο κεφάλαιο Δ' του άρθρου 41 και αφορά το πρώτο εδάφιο.

Το καταθέτω έτσι όπως είναι καταγεγραμμένο. Αφορά το δικαίωμα επέκτασης. Αν έχει ασκηθεί κατά το παρελθόν, τότε μπορεί να ασκηθεί μία ακόμη φορά κατά τα ανωτέρω ποσοστά. Αφορά ένα τμήμα για τις κλινικές στο άρθρο 41.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Μιχαήλ Τιμοσίδης καταθέτει την προαναφερθείσα νομοτεχνική βελτίωση, η οποία έχει ως εξής:

«Νομοτεχνικές Βελτιώσεις

Στο Σχέδιο Νόμου «Διαρθρωτικές αλλαγές στο σύστημα υγείας και άλλες διατάξεις»

Κεφάλαιο Δ'

Άρθρο 41

1) Το τελευταίο εδάφιο της τελευταίας υποπαραγράφου της παραγράφου 1 του άρθρου 41 αντικαθίσταται ως εξής «Εάν το δικαίωμα επέκτασης έχει ασκηθεί κατά το παρελθόν τότε μπορεί να ασκηθεί μία ακόμα φορά κατά τα ανωτέρω ποσοστά».)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Να κατατεθεί στα Πρακτικά και να ενσωματωθεί στην προσήκουσα θέση.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Θα ήθελα να απαντήσω και για το άλλο θέμα που είπε ο συνάδελφος για τους τεχνολόγους. Δεν χρειάζεται να κάνουμε παρέμβαση, απλώς θα επισπεύσουμε τα προεδρικά διατάγματα που έπρεπε να τρέξουν και να γίνουν. Άρα, λοιπόν, θα το αναλάβουμε εμείς για να τρέξει πολύ γρήγορα και να αποκατασταθεί όντως αυτή η αδικία, γιατί πρέπει να έχουμε εξειδικευμένο προσωπικό στα ακτινολογικά εργαστήρια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Υπονοείτε ότι στα προεδρικά διατάγματα περιλαμβάνεται η λύση που συζητούμε και που προτείνετε;

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ακριβώς, σε ό,τι έχει σχέση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε.

Η τροπολογία έγινε δεκτή, η άλλη αίτηση είναι για τα προεδρικά διατάγματα και η νομοτεχνική βελτίωση κατατέθηκε στα Πρακτικά.

Παρακαλείται ο κ. Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Αρκαδίας, να λάβει το λόγο.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα με πολλή προσοχή τον Υπουργό το πρωί -και πραγματικά σε κάποιες σκέψεις του συμφωνώ απόλυτα μαζί του- ότι τα δέκα τελευταία χρόνια δεν λέγαμε την αλήθεια.

Κύριε Υπουργέ, θα συμφωνήσω, αλλά δεν λέγατε την αλήθεια. Δεν ήμασταν όλοι εδώ. Οι κυβερνήσεις δεν έλεγαν την αλήθεια. Δεν φταίνε πάλι οι Βουλευτές. Άρα μία ακόμα απορία μου απαντήθηκε.

Υπήρξε, όμως και ένα άλλο θέμα, το οποίο μπήκε έντονα τις τελευταίες ημέρες τόσο από τον Υπουργό όσο και από το συνάδελφο, τον κ. Μόσιαλο, ο οποίος είναι και ο πρόεδρος της Επιτροπής Σοφών και είναι για το αν οι χρήστες παίρνουν μέρος σ' αυτόν το διάλογο του νομοσχεδίου.

Νομίζω ότι ο Πρωθυπουργός έχει βάσει την ανοιχτή διαβούλευση, υπάρχουν Βουλευτές που μετέφεραν τις απόψεις των πολιτών. Αλλά ποιος σας σταμάτησε, αν δεν ακούσατε τους πολίτες, να προχωρήσετε και σε άλλες πρωτοβουλίες; Υπήρξε κάποιος Βουλευτής που σας σταμάτησε για να μην προχωρήσετε τη διαβούλευση; Νομίζω ότι δεν υπήρχε κάτι τέτοιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα ένα πολυνομοσχέδιο, το οποίο περιλαμβάνει πολύ σημαντικές παραμέτρους του τομέα υγείας: πρωτοβάθμια περίθαλψη, προμήθειες, άνοιγμα επαγγελμάτων, όπως του φαρμακοποιού, πρόληψη κ.λπ.. Δυστυχώς, ο χρόνος που μας δίνεται είναι λίγος και δεν μπορούμε να αναλύσουμε όλα τα θέματα.

Όμως, κύριε Υπουργέ, αυτό που χρειάζεται, είναι να υλοποιούμε τις δεσμεύσεις μας χαράζοντας πολιτικές που βλέπουν υπερβατικά και μπορούν να σταθούν πέρα από την κρίση, που χαράζουν την πολιτική για το αύριο. Όλοι κατανοούμε τη γρηγοράδα με την οποία πρέπει να νομοθετούμε, αλλά δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι νομοθετούμε όχι μόνο για τώρα, όχι μόνο για την υπέρβαση της κρίσης, αλλά και για τα επόμενα χρόνια.

Θα αρχίσω, κύριε Υπουργέ, από το σύστημα προμηθειών στο δημόσιο σύστημα υγείας. Έχουν υπάρξει δεκάδες νόμοι, εκατοντάδες προσπάθειες, αλλά λιγοστά αποτελέσματα. Γιατί; Η απάντηση είναι εύκολη. Γιατί μιλάμε για πολλά εκατομμύρια ευρώ και ένα δαιδαλώδες γραφειοκρατικό σύστημα «κομμένο και ραμμένο στα μέτρα τους».

Σήμερα γίνεται μία προσπάθεια για αποκέντρωση και απλοποίηση των διαδικασιών. Άλλωστε αυτό είναι το φάρμακο: η απλοποίηση και η διαφάνεια. Έχουμε κάνει ένα πρώτο σημαντικό βήμα με το Παρατηρητήριο Τιμών. Μπορούμε να συνεχίσουμε με διαγωνισμούς σε ηλεκτρονικές πλατφόρμες. Πολύ σημαντικό βήμα σ' αυτήν την προσπάθεια είναι ότι τιμολόγηση φαρμάκων

θα γίνεται από το Υπουργείο Υγείας. Το κλειδί είναι ένα: η απλοποίηση των διαδικασιών. Όλοι οι διαγωνισμοί, όλες οι προσφορές θα γίνονται ευρέως γνωστές ηλεκτρονικά μέσω διαδικτύου.

Εδώ θα μου επιτρέψετε, κύριε Υπουργέ, να σας πω πάλι για το άρθρο 12 και την εκχώρηση αρμοδιοτήτων στον ιδιωτικό τομέα.

Παρ' όλο που σας είχα πει ένα συγκεκριμένο παράδειγμα στην επιτροπή, δεν μου απαντήσατε και είχαμε ζητήσει πολλοί Βουλευτές να αποσυρθεί. Σήμερα επιθυμώ να σας ξαναπώ το παράδειγμα αυτό στην ολομέλεια, ακριβώς με τους κανόνες που έχετε φέρει στο άρθρο 12. Σας λέω -και παρακαλώ να με παρακολουθήσετε- ότι στον πρώτο διαγωνισμό που κάνατε μέσω Παρατηρητηρίου Τιμών για τις δώδεκα χιλιάδες εξακόσια στεντ χρωμίου που θέλαμε να αγοράσουμε, η τιμή ήταν δεκατρία εκατομμύρια ευρώ, άρα, όταν το διαιρούμε αυτό βγαίνει 1.077 ευρώ.

Βάλατε τιμή παρατηρητηρίου 500 ευρώ. Μίλησα με την ΕΠΥ και η αρμόδια υπάλληλος μου είπε ότι αυτό αγοράστηκε στα 150 ευρώ. Αυτό σημαίνει ότι ο προμηθευτής θα έπαιρνε από 5% έως 25% στα 350 ευρώ. Είναι ένα ποσό γύρω στα 100 χιλ.. Πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι πρέπει να το ξαναδείτε το θέμα αυτό και να μην δημιουργήσουμε όχι προμηθευτές αλλά εθνικό προμηθευτή. Και κύριε εισηγητά, επειδή είστε και μαθηματικός, νομίζω ότι αυτό το παράδειγμα αξίζει να το δείτε ως μαθηματικός και ως εισηγητής μας.

Νομοθετούμε όμως σήμερα και για την πρωτοβάθμια περίθαλψη για την οποία έχουν γραφτεί δεκάδες βιβλία. Και έχουν υπάρξει πάμπολλες εξαγγελίες. Υπάρχουν εξαιρετικές περιπτώσεις στην Ευρώπη και θα υπάρξουν και εξαιρετικά αποτελέσματα αν προχωρήσουμε με σταθερά βήματα. Ποια είναι τα σταθερά βήματα; Νομοθετούμε για τους πολίτες, έχουμε σύμμαχους τους γιατρούς και δεν μας ξεφεύγει το κόστος. Τι θέλουν οι πολίτες; Οι πολίτες θέλουν να μην περιμένουν δύο μήνες για ένα ραντεβού. Θέλουν όμως και να μην επιβαρυνθούν και οικονομικά με το φακέλακι.

Ας πάμε να δούμε όμως τι γίνεται σήμερα με τους ασφαλισμένους.

Οι ασφαλισμένοι του ΟΠΑΔ πάνε στον καρδιολόγο τους -είστε γιατρός και μπορείτε να το καταλάβετε- στον ιδιώτη γιατρό όπου ούτε πληρώνουν την εξέταση ούτε την ιατρική πράξη. Στον ίδιο γιατρό που πάει ο ασφαλισμένος του ΟΑΕΕ δεν πληρώνει την επίσκεψη αλλά χρεώνεται από την τσέπη του την ιατρική πράξη. Δηλαδή αν χρειαστεί να κάνει ένας ασφαλισμένος του ΟΠΑΔ σε ιδιωτικό γιατρό ένα τρίπλεξ καρδιάς δεν πληρώνει και χρεώνει το ταμείο 72 ευρώ. Αντιθέτως ο ασφαλισμένος του ΟΑΕΕ τα πληρώνει από την τσέπη του. Και αυτό είναι ένα μεγάλο ερώτημα. Τι θα γίνεται όταν θα ενοποιηθούν οι υπηρεσίες; Τι θα γίνει από εδώ και πέρα; Αυτό θα σημαίνει ενιαίο τιμολόγιο. Άρα, σημαίνει ότι και οι ασφαλισμένοι του ΟΑΕΕ δεν θα πληρώνουν. Άρα, σημαίνει αύξηση του κόστους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Βλέπω ότι λέτε ενδιαφέροντα πράγματα αλλά ο χρόνος είναι αμείλικτος.

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ: Θα ήθελα να σας πω ακόμα ότι την 1η Ιουνίου εάν υποθετικά οι ασφαλισμένοι του ΙΚΑ κατευθυνθούν χωρίς ασφαλιστικές δικλίδες στους ιδιώτες γιατρούς, τότε θα έχουμε τραγικά αποτελέσματα με την αύξηση του κόστους.

Εγώ στηρίζω την πρωτοβάθμια περίθαλψη. Εμείς σήμερα νομοθετούμε αλλά εσείς θα αποφασίσετε με τα προεδρικά διατάγματα. Σας καλώ να ενημερώνετε τη Βουλή, να μας ακούσετε, να φέρετε τα προεδρικά διατάγματα, να μην αποφασίσετε μόνοι σας ώστε να μπορέσουμε να βοηθήσουμε και η πρωτοβάθμια περίθαλψη να μην μείνει στα χαρτιά.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κωνσταντινόπουλο.

Παρακαλείται ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας από το Νομό Αχαΐας κ. Νικόλαος Νικολόπουλος να λάβει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ήταν ευχάριστη έκπληξη η ομιλία του συναδέλφου από το ΠΑΣΟΚ γιατί σήμερα θα έφευγα με

πολύ δυσάρεστα συναισθήματα απ' αυτήν τη συνεδρίαση αφού δεν πίστευα στα αυτιά μου ότι μια μεγάλη δημοκρατική παράταξη, όπως είναι η κυβερνώσα παράταξη, θα προχωρούσε σ' αυτό το ολίσθημα, να προσφέρει κάλυψη σε μια απαράδεκτη, αδιανόητη διαταγή ενός ταξίαρχου που έναν ολόκληρο νομό της χώρας τον έβαλε υπό δημοκρατική απαγόρευση. Δεν ξέρω τι λέει ο κ. Παπουτσή και αν θα νιώθει υπερήφανος γιατί μετά από χρόνια ίσως θα το ρωτούν κάποιοι τι τον οδήγησε να προχωρήσει σ' αυτήν την κάλυψη. Δεν ξέρω ακόμα και η Κυβέρνηση –λέει και ο κ. Λοβέρδος, ο οποίος είχε μια αντίστοιχη πορεία στα χρόνια της δικτατορίας- πώς μπόρεσε να απαντήσει στο ερώτημα που ετέθη εδώ. Δηλαδή αύριο θα μπορούσε αυτό να συμβεί και σε άλλους νομούς; Θα πρέπει να ανησυχούμε στην Αχαιο όταν αποφασίσουν κάποιοι «γαλάζιοι» αν θέλετε, κύριοι συνάδελφοι; Θα πρέπει να τους βάλουμε χειροπέδες αν είναι «γαλάζιοι»; Αν και δεν είναι. Ανεξάρτητοι δηλώνουν. «Ήταν γαλάζιοι», λέει ο κ. Παπουτσή. Και λοιπόν;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Στο θέμα μας.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριοι συνάδελφοι, η μεταρρύθμιση της ασφάλισης και της υγείας που επιχειρείται από την Κυβέρνηση μόνο χαρακτηριστικά μεταρρύθμισης δεν έχει. Είναι ένα νομοθέτημα με τίτλους και επικεφαλίδες που το χαρακτηρίζει η προχειρότητα, η έλλειψη επεξεργασίας και τεκμηρίωσης καθώς επίσης και η πομπώδης επικοινωνιακή ρητορική.

Δύο ακόμα όμως σημεία δημιουργούν αρκετές επιφυλάξεις.

Το πρώτο σημείο είναι η συγκυρία στην οποία πραγματοποιούνται αυτές οι αλλαγές, σε μια φάση καθόδου του οικονομικού κύκλου χωρίς ορατές ελπίδες γρήγορης ανάκαμψης και παράλληλα αποδυνάμωσης του δικτύου κοινωνικής προστασίας, σε μια εφιαλτική λοιπόν συγκυρία που δημιουργεί αμφιβολία για την έκβαση του ισοζυγίου κόστους-οφέλους των μεταρρυθμίσεων αλλά και με μια σχεδόν βεβαιότητα ότι αυτοί που θα επωμιστούν το μεγαλύτερο βάρος θα είναι ξανά οι ίδιοι, που όλα τα ανέμελα χρόνια της ακμής υπέφεραν. Μια φορά χαμένοι; Για πάντα χαμένοι.

Το δεύτερο είναι ότι ο σχεδιασμός και η εφαρμογή αυτών των αλλαγών δεν φαίνεται να είναι αποτέλεσμα μιας δομημένης διαδικασίας ανάλυσης απαιτήσεων. Πού είμαστε; Πού θέλουμε να πάμε; Πώς θα γίνει αυτό; Αντίθετα, υπακούουν σε μια λογική βίαιης και αποσπασματικής συμμόρφωσης μέσα σε έναν καταγισμό νομικών ρυθμίσεων. Δεν στηρίζεται σε καμμία οικονομοτεχνική μελέτη. Δεν περιέχει συγκεκριμένες δεσμεύσεις, όπως για παράδειγμα η ελεύθερη επιλογή γιατρού από τους ασφαλισμένους του ΙΚΑ.

Η νομοθετική αυτή πρωτοβουλία αγνοεί τους γιατρούς, αυτούς δηλαδή που θα κληθούν να το υλοποιήσουν, αγνοεί τις προτάσεις τους, δεν απαντά στα ερωτήματά τους, δεν ξεκαθαρίζει το ρόλο τους στο νέο πλαίσιο πρωτοβάθμιας υγείας που δημιουργεί. Κυριαρχείται έτσι από τη λογική του «αποφασίζομεν και διατάσσομεν». Αφήνει τις σχετικές αποφάσεις μακριά από τη Βουλή. Η νομοθετική αυτή σπουδή ικανοποιεί μόνο τις ορέξεις του Υπουργείου «ψεκάστε, σκουπίστε, τελειώσατε» και την τυπική υποχρέωση, ανάγκη για διαρθρωτικές αλλαγές που έχει θεσπίσει η επιτήρηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία δεν επιχαιρεί για τη σημερινή κατάσταση στο χώρο της δημόσιας υγείας. Δεν πρέπει όμως να παραβλέψουμε ότι στο κέντρο της κρίσης που έχει δημιουργηθεί βρίσκονται οι ασφαλισμένοι που ταλαιπωρούνται επί πολλούς μήνες για το αυτονόητο κοινωνικό δικαίωμα, την πρόσβαση σε γιατρό, περίθαλψη ή φάρμακο.

Οι ασφαλισμένοι, ο κόσμος της μισθωτής εργασίας απουσιάζουν δυστυχώς από τις διαδικασίες της κατ' ευφημισμών μεταρρύθμισης. Το ακούσατε άλλωστε και από συναδέλφους της συμπολίτευσης. Ο έστος και αλλιώς ελλιπής διάλογος δεν περιλαμβάνει εκπροσώπους των εργαζομένων-ασφαλισμένων. Η ΓΣΕΕ δεν θα έπρεπε να έχει κεντρικό ρόλο στην αναγκαία αυτή θεσμική διαβούλευση; Σε όλο τον κόσμο, στα ζητήματα της ασφάλισης της υγείας, αυτοί που πληρώνουν θέτουν και τους κανόνες. Στη χώρα μας οι ασφαλισμένοι, των οποίων η μισωπή εργασία φέρνει τα έσοδα στο ΙΚΑ όχι μόνο δεν έρχονται να βάλουν τους κανόνες αλλά αντίθετα αγνοούνται και ταλαιπωρούν-

ται.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ανάγκη να προσεγγίσουμε τα θέματα υγείας των ασφαλισμένων με υπευθυνότητα και επίγνωση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω.

Πρέπει, λοιπόν, να ξεκινήσει άμεσα ένας ουσιαστικός διάλογος με συγκεκριμένη ατζέντα και χρονοδιάγραμμα για τη μείζονα μεταρρύθμιση της ασφάλισης της υγείας. Πειραματισμοί, ερασιτεχνισμοί και προχειρότητες στις πλάτες των ασφαλισμένων δεν χωρούν.

Τέτοιο νομοσχέδιο η Νέα Δημοκρατία δεν μπορεί να το ψηφίσει γιατί είναι πρόχειρο χωρίς όραμα και όχι μόνο δεν δίνει λύσεις αλλά αντίθετα διογκώνει τα προβλήματα.

Τέλος, πολλά ερωτηματικά εξακολουθεί να γεννά το άρθρο 73 του νομοσχεδίου που αφορά στην εξόφληση υποχρεώσεων προς τους προμηθευτές αναδόχους υπηρεσιών.

Πρέπει να εξηγηθεί για ποιο λόγο απαιτείται αυτή η νομοθετική ρύθμιση για εξόφληση υποχρεώσεων προς τους προμηθευτές. Προφανώς οι συγκεκριμένες προμήθειες δεν έχουν εγκριθεί από τα αρμόδια ελεγκτικά όργανα και με τη διάταξη αυτή επιχειρείται η παράκαμψη, η κατάργηση ουσιαστικά των οργάνων αυτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μόνο την πρώτη γραμμή του άρθρου διαβάζω για να έχουμε υπ' όψιν μας όλοι: «Οι χορηγούμενες, για τους λόγους διασφάλισης του δημόσιου συμφέροντος, θεωρούνται νόμιμες», οι δαπάνες που απαιτούνται για την εξόφληση υποχρεώσεων. Εάν είναι δυνατόν! Την ώρα που το κράτος δεν εξοφλεί μικροεπαγγελματίες, να καλεί τη Βουλή να γίνει πλυντήριο. Για ποιους λόγους, λοιπόν, δεν είναι δυνατή η εξόφληση των προμηθευτών αυτών με τη συνήθη διαδικασία εξόφλησης; Η διαφάνεια στη διαχείριση των χρημάτων των ασφαλισμένων δεν είναι διαπραγματεύσιμη.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Νικολόπουλο.

Παρακαλείται ο κ. Ευστάθιος Κουτμερίδης, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στο Νομό Σερρών, να προσέλθει στο Βήμα.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΚΟΥΤΜΕΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα την ανοχή σας, μια και είμαι ο τελευταίος ομιλητής επί της αρχής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα για μία ακόμα διαρθρωτική αλλαγή, για μία μεταρρύθμιση, αλλά η σπουδαιότητα αυτής της αλλαγής και της μεταρρύθμισης είναι καθοριστική, γιατί έχει να κάνει με την επιβίωση του Εθνικού Συστήματος Υγείας, με την υγεία των πολιτών, με την υγεία μας. Το ισχύον καθεστώς στο σύστημα υγείας της χώρας μας ολοκλήρωσε τον κύκλο του. Συντεχνιακά συμφέροντα, καθεστωτικές αντιλήψεις, πελατειακές νοοτροπίες το οδήγησαν στην αυτοκαταστροφή του. Δυστυχώς, ενώ η Ελλάδα είναι η έκτη χώρα στον κόσμο που δαπανά για τη δημόσια υγεία το υψηλότερο ποσοστό επί του ΑΕΠ, το οποίο ξεπερνά το 10%, παραμένει μία χώρα με τη χειρότερη πρόσβαση των πολιτών στη δημόσια υγεία.

Ξεκίνησα πριν τριάντα χρόνια περίπου με την πρωτοβουλία του ΠΑΣΟΚ και του Ανδρέα Παπανδρέου για τη σύσταση Εθνικού Συστήματος Υγείας, βέβαια με τη μεγάλη συμβολή του Γιώργου Γεννηματά και του Παρασκευά Αυγερινού, όπου και τότε είχε ξεσηκωθεί θύελλα αντιδράσεων από μία ολιγαρχία συμφερόντων, με στείρες αντιπαραθέσεις, χωρίς περιεχόμενο, με συγκρούσεις συντεχνιακών συμφερόντων στην προσπάθεια τότε του ΠΑΣΟΚ να προσφερθούν δημόσιες υπηρεσίες υγείας σε όλους τους Έλληνες πολίτες. Δυστυχώς, παρά τις μεγάλες ριζοσπαστικές νομοθετικές παρεμβάσεις, που επιχειρήθηκαν για πρώτη φορά στο χώρο της υγείας, καμμία δεν μπόρεσε να ανακόψει τη φθίνουσα πορεία και τη σημερινή απαράδεκτη κατάσταση στο χώρο του ΕΣΥ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καθυστερήσαμε είκοσι επτά ολόκληρα χρόνια, με αποτέλεσμα τα δημόσια νοσοκομεία να βρίσκονται στην κορυφή των φορέων του δημόσιου τομέα που εντοπίζονται φαινόμενα διαφθοράς. Οι υπερτιμολογήσεις των

υλικών και των φαρμάκων, η υπερσυνταγογράφηση, οι παράτυπες μεθοδεύσεις στις προμήθειες υλικών των μονάδων υγείας, οι φωτογραφικοί διαγωνισμοί και οι απευθείας αναθέσεις, οι παράνομες δοσοληψίες ορισμένων ιατρών, η αδυναμία εκσυγχρονισμού και αξιολόγησης της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών μετέτρεψαν το όραμά μας από «υγεία σε όλους» σε «συμφέροντα για λίγους». Φαινόμενα κακοδιαχείρισης, κατασπατάλησης, συντεχνιακά συμφέροντα χρόνων, διόγκωση των χρεών και αδυναμία ελέγχου και λογοδοσίας δημιούργησαν ένα σύστημα υγείας που υπηρετεί τα συμφέροντα και όχι τους πολίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι αναγνωρίζουμε το πρόβλημα, όλοι ξέρουμε τι συμβαίνει, όλοι συμφωνούμε στις διαπιστώσεις, αλλά δυστυχώς δεν υπήρχε ποτέ πολιτική βούληση να αντιμετωπιστεί αυτή η κατάσταση. Η οικονομική κρίση που συνταράσσει σήμερα τη χώρα μας είναι μία ευκαιρία, γιατί μας αναγκάζει να δούμε κατάματα τα διαρθρωτικά και διαχρονικά προβλήματα που πρέπει να λύσουμε στον τομέα της υγείας. Η χώρα μας έχει το πιο ιδιωτικοποιημένο και συντεχνιακό σύστημα υγείας με τις ιδιωτικές δαπάνες να ανέρχονται στο 40% για δαπάνες υγείας, ενώ αντίστοιχα ο μέσος όρος στην Ευρώπη ανέρχεται σε 24% περίπου. Υπάρχει υπερπληθώρα ιατρικού προσωπικού και ελλείψεις νοσηλευτικού προσωπικού. Έχουμε περισσότερους από είκοσι μία χιλιάδες γιατρούς στα δημόσια νοσοκομεία σε τριάντα πέντε χιλιάδες κλίνες, ενώ μέχρι σήμερα περίπου επτάμισι χιλιάδες γιατροί υπηρετούσαν πεντέμισι εκατομμύρια ασφαλισμένους στο ΙΚΑ. Συνολικά στην Ελλάδα υπάρχουν εβδομήντα δύο χιλιάδες γιατροί που υπηρετούν σε διάφορες μονάδες υγείας, ενώ παράλληλα σε απομακρυσμένες παραμεθόριες περιοχές και νησιά παρατηρείται υποστελέχωση σε ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό. Από το 2000 έως το 2009 η δημόσια φαρμακευτική δαπάνη στα τέσσερα μεγαλύτερα ταμεία της χώρας μας, ΙΚΑ, ΟΓΑ, ΟΑΕΕ, ΟΠΑΔ, αυξήθηκε από 900 εκατομμύρια σε 4,5 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή μία αύξηση 500%.

Όλα αυτά αποτυπώνουν την αρρωστημένη υφιστάμενη κατάσταση στο χώρο της υγείας, με τους Έλληνες πολίτες να ταλαιπωρούνται περισσότερο, το κράτος να πληρώνει περισσότερο και να παρέχονται χειρότερες υπηρεσίες. Συντεχνιακά συμφέροντα πολλών χρόνων, αλόγιστες σπατάλες, κακοδιαχείριση και κρούσματα διαφθοράς συνθέτουν ένα Εθνικό Σύστημα Υγείας, το οποίο σήμερα βρίσκεται στην εντατική και χρειάζεται άμεση αποκατάσταση. Επομένως, το σημερινό δημόσιο σύστημα υγείας απέτυχε να εξορθολογήσει τις δαπάνες του και να υπηρετήσει ποιοτικά τους Έλληνες πολίτες. Ο εκσυγχρονισμός και η αναδιάρθρωση του ΕΣΥ σήμερα όσο ποτέ άλλοτε είναι και αυτονόητη και αναγκαία και επιβεβλημένη. Πρέπει να βάλουμε ένα τέλος σε παθογένειες του παρελθόντος, σε εγγενείς δομικές δυσλειτουργίες, στη χαμηλή παραγωγικότητα, στην έλλειψη ελέγχου και λογοδοσίας, στην ανορθολογική διοίκηση και στα συντεχνιακά συμφέροντα με οικονομικές συναλλαγές και έντονη κομματικοποίηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε όλη αυτήν τη συζήτηση περρίσεψε πραγματικά η υποκρισία, ο λαϊκισμός και η ανευθυνότητα από τα κόμματα της Αντιπολίτευσης. Το νομοσχέδιο αυτό είναι μια αυτονόητη μεταρρύθμιση, που στόχο έχει την αναδιοργάνωση και τον εκσυγχρονισμό του ΕΣΥ στα νέα δεδομένα της ελληνικής κοινωνίας. Δίνει έμφαση στη μέτρηση της ποιότητας και της αποτελεσματικότητας των παρεχομένων υπηρεσιών, στην καταπολέμηση της υπερκοστολόγησης των αναλωσίμων και των ιατρικών συσκευών, θέτοντας αυστηρούς όρους για να μπει επιτέλους ένα φρένο στις αλόγιστες σπατάλες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι πολίτες σήμερα ζητούν από την πολιτεία να σταματήσει η αλόγιστη σπατάλη στο χώρο της υγείας και να απολαμβάνουν ποιοτική και δωρεάν δημόσια υγεία. Εθνικό Σύστημα Υγείας δεν είναι μόνο οι γιατροί. Το επιστημονικό, νοσηλευτικό και διοικητικό προσωπικό, αλλά και όλοι οι δημόσιοι λειτουργοί που υπηρετούν το υπέρτατο δημόσιο αγαθό, την υγεία, πρέπει να αφήσουν στην άκρη το εγώ τους και να δουν το ΕΣΥ μας. Το πάρτι στο χώρο της υγείας τελειώνει. Δεν υπάρχει πλέον χρόνος για αναβολή. Η αναδιάρθρωση του ΕΣΥ είναι μονόδρομος, είναι διαχρονική έκκληση του ελληνικού λαού και για

εμάς αποτελεί εθνικό χρέος.

Κύριοι Υπουργοί, κύριε Υπουργέ, συνεχίστε χωρίς εκπτώσεις τις προσπάθειές σας. Η κοινωνία είναι μαζί σας. Ο ελληνικός λαός στηρίζει μια Κυβέρνηση και έναν Πρωθυπουργό που έχει το πολιτικό θάρρος, που τολμά με σχέδιο και με όραμα να συγκρουστεί με συμφέροντα, με νοσοτροπίες και παθογένειες του παρελθόντος, να συγκρουστεί με συμφέροντα που κρατούσαν την οικονομία, τη δημόσια υγεία και την κοινωνία μας στάσιμη στα χέρια των ολίγων. Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνεχίζουμε την επανάσταση για το αυτονόητο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Κουτμερίδη.

Παρακαλείται ο κ. Κωνσταντίνος Γείτονας, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ στη Β' Αθηνών, να λάβει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, επειδή εσείς με καταλαβαίνετε, θέλω να κάνω μία αναφορά που αλλιώς δεν θα έκανα, γιατί την έχω κάνει επανειλημμένα, ίσως σε ότα μη ακουόντων.

Θέλω να κάνω την αναφορά της κατάχρησης των δικαιωμάτων που έχουν οι αξιωματούχοι στη Βουλή, με ανοχή του Προέδρου. Αυτό πρέπει να σταματήσει. Η Βουλή είναι Βουλή των Βουλευτών. Η ερμηνεία του Κανονισμού πρέπει να γίνεται με τεκμήριο τη εξασφάλιση δυνατότητας να έχουν οι Βουλευτές ευχέρεια λόγου και να μπορούν να εκφράσουν τις απόψεις τους.

Ξεκινήσαμε τη συνεδρίαση επί των άρθρων στις 18.00' και παρακολουθήσαμε σχεδόν μέχρι τις 22.00' «παραστάσεις» και τοποθετήσεις επί παντός επιστητού. Δεν ακούσαμε δε τίποτα επί του νομοσχεδίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Σας κατανοώ απολύτως.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ερχόμενος στο νομοσχέδιο –για να μην παρασυρθώ και εγώ– θέλω να πω ότι πραγματικά η σημερινή συζήτηση απέδειξε τη «γύμνια» των επιχειρημάτων από πλευράς Αντιπολίτευσης ενάντια στις μεταρρυθμίσεις που επιχειρούνται.

Δεν άκουσα σήμερα καμμία διορθωτική πρόταση πάνω στις ρυθμίσεις. Αυτό θα πει συζήτηση επί των άρθρων! Δεν άκουσα καμμία εναλλακτική πρόταση, ούτε από τη Δεξιά ούτε από την Αριστερά. Πραγματικά αυτό είναι στίγμα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν παρακολουθήσατε τη συζήτηση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Παρακολούθησα, κύριε Λαφάζανη. Έχετε μιλήσει σήμερα εδώ περίπου είκοσι φορές. Να δούμε πόσα και τι είπατε για τα άρθρα. Δεν είναι προσωπικό το θέμα, το ξέρετε.

Το είπα και χθες στην ομιλία μου επί της αρχής ότι κατανοώ πως η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας πατάει σε δύο βάρκες. Έτσι ήταν πάντα, «ναι, μεν, αλλά». Αντίθετη βασικά με το Εθνικό Σύστημα Υγείας δημοσίου χαρακτήρα. Αλλά για να κρατήσει τα προσχήματα ήταν πάντα «ναι μεν, αλλά». Έτσι είναι και εδώ. Και με τους καταλήψεις και εναντίον των καταλήψεων!

Η Αριστερά όμως η οποία πιστεύει στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, τι κάνει; Εγώ τουλάχιστον, όταν επισημάνω το ν. 2519/97, που θεσμοθετούσε τα δίκτυα πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, είχα στην ουσία σύμμαχο την Αριστερά. Σήμερα που γίνεται ένα βήμα, τι κάνετε; Λέτε ότι το μνημόνιο είναι «εμβρυολογός». Ας το πούμε και έτσι, η οικονομική συγκυρία. Η προσπάθεια όμως να γίνει σύστημα πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας δεν εξυπηρετεί το κοινό στόχο καλύτερων υπηρεσιών υγείας; Τι κάνει ένα σύστημα πρωτοβάθμιας φροντίδας; Να το ξαναπούμε γιατί το ξεχάσαμε.

Το σύστημα πρωτοβάθμιας φροντίδας εξασφαλίζει πρώτον, ισότιμη και εύκολη πρόσβαση στις υπηρεσίες υγείας για τον κάθε πολίτη. Επί παραδείγματι, πεντέμισι εκατομμύρια ασφαλισμένοι του ΙΚΑ που πήγαιναν σε επτά χιλιάδες γιατρούς, τώρα θα πηγαίνουν σε είκοσι πέντε χιλιάδες γιατρούς. Έτσι δεν διευκολύνεται η πρόσβαση;

Δεύτερον, η πρωτοβάθμια φροντίδα χρειάζεται γιατί μπορεί να προσανατολίσει και ελέγξει και την παραπομπή προς νοση-

λεία. Ως φίλτρο, ως ανάχωμα και εργαλείο για την αποσυμφόρηση των νοσοκομείων. Είναι απαραίτητο, γιατί τα νοσοκομεία φορτίζονται με υπηρεσίες πρωτοβάθμιας φροντίδας όπως γίνεται σήμερα. Πηγαίνετε να δείτε τι γίνεται στο Νοσοκομείο Παίδων. Το 90% των περιστατικών που συσσωρεύονται θα σταματούσαν στο γενικό γιατρό πρωτοβάθμιας φροντίδας. Θέλουμε λοιπόν, το σύστημα και γι' αυτό.

Το είπε προηγουμένων και προλαλήσας συνάδελφος –νομίζω ο κ. Θεοδωρίδης– πως θέλουμε ακόμη το σύστημα και για την πρόληψη. Φαίνεται πως ξεχάσαμε τα ζητήματα πρόληψης, όταν μιλάμε για υπηρεσίες υγείας.

Γιατί, λοιπόν, δεν μπορεί να αναχθεί πάνω από πολιτικές και κομματικές σκοπιμότητες και να στηρίξουμε αυτήν την προσπάθεια; Να έλθουμε μαζί και να πούμε –να είμαι μαζί και εγώ και η πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ– στους Υπουργούς «ελάτε να δούμε πώς θα εφαρμοστεί γιατί έχει προβλήματα, έχει ερωτηματικά». Να δούμε πώς θα το εφαρμόσουμε καλύτερα.

Υπάρχουν ανοιχτά π.χ. το θέμα των εργασιακών σχέσεων των γιατρών, που θα είναι από διάφορες κατηγορίες, το θέμα των αμοιβών τους, ακόμα το πώς θα παραπέμπονται οι πολίτες σε ειδικότητες, πώς θα αποφύγουμε τεχνητή ζήτηση υπηρεσιών υγείας ενόψει του ότι θα πολλαπλασιαστούν οι γιατροί και πώς θα διασφαλίσουμε ένα προσανατολισμό για να φιλτράρουμε τη ροή προς τα νοσηλευτικά ιδρύματα. Είναι ζητήματα που πρέπει να τα δούμε, γιατί, αν δεν τα προσέξουμε, μπορεί να έχουμε τα αντίθετα αποτελέσματα. Περίμενα λοιπόν στήριξη αυτής της προσπάθειας, η οποία είναι υπέρ της υγείας.

Οι αλλαγές στην υγεία –πρέπει να το καταλάβουν όλοι– δεν γίνονται για τους λειτουργούς της υγείας, οι αλλαγές γίνονται για τους πολίτες. Βέβαια και η Κυβέρνηση και όλοι μας πρέπει να καταλάβουμε ότι αλλαγές στην υγεία χωρίς τη σύμπραξη, τη συμμετοχή και τη στήριξη από τους λειτουργούς της υγείας δεν προχωρούν, θα μείνουν στα χαρτιά.

Χρειάζεται, λοιπόν, όλοι να βάλουμε «νερό» στο κομματικό ή παραταξιακό κρασί μας και να προσπαθήσουμε να συμβάλλουμε στη δημιουργία αυτού του φορέα και την ανάπτυξη του φορέα που είναι το πρώτο βήμα για ένα ολοκληρωμένο σύστημα πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας, σας εκτιμώ μη διακόπτετε. Δεν σηκώνουν σ' αυτά απαντήσεις του τύπου «ναι μεν, αλλά». Αν είμαστε υπέρ της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, χρειάζεται να στηρίξουμε αυτήν τη νέα πρωτοβουλία.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Από τη Νέα Δημοκρατία και εμένα προσωπικά δεν έχει «ναι μεν, αλλά». Έχει «ναι» ή «όχι».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Τελειώνω με μία ακόμη κουβέντα, κύριε Πρόεδρε, γιατί καταναλώθηκε όλος ο χρόνος μου μιλώντας για τον κορμό του νομοσχεδίου, που είναι το σύστημα πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας. Για τα άλλα ζητήματα μίλησα συνοπτικά χθες.

Θεωρώ ότι είναι ισορροπημένη η ρύθμιση για το άνοιγμα του επαγγέλματος των φαρμακοποιών, όπως έγινε τελικά. Πρέπει να μην ξεχνάει κανείς συνάδελφος –γιατί άκουσα ενιστάμενες απόψεις– ότι οι φαρμακοποιοί είναι και λειτουργοί υγείας. Να μην τους δούμε μόνο σαν επάγγελμα. Όπως έγινε τελικά η ρύθμιση, είναι ισοζυγισμένη η ρύθμιση δηλαδή για τους φαρμακοποιούς, που είναι και λειτουργοί υγείας.

Όσον αφορά τις προμήθειες, θα ήθελα να πω μια κουβέντα, κύριε Πρόεδρε και τελειώνω. Άκουσα τον προλαλήσαντα συνάδελφο της Νέας Δημοκρατίας, τον κ. Νικολόπουλο, να βάζει το ζήτημα γιατί νομιμοποιείτε εξωσυμβατικές προμήθειες του ΙΚΑ με τα άρθρα 73 και 74.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Αυτό εξηγήθηκε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Καλό είναι να επανέλθετε να μην μένουν εντυπώσεις. Δεν μου αρέσει να γίνεται τέτοια κριτική με υπονοούμενα. Καλό επίσης είναι να εφαρμόσουμε το ταχύτερο τις διαδικασίες του νέου νόμου.

Είδα ότι ο νέος νόμος για τις προμήθειες θα ισχύσει από 1/1/2012, αν θυμάμαι καλά. Αυτήν την ημερομηνία έχετε στο νο-

μοσχέδιο. Στο μεταξύ οι προμήθειες πώς θα γίνονται; Μήπως πέσετε πάλι στην παγίδα εξωσυμβατικών προμηθειών; Να ξεκαθαριστούν αυτά, μιας και εθίγησαν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Εντάξει, κύριε Γείτονα. **ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ:** Κλείνω, κύριε Πρόεδρε και ευχαριστώ για την ανοχή σας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως είπα και χθες, είμαι υπέρ αυτής της ρύθμισης. Δεν είναι πανάκεια. Είναι ένα απαραίτητο βήμα που χρειάζεται όλοι να το στηρίξουμε για να μπορέσει να προχωρήσει και να πάρει μια ανάσα το σύστημα υγείας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κ. Γείτονα.

Το λόγο έχει η κ. Αμμανατίδου-Πασχαλίδου...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, πρέπει να δώσουμε μια διευκρίνιση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Καλύτερα να δώσετε συνολικά απάντηση στο τέλος.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Όχι, κύριε Πρόεδρε, μένει εκκρεμές ένα θέμα που έχει να κάνει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Θέλετε να απαντήσετε τώρα σ' αυτό το ζήτημα, κύριε Κουτρουμάνη;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Θέλω να απαντήσω στο θέμα των εξωσυμβατικών οφειλών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Με συγχωρείτε, κυρία Αμμανατίδου. Ένα λεπτό μόνο, περιμένετε.

Κύριε Κουτρουμάνη, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Θέλω να ζητήσω συγγνώμη από την κυρία συνάδελφο, αλλά παίρνω το λόγο, κύριε Πρόεδρε, για να απαντήσω σ' ένα θέμα που τέθηκε και στην επιτροπή και χθες εδώ στην Αίθουσα από τον κ. Λαφαζάνη και πριν από λίγο και από τον κ. Νικολόπουλο.

Στις αρχές του 2010 ο κ. Αμπατζόγλου, που ήταν τότε διοικητής του ΙΚΑ, έφερε αυτές τις οφειλές τις οποίες έπρεπε να αντιμετωπίσει με κάποιο τρόπο, γιατί είναι οφειλές για υπηρεσίες που έχουν παρασχεθεί και οφειλές για υλικά και θεραπευτικά μέσα που έχει αγοράσει και το ΙΚΑ και ο ΟΓΑ.

Είπα και χθες και επαναλαμβάνω και σήμερα ότι με τα μεγάλα προβλήματα που υπάρχουν στους διαγωνισμούς για την αγορά υλικών ή την αγορά υπηρεσιών παρατηρήθηκαν και παρατηρούνται τέτοιου είδους προβλήματα. Δεν πρόκειται, λοιπόν, σε καμία περίπτωση ούτε για μία πρωτοβουλία να οδηγήσουμε τη Βουλή, όπως άκουσα από τον κ. Νικολόπουλο, να γίνει «πλυντήριο» ούτε για μία ενέργεια, η οποία επιχειρεί να κουκουλώσει οτιδήποτε σε σχέση με τις προμήθειες.

Τα πράγματα είναι ξεκάθαρα. Εάν δεν πληρωθούν αυτά τα χρήματα, οι προμηθευτές, οι οποίοι έχουν δώσει τα υλικά και έχουν παράσχει τις υπηρεσίες τους, στα δικαστήρια θα πληρωθούν με πολύ υψηλότερα ποσά, στα οποία θα συμπεριληφθούν και οι τόκοι από τη καθυστέρηση αυτών των οφειλών.

Αυτό, λοιπόν, πάμε να κλείσουμε και ας αποφασίσουμε κάποια στιγμή να αλλάξουμε για το δημόσιο κάποια πράγματα σε σχέση με τους διαγωνισμούς, γιατί όταν αυτοί οι διαγωνισμοί τελειώνουν...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Τι ύψους είναι;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Κατ' αρχάς, να πω ότι είναι οφειλές τεσσάρων ετών περίπου. Πρόκειται για ένα ποσό της τάξης των 80 εκατομμυρίων ευρώ για τα δύο ταμεία.

Σε ό,τι αφορά, βέβαια, τον ΟΓΑ το ποσό αναφέρεται σε συγκεκριμένα υλικά που αφορούν τους νεφροπαθείς. Δεν μπορούσαν να πληρωθούν και οι προμηθευτές θα διέκοπταν την προμήθεια αυτών των υλικών. Συνεπώς είναι μια υποχρέωση στην οποία πρέπει να ανταποκριθούμε.

Έλεγα ότι πρέπει να ξαναδούμε το θέμα των διαγωνισμών, δηλαδή πώς αυτοί οι διαγωνισμοί, βεβαίως, θα είναι απόλυτα

διαφανείς, αλλά και μέσα σε ορισμένα χρονικά όρια, για να μην έχουμε τέτοιου είδους φαινόμενα.

Ευχαριστώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, και εγώ θα ήθελα να λάβω το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ήμουν έξω, κύριε Πρόεδρε, και έμαθα ότι συνάδελφος, με το δικό του τρόπο, έθεσε ένα θέμα που αφορά το άρθρο 12 του νόμου. Θα ήθελα να δώσω μία-δύο διευκρινίσεις στο Σώμα, γιατί ακριβώς τις ίδιες διευκρινίσεις και μάλιστα με πάρα πολύ αναλυτικό τρόπο έχω δώσει και στην επιτροπή.

Εν όψει της συζήτησης που έγινε στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, κύριε Πρόεδρε, κάναμε και ορισμένες παρεμβάσεις στο άρθρο 12, ώστε να υπάρχει πλήρης διασφάλιση ότι αυτά που λέω εγώ μέσα στην Αίθουσα είναι αυτά που θα εφαρμόσουμε, αν χρειαστεί, και αν δεν είμαι εγώ και είναι κάποιος άλλος στη θέση μου, ο νόμος θα τον υποχρεώνει να πορευτεί με αυτόν τον τρόπο, αφού το άρθρο 12 διατυπώνεται με σαφείς και πολύ καλά αρθρωμένες εγγυήσεις.

Βέβαια, μπορεί κάποιος να μη θέλει να τα δει όλα αυτά όπως είναι και να κάνει τη δική του τοποθέτηση. Προφανώς, έχει το δικαίωμα να το κάνει μέσα στην Εθνική Αντιπροσωπεία.

Ακούστε, όμως, το εξής: Κύριε Πρόεδρε, αντιμετωπίζουμε με τον κ. Τιμοσίδη στο Υπουργείο Υγείας ένα πάρα πολύ μεγάλο πρόβλημα που έχει να κάνει με το χώρο των προμηθειών των νοσοκομείων. Πρόκειται για ένα χώρο αμαρτωλό με την έννοια της συνευθύνης του κράτους, των νοσοκομείων και των ιδίων των προμηθευτών.

Υπάρχει ένα πλέγμα ευθύνης, που ξεκινά, κύριε Πρόεδρε, όχι επειδή ο χώρος της υγείας έχει καμμία αρνητική προδιάθεση σε ό,τι αφορά τη διαφθορά. Καθόλου. Όλοι οι χώροι το ίδιο είναι, είτε είναι καλοί είτε κακοί. Ο χώρος της υγείας, όμως, ήταν μέχρι προσφάτως –και ακόμη παραμένει μέχρι να δώσουμε τις λύσεις που θέλουμε– ένας χώρος πλήρως κακοδιοικούμενος. Τα νοσοκομεία έκαναν προμήθειες, αλλά δεν πλήρωναν. Συνεπώς ούτε είχαν την ανάγκη να κάνουν εκκαθαρίσεις, να κάνουν οι πάρεδροι έλεγχο των εκκαθαρίσεων σε τακτά χρονικά διαστήματα. Δεν πλήρωναν καθόλου. Πήγαιναν οι δαπάνες στο κράτος. Το κράτος δεν πλήρωνε. Επιφυλασσόταν. Μετέφερε τα έξοδα μιας χρήσης στην επόμενη και στη μεθεπόμενη.

Εγώ, όταν έγινα Βουλευτής, θυμάμαι εδώ τον Αλέκο Παπαδόπουλο να λέει γιατί κάνει μια ρύθμιση των ετών 1996 έως 2000. Μετά ο κ. Νικήτας Κακλαμάνης έκανε το ίδιο. Και η κ. Ξενογιαννακοπούλου έκανε το ίδιο. Και αν δεν σταματούσαν λόγω πολλών και διαφόρων λόγων, που δεν έχουν να κάνουν με το Υπουργείο Υγείας, αλλά με την Εθνική Οικονομία και με την παρ' ολίγον κατάρρευση της πέρυσι το Μάιο, θα συνεχίζονταν αυτή η πρακτική. Αυτή η κακή διαχείριση αποτελούσε, αν θέλετε, και τον προστατευτικό μανδύα για οτιδήποτε γινόταν από κάτω. Οι επιχειρήσεις πληρώνονταν κάθε πέντε-έξι χρόνια με ρυθμίσεις που πάντα κάτι έκοβαν και υπερτιμολογούσαν, για να αντιμετωπίσουν αυτές τις καθυστερήσεις.

Όμως, είδα, κύριε Πρόεδρε, μόλις ξεκίνησα ένα διάλογο με το χώρο των προμηθευτών για το τι πρέπει να γίνει, ότι όταν τους είπαμε να το αλλάξουμε αυτό, να το κάνουμε γρήγορο κ.λπ., δεν είχαν και πολλή διάθεση, ωσάν να τους άρεσε η ακαταστασία. Προσπαθήσαμε μέσα στο σχέδιο νόμου, με το πρώτο κεφάλαιο αυτού, που έχει να κάνει με τις προμήθειες των νοσοκομείων, να συνδυάσουμε την κεντρική διαχείριση των προμηθειών που εισήγαγε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας –και εμείς συμφωνούμε με αυτή– με ευελιξία σε ό,τι αφορά κεντρική προμήθεια, προμήθεια από υγειονομικές περιφέρειες –μία, δύο ή περισσότερες– προμήθειες από νοσοκομεία για προϊόντα που δεν έχουν ένταση ιατρικής τεχνολογίας.

Η αλλαγή της διαχείρισης των δημοσιονομικών της χώρας και η απαγόρευση που κάνουμε στον εαυτό μας να μεταφέρουμε σε επόμενες χρήσεις οφειλές των προηγούμενων παρὰ μόνο του τελευταίου τριμήνου, όπως συμβαίνει σε όλες τις χώρες του κόσμου, οδηγεί σε ταχύτερες πληρωμές των νοσοκομείων –η

συνεννόησή μας με τον κ. Σαχινίδη είναι πολύ σαφής σε όλα τα επίπεδα– και αυτό, κύριε Πρόεδρε, σημαίνει ότι οι τιμές πέφτουν. Πέφτουν και γιατί επιβάλαμε αυτήν την πώση –κατέθεσα το πρωί και τις διαφορές 9, 10 και 11– και γιατί κληρώνουμε σε ταχύ χρονικό διάστημα. Για να καταλάβετε, για πρώτη φορά μετά από τόσα χρόνια έχουμε κληρώσει ήδη και για ένα κομμάτι του 2010.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Αυτό καλύπτει τον σκεπτικισμό.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Ακούστε τώρα κάτι άλλο, με το οποίο και κλείνω. Τους λέμε: «Φέτος σας πληρώνουμε για το 2010.» Τα λέγαμε αυτά το Νοέμβριο, Δεκέμβριο. «Κάντε μας, λοιπόν, μια έκπτωση 20%.» «Όχι.» Μάλιστα.

Πάμε στο 2011. Λέμε ότι θα δουλέψουμε με το σύστημα των προμηθειών ως έχει σήμερα και βάλαμε και αυτήν την προσθήκη της ευελιξίας ή ΥΠΕ ή κεντρικά, για να μπορούμε να χρησιμοποιούμε ό,τι μας χρειάζεται.

Θεωρούμε απολύτως δεδομένο και απ' ό,τι είδαμε και τη διακύμανση των δαπανών μας τον Ιανουάριο, κύριε Πρόεδρε, τα 250 εκατομμύρια λιγότερη δαπάνη, που έχει στόχο ο προϋπολογισμός από τις προμήθειες, θα το πετύχουμε και μάλιστα ίσως πετύχουμε και κάτι παραπάνω.

Άρα, αν αυτό γίνει, όπως το λέμε, δεν έχουμε κανένα λόγο να καταφύγουμε το 2012 και ίσως αργότερα εμείς ή κάποιος άλλος στη θέση μας στην απειλή, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, να πάρει την ευθύνη της αγοράς, της αποθήκευσης και της διανομής ιδιώτης. Πώς, όμως; Εδώ υπάρχει το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Δίκαιο, το οποίο έχει αυστηρές προϋποθέσεις γι' αυτά. Διότι δεν υπάρχει περίπτωση το ενωσιακό δίκαιο να υπογράψει τη σχετική σύμβαση άλλος πλην του κράτους και των νοσοκομείων του. Κανένας άλλος. Απαγορεύεται αυτό από το ενωσιακό δίκαιο.

Δεύτερον, εμείς λέμε πως εάν χρειαστεί να καταφύγει το κράτος σε ιδιώτη, για να του κάνει αυτή τη συναλλαγή, θα καθορίζει τις προδιαγραφές, την ανώτατη τιμή, κάτω από την οποία, όταν πέφτει η αγορά, θα μπορεί να πληρώνεται ο ενδιαμέσος. Θα είναι υπό την έγκριση του κράτους αυτή η προμήθεια και με την υπογραφή του κρατικού λειτουργού.

Συνεπώς οι διασφαλίσεις είναι απόλυτες. Όμως, σας διαβεβαιώνω ότι αυτό θα το χρησιμοποιήσουμε ως απειλή, αλλά δεν θα το εφαρμόσουμε στην πράξη. Με την απειλή αυτή και με τις άλλες μεθόδους που σας είπα, είμαστε βέβαιοι ότι, χωρίς να προσφύγουμε σε κανέναν τρίτο εκτός κράτους, θα τα καταφέρουμε να κάνουμε και καλές προμήθειες και να εξοικονομήσουμε για τον ελληνικό λαό 250 εκατομμύρια. Όλες οι διασφαλίσεις αυτού μπόκαν με πληθωρικό τρόπο στο άρθρο 12. Όποιος δεν θέλει να το δει, κύριε Πρόεδρε, είναι δικαίωμά του. Όμως, η αλήθεια είναι αυτή που λέμε εμείς.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μου επιτρέπετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Όχι, παρακαλώ! Έχω ήδη δώσει το λόγο στην κ. Αμμανατίδου.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Δεν επιτρέπω εγώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ό,τι έχετε να πείτε, στη δευτερολογία σας, κύριε συνάδελφε.

Η κ. Ευαγγελία Αμμανατίδου – Πασχαλίδου έχει το λόγο.

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, δύο ημέρες εδώ σε αυτήν την Αίθουσα σας ακούσαμε. Να μην πω ότι παρεμβαίνατε σε καθένα συνάδελφο Βουλευτή που μιλούσε. Έγινε ένας διάλογος πάρα πολύ ζωντανός. Όποιοι μάλιστα τον βλέπουν από την τηλεόραση και δεν ξέρουν και τα dessous λένε ότι όντως έγινε διάλογος. Πού έγινε διάλογος; Αν γινόταν διάλογος, δεν θα είχαμε αυτές τις αντιδράσεις. Αν γινόταν ουσιαστικός διάλογος, η Ομοσπονδία Ενώσεων Νοσοκομειακών Γιατρών Ελλάδος δεν πρόκειται να έκανε όλες αυτές τις κινητοποιήσεις.

Έχω ένα έγγραφο –θα τα καταθέσω όλα στα Πρακτικά– για την εκτελεστική γραμματεία της ΟΕΝΓΕ. Υπογράφει ο Πρόεδρος Δημήτρης Βαρνάβας, η Συντονιστική Επιτροπή των ιατρικών φορέων, οι ιατρικοί φορείς: Ιατρικός Σύλλογος Αθηνών, Θεσσα-

λονίκης, Πειραιώς, ΟΕΝΓΕ, ιατρικές επαγγελματικές ενώσεις. Αυτό είναι το ψήφισμα προς τον Πρόεδρο και την ολομέλεια του ΚΕΣΥ, σχετικά με τις απεργιακές κινητοποιήσεις.

Ακόμη, απόφαση της Γενικής Συνέλευσης κατάληψης του Υπουργείου Υγείας, Ιατρικός Σύλλογος Πειραιά, Ένωση Γιατρών Ηπείρου, αποφάσεις Γενικής Συνέλευσης των γιατρών του Νοσοκομείου Πτολεμαΐδας, «Μποδοσάκειο», Ένωση Γιατρών Μαγνησίας, αποφάσεις γενικής συνέλευσης -όλα αυτά είναι για τις απεργιακές κινητοποιήσεις- ανακοίνωση-ψήφισμα Ιατρικού Συλλόγου Λευκάδας, Γενικό Νοσοκομείο Ζακύνθου «Ο Άγιος Διονύσιος», Ιατρικός Σύλλογος Λακωνίας, ένωση ιατρών νοσοκομείων και κέντρων υγείας δυτικής Μακεδονίας, ΕΙΝΑΠ, Ιατρικός Σύλλογος Αθήνας, διάφορα δελτία Τύπου, Σωματείο Εργαζομένων «Θριάσειου» Νοσοκομείου, που συμπαρίσταται, Πανελλήνιος Ιατρικός Σύλλογος, Πανεργατικό Ένωση, ανακοίνωση-ψήφισμα Ιατρικού Συλλόγου Λάρισας, Ιατρικός Σύλλογος Αργινίου, Ιατρικός Σύλλογος Πρέβεζας, Ιατρικός Σύλλογος Ιωαννίνων, ένωση ιατρών νοσοκομείων, Κέντρων Υγείας Τρικάλων, Ένωση Ιατρών Νοσοκομείου και Κέντρου Υγείας Λήμνου, Απόφαση Συνέλευσης Συλλόγου Ιατρών Λέσβου του ΕΣΥ και έχει μαζί την απόφασή τους και την αντίθεσή τους στα 5 ευρώ, Απόφαση Συνέλευσης Ιατρών Ρεθύμνου, ενώπιον παντός αρμοδίου δικαστηρίου και πάσης δημόσιας αρχής εξώδικη διαμαρτυρία-πρόσκληση-δήλωση του Πανελλήνιου Ιατρικού Συλλόγου.

Επίσης, Σύλλογος Συμβασιούχων Ιατρών ΙΚΑ Αττικής, σωματείο εργαζομένων στα κέντρα πρόληψης της χρήσης εξαρτησιογόνων ουσιών, Πανελλήνια Συνδικαλιστική Ομοσπονδία Νοσηλευτικού Προσωπικού, η γνωστή ΠΑΣΟΝΟΠ, η οποία στηρίζει τις κινητοποιήσεις του ιατρικού κλάδου.

Βεβαίως, υπάρχει και πάλι από την Πανελλήνια Συνδικαλιστική Ομοσπονδία Νοσηλευτικού Προσωπικού -το είπα και το πρωί στην ομιλία μου, βέβαια ο χρόνος ήταν πολύ περιορισμένος- ένα δελτίο Τύπου για ένα συνάδελφό τους, ο οποίος στις 24 του Δεκέμβρη ξεψύχησε εκείνο το βράδυ αβοήθητος στο Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Αθηνών, γιατί εκτελούσε ολομόναχος βάρδια σε μία μονάδα ψυχοκοινωνικής αποκατάστασης αυτού του νοσοκομείου και δεν είχε κανένα συνάδελφό του. Αυτός ο συνάδελφός τους αβοήθητος, ήταν ο ίδιος που θα βοηθούσε τους νοσηλευόμενους, για να καταλάβουμε, για τι πράγμα μιλάμε. Αυτή είναι η κατάσταση στη δημόσια υγεία. Μπορούμε να το καταλάβουμε;

Όλα αυτά τα καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Λίτσα Αμμανατίδου-Πασχαλίδου καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Είπα για το ιατρικό κομμάτι το πρωί. Τώρα θέλω να πω για το φάρμακο. Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε την ασυδοσία και την κερδοσκοπία των φαρμακευτικών πολυεθνικών εταιρειών, που με τις πλάτες της Κυβέρνησης θέλουν να μετατρέψουν το φάρμακο από αγαθό υγείας σε εμπόρευμα και το οποίο καλούνται να ακριβοπληρώνουν οι πολίτες και να ξαναπληρώνουν οι ασφαλισμένοι. Η υγεία των πολιτών δεν μπορεί να υπόκειται στην ασυδοσία των αγορών.

Το μεγάλο πρόβλημα στο χώρο του φαρμάκου δεν είναι το φαρμακείο της γειτονιάς. Είναι οι μεγάλες πολυεθνικές φαρμακευτικές εταιρείες, οι οποίες δρουν ανεξέλεγκτα στο χώρο της παραγωγής, της διανομής και της διάθεσης φαρμάκου και οι οποίες με τις υπερτιμολογήσεις και την κατευθυνόμενη υπερσυνταγογράφηση κερδοσκοπούν εις βάρος των ασφαλιστικών ταμείων και των ασθενών.

Στο στόχαστρο, όμως, της Κυβέρνησης, Ευρωπαϊκής Ένωσης και ΔΝΤ μπαίνει το φαρμακείο, που καλύπτει μεγάλα κενά της πρωτοβάθμιας περίθαλψης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Είναι προφανές ότι στόχος των κυβερνητικών σχεδίων δεν είναι η μείωση της φαρμακευτικής δαπάνης και η εξυπηρέτηση των ασθενών, αλλά η εξόντωση του μικρού φαρμακείου και η υπαλληλοποίηση των φαρμακοποιών. Πίσω από το «άνοιγμα» του φαρμακείου κρύβονται επιχειρηματικά συμφέροντα, που кара-

δοκούν για να αλώσουν το χώρο.

Κύριε Υπουργέ, όλο αυτό το διάστημα γυρνώντας στην περιφέρεια, θα σας πω τι διαπίστωνα. Μπορεί στην αρχή επικοινωνιακά να θέλατε να το περάσετε, να φέρετε αντιμετώπους τους ασφαλισμένους με τους γιατρούς και με τους φαρμακοποιούς. Και στο χωριό μου και στην υπόλοιπη περιφέρεια κυκλοφορούσα και ρωτούσα και μιλούσα με τον κόσμο. Ο κόσμος τελικώς κατάλαβε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Πώς το κατάλαβε;

ΛΙΤΣΑ ΑΜΜΑΝΑΤΙΔΟΥ-ΠΑΣΧΑΛΙΔΟΥ: Εγώ δεν σας διέκοψα, κύριε Υπουργέ.

Θα είναι το τελευταίο χτύπημα της δημόσιας υγείας, αυτής που απέμεινε. Διότι, διαλύσατε τα πάντα.

Όταν έκαναν απεργίες οι φαρμακοποιοί και κάποιοι θέλανε φάρμακο και μπορεί να το είχαν μεγάλη ανάγκη, σας πληροφορώ μπορεί αρχικώς να τους φαινόταν ότι για την αντιβίωση θα έκαναν λίγα χιλιόμετρα παραπάνω, αλλά κατανοούσαν και κατανοούν το σημαντικό, ότι ο φαρμακοποιός της γειτονιάς είναι αυτός που τους στηρίζει. Μέχρι να πληρωθούν από την πενιχρή σύνταξη -γιατί εκεί τα φθάσατε- δεν έχουν χρήματα και θα πάνε στον φαρμακοποιό της γειτονιάς.

Θέλω να καταγγείλω από εδώ ότι υπάρχουν μεγάλα σούπερ μάρκετ, τα οποία έχουν αγοράσει ήδη γύρω από τα μεγάλα νοσοκομεία της χώρας μεγάλα καταστήματα. Γιατί, άραγε; Γιατί το «CARREFOUR» πηγαίνει γύρω από το Ιπποκράτειο της Θεσσαλονίκης ή γύρω από τα υπόλοιπα νοσοκομεία να αγοράσει κτίσματα; Πηγαίνει για τον εύλογο λόγο. Ανοίγει το επάγγελμα του φαρμακοποιού και θα πουλάει μαζί με τα άλλα και φάρμακο. Εκεί έχετε καταντήσει την υγεία.

Εμείς καταψήφισαμε επί της αρχής. Για τα υπόλοιπα, θα μιλήσει ο συνάδελφος εισηγητής, κ. Μιχάλης Κριτσωτάκης, αλλά ο πραγματικός αγώνας ξεκινάει από αύριο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Ευχαριστούμε την κ. Αμμανατίδου-Πασχαλίδου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΥΤΡΟΥΜΑΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης): Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να έχω το λόγο; Θέλω να πω μία φράση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βύρων Πολύδωρας): Δεν γίνεται, γιατί θα ανοίξει η συζήτηση των παρεμπιπτόντων και δεν κάνει. Κρατήστε σημειώσεις, κύριε Υπουργέ, για όλα τα θέματα που μένουν σε εκκρεμότητα.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Δωδεκανήσου του ΠΑΣΟΚ κ. Κασσάρας.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΣΣΑΡΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πραγματικά μετά από βάσανο πολλών ημερών με αντιπαράθεσεις, συγκλίσεις, κύριε Υπουργέ, λύσατε αρκετά από τα προβλήματα που στην αρχή φαινότουσαν να μας βασανίζουν.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΙΩΤΗΣ)

Εγώ θέλω μόνο σε δύο άρθρα να παρακαλέσω -άλλωστε είναι γνωστά, έχουν συζητηθεί στην επιτροπή μας- εάν είναι δυνατόν, έστω και αυτήν την ώρα, να δοθεί λύση. Το ένα και το άλλο είναι το άρθρο 69 με τα πανεπιστημιακά νοσοκομεία, που πράγματι καταθέσαμε ότι ίσως η λύση είναι να υπάρξουν δύο θέσεις υποδιοικητών. Άλλωστε πρόκειται για μεγάλα νοσοκομεία..

Φεύγω από αυτό και έρχομαι στο βασικό που θέλω να συζητήσουμε, στο άρθρο 56 με τους επικουρικούς γιατρούς. Έχει κατατεθεί από καιρό μία τροπολογία, που δεν λέει τίποτα παραπάνω από το ότι αν προκηρύσσεται μία θέση επικουρικού γιατρού και εάν δεν υπάρχει αίτηση γιατρού, ποιος ο λόγος να κλείνει ο κατάλογος και να μην μένει ανοιχτός, ούτως ώστε τη στιγμή που, πράγματι, βρίσκεται ένας γιατρός, να καλύψει το κενό;

Η ρύθμιση δεν επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό, απεναντίας εξοικονομεί για τον κρατικό προϋπολογισμό. Είναι αδιανόητο σε ένα νησί, στη Λέρο για παράδειγμα, που δεν είχαμε ορθοπαιδικό, σήμερα που βρίσκεται ένας ορθοπαιδικός, να λέμε ότι έληξε η προθεσμία -δεν υπήρξε κάποιος άλλος, δεν παίρνει

τη θέση κανενός- και να διακομίζουμε ακόμα και ένα απλό κάταγμα.

Εάν είναι δυνατόν, λοιπόν, να προστεθεί στο άρθρο 56 μία τροποποίηση του εδαφίου β', της παραγράφου 2, του άρθρου 2 του ν.3868/2010, που να έχει ως εξής: «Στην περίπτωση που σε ορισμένες ειδικότητες δεν εκδηλώνεται ενδιαφέρον για κάλυψη θέσεων επικουρικών γιατρών, δεν ισχύει η αποκλειστική προθεσμία των δεκαπέντε ημερών, αλλά παραμένει ανοιχτό το χρονικό διάστημα, μέχρις ότου καλυφθούν οι θέσεις που προβλέπονται στον πίνακα των επικουρικών γιατρών». Επαναλαμβάνω ότι δεν επιβαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ τον κύριο συνάδελφο.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ, κ. Νικόλαος Σαλαγιάννης.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Και να μιμηθούμε το παράδειγμά του!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ας μιμηθούμε το παράδειγμα του Κανονισμού. Και βεβαίως τον κ. Κασσάρα, που τον επαινούμε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΛΑΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Δεν θα εξαντλήσω το περιθώριο του χρόνου. Δεν θέλω να πω πράγματα που έχουν ειπωθεί και δε θέλω να κουράζω κανέναν.

Θα θέσω δύο ζητήματα μόνο, το ένα μικρό και το άλλο, κατά τη γνώμη μου, σπουδαιότερο. Όχι ως συνεχίνης. Δεν είμαι φαρμακοποιός, ούτε γιατρός. Είμαι μηχανικός.

Είπε ο Υπουργός νωρίτερα -και θα συμφωνήσω- ότι δεν κάνουμε ένα σχέδιο νόμου για να εξοντώσουμε τους φαρμακοποιούς. Εγώ θέλω να επισημάνω ότι το βασικότερο ζήτημα που θα αντιμετωπίσουν οι φαρμακοποιοί, τουλάχιστον στην περιφέρεια, είναι η διεύρυνση του ωραρίου λειτουργίας. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι που έχουν φαρμακείο και είναι μόνοι τους, δουλεύοντας όλα τα απογευματινά και το Σάββατο και με έναν εργαζόμενο πώς θα αντέξουν; Αν αυτά τα πράγματα δεν τα δούμε, είμαι βέβαιος ότι σε δύο-τρία χρόνια ένα πολύ μεγάλο μέρος απ' αυτούς θα κλείσει.

Γι' αυτό θεωρώ ότι δεν πρέπει να έχουμε τον ίδιο κανόνα για το κέντρο και την περιφέρεια. Αν είναι να αυξήσουμε τις μέρες που θα υπάρχει εφημερία, να αφήσουμε την Περιφερειακή Αυτοδιοίκηση να δει τα πράγματα όπως έχουν σε κάθε Περιφέρεια, για να μην εξοντώσουμε τελικά τους επαγγελματίες.

Πάω, όμως, στο πιο σοβαρό θέμα. Ρωτήστε έναν πολίτη αύριο το πρωί, ποιο ήταν το μέτωπο σύγκρουσης αυτές τις δύο μέρες μέσα στη Βουλή, που έγινε τόσο έντονη συζήτηση, μεγάλη συζήτηση, σκληρή συζήτηση; Ποιο είναι το μέτωπο αντιπαράθεσης; Ποιο ακριβώς ήταν το διακύβευμα εδώ μέσα που σηματοδοτήθηκε και αντιπαρατέθηκαν και πολιτικές απόψεις; Είμαι βέβαιος ότι κανένας δεν έχει ακριβώς καταλάβει τι είναι αυτό που διακυβεύεται, ποιο είναι το μέτωπο σύγκρουσης, ποια είναι η επικέντρωση της αντιπαράθεσης.

Κατανοώ ότι όταν γίνεται μια θεσμική παρέμβαση σε τόσο μεγάλη πεδία, όπως αυτά τα οποία φέρνει το νομοσχέδιο, θα υπάρχουν διαφορετικές απόψεις -λογικό είναι- διχογνωμίες και αντιπαράθεσεις. Όμως σύγκρουση κατά μέτωπο σε κύρια θέματα που υπήρξε; Υπήρξε μήπως κάποιος που διαφωνεί ότι πρέπει να κάνουμε άλλο σύστημα προμηθειών; Δεν νομίζω ότι κανείς διαφωνεί. Ή μήπως κάποιος λέει ότι αυτό το σύστημα δεν υπερσφιγίζεται το δημόσιο συμφέρον ή δεν είναι διαφανές ή θα παρέχει υπηρεσίες φτωχότερες, ταπεινότερες στον πολίτη; Δεν νομίζω ότι υπήρξε τέτοιο θέμα στα σοβαρά.

Υπήρχε κάποιος που λέει ότι ο νέος οργανισμός που φτιάχνουμε -αίτημα καιρών, όλοι το συζητούσαμε, είναι κάτι που δεν πρέπει να γίνει- δεν είναι απαραίτητος, δεν πρέπει να τον προχωρήσουμε; Δεν νομίζω. Οι παρεμβάσεις μας για να πάνε τα νοσοκομεία του ΙΚΑ στο ΕΣΥ δεν είναι μεταρρυθμίση σοβαρή που έπρεπε να προωθήσουμε από καιρό; Δεν νομίζω ότι υπάρχει κάποιος που διαφωνεί σε όλα αυτά.

Ποιο ήταν το επιχείρημα; Είναι αόριστος ο νόμος, είναι πρόχειρος ο νόμος. Εγώ θα συμφωνήσω, αγαπητέ Υπουργέ, ότι είναι

προσχηματική η αντιπαράθεση. Θέλω να θέσω ένα θέμα, όμως, όπως εγώ αντιλαμβάνομαι.

Όταν έχουμε κρίσιμες μεταρρυθμίσεις, όπως αυτή που τη θεωρώ από τις σπουδαιότερες μεταρρυθμίσεις που γίνονται και που τις έχει ανάγκη η κοινωνία από πολλά χρόνια -δεν τολμήσαμε να τις κάνουμε, τις κάνουμε τώρα, τις τολμούμε- πρέπει να βρούμε τρόπο αυτές οι μεταρρυθμίσεις να έχουν τη συναίνεσή μας όχι μόνο από την κοινωνία συνολικότερα αλλά και από αυτούς που λειτουργούν τις μεταρρυθμίσεις σε ένα βαθμό.

Θέτω ένα ερώτημα: Αν υποθέσουμε ότι έφερνε ο Υπουργός το νομοσχέδιο και ξεκαθάριζε ένα θέμα, πώς θα είναι οι συμβάσεις των γιατρών και πώς θα πληρώνονται οι γιατροί, όχι τι δεν θα γίνει, όχι τι δεν θα ισχύσει, αλλά τι θα ισχύσει, φαντάζεστε ότι θα ήταν προσχηματική αντιπαράθεση; Όχι. Θα ήταν τα μέτωπα καθαρά. Θα έλεγε ο Υπουργός «εγώ αυτό νομίζω, οι δημοσιονομικές συνθήκες αυτό μου επιτρέπουν, αυτό θεωρώ λογικό, αυτό θεωρώ δίκαιο, αυτό θεωρώ καλό, αυτό θα κάνω». Δεν το φέραμε, δεν το κάναμε και αυτό αποτέλεσε πεδίο να γίνεται specula, πεδίο για ψάρεμα σε θολά νερά, πεδίο για προσχήματα.

Η άποψή μου είναι ότι στα θέματα αυτά πρέπει να είμαστε καθαροί, έτοιμοι απέναντι στους άλλους, γνήσιοι, αληθινοί. Συνθήκες γνήσιες, εξαιρετικά δύσκολες, ιστορικά δύσκολες και αυτή είναι η άποψή μας, να έχουμε μέτωπο καθαρό απέναντί μας αλλά να έχουμε και συμμάχους. Να πείσουμε και να πειστούμε. Έτσι θεμελιώνονται οι θεσμοί. Έτσι στέκονται οι μεταρρυθμίσεις όρθιες και πάνε παρακάτω.

Είναι θέση αρχής, κύριε Υπουργέ. Θεωρώ ότι αυτό που λέω τώρα δεν μειώνει την ουσία του νομοθετήματος, που το υποστηρίζω αναφανδόν. Θέλω όμως να ξέρετε ότι κάποια ζητήματα τέτοιες φύσεως πρέπει να έχουν απέναντι στον κόσμο που θα τα λειτουργήσει καθαρή εικόνα, καθαρό σχέδιο, καθαρή κουβέντα. Και ας υπάρξουν μέτωπα. Οι μεγάλες μεταρρυθμίσεις γίνονται με μέτωπα, καθαρά όμως μέτωπα. Αυτό νομίζω έλειψε. Ήταν λάθος γιατί αδίκησε το ίδιο το νομοσχέδιο. Εγώ πάντως υποστηρίζω ότι οι μεγάλες αλλαγές θέλουν τέτοιου είδους αντιμετώπιση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο κ. Θεόδωρος Δρίτσας, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ.

Κύριε συνάδελφε, έχετε το λόγο για πέντε λεπτά.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Αυτό το σχέδιο νόμου με βάση την κυβερνητική πλειοψηφία θα γίνει ο νόμος των πέντε νόμων και των εξήντα περίπου ή και περισσότερων υπουργικών αποφάσεων, κοινών υπουργικών αποφάσεων και προεδρικών διαταγμάτων και άρα έχει να δώσει πολλές εκπλήξεις στη διαδικασία της εφαρμογής του. Εξ ου και πολύ δικαιολογημένα πάρα πολλοί κλάδοι, κυρίως οι γιατροί και επιμέρους ειδικότητες, ανάλογα με τη θέση που έχουν και την ειδική αποστολή δεν μπορούν να καλυφθούν και να τους εγγυηθεί κανείς τίποτα. Είναι ένας από τους λόγους, επίσης, για τους οποίους ο διάλογος αυτός που έχει γίνει είναι προσχηματικός.

Αυτός ο νόμος, λοιπόν, εξαγγέλλει δυο - τρία βασικά πράγματα.

Το πρώτο είναι η πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας. Κι ενώ δεν πρόκειται παρά για μια συνένωση για λόγους εξοικονόμησης -εν πάση περιπτώσει- και εξορθολογισμού -ας το πούμε και έτσι- των κλάδων υγείας των διαφόρων ασφαλιστικών φορέων, διαφημίζεται ως το πρώτο σημαντικό βήμα για την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας. Είναι έκπτωση αυτού. Το είπα και χθες. Άλλο πράγμα η πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας, οι δομές, τα αστικά κέντρα υγείας, ο οικογενειακός γιατρός και η σύνδεση όλων αυτών μεταξύ τους σε ένα σύστημα πρωτοβάθμιας υγείας και άλλο η ελεύθερη επιλογή γιατρού που διαφημίζετε. Δηλαδή, οι ασφαλισμένοι του ΙΚΑ πήγαιναν στα ιατρεία του ΙΚΑ. Οι ασφαλισμένοι του δημοσίου που είχαν ελεύθερη πρόσβαση στους ιδιώτες γιατρούς συμμετείχαν σε ένα σύστημα πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας και μέχρι τώρα και δεν το ήξεραν;

Δεν γίνεται σοβαρή συζήτηση. Δεν θα μείνω άλλο σ' αυτά, διότι απλώς θέλω να επισημάνω το πόσο παραπλανητικοί ισχυρισμοί έχουν αναπτυχθεί σ' αυτό το διάστημα απ' την πλευρά του

υπεύθυνου Υπουργού, των συναρμοδίων Υπουργών, Υφυπουργών και σήμερα, αυτές τις μέρες, Βουλευτών της κυβερνητικής πλειοψηφίας γύρω απ' αυτά τα τόσο κρίσιμα και σημαντικά ζητήματα.

Το άλλο είναι το άνοιγμα των επαγγελματιών. Μα, δεν υπάρχει, σε αυτό που λέμε διαρθρωτικές αλλαγές, σε όλο τον κόσμο αίτημα ανοίγματος επαγγελματιών, παρά μόνο από τα ισχυρά οικονομικά κέντρα και τα επιτελεία, τα πολιτικά, που τα εξυπηρετούν. Έχουν καταρρεύσει όλοι οι μύθοι διεθνώς ότι το άνοιγμα των επαγγελματιών φέρνει ανάπτυξη, εξοικονόμηση και όλα αυτά. Διά της μονοπωλήσεως γίνεται πολυδάπανη η επιβάρυνση του κράτους και υπάρχει υστέρηση εσόδων από πολλαπλές πηγές. Ελεύθερο πεδίο για το κεφάλαιο είναι το άνοιγμα των επαγγελματιών.

Αν παραδοσιακές μορφές οργάνωσης της οικονομίας και των μεσοστρωμάτων έχουν δημιουργήσει διάφορες παθολογίες, είναι άλλης τάξης ζήτημα. Και είναι σοβαρότατο. Μπορούσε να συζητηθεί. Δεν έχει συζητηθεί ποτέ επί σειρά ετών. Αυτά τα μεσοστρώματα ήταν τα κοινωνικά στηρίγματα των κομμάτων εξουσίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δεν είναι δυνατόν σήμερα, με τη στροφή αυτή στην πλήρη οικονομία της αγοράς, τη φιλελευθεροποίηση και τη μονοπωλήση των πάντων για να ξεπεράσει το κεφάλαιο την κρίση του, να εμφανίζεται η «απελευθέρωση» σαν πράξη εξυγίανσης απέναντι σε συντεχνίες.

Αυτοί οι μύθοι έχουν καταρρεύσει εδώ. Δυστυχώς, όμως, θα φανούν στην πράξη στη συνέχεια.

Και θέλω να πω, κύριε Πρόεδρε –και παρακαλώ, δώστε μου ένα λεπτό- για τους νέους φαρμακοποιούς. Καμμία αντίρρηση να βρεθούν τρόποι να μην είναι άνεργοι οι νέοι φαρμακοποιοί. Φρόντισε ποτέ κανείς γι' αυτούς; Φρόντισε να αναπτυχθεί ο κλάδος των κλινικών φαρμακοποιών; Οι φαρμακοποιοί στα νοσοκομεία είναι απλώς διαχειριστές του φαρμακείου του νοσοκομείου. Μα, δεν πρόκειται περί αυτού. Ο νοσοκομειακός φαρμακοποιός είναι μία άλλη ιστορία, ανύπαρκτη στη χώρα μας. Είναι παράγοντας της χορήγησης του φαρμάκου, της νοσηλείας και όλων αυτών των διεργασιών, συνεργάτης του γιατρού και με κυρίαρχη γνώμη μάλιστα. Πού είναι;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Σε μη βιώσιμα φαρμακεία, έτσι όπως αυτό το σχέδιο νόμου επιδεινώνει τα πράγματα, τι δουλειά να βρουν οι νέοι φαρμακοποιοί;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Υπάρχει άνεργος φαρμακοποιός;

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Μπορεί και να υπάρχει, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Δεν υπάρχει.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Εγώ έχω δεχθεί διάφορα γράμματα κ.λπ. Μπορεί και να υπάρχει. Ή μπορεί να μην υπάρχει, αλλά να θεωρεί δικαίωμά του να ανοίξει φαρμακείο. Δεν του το αρνούμαι εγώ προσωπικά. Κι αν θέλετε, και στις διαδικασίες πώλησης των φαρμακείων κι εκεί μπορούσαν να μπουν μια σειρά από προτεραιότητες με βάση την αποφοίτηση ή την κατάθεση της αίτησης και να έχει προτεραιότητα ο κάθε νέος φαρμακοποιός που θα αντικαταστήσει έναν παλιό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Υπάρχει λοιπόν, το ζήτημα το πληθυσμιακό. Υπάρχει το ζήτημα

που έχει σχέση με το ωράριο εργασίας. «Διά χειρός φαρμακοποιού», διά νόμου, υποχρεούται να λειτουργεί το φαρμακείο. Αν θέλουμε να το τηρήσουμε, ότι το φάρμακο χορηγείται διά χειρός φαρμακοποιού, αντιλαμβάνεστε με τέτοια ωράρια αν μπορεί ένας άνθρωπος να αντέξει; Θα είναι εξ ορισμού παράνομος.

Δεν είναι, όμως, αυτό. Αυτό θα πείτε ότι είναι και χιούμορ. Αυτό το ωράριο δεν το αντέχει ένα κανονικό φαρμακείο, όπως δεν αντέχει και την πληθυσμιακή συρρίκνωση, μαζί με την πτώση του τζίρου, μαζί με την πτώση των τιμών, για τα οποία δεν έχουν διαμαρτυρηθεί –όπως είπα και χθες- οι φαρμακοποιοί.

Υπάρχουν ζητήματα, λοιπόν, ακόμα και την τελευταία στιγμή. Και για να μην εξολοθρευτεί αυτός ο κλάδος, για να μπορούν να ενισχυθούν και οι νέοι φαρμακοποιοί, πρέπει να δείτε αυτές τις ρυθμίσεις σχετικά με τα φαρμακεία, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε συνάδελφε, πρέπει να τελειώσετε αμέσως. Ξεπεράσατε το επτάλεπτο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΡΙΤΣΑΣ: Τελειώσα, κύριε Πρόεδρε. Με συγχωρείτε πάρα πολύ κι εσείς και οι συνάδελφοί μου, αλλά είναι μερικές επισημάνσεις που πρέπει να γίνουν.

Η παράγραφος 7 που προσθέσατε στο άρθρο 36 –δεν ξέρω, έχετε τη στόχευση και δεν θέλω να κατηγορήσω κανέναν- είναι επικίνδυνη. Μάλιστα, έτσι όπως είναι διατυπωμένη η παράγραφος 7 του άρθρου 36 είναι πάρα πολύ επικίνδυνη για πολλαπλές χρήσεις ανεξέλεγκτες. Δείτε το έστω και την τελευταία στιγμή, κύριε Υπουργέ.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο κ. Αθανάσιος Γιαννόπουλος, Βουλευτής Φθιώτιδος, της Νέας Δημοκρατίας, έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι γεγονός, κύριοι συνάδελφοι, ότι δεν προλαβαίνει κανείς μέσα σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα να κάνει αναφορά σε πάρα πολλά άρθρα.

Τέλος πάντων, ο εισηγητής μας τοποθετήθηκε σε ποια σημεία θα έχει το νομοσχέδιο αυτό τη θετική μας ψήφο.

Ξεκινάω, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, με την τροπολογία με γενικό αριθμό 311 και ειδικό 30, που αφορά τον ΕΟΦ. Είναι μία δυσαρμονία που υπάρχει μεταξύ των προστίμων που βάζει ο Εθνικός Οργανισμός Φαρμάκων. Κι έρχεται πάλι ο Εθνικός Οργανισμός Φαρμάκων, ο πρόεδρός του δηλαδή, να κάνει την οποιαδήποτε θεραπεία επί των προστίμων που ο ίδιος έβαλε.

Η διάταξη αυτή ήταν λαθεμένη και ήταν χειρισμός από την κυβέρνηση τη δική μας. Πρέπει ο δεύτερος βαθμός κρίσεως που υπάρχει για το οποιοδήποτε πρόστιμο μπει, είτε σε φαρμακοβιομηχανίες είτε σε φαρμακεία κ.λπ., να επανέλθει στο Υπουργείο. Ο Υπουργός πρέπει να έχει την αρμοδιότητα στη δεύτερη κρίση του προστίμου ή της οποιασδήποτε ποινής έχει μπει από τον Εθνικό Οργανισμό Φαρμάκων.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, την αποδέχομαι την τροπολογία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι πολύ σωστή η θέση σας, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ποια τροπολογία είναι; **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ:** Είναι η τροπολογία με γενικό αριθμό 311 και ειδικό 30.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Την καταθέτω για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Ανδρέας Λοβέρδος καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα τροπολογία, η οποία έχει ως εξής:

CC

Τροπολογία στο Σχέδιο Νόμου
«Διαρθρωτικές αλλαγές στο σύστημα υγείας και άλλες διατάξεις»
του Υπουργείου Υγείας & Κοινωνικής Αλληλεγγύης

Αιτιολογική Έκθεση

Με την προτεινόμενη διάταξη επιδιώκεται η άρση της μερικής δυσλειτουργίας του συστήματος διοικητικών κυρώσεων που εισήχθη με το άρθρο 19 Ν.Δ. 96/1973 (ΦΕΚ Α' 172), η οποία προκλήθηκε με την δυνάμει του άρθρου 48 Ν. 3370/2005 (ΦΕΚ Α' 176) θέσπιση της αποφασιστικής αρμοδιότητας του Διοικητικού Συμβουλίου του Εθνικού Οργανισμού Φαρμάκων (Ε.Ο.Φ.) για την επιβολή των προβλεπόμενων στην ανωτέρω διάταξη προστίμων, και προβλέπεται πλέον η επιβολή των προστίμων αυτών από τον καθ' ύλη αρμόδιο Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, κατόπιν σχετικής πρότασης του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.Ο.Φ.

Τροπολογία

Άρθρο

Η παράγραφος 12 του άρθρου 19 του Ν.Δ. 96/1973 (ΦΕΚ Α' 172) αντικαθίσταται ως εξής:
 «12. Τα διοικητικά πρόστιμα επιβάλλονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, ύστερα από πρόταση του Δ.Σ. του Ε.Ο.Φ. και εισπράττονται κατά τις διατάξεις του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων. Οι ανακλήσεις των αδειών κυκλοφορίας επιβάλλονται με απόφαση του Δ.Σ. του Ε.Ο.Φ. Οι στερήσεις των αδειών άσκησης επαγγέλματος επιβάλλονται, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά από άλλες διατάξεις, με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, ύστερα από γνωμάτευση του οικείου πειθαρχικού συμβουλίου. Το κλείσιμο φαρμακείου και φαρμακαποθήκης γίνεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης. Οι δημοσιεύσεις και ανακοινώσεις των κυρώσεων γίνονται με απόφαση του Δ.Σ. του Ε.Ο.Φ.».

Τροποποιούμενη Διάταξη

«12. Τα διοικητικά πρόστιμα επιβάλλονται με απόφαση του Δ.Σ. του Ε.Ο.Φ. και εισπράττονται κατά τις διατάξεις του Κ.Ε.Δ.Ε. Οι ανακλήσεις των αδειών κυκλοφορίας επιβάλλονται με απόφαση του Δ.Σ. του Ε.Ο.Φ. Οι στερήσεις των αδειών άσκησης επαγγέλματος επιβάλλονται, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά από άλλες διατάξεις, με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας, ύστερα από γνωμάτευση του οικείου πειθαρχικού συμβουλίου. Το κλείσιμο φαρμακείου και φαρμακαποθήκης γίνεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας. Οι δημοσιεύσεις και ανακοινώσεις των κυρώσεων γίνονται με απόφαση του Δ.Σ. του Ε.Ο.Φ.»

Αθήνα, 04/02/2011

Οι προτείνοντες βουλευτές

Αθανάσιος Γιαννόπουλος

αριθμ. Γεν. 311
 Ειδ. 30
 Κατατέθηκε σήμερα στις 4/2/11 και ώρα 13:45
 ο Δ/ντής Νομ. Έργων
 Αθ. Γιαννόπουλος

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Τι αφορά, κύριε Γιαννόπουλε;

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Αφορά τα πρόστιμα τα οποία βάζει ο ΕΟΦ σε παραβατικές διαδικασίες στη φαρμακευτική αλυσίδα. Να επανέλθει, δηλαδή, η αρμοδιότητα αυτή στον Υπουργό, διότι ο Υπουργός έχει την οποιαδήποτε δυνατότητα θεραπείας ή μη του οποιουδήποτε προστίμου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ να διανεμηθεί η τροπολογία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Αναφέρθηκε, κύριε Υπουργέ, το άρθρο 12. Εμείς τοποθετηθήκαμε. Κι έγινε μεγάλη συζήτηση. Εγώ θα ήθελα να μην πλανάται στην Αίθουσα αυτή ότι το άρθρο 12 περιέχει αυτήν την παράγραφο, ότι κάποιος ιδιώτης ενδεχομένως θα μπορούν να αναλάβουν τη διαγωνιστική διαδικασία.

Το λέω αυτό, κύριε Υπουργέ, διότι από όλες τις πτέρυγες, μηδὲ εξαιρουμένης και της πτέρυγος της δικής σας, υπήρξαν κάποιες ενστάσεις πάνω στο θέμα αυτό. Νομίζω ότι η διαδικασία ή η εναλλακτική λύση δεν θα ευδοκιμήσει, διότι οι διαγωνιστικές διαδικασίες θα εξελιχθούν κατά τέτοιο τρόπο που δεν θα δώσει τη δυνατότητα ούτε σε εσάς ούτε σε άλλον Υπουργό που θα έρθει μετά από εσάς, να προβεί σε κάποιες τέτοιες διαδικασίες.

Άρα, λοιπόν, να μην υπάρχει στην Αίθουσα κάτι τέτοιο το οποίο δεν τιμά όλους μας.

Το άρθρο 14 δείτε το έστω και την τελευταία στιγμή. Όλοι οι προμηθευτές των υλικών, του αναλωσίμου υγειονομικού υλικού, δεν είναι ίδιοι. Το είχα πει και στην Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων. Άλλοι οι προμηθευτές με τους βηματοδότες, τα στεντ, τα ιατροτεχνολογικά βοηθήματα, τα οποία έχουν υψηλό κόστος, και άλλοι αυτοί οι προμηθευτές που είναι του αναλωσίμου υγειονομικού υλικού, που έχουν πολύ περιορισμένα ποσοστά κέρδους και τουλάχιστον δεν δημιούργησαν καμία εκτροπή στο σύστημα.

Στο άρθρο 62, στην παράγραφο 1, δίνετε μία παράταση στους πανεπιστημιακούς –για να έλθω και στη δική μας γειτονιά– μέχρι την 1/4/2011. Πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι αυτό θα «θεραπευτεί», διότι οι πανεπιστημιακοί, αφού τηρηθεί ο ν. 2370 –νόμος Αρσένη– θα έχουν τη δυνατότητα να μην πάρουν το επιστημονικό επίδομα, που είναι μία μεγάλη οικονομία, αλλά όσοι θέλουν, να ασκήσουν ιδιωτικό επάγγελμα στα ιατρεία τους.

Παράλληλα, θα μπορούσατε να το δείτε και για τους γιατρούς του ΕΣΥ, δηλαδή τους διευθυντές του ΕΣΥ, ώστε να έχουν και αυτοί τη δυνατότητα ιατρείου. Να πάμε σε ένα προωθημένο μοντέλο. Επί υπουργίας Σούρλα, το 1993, είχε δοθεί η δυνατότητα αυτή. Θα το ενθυμείστε, κύριε Τιμοσίδη.

Στο άρθρο 41 για τις ιδιωτικές κλινικές, δεν ξέρω ποια τροποποίηση έτυχε, αλλά θα μπορούσαν να έχουν τη δυνατότητα αυτοί που έκαναν τη μετατροπή στο π.δ. 235 από το 198. Δεν πειράζει που το επαναλαμβάνω. Απλώς και μόνο, θα ήθελα να σας πω ότι είναι επιτακτική η ανάγκη και ιδιαίτερα στις ψυχιατρικές κλινικές, που, όπως καταλαβαίνετε, έχουμε μεγάλη ανάγκη ψυχιατρικών κλινικών. Και γιατί αυτό. Με όλο αυτό το φορτίο που έχουμε της τρόικας, καταλαβαίνετε ότι θα έχουμε και επιδημιολογική επίπτωση πάνω σε ψυχιατρικά νοσήματα. Αυτό θα ήθελα να σχολιάσω.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ πολύ.

Ο κ. Τιμοσίδης έχει το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να κάνω μια διευκρίνιση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ορίστε, κύριε Τιμοσίδη, έχετε το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Στην ομιλία του ο κ. Τσιρώνης είχε καταθέσει μία τροπολογία, η οποία ήταν από πολλές πλευρές και την οποία αποδεχθήκαμε. Απλώς θα ήθελα να κάνω μια διόρθωση καθαρά νομοτεχνική και να την καταθέσω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης κ. Μιχαήλ Τιμοσίδης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα νομοτεχνική διόρθωση που έχει ως εξής:

« Διόρθωση Συμπλήρωση νομοτεχνικής διατύπωσης στην Τροπολογία με αριθμό 308/27 του Σχεδίου Νόμου «Διαρθρωτικές αλλαγές στο σύστημα υγείας και άλλες Διατάξεις

1. Στο τέλος της περίπτωσης ζ) της παραγράφου 1 του άρθρου 2 του ν.3730/2008 (Α 262), όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει με την παράγραφο 3 του άρθρου 17 ν.3868/2010 (Α' 129) προστίθενται εδάφια ως εξής: «Δεν συνιστά προώθηση προϊόντων η διενεργούμενη σύμφωνα με τους κανόνες του Διεθνούς Κώδικα Δεοντολογίας για την Πρακτική της Έρευνας Αγοράς και της Κοινωνικής Έρευνας (International Code of Marketing and Social Research Practice, του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Κοινής Γνώμης και Έρευνας Αγοράς (ICC/ISOMAR) και του κώδικα δεοντολογίας του Συλλόγου Εταιρειών Δημοσκοπήσης και Έρευνας Αγοράς (ΣΕΔΕΑ) έρευνα αγοράς. Ως έρευνα αγοράς, νοείται η συστηματική συλλογή και ανάλυση των απόψεων ή θέσεων ατόμων ή οργανισμών με τη χρήση μεθόδων των εφαρμοσμένων κοινωνικών επιστημών και στόχο την υποβοήθηση προσώπων ή φορέων στη λήψη αποφάσεων».

2) Στο τέλος της παραγράφου 4 του άρθρου 2 του ν.3730/2008 (ΦΕΚ Α 262) τίθεται κόμμα και προστίθενται η φράση «, με εξαίρεση τη διανομή που γίνεται για σκοπούς έρευνας αγοράς.»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ να κατατεθεί.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΓΙΩΝΑΣ: Είναι και για τους τεχνολόγους **ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης):** Όχι. Το θέμα των τεχνολόγων είπαμε ότι θα λυθεί με άλλο τρόπο.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Είναι η δεύτερη φορά.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Έχουμε δεσμευθεί να το τρέξουμε γρήγορα.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Έχει ξαναέρθει και έχει ξαναπάει πίσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Βουλευτής Ζακύνθου από το ΠΑΣΟΚ, κ. Δημήτριος Βαρβαρίδης.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα ζητήματα της υγείας έχουν μία μόνιμη διαχρονική επικαιρότητα. Τούτο είναι προφανές, γιατί η υγεία συναρτάται με την ίδια μας την ύπαρξη και αποτελεί ένα από τα μείζονα, ίσως το μεγαλύτερο ανθρώπινο αγαθό.

Η θεσμοθέτηση του ΕΣΥ ήταν μία από τις μεγαλύτερες αλλαγές στο χώρο της υγείας που έγιναν από τις πρώτες κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ το 1983 από τον πρώτο Υπουργό Υγείας των κυβερνήσεων του ΠΑΣΟΚ, τον Παρασκευά Αυγερινό. Στη συνέχεια ανέλαβε την σκυτάλη ο αείμνηστος Γιώργος Γεννηματάς. Θεμελιώθηκε στη δεκαετία του '80, αλλά η Νέα Δημοκρατία από τότε έχει ένα όπλο μόνιμα στραμμένο εναντίον του ΕΣΥ και με κάθε ευκαιρία το πυροδοτεί.

Το 1991, όταν ήρθε η κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη, το πρώτο πράγμα που έκανε ήταν να καταργήσει το γιατρό πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης, που είναι η καρδιά του Εθνικού Συστήματος Υγείας και απορρόθμισε το ΕΣΥ. Το 1994 επανήλθε το ΠΑΣΟΚ στην εξουσία και το πρώτο πράγμα που έκανε ήταν να αποκαταστήσει το θεσμό και να σταθεί το ΕΣΥ στα πόδια του.

Στη συνέχεια μία από τις πρώτες προγραμματικές δεσμεύσεις και προτεραιότητές που έκανε ο κ. Καραμανλής στον τομέα της υγείας ήταν η κατάργηση πάλι των γιατρών πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης και η κατάργηση της λίστας φαρμάκων.

Όταν έγινε κυβέρνηση το 2004, δεν τόλμησε να προχωρήσει στην κατάργηση των γιατρών πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης, κατάργησε όμως, τη λίστα φαρμάκων και βεβαίως είδαμε τη φαρμακευτική δαπάνη στα χρόνια που κυβέρνησε η Νέα Δημοκρατία να εκτοξεύεται στα ύψη και να είναι η μεγαλύτερη στην Ευρωπαϊκή Ένωση και από τις πρώτες στις χώρες του ΟΟΣΑ.

Το ίδιο έγινε και με τις προμήθειες, δύο γκρίζες ζώνες του Εθνικού Συστήματος Υγείας, που με το νομοσχέδιο τούτο, κύριε Υπουργέ, προσπαθείτε να θεραπεύσετε. Βλέπουμε διαχρονικά να γίνεται μία μάχη μετατόπισης της ισορροπίας και κάθε φορά να επιχειρείται αλλαγή του status. Το ΠΑΣΟΚ προσπαθεί να μετακινήσει την ισορροπία κοντά στον πολίτη, κοντά στο δέκτη των

παροχών του συστήματος υγείας και η Νέα Δημοκρατία μόνιμα προσπαθεί να το πάει σε γκρίζες ζώνες.

Έχουμε ένα από τα υψηλότερα ποσοστά σε δαπάνες σαν ποσοστό του ΑΕΠ στον τομέα της υγείας, ίδιο με το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Βεβαίως, όμως, η ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών δεν συγκρίνεται με αυτό που έχουν οι πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σήμερα παρακολουθούμε μία σύγκρουση, η οποία δεν είναι σύγκρουση του Υπουργείου, της πολιτικής ηγεσίας με το κομμάτι της υγείας, αλλά με μία συγκεκριμένη μειοψηφία, η οποία μάχεται για να διασφαλίσει τα δικά της κεκτημένα αγνοώντας βεβαίως τις ανάγκες του ελληνικού λαού.

Κύριε Υπουργέ, βεβαίως είμαστε δίπλα σας σε αυτόν τον αγώνα, γιατί ξέρουμε ότι αυτό που πράττετε είναι δίκαιο, είναι σωστό, είναι τίμιο και βεβαίως δεν μπορεί να τελειώσει μόνο με τούτο το νομοσχέδιο. Ξέρουμε ότι στους σχεδιασμούς σας είναι μια ευρύτερη παρέμβαση στο χώρο της υγείας.

Χθες το βράδυ άκουσα την ομιλία του συνάδελφου, κ. Μόσιαλου, που είναι ειδικός επιστήμονας στα οικονομικά της υγείας και συγκράτησα ένα στοιχείο. Ήταν μία πολύ ωραία ομιλία. Αξίζει να κάνω ένα σχόλιο: Μου έκανε εντύπωση που άκουσα ότι στο σύστημα υγείας απασχολούνται είκοσι ένας χιλιάδες γιατροί και έχουμε τριάντα πέντε χιλιάδες κλίνες με 70% πληρότητα, αντιστοιχία περίπου ένας γιατρός ανά κλίνη. Είναι εντυπωσιακό το νούμερο και δεν ξέρω αν υπάρχει σε άλλη χώρα.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Σε καμμία χώρα...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Δεν υπάρχει πράγματι. Αν το άκουγε όμως, ένας τρίτος, θα ανέμενε ότι θα είχαμε ένα θαυμάσιο σύστημα υγείας και ότι θα είχαμε εξαιρετικές υπηρεσίες, που δεν τις έχουμε. Τι συμβαίνει

Κύριε Υπουργέ, θα πρέπει να σας πω ότι αυτή η αντιστοιχία στην περιφέρεια και στη Ζάκυνθο, από την οποία κατάγομαι και εκπροσωπώ, δεν υπάρχει, γιατί αυτή η κατανομή είναι διαστρεβλωμένη. Υπάρχει μία τοποθέτηση ίσως γιατρών στο κέντρο. Μπορεί στα νοσοκομεία της Αθήνας η αντιστοιχία να μην είναι ένα προς ένα, να είναι ένα προς τρία. Στη Ζάκυνθο έχουμε ένα καρδιολόγο και δεν μπορεί να λειτουργήσει καρδιολογική κλινική, έχουμε ένα ακτινολόγο και δεν μπορεί να λειτουργήσει νοσοκομείο με ένα ακτινολόγο, υπάρχει ζήτημα κατανομής και οπωσδήποτε πρέπει να τα λάβετε υπ' όψιν σας αυτά τα δεδομένα, ώστε σε μία άλλη παρέμβαση να αρθούν αυτές οι ανισορροπίες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε, να πω δύο κουβέντες για την τροπολογία για τον ΟΠΑΔ. Πράγματι, δημιουργείται για πρώτη φορά φορέας ασφάλισης παροχής υπηρεσιών υγείας με πόρους και αυτοδυναμία, ούτως ώστε να μπορεί πραγματικά να παράσχει και να χρηματοδοτήσει τις υπηρεσίες που παρέχει στους ασφαλισμένους.

Στην παράγραφο 25 αυτής της τροπολογίας κάνετε μία ρύθμιση για τον Οργανισμό Δημόσιας Αντίληψης Ζακύνθου. Αυτό ήταν ένα χρόνιο πρόβλημα μέσα στις πολλές στρεβλώσεις.

Ακούστε και αυτό: Επί χρόνια, επί δεκαετίες σε γηροκομείο-ορφανοτροφείο απασχολούνται εβδομήντα δύο άτομα και παρέχουν μια υπηρεσία αναγκαία και πολύτιμη για τους ανθρώπους που υπηρετούν. Οι άνθρωποι δεν είχαν ασφάλιση υγειονομική και δεν έχουν και κάλυψη συνταξιοδοτική, γιατί ο ίδιος ο φορέας τους παρείχε αυτές τις υπηρεσίες, ένας φορέας που δεν είχε τα οικονομικά μέσα και ήταν ξεκρέμαστοι στον αέρα. Επί δεκαετίες προσπαθούν να λύσουν το πρόβλημα. Υπήρξαν κάποιες νομοθετικές ρυθμίσεις που έδιναν στις διοικήσεις και στην ηγεσία να λύσουν το πρόβλημα, αλλά δεν το έλυσαν. Έμεναν ξεκρέμαστοι, έμεναν ανασφαλείς και έμεναν στην αγωνία.

Θέλω να μεταφέρω το «ευχαριστώ» από αυτούς τους ανθρώπους, γιατί με αυτήν την παρέμβαση λύνεται αυτό το χρόνιο πρόβλημα και αποκαθίσταται μία αδικία που υπήρχε και δημιουργείται πλέον ασφάλεια σ' αυτούς τους ανθρώπους και στις οικογένειές τους.

Απομένει βεβαίως να λύσουμε το άλλο μισό, που δεν είναι δική

σας αρμοδιότητα και είναι το ασφαλιστικό, που πιστεύω ότι ο κ. Κουτρουμάνης από την πλευρά του και ο κ. Παπακωνσταντίνου, που είναι συναρμόδιοι για το ασφαλιστικό, θα δώσουν τη λύση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Κύριε Υπουργέ, ψηφίζω το νομοσχέδιο και στηρίζω την προσπάθεια που κάνετε και τώρα και στη συνέχεια. Πιστεύουμε ότι το ΕΣΥ για να ολοκληρωθεί, χρειάζεται την επόμενη μέριμνα παρέμβαση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής Αττικής, κ. Αθανάσιος Λεβέντης, για πέντε λεπτά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς μιλώντας χθες επί της αρχής κάναμε την κριτική μας και είπαμε ότι ο ενιαίος φορέας υγείας είναι αναγκαίος να γίνει, η πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας πρέπει να γίνει. Έχουμε καθυστερήσει απελπιστικά. Πλην, όμως, ο τρόπος με τον οποίο θεσπίζεται δεν μπορεί να αποδώσει.

Ο κύριος Υπουργός είναι εκτός της Αιθούσας αυτήν τη στιγμή. Θα ήθελα να πω ότι αυτές τις ημέρες παρακολουθούμε αυτήν την απαράδεκτη κατάσταση, να έχει δημιουργηθεί μια απελπιστική κατάσταση όχι μόνο για τους ασθενείς αλλά και γενικά για όλο το υγειονομικό σύστημα και να ακούμε συνεχώς κατηγορητήρια για όλους τους γιατρούς ανεξαιρέτως, για όλους τους φαρμακοποιούς, για όλους τους υγειονομικούς. Είναι μία κατάσταση που βάζει δυναμίτιδα στα θεμέλια, γιατί αυτοί οι άνθρωποι είναι αυτοί που θα πρέπει να εφαρμόσουν ό,τι αποφασιστεί εδώ από το Κοινοβούλιο.

Κύριοι Υπουργοί, έχω την τιμή να έχω υπηρετήσει το δημόσιο σύστημα υγείας επί δεκαετίες από υπεύθυνες θέσεις και μάλιστα στην πιο μαχόμενη ειδικότητα της ιατρικής, τη νευροχειρουργική. Γνωρίζω, επομένως, πρόσωπα και πράγματα.

Ο κύριος Υπουργός ανακάλυψε κάποιον στο Περιστέρι, ο οποίος πάει από το πρωί για να πάρει εισιτήριο. Δεν ξέρω και ποιες άλλες περιπτώσεις ανακάλυψε. Μπορώ να σας πω εγώ πολύ χειρότερες. Στα Λεχαινά πέθαναν είκοσι οκτώ παιδιά μέσα σε είκοσι χρόνια στο τμήμα των παιδιών με ειδικές ανάγκες. Μάλιστα, μετά βρήκαμε τον αίτιο. Η αδερφή, η οποία ανακάλυψε ένα παιδί πεθαμένο, και αυτή έφταιγε, γιατί είχε καταπιεί το παιδί σφουγγάρια, καρφίτσες, παραπάνες επί μήνες. Γιατί; Γιατί έπρεπε να υπάρχουν σαράντα μία ειδικευμένες αδερφές νοσοκόμες και ήταν μόνον επτά και εμείς αυτήν βρήκαμε να στείλουμε στα δικαστήρια.

Τέτοια περιστατικά είναι άπειρα δυστυχώς. Πηγαίνετε στο Σκαρμαγκά, στο ΠΙΚΠΑ της Βούλας, για να δείτε σε όλα τα ιδρύματα ποια τραγική κατάσταση επικρατεί.

Ασφαλώς, είναι απαράδεκτη και η κατάσταση που υπάρχει με τις ουρές. Θα ρυθμιστεί αυτό το θέμα με τις ουρές; Πολύ φοβόμαστε ότι δεν θα μπορέσει να ξεπεραστεί. Γιατί; Γιατί δεν υπάρχουν υποδομές, γιατί δεν υπάρχουν οι δυνατότητες. Εγώ δεν θέλω να εξωραίσω την κατάσταση και να πω ότι δεν υπάρχει διαπλοκή, διαφθορά και συντεχνιακή αντίληψη σε ένα σημαντικό μέρος και των υγειονομικών και των γιατρών και των φαρμακοποιών. Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι πρέπει όλα να τα ισοπεδώσουμε.

Βέβαια, δεν υπάρχουν και υποδομές. Το θέμα δεν είναι μόνο ο γιατρός να δει έναν άρρωστο, να του πει «άνοιξε το στόμα», για να δει τις αμυγδαλές ή να του πάρει την πίεση. Χρειάζονται πολύ περισσότερα πράγματα για σύγχρονες υπηρεσίες υγείας.

Έρχομαι στα άρθρα. Στα άρθρα 1 και 12 λέτε ότι η σημαντικότερη καινοτομία είναι ότι υπάρχει δυνατότητα εκχώρησης σε ιδιωτική επιχείρηση. Ενώ δεν το λέτε στο άρθρο 12, στην αιτιολογική έκθεση θεωρείτε υποχρέωση να τονίσετε ότι μπορεί να εκχωρηθεί σε ιδιωτική επιχείρηση. Αυτό είναι εκ του πονηρού. Οπωσδήποτε, επειδή όλοι είμαστε υποψιασμένοι σ' αυτήν τη χώρα, φοβόμαστε ότι εδώ θα περάσουν στα ιδιωτικά χέρια, με

ό,τι αυτό συνεπάγεται.

Έχουμε τις εμπορικές τράπεζες που αναλαμβάνουν να εξοφλούν τους προμηθευτές και μάλιστα σε σύντομο χρονικό διάστημα. Καλό θα είναι, πλην όμως μετά δεν θα έχουν να πληρώσουν τα νοσοκομεία και τότε τι θα γίνει; Θα βάλουν ενέχυρο την περιουσία τους και σε λίγο η περιουσία των νοσοκομείων –και μερικά έχουν πολύ μεγάλη περιουσία– θα περάσει στις ιδιωτικές τράπεζες.

Το άρθρο 3 αφορά εκτός των άλλων θέματα λογιστικής, πληροφορικής κ.λπ.. Εκχωρούνται σε ιδιώτες εργολάβους. Πλην, όμως, στην πληροφορική υπάρχει και το ιατρικό απόρρητο και αυτό είναι κάτι που πρέπει να κατοχυρωθεί, κύριοι Υπουργοί. Δεν μπορεί αυτό να περάσει στους ιδιώτες.

Στο κεφάλαιο Β' υπάρχουν πολλές διατάξεις οι οποίες ευνοούν τον ιδιωτικό τομέα, ο οποίος ούτως ή άλλως είναι ευνοημένος και από τις ανεπάρκειες του υγειονομικού συστήματος, αλλά και από το νομοθετικό πλαίσιο, το οποίο με το συζητούμενο νομοσχέδιο ενισχύεται ακόμη περισσότερο υπέρ του ιδιωτικού τομέα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Για τις υπάρχουσες δομές και τις ελλείψεις θα μπορούσε πολλά να πει κανείς. Πάντως, χωρίς κέντρα αστικού τύπου δεν υπάρχει δυνατότητα να γίνει σωστή πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας. Και λέμε φροντίδα που περιλαμβάνει ενημέρωση, πρόληψη, διάγνωση και θεραπεία σε πρωτοβάθμιο επίπεδο.

Στο άρθρο 19 μιλάμε για επιστροφές από τις φαρμακευτικές εταιρείες. Από πριν, από τη Νέα Δημοκρατία, τις περιμέναμε, αλλά ακόμη δεν έχουν φανεί.

Για τους φαρμακοποιούς και τα φαρμακεία θα ήθελα να πω ότι εδώ δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ο χώρος των φαρμακείων είναι και χώρος προσφοράς υγειονομικών και κοινωνικών υπηρεσιών. Αυτό δεν θα πρέπει να το ξεχνάμε και οι φαρμακοποιοί πρέπει να είναι σε θέση ανά πάσα στιγμή να έχουν την ετοιμότητα και τη δυνατότητα να προσφέρουν αυτές τις υπηρεσίες και με τη ρύθμιση που γίνεται, με το ωράριο κ.λπ., αυτό δεν θα είναι εύκολο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Από την άλλη, βέβαια, εμείς πιστεύουμε ότι και μείωση του κέρδους πρέπει να υπάρξει σε λογικά πλαίσια. Στις φαρμακευτικές εταιρείες, που κερδίζουν τα πολλά, πρέπει να μειωθούν περισσότερο τα κέρδη τους και να υπάρξουν καινούργια πληθυσμιακά και χωροταξικά κριτήρια για την κατανομή των φαρμακείων, πάντα όμως με βάση την εξυπηρέτηση του κοινού.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα άλλο θέμα που θα ήθελα να αναφέρω, είναι το άρθρο 56 για τα ΤΕΠ. Λέτε, κύριε Υπουργέ, ότι τα εξοπλίζετε, τα στελεχώνετε με επικουρικό ιατρικό προσωπικό. Αυτό το επικουρικό προσωπικό πηγαίνει και φεύγει. Τα ΤΕΠ είναι από τις σοβαρότερες και δυσκολότερες περιπτώσεις της ιατρικής, γιατί είναι τα πιο δύσκολα περιστατικά που χρειάζονται άμεση παρέμβαση από εξειδικευμένους πεπειραμένους γιατρούς. Ένας επικουρικός γιατρός, ο οποίος θα πάει και σε έξι μήνες ή ένα χρόνο θα φύγει, δεν μπορεί να αποδώσει σε αυτό το έργο. Πρέπει να είναι μόνιμοι γιατροί. Αν δεν το καταλάβουμε και δεν το προωθήσουμε αυτό, δεν πρόκειται να έχουμε αποτελέσματα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα τελευταίο σχόλιο στο άρθρο 57 για τις κενές θέσεις των αγροτικών ιατρών. Θα πρέπει να μεταφέρω την έκκληση που έγινε σήμερα σε εμένα προσωπικά –φαντάζομαι και σε άλλους συναδέλφους– από τον πρόεδρο των άγωνων νησιών Ικαρίας, Λειψών, Φούρνων κ.λπ., που δεν έχουν ούτε ένα γιατρό. Είναι εγκαταλειμμένα αυτά τα νησιά και είναι σε μία καίρια περιοχή...

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Τι λέτε τώρα; Η Ικαρία έχει νοσοκομείο, κέντρο υγείας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ναι, αλλά δεν έχει γιατρούς.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Πάνω από τριάντα γιατροί είναι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Στους Λειψούς, στους Φούρνους;

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Για την Ικαρία είπατε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, δίνετε σε κάθε ομιλήτη πέντε λεπτά. Σας παρακαλώ πολύ! Έχουμε εξαντληθεί βιολογικά. Το καταλαβαίνετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ναι, αλλά ομιλούν...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Κύριε Βαγιωνά, εσείς μιλήσατε πολύ περισσότερη ώρα. Δυστυχώς, εγώ είμαι ο πρώτος από τη Δημοκρατική Αριστερά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Σας ευχαριστώ, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Τελευταίος από τον κατάλογο των ομιλητών επί των άρθρων, αλλά όχι έσχατος, είναι ο κ. Λεωνίδας Γρηγοράκος, Βουλευτής Λακωνίας του ΠΑΣΟΚ.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Ελπίζω πια να μην είμαι και λακωνικός. Θα με αφήσετε τώρα, γιατί είμαι ο τελευταίος.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΖΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Μιλήστε όσο θέλετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Έχουμε και τις δευτερολογίες. Έχουμε καιρό ακόμη.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 1983 υπήρξε μία συναρπαστική περίοδος για το Εθνικό Σύστημα Υγείας, μία μεγάλη τομή που έγινε λαϊκά αποδεκτή από όλους τους Έλληνες, ανεξαρτήτως πολιτικής τοποθέτησης, ιδεολογίας και χρώματος.

Έγιναν πολλά από όλους. Και από τη Νέα Δημοκρατία έγιναν θετικές παρεμβάσεις και από το ΠΑΣΟΚ και ξανά από τη Νέα Δημοκρατία και ξανά από το ΠΑΣΟΚ προς τη θετική κατεύθυνση. Κανείς εδώ δεν έρχεται να ισοπεδώσει το έργο του άλλου.

Να πούμε ότι έγιναν λάθη; Έγιναν λάθη. Αυτό, όμως, που δεν μπόρεσε να κάνει το Εθνικό Σύστημα Υγείας από το 1983 ήταν αυτό που είπε ο φίλος μου, ο κ. Θανάσης Λεβέντης, δηλαδή τον ενιαίο φορέα υγείας, αυτό που σήμερα προσπαθούμε να κάνουμε και ήταν όνειρο τότε όλων, κύριε Γιαννόπουλε, εάν θυμάστε, όπως βέβαια ήταν και η πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας. Δηλαδή, θέλαμε να τα ενώσουμε όλα και να υπάρχουν κάτω από έναν προστατευτικό μανδύα, αλλά συγχρόνως να κάνουμε και κάτι για τον Έλληνα πολίτη, αγρότη, για τον εργαζόμενο, όχι μόνο στα κέντρα υγείας της επαρχίας, αλλά να κάνουμε και τα αστικά κέντρα υγείας, δηλαδή να κάνουμε κέντρα υγείας στις μεγαλουπόλεις της Ελλάδος.

Προσπάθειες υπήρξαν πολλές. Δεν έγινε, όμως, τίποτα. Κύριοι Υπουργοί, από αύριο ο κόσμος θα κοιτά εσάς. Από αύριο αρχίζουν τα δύσκολα. Εγώ παρακολούθησα σήμερα τις ομιλίες όλων των συναδέλφων. Σήμερα μπορεί να υπήρξε κριτική από όλες τις παρατάξεις και σωστά. Προβληματίστηκαν, έκριναν, κατέκριναν, έκαναν προτάσεις. Από αύριο, λοιπόν, που θα έχετε ένα νομοσχέδιο ψηφισμένο, εσείς θα πρέπει να αντιμετωπίσετε τον Έλληνα πολίτη στα μάτια και να του εξηγήσετε αυτό που τόσες ημέρες κάναμε, που πιθανόν να κάναμε και λάθη, για να το φέρουμε στη Βουλή και δημιουργήσαμε μία μεγάλη αναστάτωση στον Έλληνα πολίτη. Κλείσαμε τα φαρμακεία, κλείσαμε τα ιατρεία, γιατροί πήγαν και κατέλαβαν το Υπουργείο Υγείας. Σωστά οι πολιτικές παρατάξεις καταδίκασαν τέτοιες πράξεις. Το ιατρικό επάγγελμα έχει ένα επίπεδο, αλλά έχουν το δικαίωμα κάποιοι συνάδελφοι να αγωνιούν για τις τύχες τους και πρέπει και αυτό να το λάβουμε σοβαρά υπ' όψιν. Έτσι, λοιπόν, φθάσαμε σήμερα και όπως φαίνεται, όλες οι πτέρυγες της Βουλής, ο καθένας από τη δική του πλευρά, η Πλειοψηφία θα περάσει αυτό το νομοσχέδιο.

Αυτό που ενδιαφέρει αυτήν τη στιγμή την Κυβέρνηση, τον ελληνικό λαό, επειδή έχει ταλαιπωρηθεί από πολλά πράγματα το τελευταίο χρονικό διάστημα, πέραν της οικονομικής ανέχειας και των οικονομικών προβλημάτων, είναι η άμεση αναστροφή της αρνητικής πορείας που έχει το Εθνικό Σύστημα Υγείας. Και θα διαφωνήσω με το συνάδελφο κ. Βαρβαρίγο, που είπε προηγουμένως ότι υπάρχουν είκοσι πέντε χιλιάδες γιατροί στο Εθνικό Σύστημα Υγείας, κυρία Παπανδρέου.

Κύριοι συνάδελφοι, κυρία Παπανδρέου, κύριε Γιαννόπουλε, στο Εθνικό Σύστημα Υγείας δεν υπάρχουν είκοσι πέντε χιλιάδες. Στο δημόσιο σύστημα υγείας υπάρχουν είκοσι πέντε χιλιάδες. Είναι λάθος η αναλογία αυτή που είπε ο κ. Μόσιαλος. Υπάρχουν λιγότεροι από δεκαπέντε χιλιάδες στο Εθνικό Σύστημα Υγείας.

Οι μόνιμοι γιατροί είναι επτά χιλιάδες. Όταν βάλουμε και τα ταμεία, όταν βάλουμε και την πρωτοβάθμια, όταν βάλουμε όλους τους ασφαλιστικούς οργανισμούς, τότε μπορεί να φθάσουμε τους είκοσι πέντε χιλιάδες. Έτσι, λοιπόν, να είμαστε ακριβείς σ' αυτό που λέμε.

Θα πούμε και κάτι άλλο για τα νοσοκομεία. Μα, υπάρχει κάπου μία υπερπληθώρα γιατρών και κάπου δεν υπάρχουν καθόλου γιατροί. Το είπαν οι συνάδελφοι από την επαρχία, από τα νησιά. Υπάρχει ένα τέτοιο πρόβλημα στην Ελλάδα. Εγώ το προηγούμενο χρονικό διάστημα είχα κάνει την πρόταση. Πρώτα θα πάμε στην επαρχία με τους επικουρικούς και μετά θα έρθουμε στην Αθήνα. Όταν ο γιατρός που ζει στην Αθήνα βρίσκει και μία δουλειά επικουρικού στην Αθήνα, γιατί να πάει στην επαρχία, κύριοι Υπουργοί; Έτσι δεν είναι; Δώστε μπόνους να πάνε στην επαρχία. Όλα καλά. Πιστεύω ότι η πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας από αύριο θα είναι νόμος και σε σας επαφίεται να τον εφαρμόσετε. Εμείς πιστεύουμε σε σας και θα σας βοηθήσουμε.

Προμήθειες. Το 57% έφθασαν οι ιδιωτικές δαπάνες υγείας στην Ελλάδα. Προμήθειες νοσοκομείων. Κάτι το φοβερό. Προσπαθούσαμε να μαζέψουμε το σύστημα και δεν μπορούσαμε να το μαζέψουμε και όλο μας ξέφευγε και πιθανόν να μας ξεφεύγει, κύριοι Υπουργοί, και τώρα.

Το άρθρο 12 το στηρίζουμε, προχωράμε και πιθανόν -εγώ δεν θέλω να γίνω ανατρεπτικός- αργότερα και το μανάτζμεντ των νοσοκομείων να πρέπει να δοθεί κάποιου άλλου. Εγώ, όχι η κυβέρνηση, η κυβέρνηση μπορεί να έχει άλλες απόψεις, αλλά πρέπει κάποια στιγμή να σκεφθούμε και αυτά τα πράγματα. Πρέπει να τα σκεφθούμε. Να σκεφθούμε, δηλαδή, το μοντέλο του Γνωσείου, το μοντέλο του Ντυνάν, το μοντέλο του Παπαγεωργίου, μήπως τυχόν είναι ένα καλύτερο μοντέλο από ό,τι υπάρχει σήμερα.

Για την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας και τα θέματα της καθημερινότητας του νομοσχεδίου που είναι στη σωστή κατεύθυνση τα είπαμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θέλω με δύο ειδικά πράγματα να σας απασχολήσω και ζητώ την ανοχή σας γι' αυτό. Παρακολούθησα τους συναδέλφους γιατρούς αυτές τις μέρες των ταμείων.

Κύριοι συνάδελφοι -οι γιατροί θα με καταλάβουν περισσότερο- όταν μπαίνει ένας γιατρός στο σύστημα θα πρέπει να αξιολογείται. Θα πρέπει να εκπαιδεύεται. Θα πρέπει να ξέρουμε αν αυτός ο γιατρός που πήγε και μπήκε στον Χ ασφαλιστικό φορέα ανανέωσε τις γνώσεις του. Δεν μπορεί να παίρνουμε ένα γιατρό και ποτέ να μην ανανεώνεται. Ανοίξαμε ένα ιατρείο, πρέπει κάποια στιγμή όλοι μας, ο καθένας από το δικό του μετερίζι να αξιολογείται. Το Εθνικό Σύστημα Υγείας να αξιολογείται, οι γιατροί να αξιολογούνται, οι διευθυντές να αξιολογούνται.

Ήρθε ο κ. Αβραμόπουλος -με όλο το σεβασμό στο πρόσωπό του- και μας ισοπέδωσε το σύστημα βαθμολογικά, ένα σύστημα για το οποίο οφείλτε να πάρετε θέση, όταν τελειώσετε με αυτά τα μεγάλα προβλήματα που ανοίξατε αυτές τις μέρες.

Διαβάζω από τους «NEW YORK TIMES» -το είχε η «ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ»- κάτι το οποίο εμένα προσωπικά με προβλημάτισε. Το ήξερα τα προηγούμενα χρόνια, αλλά φαίνεται ότι υπάρχει και στα άλλα κράτη. Ειδικοί προειδοποιούν ότι τα μέτρα προστασίας των ασθενών με αυτούς που δεν θα έπρεπε να ασκούν πλέον το επάγγελμα, είναι υπερβολικά ελλιπή.

Το 2006 μία μελέτη έδειξε ότι σε περίπλοκες χειρουργικές επεμβάσεις το ποσοστό θνησιμότητας των ασθενών ήταν υψηλότερο, όταν ο χειρουργός ήταν άνω των 60 ετών, μολοντί δεν υπήρχε διαφορά μεταξύ των νεότερων και των πιο ηλικιωμένων γιατρών, όπως στις επεμβάσεις ρουτίνας. Στην πραγματικότητα το ιατρικό επάγγελμα δεν είχε ποτέ έναν μηχανισμό που να του επιτρέπει να αξιολογεί τις ικανότητες των μελών του. Χρειαζόμαστε -τονίζει το άρθρο- ένα σύστημα τακτικής αξιολόγησης των γιατρών, το οποίο δεν το έχουμε, κύριε Γιαννόπουλε. Δεν αξιολογούμεθα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Εμένα ρωτάτε;

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Όχι, σας ρωτάω ρητορικά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Εμείς φταίξαμε, γιατί καταρ-

γήσαμε τις κρίσεις.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Δεν το έχουμε, κύριε Υπουργέ. Πρέπει, λοιπόν, να το δούμε αυτό το θέμα.

Ένα άλλο θέμα είναι, κύριε Τιμοσίδη, το εξής: Σήμερα έλαβα ένα e-mail από τη Γερμανία για την προχθεσινή ερώτησή μας που είχαμε εδώ. Μου γράφει, λοιπόν, ένα συνάδελφος: «Με μεγάλο ενδιαφέρον άκουσα την ερώτησή σας την προηγούμενη Παρασκευή στη Βουλή με τον κ. Τιμοσίδη. Είμαι ένας νέος συνάδελφος τριάντα επτά ετών, ο οποίος έχω κάνει έντεκα χρόνια μεταμοσχεύσεις στη Γερμανία και είμαι στο μεγαλύτερο νοσοκομείο της Γερμανίας μεταμοσχεύσεων, στο Έσσεν. Το 2009 πήρα τη θέση επίκουρου καθηγητή στο Λαϊκό Νοσοκομείο. Όμως, το Λαϊκό Νοσοκομείο πια δεν θεωρείται κατάλληλο νοσοκομείο για μεταμοσχεύσεις, γιατί καταργήθηκαν όλες οι αιθούσες μεταμοσχεύσεων και η κλινική μεταμοσχεύσεων».

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Η δική μας ερώτηση, κύριε Τιμοσίδη;

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Και η κ. Παπανδρέου έκανε ερώτηση...

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Και με ρωτάει ο συνάδελφος «προ δύο εβδομάδων ειδοποιήθηκα από τις πρυτανικές αρχές να προσέλθω για την ορκωμοσία μου και τώρα γεννάται το ερώτημα, το οποίο αν μπορείτε να το κάνετε στον Υπουργό σήμερα που θα μιλήσετε στη Βουλή, να αφήσω την έδρα που κατέχω στο μεγαλύτερο μεταμοσχευτικό κέντρο της Ευρώπης, στην ισχυρότερη οικονομία της Ευρώπης, για να επιστέψω στην πατρίδα με τις υπάρχουσες οικονομικές συνθήκες ερχόμενος ως ειδικός σε έναν τομέα που πλέον δεν υφίσταται».

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε ολοκληρώστε.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Αυτά είναι τα προβλήματα που θα αντιμετωπίσετε, κύριε συνάδελφε, το προσεχές διάστημα.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Θα ξαναλειτουρήσει...

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι από αύριο είναι μία καινούργια μέρα και οι ευθύνες σας είναι πάρα πολύ μεγάλες, διότι από αύριο πρέπει να ανοίξετε διάλογο με όλους όσους ενδιαφέρονται να μπουν σ' αυτό το σύστημα της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, του ενιαίου φορέα υγείας, όπως λέγαμε παλιά. Όλο αυτό που θεμελιώσατε με πολύ κόπο αυτές τις μέρες θα δημιουργήσει τεράστιες συγκρούσεις. Θα πρέπει συναινετικά, με καλές προτάσεις και με καλό πνεύμα συνεργασίας για το καλό του ελληνικού λαού, τούτη τη φορά η πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας στην Ελλάδα να είναι γεγονός.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Εισερχόμεθα στη διαδικασία των δευτερολογιών.

Ο κ. Πυθαγόρας Βαρδίκος έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Οφείλω, αν και δεν είναι επί προσωπικού, να δώσω μία απάντηση, γιατί αναφέρθηκε το όνομά μου προηγούμενα με το πληθυνσιακό κριτήριο για τα καινούρια φαρμακεία που θα ανοίξουν.

Είπα στη δευτερολογία μου, γιατί στην πρωτολογία μου απλά αναφέρθηκα σ' αυτό που γράφει το νομοσχέδιο, ανά χίλιο κάτοικοι ένα φαρμακείο. Είπα ότι από ό,τι εγώ κατάλαβα πηγαίνουμε σε επίπεδο παλιών, πριν το 1998, δήμων και κοινοτήτων και από έναν κάτοικο, μέχρι χίλιους εννιάκοσιους εννιά, θα ανοίγει ένα φαρμακείο. Από δύο χιλιάδες μέχρι δύο χιλιάδες εννιάκοσιους εννιά, δεύτερο φαρμακείο κ.λπ.. Αλλά βέβαια επαφίεται στον Υπουργό να το ξεκαθαρίσει. Έγινε ό,τι έγινε, το ξεκαθάρισε ο Υπουργός, δεν νομίζω να υπάρχει κανένα πρόβλημα πλέον.

Θέλω να σας παρακαλέσω μιας και αφιέρωσα για να μάθω και να εισηγηθώ το νομοσχέδιο αυτό πάρα πολλές ώρες, να μου κάνετε μια χάρη, σαν εκπρόσωπος της παραμεθορίου. Δεν είναι μεγάλη, είναι πολύ μικρή. Θέλω να απαλείψετε ένα διψήφιο αριθμό. Να απαλείψετε από το άρθρο 71 τον αριθμό 72 που αφορά τις παραμεθόριες περιοχές και αφορά τις αποσπάσεις νοσηλευτικού

προσωπικού από το κέντρο προς τις παραμεθόριες. Κενά υπάρχουν και στο κέντρο, κενά υπάρχουν και στις παραμεθόριες περιοχές. Αλλά θα πρέπει, όταν μετακινείται ένας με μετάταξη, να συμφωνεί το διοικητικό συμβούλιο του φορέα από τον οποίο φεύγει.

Αυτοί δεν θα συμφωνούν ποτέ, ή όταν συμφωνούν τις περισσότερες φορές θα είναι λόγω πελατειακών σχέσεων, να μην κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας. Ο νομοθέτης που θέσπισε το νόμο για τις παραμεθόριες, ήθελε να προστατέψει αυτές τις περιοχές, που η παρουσία μιας οικογένειας επιπλέον εξυπηρετεί πάρα πολλούς σκοπούς. Αν φύγει μια τριμελής, εγώ σας λέω οικογένεια από την Αθήνα, κανένας δεν θα πάρει χαμπάρι τι έγινε. Αν έρθει σε εμάς αυξάνουμε τον πληθυσμό μας, κατά 0,1 % και είναι σημαντικό αυτό. Κενά και στην Αθήνα, κενά και στη Σάμο. Ας έρθουν στη Σάμο όσοι θέλουν. Ας απαλειφθεί, λοιπόν, το νούμερο 72 που αφορά τους παραμεθόριους.

Όταν ξεκίνησα να ασχολούμαι με το νομοσχέδιο, επηρεασμένος και εγώ από την τρέχουσα καθημερινότητα και από τους φαρμακοποιούς που αμέσως με πλάκωσαν -τους γιατρούς δεν τους είδα αμέσως, γιατί δεν είδα να υπάρχει τίποτα με αυτούς, αργότερα προέκυψε- δεν συνειδητοποίησα και εγώ το πόσο σοβαρό είναι αυτό το νομοσχέδιο που ψηφίζουμε. Τώρα που τελειώνουμε, το θεωρώ εφάμιλλο του ΕΣΥ που ψηφίσαμε στη δεκαετία του 1980. Μας περιμένουν πολλά ακόμα, ειδικά εσάς σας περιμένουν ακόμα περισσότερα. Εις αύριον τα δύσκολα. Καλή επιτυχία.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο εισηγητής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεώργιος Βαγιωνάς έχει το λόγο για τρία λεπτά.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, διότι τα ακούσατε από τον κ. Γείτονα. Μίλησαν το μισό χρόνο της αποψινής συνεδρίασης οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι. Κράτησα τέσσερα λεπτά επί Ροδούλας Ζήση, γιατί ήθελα να φύγω, γιατί δεν αντέχω σωματικά, αλλά ο χρόνος μου θα είναι επτά λεπτά, γιατί θα είμαι επιγραμματικός, τηλεγραφικός και περιληπτικός. Δηλώνω ότι πάντα κρατάω το χρόνο μου.

Δεν υπήρχε καμμία διάθεση από τη Νέα Δημοκρατία ούτε για αντιπαράθεση ούτε για προσηλιατικούς λόγους ούτε για τακτικισμούς ούτε πατάμε σε δύο βάρκες. Πατάμε σε μία και σταθερά.

Μία παρένθεση για την ιδιαίτερη πατρίδα μου. Στο ΙΚΑ Στρατονίου, κύριε Κουτρουμάνη, ήταν δεκατρείς άνθρωποι πριν από δύο χρόνια και τρεις γιατροί. Σήμερα δεν υπάρχει γιατρός και έμειναν τρεις υπάλληλοι. Φροντίστε το. Η επαρχία θα σας κρίνει.

Μιλάμε, λοιπόν, για υγειονομικό υλικό. Η Νέα Δημοκρατία κατέθεσε την πρότασή της δι' εμού και στο νομοσχέδιο της ηλεκτρονικής συνταγογράφησης, για να μην έχουμε άλλα προβλήματα με αυτά τα οποία λένε και οι Βουλευτές της Συμπόλιτευσης.

Έρχομαι, λοιπόν, στο φάρμακο. Σας είπα τρεις λέξεις πριν με τις οποίες θα κερδίσουν τα ασφαλιστικά ταμεία πάρα πολλά χρήματα. Είπατε για 30% γενόσημο. Σε άλλες χώρες είναι 50%. Όμως, το γενόσημο φάρμακο στις χώρες της Ευρώπης και της Αμερικής είναι το μέξιμoum το 60% των original φαρμάκων. Εδώ βρήκαμε ένα τρόπο τα brand name να τα ονομάζουμε γενόσημα και είναι μερικά ακριβότερα από τα original φάρμακα. Σας δίνει την ευκαιρία, και το επαναλαμβάνω και στην Αίθουσα, το άρθρο 3 της ηλεκτρονικής συνταγογράφησης. Μέσα σε μία παρένθεση υπάρχει η φράση «δραστική ουσία». Χρησιμοποιείτε την. Θα είναι προς όφελος των ταμείων και των φαρμακοποιών που αρκετά «κουρεύτηκαν».

Ένα άλλο μεγάλο θέμα. Ακούω εδώ διάφορα νούμερα και θέλω να εξηγηθώ. Εγώ είμαι υπέρ της δημοσίας υγείας, αλλά της επείγουσας δημοσίας υγείας που έχει δαπάνες. Κοστολογήστε ιατρικές επεμβάσεις, πράξεις, αιμοκαθάρσεις, αποκαταστάσεις και βγάλτε τα στον ιδιωτικό τομέα, διότι τα νούμερα είναι εντελώς αντιφατικά και όχι σωστά. Όλα είναι δημόσια, στο σύνολό τους. Λέει ο ΕΟΦ στο άρθρο 39 ότι η φαρμακευτική δαπάνη, η δημόσια είναι 65% και η ιδιωτική 35%. Στοιχειματίζω με τους Υπουργούς σε αναλογία 10 προς 1. Δεν υπάρχει ιδιωτική φαρμακευτική δαπάνη αυτού του ύψους. Οποιαδήποτε συνταγή είναι

πάνω από 10 ευρώ, την άλλη μέρα θα βρει τρόπο να το γράψει κάποιος γιατρός ασφαλιστικού φορέα. Είναι λαθεμένη η πληροφορία που δίδεται μέσω ΕΟΦ.

Άκουσα με σεβασμό τον κ. Κρεμαστινό και με φιλική αγάπη, ο οποίος είπε ότι η κρατική είναι 30% και 70% η ιδιωτική. Άλλοι λένε άλλα πράγματα. Δεν κατάλαβα καλά. Τι εννοείτε ιδιωτική δαπάνη; Όταν θα πάει στον Κυανού Σταυρό ή στον Ερυθρό Σταυρό, σε κάποια ιδιωτική κλινική, να χειρουργηθεί ο άλλος και πληρώσει το ταμείο του, είναι ιδιωτική δαπάνη ή κρατική; Είναι ο ασφαλιστικός φορέας. Έχουμε χάσει την έννοια εδώ πέρα.

Άρα, λοιπόν, ο ιδιωτικός τομέας ανδρώνεται, γιατί ο δημόσιος τομέας, χωρίς να έχει ενηλικιωθεί, γέρασε. Αυτό είναι το σύστημα υγείας. Δεν μπορούν σήμερα το 80% των γιατρών του ΕΣΥ να είναι άνω των πενήντα ετών. Για να μην πω ότι το 70% είναι διευθυντές. Δεν μπορεί να σταθεί το σύστημα αυτό.

Για του λόγου το αληθές ότι ούτε σε δύο βάρκες πατάμε, ούτε τακτικισμούς κάνουμε -και θα κλείσω μ' αυτό, κύριε Πρόεδρε- θα σας πω το εξής: Τα άρθρα είναι 78. Η Νέα Δημοκρατία, από το άρθρο 1 έως το άρθρο 33, όπου μιλάνε για ΕΟΠΥΥ, για ΥΠΕ-ΔΥΦΚΑ, για πόρους, για αρμοδιότητες, για διοικητικές οργανώσεις, καταψηφίζει μόνο το άρθρο 19 που αφορά τους πόρους, το άρθρο 32 που αφορά την ένταξη ΙΚΑ-ΕΤΑΜ στο ΕΣΥ, το 12 και το 14, από την πρώτη παρτίδα. Από τα υπόλοιπα 34 μέχρι και το 78, ψηφίζει μόνο δύο. Ένα, τη μεταφορά της διατίμησης των φαρμάκων στο Υπουργείο Υγείας και το δεύτερο την προληπτική ιατρική -εάν σώσουμε και δύο νέους, το είπα προφορικά στον αρμόδιο Υφυπουργό είναι αρκετό- για υγιεινή διατροφή και για αθλητισμό. Αν απαλλαγούμε μετά από δεκαπέντε χρόνια από κάποιους διαβήτες, από κάποιες παχυσαρκίες, από κάποιες υπερτασίες, θα είναι πετυχημένο το νομοσχέδιο.

Άρα, λοιπόν, σας δίνουμε την ευκαιρία στις βασικές αρχές του νομοσχεδίου...

ΠΥΘΑΓΟΡΑΣ ΒΑΡΔΙΚΟΣ: Για τους αγροτικούς γιατρούς δεν το ψηφίζετε;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Για τους αγροτικούς γιατρούς θέλω να καταργηθεί ο θεσμός της υποχρεωτικής υπηρεσίας υπαίθρου, να πάνε με κίνητρα στην επαρχία γενικοί γιατροί, να προσφέρουν σωστό έργο. Τα είπε και ο φίλος μου κ. Γρηγοράκος, τα είπε και ο Θανάσης Λεβέντης. Ακούστε κάποιους που έχουν φάει την ιατρική με το κουτάλι.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο ειδικός αγορητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Χαράλαμπος Χαράλαμπος έχει το λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα και χθες, πραγματικά ζήσαμε και από τους Υπουργούς, αλλά και από τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ ένα θέατρο του παραλόγου. Τι δηλαδή; Μας κοιτούσαν αρκετά θυμωμένοι και μας ρωτούσαν: «Καλά, δεν έχετε ακούσει τίποτα για το πάρτι που γίνεται από τις προμήθειες στα νοσοκομεία; Δεν ακούσατε τίποτα για τις ουρές που σχηματίζονται, που σηκώνονται από τις 3.00' το πρωί οι ασφαλισμένοι για να πιάνουν σειρά;».

Κύριοι του ΠΑΣΟΚ, εγώ απορούσα γιατί επί είκοσι έξι και πάνω χρόνια εσείς κυβερνάτε αυτόν τον τόπο και όχι εμείς. Πιθανά να το λέγατε υπό τον τύπο αυτοκριτικής. Βέβαια, ούτε το πάρτι των προμηθειών στα νοσοκομεία θα τελειώσει, αλλά και η πρωτοβάθμια περίθαλψη, με τον τρόπο τον οποίο το φέρνετε με τον ΕΟΠΥΥ, θα χειροτερέψει. Το ξέρετε πολύ καλά γι' αυτό προσπαθείτε ακόμη και τώρα, μέσα από τις προμήθειες, όσο και να θέλετε να δικαιολογηθείτε, κύριε Υπουργέ, να βάλετε τον ιδιωτικό τομέα πάλι εκεί.

Προσπαθήσατε -βέβαια απαντήθηκε από τη συντρόφισσα τη Γενική Γραμματέα- να ρίξετε πραγματικά μελάνι στις θέσεις του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, όσον αφορά τα ταμεία. Εμείς είπαμε και επαναλαμβάνουμε, τρία ασφαλιστικά ταμεία: των αγροτών, των εργαζομένων και των αυτοαπασχολούμενων. Η υγεία να είναι αποκλειστικά δημόσιο αγαθό υψηλής στάθμης, που θα προσφέρεται μέσα σε ένα αποκλειστικά δημόσιο σύστημα υγείας, όπως επανειλημμένα έχουμε πει.

Επίσης, σας έχω ξανακούσει, κύριε Υπουργέ, να προσπαθείτε να φέρετε συγχύσεις σε ό,τι αφορά τον αριθμό των γιατρών και

των νοσηλευτών που υπηρετούν στο ΕΣΥ. Λέτε ότι έχουμε λίγους νοσηλευτές, αλλά υπερδιπλάσιο αριθμό γιατρών. Δεν συνεχίζετε, αλλά μ' αυτό υπονοείτε εσείς ότι υποτίθεται πως στο ΕΣΥ υπάρχει υπερδιπλάσιος αριθμός από αυτό που χρειάζεται και υποδιπλάσιος αριθμός νοσηλευτών. Βέβαια, ξέρετε πολύ καλά ότι δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο. Ήταν και εξακολουθούν να είναι είκοσι πέντε χιλιάδες οι κενές θέσεις για το νοσηλευτικό προσωπικό και πάνω από τεσσαρσίμισι χιλιάδες γιατρούς.

Επειδή μιλάμε για αριθμούς και άκουσα τον κ. Αηδόνη χθες, ο οποίος έλεγε ότι τέσσερις χιλιάδες διορίσατε το 2010 και άλλους τρεις χιλιάδες το 2011, εσείς κύριε Υπουργέ, σήμερα είπατε ότι διορίσατε τρεισήμισι το 2010, να σας δώσω μία συμβουλή αν θέλετε. Αρχίσατε να ακολουθείτε τα ίχνη του κ. Αβραμόπουλου, που αν μετρούσαμε πόσους είχε διορίσει, θα είχε διορίσει τη μισή Ελλάδα...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Αν είναι δυνατόν, κύριε συνάδελφε!

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Δεν είναι έτσι, όπως τα λέτε, κύριε Υπουργέ. Τους βάζετε όλους. Βάζετε το επικουρικό προσωπικό, το εποχικό προσωπικό, τους μόνιμους, για να μας πείτε ότι διορίσατε τρεις χιλιάδες εργαζόμενους νοσηλευτές στα νοσοκομεία. Η κ. Ξενογιαννακοπούλου έλεγε «αφού αφαιρέσουμε αυτούς που συνταξιοδοτούνται». Τώρα βέβαια ξεχνάτε αυτή τη φράση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Με συγχωρείτε, κύριε Πρόεδρε. Θα τελειώσω με ένα ακόμα άρθρο, εκεί που σταμάτησα και μετά για τα άλλα θα τοποθετηθούμε ονομαστικά.

Το άρθρο 67, κύριε Τιμοσίδη, εμείς είπαμε ότι θα το ψηφίσουμε. Κινείται προς θετική κατεύθυνση, όμως, είχα προτείνει στις μεταβατικές διατάξεις να αλλάξετε την ημερομηνία από 2-8-2010 και να την κάνετε 9-6-2010. Είχα την εντύπωση ότι στην επιτροπή συγκατανεύσατε και το δεχθήκατε. Δεν ξέρω τι μεσολάβησε.

Σας ευχαριστώ.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Μπορώ να απαντήσω, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ορίστε, κύριε Τιμοσίδη, έχετε το λόγο.

ΜΙΧΑΗΛ ΤΙΜΟΣΙΔΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Είχα πει, κύριε συνάδελφε, ότι το βλέπουμε θετικά, μήπως αυτό που προτείνετε δίνει καλύτερη λύση ή μπορεί να αντιμετωπίσει συνολικά το πρόβλημα. Επαναλαμβάνω, όπως είχα πει και στην τοποθέτησή μου, ότι προσπαθώντας να βρούμε την καλύτερη δυνατή λύση, αυτήν την πρόταση αν την πηγαίναμε στον Ιούνιο, θα δημιουργούσε αδυναμία να εξυπηρετηθούν πολλοί περισσότεροι, διότι, ξέρετε, προσπαθώντας να ρυθμίσεις κάποια ημερομηνία και πέρα, ακυρώνεις αυτά που ο νόμος, που φέρνουμε εμείς, θέλει να κάνει.

Επειδή υπήρξαν καραμπόλες, αν μου επιτρέπεται η έκφραση, από νομοθετική ρύθμιση που πήγε μια επόμενη να τη βελτιώσει και την έκανε δυσκολότερη και η τρίτη, η 3868, θεωρώντας ότι μπορεί να διορθώσει τα πράγματα, τα περιέπλεξε περισσότερο, υποχρεωθήκαμε να πάμε, όπως είπα και εκεί, στην καλύτερη δυνατή λύση που δίνει απάντηση και τακτοποιεί, εν πάση περιπτώσει, συναδέλφους περίπου στο 87%. Αφήνει, δυστυχώς, ένα μικρό αριθμό γιατρών, οι οποίοι όντως δεν μπορούν να εξυπηρετηθούν και θα αναγκαστούν να περιμένουν χρόνια. Όμως, πιστέψτε με δεν υπήρχε άλλη δυνατότητα. Θα μπορούσε μια λύση να είναι η προσωποπαγής θέση, αλλά δεν προβλέπεται αυτή η διαδικασία για να εξυπηρετήσει τους ειδικευόμενους.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει η ειδική αγωγή του ΛΑΟΣ κ. Ουρανία Παπανδρέου-Παπαδάκη.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Εγώ θα συνεχίσω από το άρθρο 57, από τους αγροτικούς γιατρούς και βεβαίως θα συμφωνήσω και με το συνάδελφο ότι σωστό είναι ο γιατρός που θα πάει ιδιαίτερα στην ύπαιθρο να έχει εμπειρία. Και ο νέος αγροτικός ιατρός γνωστό είναι ότι στερείται εμπειρίας.

Όμως, μέχρι να αποκτήσουμε αυτούς τους ειδικευμένους και τους έμπειρους, τα αγροτικά ιατρεία πρέπει να καλυφθούν με αγροτικούς ιατρούς. Τα κενά είναι φοβερά. Τα παράπονα του κόσμου είναι πάρα πολλά. Είχα αναφέρει σε επίκαιρη ερώτησή μου στον κ. Τιμοσίδη τότε τα παράπονα που είχα δεχθεί από την ιδιαίτερη περιοχή μου, την Εύβοια και όχι μόνο, για την έλλειψη αγροτικών γιατρών, γιατί ο αγροτικός γιατρός μπορεί να είναι άπειρος, αλλά, όμως, είναι χρήσιμος. Θα γράψει το φάρμακο της πίεσης, θα πάρει την πίεση. Μπορεί τα νέα παιδιά να κάνουν και μια προληπτική ιατρική.

Επομένως, ο θεσμός του αγροτικού γιατρού μέχρι να αντικατασταθεί από τον έμπειρο, πρέπει να συνεχιστεί και πρέπει, κύριε Υπουργέ, οι αγροτικοί γιατροί να πάνε στα αγροτικά ιατρεία και να βοηθήσουν τον κόσμο.

Θεωρώ θετική βεβαίως τη ρύθμισή σας, όμως τη θεωρώ, κύριε Υπουργέ, λίγο -να πω την έκφραση- λειψή. Εγώ σας έχω καταθέσει προτάσεις που μου τις έκαναν τα ίδια τα νέα παιδιά, οι αγροτικοί γιατροί. Γιατί, δηλαδή, ο αγροτικός γιατρός να μπορεί να διαλέγει μόνο δύο ιατρεία; Υπάρχουν πολλά ιατρεία και να μπορεί να διαλέξει, ούτως ώστε να πάει σε κάποιο, αλλά να έχουμε και μια εφεδρεία. Ας τους δώσουμε, λοιπόν, το δικαίωμα να διαλέγουν περισσότερα των δύο ιατρείων.

Σας έχω καταθέσει τις προτάσεις και θα σας τις ξαναδώσω, κύριε Υπουργέ. Είναι οι προτάσεις των ίδιων των παιδιών, των νέων γιατρών και νομίζω ότι πρέπει να τις ακούσουμε, γιατί έτσι θα υπάρχει πάντοτε -να το πω απλά- μια δεξαμενή αγροτικών γιατρών, για να μπορούν να μπαίνουν στα αγροτικά ιατρεία και να τελειώνουν και την υπηρεσία υπαίθρου.

Θα σταματήσω πάλι στο άρθρο 67, κύριε Υπουργέ -απαντήσατε και στο συνάδελφο- επειδή όντως εδώ έχουν αδικηθεί νέοι άνθρωποι με τις αλλαγές οι οποίες έγιναν. Δεν θα πω γιατί έγιναν οι αλλαγές. Το ζητούμενο είναι ότι αυτήν τη στιγμή υπάρχουν γιατροί που αδικούνται. Έγινε ένα αλαλούμ στις νομαρχίες ή δεν ξέρω πού, έχασαν τη σειρά τους και περιμένουν επτά χρόνια. Μα, είναι φοβερό, δηλαδή. Περιμένουν επτά χρόνια και τώρα με τη ρύθμιση θα περιμένουν πιθανώς άλλα επτά;

Υπάρχουν γιατροί οι οποίοι έχουν πάει στο Συμβούλιο της Επικρατείας και έχουν δικαιωθεί. Γι' αυτούς, λοιπόν, τους ανθρώπους που έχουν δικαιωθεί, κύριε Υπουργέ, δεν μπορεί να βρεθεί ένας τρόπος, υπεράριθμα, με προσωποπαγή θέση; Αυτούς τους νέους ανθρώπους που τους έχει αδικήσει το κράτος, που τους δικαιώνει το Συμβούλιο της Επικρατείας -και δεν είναι πολλοί, τα ξέρετε τόσο καλά, κύριε Υπουργέ, σαν τόσο έγκριτος νομικός που είστε- δεν είναι δίκαιο να έρχεστε τώρα και να τους λέτε και εσείς: «Τι να κάνουμε, δεν τυχαίνετε εσείς στη νέα ρύθμιση που φέραμε». Το θεωρώ, δηλαδή, πάρα πολύ άδικο.

Σας άκουσα, κύριε Υπουργέ, το πρωί που πραγματικά με πολύ ενθουσιασμό μιλήσατε για το θέμα των ειδικοτήτων. Ας ξεκινήσετε άμεσα τη διαδικασία για να ρυθμιστεί αυτό το θέμα. Θα σας πω κάτι. Εάν η κόρη μου ήταν εδώ, θα έπρεπε να περιμένει οκτώ χρόνια για να αρχίσει παιδιατρική στο Νοσοκομείο Παιδών «Αγία Σοφία». Σήμερα ευτυχώς είναι στη Χαϊδελβέργη και τελειώνει.

Δηλαδή, γι' αυτό το θέμα πρέπει να βρούμε μια ρύθμιση. Είναι οι νέοι άνθρωποι, οι νέοι επιστήμονες, τα νέα μυαλά. Δεν μπορούμε να τους στέλνουμε όλους στο εξωτερικό. Εγώ έχω το άγχος να τη γυρίσω πίσω. Δεν γίνεται έτσι. Χρειάζεται άμεση ρύθμιση των ειδικοτήτων. Αυτό το θέμα που αδικούνται οι γιατροί, σας παρακαλώ δείτε το, ρυθμίστε το. Νομίζω ότι πρέπει να τους δώσουμε τη λύση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Στο άλλο θέμα πάλι με τα νέα παιδιά, με τους τεχνολόγους ακτινολόγους δεν θα αναφερθώ. Δώσατε την υπόσχεση και από αύριο θα σας στείλουν το προεδρείο τους για να ρυθμίσετε και αυτό το θέμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ ολοκληρώστε, κυρία Παπανδρέου-Παπαδάκη.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ-ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Τελειώνοντας, θα σας ευχηθώ καλό κουράγιο, όχι σαν το κουράγιο του Όλι Ρεν, αλλά το κουράγιο που έχει ο Έλληνας να τα βγάξει πέρα στα δύσκολα, γιατί το νομοσχέδιο αυτό και κυρίως η πρωτοβάθμια φροντίδα

υγείας νομίζω ότι θα περάσει πολλές δυσκολίες. Σε ό,τι μπορούμε θα βοηθήσουμε, γιατί αξίζει καλύτερη υγεία ο ελληνικός λαός.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο ειδικός αγορητής του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Μιχάλης Κριτσωτάκης.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, τόσα χρόνια οι κυβερνήσεις έκαναν ό,τι δεν έπρεπε ή δεν έκαναν ό,τι έπρεπε στην υγεία. Λογαριασμό εισέπραξαν ως κόμματα εξουσίας, αναπαράχθηκε με ψήφους από ρουσφέτια και «χαϊδέματα» και λογαριασμό δεν πληρώσανε, τον διένειμαν προς πληρωμή στον ελληνικό λαό. Μάλιστα είπε σήμερα ο κ. Λοβέρδος, νομίζω ότι πρέπει ήταν κρίση ειλικρίνειας: «Ήταν χώρα αυτή».

Τώρα με την κρίση και το μνημόνιο έρχεστε να κάνετε ό,τι δεν κάνατε στους καλούς καιρούς. Είναι επεικώς παράδοξο. Γιατί να πιστέψουμε ότι δεν θα κάνετε ό,τι κάνατε στα εργασιακά, που διαλύσατε τις υγιείς εργασιακές σχέσεις, και σε άλλα που άλλα είπατε άλλα κάνατε; Και όποιος διαφωνεί μαζί σας ή είναι συντεχνία ή δεν έχει προτάσεις.

Εν πάση περιπτώσει, εγώ θα πω από εκεί που σταμάτησα για τα άρθρα 42 και 43 για τους τρίτεκνους και πολύτεκνους ότι είναι ρυθμίσεις που σύμφωνα με την έκθεση της Διεύθυνσης Επιστημονικών Μελετών κρίνονται ως συνταγματικώς μη ανεκτές, διότι υποβαθμίζεται ή περιορίζεται ή καταργείται η ειδική επιβαλλόμενη από το Σύνταγμα κρατική φροντίδα. Αυτό μας κάνει να πούμε ότι δεν θα τα ψηφίσουμε παρά το ότι κάτι έχει γίνει, μια μικρή αλλαγή προς το θετικότερο.

Θα ψηφίσουμε το άρθρο 44, γιατί θεωρούμε θετική τη συγχώνευση του Ιδρυμάτος Προστασίας Τυφλών της Βόρειας Ελλάδας, Σχολή Τυφλών «Ο ΗΛΙΟΣ» και λέμε «ΝΑΙ» σ' αυτό.

Στους επικουρικούς στο άρθρο 45 θα πούμε «ΟΧΙ», γιατί θεσμοθετείτε την πρόσληψη αυτού του επικουρικού προσωπικού και στους φορείς κοινωνικής αλληλεγγύης.

Θα πούμε «ΟΧΙ» και στο άρθρο 46, γιατί είναι απαράδεκτο και δεν είναι δυνατόν οι ασφαλιστικοί οργανισμοί να πληρώνουν νοσήλια και τροφεία για τη λειτουργία στις στέγες της υποστηριζόμενης διαβίωσης των ατόμων με ειδικές ανάγκες.

Στο άρθρο 47 θα πούμε «ΠΑΡΩΝ», γιατί δεν είναι δυνατόν να φέρντε τέτοιες ρυθμίσεις που είναι ανεφάρμοστες. Από την άλλη, όμως γίνονται κάποιες προαλήψεις, παρ' ό,τι διατηρείται η αναλογία 5 προς 1, που δεν θα έπρεπε.

Για τα άρθρα 48 και 49, ψηφίζουμε στο ένα «λευκό» και στο άλλο «κατά».

Για το άρθρο 50 που μιλά για τις εξαρτήσεις, νομίζουμε ότι μετονομάζεται εκεί η γενική διεύθυνση και νομίζουμε ότι υπονομεύεται ο δημόσιος χαρακτήρας της απεξάρτησης. Γι' αυτόν το λόγο, θα πούμε «κατά».

Στο άρθρο 51 θέλω να μου πείτε κάτι, κύριοι Υπουργοί, γιατί προηγούμενες κάνατε πολλές διευκρινίσεις σε πράγματα που χρειάζονταν διευκρίνιση. Εδώ και αν χρειάζεται. Θα σας πω, λοιπόν, ότι εδώ στην παράγραφο 9 αναφέρεται ότι δεν αναζητούνται ως αχρεωστήτως καταβληθέντα επιδόματα μεταπτυχιακών σπουδών που παίρνουν οι προϊστάμενοι γενικών διευθύνσεων του ΙΚΑ και στο γενικό διευθυντή του ΣΕΥΠ για το διάστημα από το 2005 ως το 2010 για μια πενταετία. Εδώ δεν μας λέτε πόσο είναι αυτό το ποσό, πόσα άτομα αφορά και εν πάση περιπτώσει, γιατί ακριβώς γίνεται. Εδώ είναι η αποθέωση της αδιαφάνειας. Και νομίζω ότι θα έπρεπε να είχατε καλέσει τουλάχιστον από κάθε πτέρυγα της Βουλής έναν άνθρωπο να πείτε ότι «κοιτάξτε, αυτό που δεν ξέρετε είναι αυτό», να μη το ρωτάνε.

Και θα σας πω και ένα δεύτερο που έχει αυτό μαζί με όλο το υπόλοιπο νομοσχέδιο, ότι «για κοιτάξτε, πού να τα ψάξει κανείς και να τα βρει όλα αυτά;». Πραγματικά, είναι αδύνατο. Δεν είναι έλλειψη επίμελειας ή ενδιαφέροντος. Το αντίθετο. Αλλά πώς να πάνε πέντε νομοσχέδια μαζί σ' ένα; Να, ένα παράδειγμα και υπάρχουν και άλλα, να μην πω πόσα, δεκάδες πάντως. Εδώ να πάρουμε μια απάντηση, διότι στην πρώτη μου ομιλία εγκλήθηκα. Και μάλιστα, είπε ο κύριος Υπουργός «σας τα επιστρέφω», αλλά δεν τα επέστρεψε με απαντήσεις τα ερωτήματα, τα επέστρεψε αναπάντητα. Και εδώ είναι ένα σοβαρό ζήτημα. Δηλαδή, ο κοινοβουλευτικός έλεγχος και γενικά αυτή η Αίθουσα, νομίζω ότι μ'

αυτόν τον τρόπο υποβαθμίζεται. Άλλους τους διακόψατε και είπατε. Εδώ δεν διακόπτετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ολοκληρώστε, κύριε Κριτσωτάκη.

Άκουσε ο κύριος Υπουργός. Στη δευτερολογία του θα πει ό,τι έχει να πει.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Τελειώνω λέγοντας ότι για το άρθρο 53 θα πούμε «όχι», γιατί βάζει ένα απαράδεκτο ζήτημα με την Ένωση Νοσηλευτών και βάζει πράγματα που θα έπρεπε να λύνονται διαφορετικά, δηλαδή από τους εργαζόμενους και όχι από τους νόμους.

Για το άρθρο 54, θα ψηφίσουμε «ΥΠΕΡ».

Για τα άρθρα 55-61, που ρυθμίζουν θέματα γιατρών και εδώ γίνονται διάφορα στις εργασιακές σχέσεις, λέμε «ΟΧΙ» καθαρά.

Για το άρθρο 62 με τους πανεπιστημιακούς λέμε «ΟΧΙ» και για το άρθρο 63 που ρυθμίζει κάποια θέματα του ΕΟΦ θα πούμε «ΠΑΡΩΝ».

Για τα άρθρα 64, 65, 66, θα πούμε για τα δύο πρώτα «κατά» και για το τελευταίο «υπέρ».

Για το άρθρο 67 θα πούμε «ΟΧΙ», εάν δεν τροποποιηθεί, και έχουμε προτείνει κάποια συγκεκριμένη διαφοροποίηση που θέλουμε.

Για το άρθρο 68 νομίζουμε ότι εδώ κάποιοι φωτογραφίζονται. Δεν είναι αρνητικό, αλλά δεν μπορούμε πάλι να καταλάβουμε. Είναι ένα άλλο από τα αδιαφανή του νομοσχεδίου.

Στο άρθρο 69 θα πούμε «ΟΧΙ» για το διοικητή.

Στο άρθρο 70, στην κοστολόγηση θα πούμε σαφώς «ΟΧΙ», γιατί παραπέμπεται σε κοινές υπουργικές αποφάσεις.

Για το άρθρο 71-74, επίσης θα πούμε «ΟΧΙ» και στο άρθρο 75 και 76 θα πούμε «ΠΑΡΩΝ».

Ευχαριστώ και περιμένω την απάντηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το λόγο έχει ο Υφυπουργός κ. Χρήστος Αηδονής για δύο λεπτά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Σεβόμενος την ταλαιπωρία των συναδέλφων και τη δική μας φυσικά, θα ήθελα να πω, παίρνοντας την ευκαιρία από την τοποθέτηση του κ. Βαγιωνά, ότι είναι αλήθεια πως ένα μεγάλο πεδίο πολιτικής είναι η προαγωγή και η πρόληψη στην υγεία. Επίσης, είναι αλήθεια ότι χάνονται δεκάδες νέοι άνθρωποι μέσα στα γήπεδα, γιατί δεν έχουμε κάνει το αυτονόητο. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι σήμερα έχουμε τολμήσει μέσα από αυτό το νομοσχέδιο να κάνουμε άλλη μία γενναία τομή που αφορά ξεχωριστό και καινούργιο πεδίο δράσης.

Θα ήθελα, λοιπόν, σ' αυτό το σημείο να πω ότι, όταν ξεκίνησαμε αυτή την προσπάθεια και την πρωτοβουλία, βρήκαμε απέναντί μας τους υπαλλήλους της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού -εκείνο το οποίο έκαναν ως απάντηση την πρώτη περίοδο ήταν να κάνουν κατάληψη διαρκείας τουλάχιστον δύο εβδομάδων. Ήταν οι υπάλληλοι εκείνοι, λοιπόν, οι οποίοι αντιτάχθηκαν σε ένα νέο πεδίο πολιτικής, λέγοντας ότι δεν μπορεί να περάσει εκείνο το προεδρικό διάταγμα που με απόφαση του Πρωθυπουργού όριζε ότι οι δύο διευθύνσεις της Γενικής Γραμματείας Αθλητισμού εντάσσονταν στα πεδία πολιτικής του Υπουργείου Υγείας. Εκείνο το προεδρικό διάταγμα μετέθετε σαράντα πέντε υπαλλήλους. Γιατί τόσος ήταν ο αριθμός; Σήμερα που μιλάμε ο αριθμός αυτός είναι διπλάσιος και μάλιστα είναι με εθελοντική συμμετοχή των ανθρώπων της ΓΓΑ οι οποίοι μόνοι τους συνειδητοποίησαν για το ποιο είναι αυτό το νέο πεδίο πολιτικής και μόνοι τους το υπερασπίστηκαν και θέλησαν να το υπερεκτείνουν.

Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι αντιμετωπίσαμε εξ' αρχής μια αρνητική στάση. Ξαφνικά διαμορφώθηκε μία αλλαγή στη στάση των ενενήντα τεσσάρων ανθρώπων περίπου, αν δεν κάνω λάθος -για να μην απολογηθώ για άλλη μία φορά στον εισηγητή του ΚΚΕ σε σχέση με τους αριθμούς- οι οποίοι πολεμήθηκαν να υπηρετήσουν αυτό ακριβώς το εγχείρημα -θα ήταν πολύ περισσότεροι, εμείς δεν το επιτρέψαμε- γιατί έχουν αντιληφθεί ότι αυτήν τη στιγμή αναπτύσσεται ένα νέο πεδίο το οποίο είναι ιδιαίτερα σημαντικό στο κομμάτι των πολιτικών. Δεν έχουμε δικαίωμα να έχουμε καμμία καθυστέρηση στην εφαρμογή των πολιτικών αυτών. Στο επόμενο διάστημα θα παρουσιάσουμε μία σειρά από πολιτικές οι

οποίες θα είναι πολύ συγκεκριμένες, πολύ στοχευμένες και θα φέρουν πολύ σημαντικά αποτελέσματα.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο κ. Ροντούλης έχει ζητήσει το λόγο. Έχετε εξαντλήσει το χρόνο σας. Έχετε το λόγο για δύο με τρία λεπτά.

ΑΣΤΕΡΙΟΣ ΡΟΝΤΟΥΛΗΣ: Θέλω εν πρώτοις να ευχαριστήσω τους υπαλλήλους της Βουλής, γιατί οι άνθρωποι δίνουν το «παρών». Εργάζονται, βέβαια, αλλά είναι καταβεβλημένοι μετά από ατελείωτες ώρες συνεδρίασης.

Κύριε Υπουργέ, κάθε νομοσχέδιο έχει μία καρδιά. Η καρδιά του παρόντος νομοσχεδίου, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι ο σχηματισμός του Εθνικού Οργανισμού Παροχής Υπηρεσιών Υγείας. Εμείς, κύριε Υπουργέ, θα θέλαμε να το ψηφίσουμε. Τα άρθρα που έχουν σχέση με τη συγκρότηση και τη λειτουργία του νέου αυτού ενιαίου φορέα θα θέλαμε πράγματι να τα υπερψηφίσουμε. Δεν μπορούμε να το κάνουμε, γιατί το πουκάμισο μπορεί να είναι ωραίο, αλλά είναι αδειανό. Είναι αδειανό, γιατί, για να υλοποιηθεί, θα χρειαστεί δεκάδες υπουργικών αποφάσεων και προεδρικών διαταγμάτων. Θα είναι σαν να σας υπογράφουμε λευκή επιταγή και αυτό δεν μπορούμε να το πράξουμε.

Δεύτερον, έρχομαι στο άρθρο 43. Ο Υπουργός είναι νομικός. Απευθύνομαι λοιπόν σε έναν άνθρωπο με ορθοφροσύνη. Ξέρετε τι φέρνεται προς ψήφιση στο άρθρο 43, κύριε Υπουργέ; Φέρνεται την εξής ρύθμιση. Μία πολύτεκνη μητέρα που έχει ένα παιδί κάτω των είκοσι τριών ετών, θα παίρνει 44 ευρώ. Μία πολύτεκνη μητέρα που έχει δύο παιδιά κάτω των είκοσι τριών ετών, θα παίρνει 88 ευρώ. Μία πολύτεκνη μητέρα που δεν έχει κανένα παιδί κάτω των 23, θα παίρνει 102 ευρώ. Αν αυτό δεν είναι παραλογισμός, τότε πείτε μου τι εστί παραλογισμός.

Και τελειώνω με το άρθρο 12 περί προμηθειών. Αδικείτε τον εαυτό σας, κύριε Υπουργέ. Δέχετε από όλη την Αντιπολίτευση πυρά για ιδιωτικοποίηση των προμηθειών. Εμείς σας προτείνουμε –μέχρι τελευταία ώρα το κάνουμε– μία εναλλακτική πρόταση, απλή, καθαρή, λειτουργική που μπορείτε να τη βάλετε στη θέση του άρθρου 12. Και γίνομαι συγκεκριμένος. Εμείς προτείνουμε να ζητείται από τους συμμετέχοντες σε κάθε διαγωνισμό πίνακας τιμών προσφορών που κατέθεσαν κατά τους τελευταίους έξι διαγωνισμούς –τρεις στο εξωτερικό, τρεις εν Ελλάδι– για το προς προμήθεια υλικό. Τι θα κερδίσετε κατ' αυτόν τον τρόπο; Πρώτον, θα υπάρξει δέσμευση των προμηθευτών ότι δεν θα μπορούν να δώσουν μεγαλύτερες τιμές από αυτές που έδωσαν σε προγενέστερους διαγωνισμούς. Δεύτερον, αν το πράξουν, τότε θα εμπλακεί η Επιτροπή Ανταγωνισμού. Άρα δεν θα το κάνουν.

Είναι ένα σύστημα απλό, ένα σύστημα το οποίο μπορεί να λειτουργήσει, ανέξοδο, λειτουργικό, το οποίο μπορείτε να βάλετε στη θέση του άρθρου 12.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ.

Θέλετε το λόγο, κύριε Λαφάζνης; Και εσείς έχετε εξαντλήσει το χρόνο, αλλά θα έχετε τρία λεπτά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Κλείνοντας τη συζήτηση, θα ήθελα να κάνω μια παρατήρηση, η οποία δεν αφορά μόνο τους κυρίους Υπουργούς, αλλά και το Προεδρείο. Εδώ είδαμε να κατατίθενται κατά τη διάρκεια της συζήτησης επί του ίδιου του νομοσχεδίου σωρεία τροπολογιών, οι οποίες δεν είχαν καμμία σχέση με νομοτεχνική βελτίωση. Αυτές οι τροπολογίες ήταν πάρα πολύ σοβαρές και ουσιαστικές. Αφορούσαν από τα ποσοστά κέρδους στο χονδρεμπόριο φαρμάκων έως ιδιωτικές κλινικές και τη δυνατότητα επέκτασής τους. Αυτό δεν προσιδιάζει με τον Κανονισμό, αντιβαίνει τον Κανονισμό.

Στην αρχή της συζήτησης θα πρέπει να καταθέτει ο εκάστοτε Υπουργός ποιες τροπολογίες κάνει δεκτές, να βλέπουμε ποιες τροπολογίες εισηγείται και αυτές να είναι πάντοτε μέσα σε κάποιο πλαίσιο το οποίο είναι μέσα στη λογική του νομοσχεδίου, όχι εδώ να έχουμε φαινόμενα καταθέτουμε τροπολογία, αλλάζουμε την ίδια τροπολογία και μετά άλλη τροπολογία που αλλάζει την ίδια που άλλαξε προηγουμένως. Το λέω αυτό, κάνω αυτή την παρατήρηση, διότι ορισμένα πράγματα να ξέρετε ότι δεν ξέρω κατά πόσον θα θεωρηθούν συμβατά στην ψήφισή τους.

Και πολύ περισσότερο, θα κάνω και μία άλλη παρατήρηση.

Εγώ καταθέτω μία τροπολογία, κατατίθενται τροπολογίες εδώ. Μάλιστα. Από τον κ. Γιαννόπουλο, από τον οποιονδήποτε συνάδελφο. Όταν ξεκινάει η συζήτηση, ο κύριος Υπουργός έχει υποχρέωση να μας πει ποιες τροπολογίες κάνει δεκτές και ποιες όχι. Αλλά όχι ξαφνικά μιλάει ο κ. Γιαννόπουλος, δεν λέω για τη συγκεκριμένη τροπολογία...

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, αλλά αναφέρεστε σε εμένα, γιατί;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Όχι, δεν μιλάω για εσάς. Εσείς κάνατε την τροπολογία και λέει ο Υπουργός «την κάνω δεκτή». Πώς την κάνει δεκτή την τροπολογία; Η τροπολογία πρέπει να εισαχθεί για συζήτηση, πρέπει να μελετηθεί και από εμάς, πρέπει να μπορέσουμε να σχηματίσουμε γνώμη. Δεν είναι συμβατή με τον Κανονισμό και αυτή η διαδικασία, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Γιατί; Δεν ήταν κατατεθειμένη εμπροσθώς η τροπολογία του κ. Γιαννόπουλου;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Ναι, αλλά δεν ακούσατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συζητούνται ενιαίως τα άρθρα και οι τροπολογίες.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν ακούσατε τι σας είπα, παρακαλώ.

Και ξέρετε ότι στην αρχή της συζήτησης λέει ο Υπουργός ποιες κάνει δεκτές και ποιες απορρίπτει, για να μπορούν να εισαχθούν κανονικά για συζήτηση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Σε οποιοδήποτε στάδιο της διαδικασίας, εφ' όσον συζητούνται ακόμη οι τροπολογίες, μπορεί να κάνει δεκτή ο Υπουργός.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε και το ξέρετε. Μπορεί να φτάσουμε στο τέλος της συζήτησης και να κάνει δεκτή τροπολογία;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Μα, δεν το είπε στο τέλος.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Στο τέλος είναι, στο τέλος της συζήτησης.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ίσα-ίσα, κατά τη γνώμη μου, είναι σεβασμός του Υπουργού προς την κοινοβουλευτική διαδικασία. Τον έπεισε ο κ. Γιαννόπουλος. Τι να κάνουμε, δεν το θέλετε αυτό;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Εντάξει. Και άλλους έχει πείσει...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ο διάλογος τότε τι έννοια έχει;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Και άλλοι έχουν πειστεί την τελευταία στιγμή...

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Να μην συζητάμε εδώ μέσα!

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Δεν καταλάβατε τι σας είπα.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΗΔΟΝΗΣ (Υφυπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Καταλάβαμε! Μια χαρά καταλάβαμε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Παρακαλώ, ολοκληρώστε κύριε συνάδελφε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Και άλλοι έχουν πειστεί έτσι και έχουν γίνει σκάνδαλα να ξέρετε. Και μετά έρχεται ο θόρυβος. Πείθονται την τελευταία στιγμή. Δεν γίνεται έτσι. Για διαδικασίες μιλάω.

Εγώ θα έκανα την ύστατη έκκληση στον κύριο Υπουργό να κάνει βελτιώσεις όσον αφορά τους φαρμακοποιούς, τόσο στο πληθυσμιακό κριτήριο το οποίο θέτει όσο και στο ωράριό τους. Ύστατη έκκληση. Είμαστε στο τέλος της διαδικασίας. Αν νομίζει ότι μπορεί να κάνει μία βελτίωση, νομίζω ότι είναι αποδεκτή. Αυτή η έκκληση έχει γίνει από την αρχή της συζήτησης και συνεχώς επιμένουμε γι' αυτά τα πράγματα. Έχει μαλλιάσει η γλώσσα μας. Αν την απορρίπτετε, έχει καλώς, την απορρίπτετε, τι να σας κάνω. Εγώ όμως είμαι υποχρεωμένος να σας κάνω αυτήν την έκκληση.

Το δεύτερο που θέλω να πω και κλείνω, κύριε Πρόεδρε, αφορά την πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας. Εδώ υπάρχουν δύο σημαντικές παραλείψεις στο νομοσχέδιο. Η πρώτη παράλειψη αφορά τις συμβάσεις των γιατρών, τις εργασιακές σχέσεις των γιατρών. Εδώ υπάρχει ένα μεγάλο κενό και ιδιαίτερα για τους νέους που μας είπατε ότι θα πάνε σε σχέση ΤΕΒΕ. Αυτό είναι απαράδεκτο. Εγώ σας λέω να δεσμευθείτε έστω προφορικά αυτήν την ώρα

προς μία συγκεκριμένη κατεύθυνση μιας ορισμένης σχέσης του γιατρού, με αξιοπρέπεια, με ανθρωπιά, η οποία να μπορεί να έχει ανταχή και προοπτική.

Το δεύτερο, που αν δεν μπορείτε να το αλλάξετε, τουλάχιστον να δεσμευτείτε εδώ, αφορά το σύστημα παροχών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κύριε Βαγιωνά, να παραμείνετε. Έχουμε να ψηφίσουμε 74 άρθρα και τροπολογίες.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Τα έχω καταθέσει, κύριε Πρόεδρε. Έχω εξαντληθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Όχι, δεν γίνεται. Πρέπει να είστε παρών κατά την ψήφιση. Σας παρακαλώ πολύ.

Παρακαλώ ολοκληρώστε, κύριε Λαφαζάνη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Με διακόψατε, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): «Ολοκληρώστε» είπα, δεν είπα «σταματήστε».

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ: Τελειώνω με το σύστημα παροχών, που είναι το πιο καίριο, η καρδιά μιας πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, είναι τι παροχές δίνει. Αυτό το παραπέμπετε σε υπουργική απόφαση. Δεσμευείτε εδώ τουλάχιστον προφορικά ότι οι παροχές που θα δίδονται δεν θα είναι χειρότερες από τις καλύτερες των ενσωματούμενων ταμείων. Δηλαδή, όποια καλύτερη παροχή σε είδος, σε ύψος κλπ. υπάρχει από τα ταμεία που εισάγονται δεν θα είναι χειρότερες οι ρυθμίσεις που θα κάνετε με υπουργική απόφαση. Αν δεν δεσμευέστε ούτε προφορικά σε αυτό, είναι προφανές που θέλετε να πάτε τα πράγματα, είναι προφανέστατο ότι θέλετε να κάνετε ενοποίηση στο κατώτατο δυνατό επίπεδο. Και δεν νομίζω ότι η ασάφεια, η παράλειψη του νομοσχεδίου είναι τυχαία. Αλλά εγώ σας προκαλώ έστω και την ύστατη στιγμή: Κάντε τοποθετήσεις σαφείς επί των δύο αυτών κύριων θεμάτων που αφορούν τους γιατρούς και τον πολίτη για τον οποίο –υποτίθεται– κόπτεσθε. Και εγώ δεν θέλω να αμφισβητήσω προθέσεις, αλλά, εάν κόπτεσθε, «ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Ευχαριστώ πολύ.

Το λόγο έχει ο κύριος Υπουργός για να ολοκληρώσουμε τη διαδικασία.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ (Υπουργός Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης): Θέλω, κύριε Πρόεδρε, να σας ευχαριστήσω, στο πρόσωπό σας να ευχαριστήσω τον κύριο Πρόεδρο της Βουλής και όλους τους Αντιπροέδρους, όλους τους υπαλλήλους της Βουλής, που επί δύο ημέρες τώρα μοχθούν για να διεκπεραιώσουμε μία πάρα πολύ σημαντική διαρθρωτική αλλαγή.

Κύριε Πρόεδρε, δουλέψαμε δύο ημέρες με πάρα πολλή ένταση. Ήταν πολύ μεγάλο το σχέδιο νόμου. Εξήγησα στην ομιλία μου το πρωί για ποιον λόγο επιλέξαμε αυτήν τη μέθοδο να φέρουμε πάρα πολλά πράγματα σε ένα κείμενο. Αυτό δημιούργησε και στην πρώτη συζήτηση στην επιτροπή και στη δεύτερη, αλλά και αυτές τις δύο ημέρες πολλές δυσκολίες σ' εμάς. Υπήρξαν στιγμές που τεχνικά θέματα των ρυθμίσεων μας δημιουργούσαν ανάγκη παρεμβάσεων-προσθηκών που προέκυπταν και από τη δική μας καλύτερη κατανόηση του θέματος μέσα από το διάλογο, αλλά και από κάποια λάθη που κάναμε τελευταία στιγμή, κύριε Πρόεδρε. Δηλαδή, άκουγες μια πρόταση, την ενσωμάτωνες, έπρεπε να τη διορθώσεις, γιατί η ενσωμάτωση δημιουργούσε προβλήματα σε άλλα μέρη του σχεδίου νόμου.

Πήγαμε όμως δημιουργικά μέχρι αυτήν την τελευταία στιγμή και αποδείξαμε για άλλη μία φορά ότι τον κοινοβουλευτικό διάλογο τον εννοούμε αφ' ενός μεν σε πολιτικό επίπεδο για να διασταυρώσουμε επιχειρήματα και αφ' ετέρου στο πεδίο της ουσίας επιμέρους ζητημάτων, που πολλές φορές εμπεριέχουν και τη σημαντικότερη πλευρά του όλου θέματος που θέλουμε να λύσουμε. Λέμε πολλά γενικά, αλλά οι λεπτομέρειες έχουν πολλές φορές τη σημασία τους.

Ευχαριστούμε όλους τους συναδέλφους της Πλειοψηφίας και της Αντιπολίτευσης. Ο ρόλος όλων ήταν πολύ δημιουργικός. Καλά είχα καταλάβει, κύριοι συνάδελφοι, όταν είπα το πρωί στην ομιλία μου ότι πέρα από τη πολύ έντονη στήριξη από την πλευρά των συναδέλφων της Πλειοψηφίας, οι τοποθετήσεις της Αντιπολίτευσης δεν ήταν τοποθετήσεις ρήξης όσο έντονες και αν υπήρξαν οι διαφωνίες. Αυτό φάνηκε και από τον τρόπο που το νομοσχέδιο αυτό ψηφίστηκε επί της αρχής.

Από αύριο το πρωί, κύριε Πρόεδρε –και μ' αυτό κλείνω, ευχαριστώντας ακόμα μία φορά τους συναδέλφους όλων των παρατάξεων– τα δύο Υπουργεία αρχίζουν την εφαρμογή. Το λέω από τώρα χωρίς διάθεση πολιτικής αιχμής, επειδή το άκουσα ή μας μεταφέρθηκε και ως πληροφορία.

Αρκετοί στην Αίθουσα πιστεύουν ότι αυτή η νομοθετική προσπάθεια έκανε θόρυβο, αλλά δεν θα αποδώσει τίποτα γιατί δεν θα εφαρμοστεί. Έτσι λένε, ότι είναι ένα ανεφάρμοστο κείμενο το οποίο θα παραπεμφθεί στις καλές δυνάμεις. Όχι, αύριο και τα δύο Υπουργεία οργανώνουμε στις 10.00' το πρωί συνάντηση με τους διαπιστευμένους δημοσιογράφους και των δύο Υπουργείων για να τους ανακοινώσουμε το χρονοδιάγραμμα εφαρμογής.

Όταν ακούμε, κύριε Πρόεδρε, την Εθνική Αντιπροσωπεία να μας λέει «προχωρήστε», κατ' ουσία στη συντριπτική της πλειοψηφία, εμείς αισθανόμαστε υπερήφανοι γι' αυτό που προτείνουμε, αλλά έχουμε και συναίσθηση της πολύ μεγάλης μας ευθύνης γιατί, αν τα πράγματα σκαλώσουν στην εφαρμογή, τότε το κακό θα είναι πολύ μεγάλο για μας. Πάνω από όλα θα είναι πολύ μεγάλο το κακό για τον ασφαλισμένο και τον ασθενή.

Άρα, στις 10.00' το πρωί αύριο ξεκινάμε οργανώνοντας την πορεία προς την εφαρμογή. Οι προθεσμίες που έχουμε είναι βραχείες και η απεργία οδήγησε σε μία προκαταρκτική εφαρμογή του θεσμού της πρωτοβάθμιας υγείας, αφού για να αντιμετωπίσουμε τις εκατοντάδες χιλιάδες των ραντεβού που ακυρώθηκαν, ενεργοποιούσαμε τους συμβεβλημένους γιατρούς του ΟΠΑΔ και του ΟΑΕΕ, με όσα προβλήματα είχε αυτή η ενεργοποίηση και μπήκαμε έτσι, χωρίς να το έχουμε οργανώσει, σε μία πρώτη προκαταρκτική εφαρμογή.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, θα ορίσουμε γρήγορα το διοικητικό συμβούλιο του νέου οργανισμού. Θα εκδώσουμε γρήγορα τις υπουργικές αποφάσεις. Ο Αναπληρωτής Υπουργός Κοινωνικής Ασφάλισης, ο κ. Κουτρουμάνης, πολλές φορές άκουγε αγορητές από του Βήματος να λένε ότι αυτό το σχέδιο νόμου για να εφαρμοστεί χρειάζεται τόσες πολιτικές αποφάσεις και τόσα διατάγματα. Αντιθέτως, κύριε Πρόεδρε, χρειάζεται λίγα για την ουσιαστική του εφαρμογή, η δε πρωτοβάθμια υγεία εξαρτάται κατά βάση από δύο υπουργικές αποφάσεις.

Ξεκινάμε, λοιπόν, αύριο το πρωί και για τους συναδέλφους που μας στήριξαν με αυταπάρνηση, στέλνουμε το μήνυμα ότι δεν θα τους διαψεύσουμε και θα τα καταφέρουμε την 1η Ιουνίου, που ξεκινάμε με την Κρήτη και με μια περιοχή Θεσσαλονίκης-Κεντρικής Μακεδονίας, να σταθούμε περήφανοι γι' αυτό που κάνουμε. Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων και των τροπολογιών του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης: «Διαρθρωτικές αλλαγές στο σύστημα υγείας και άλλες διατάξεις» και η ψήφισή τους θα γίνει χωριστά.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό ως έχει κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 ως έχει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 22

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: ΔΕΚΤΟ, ΔΕΚΤΟ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 76 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 77, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΑΓΙΩΝΑΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Παρών.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς το άρθρο 77 έγινε δεκτό, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό, κατά πλειοψηφία.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό 298 και ειδικό 21 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 298 και ειδικό 21 έγινε δεκτή κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 299 και ειδικό 22, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 299 και ειδικό 22 έγινε δεκτή όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 308 και ειδικό 27, όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Παρών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 308 και ειδικό 27 έγινε δεκτή όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτή η τροπολογία με γενικό αριθμό 311 και ειδικό 30 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτή, δεκτή.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΟΥΡΑΝΙΑ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ- ΠΑΠΑΔΑΚΗ: Παρών.

ΜΙΧΑΗΛ ΚΡΙΤΣΩΤΑΚΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Συνεπώς η τροπολογία με γενικό αριθμό 311 και ειδικό 27 έγινε δεκτή ως έχει κατά πλειοψηφία και εντάσσεται στο νομοσχέδιο ως ίδιο άρθρο.

Εισερχόμεθα στην ψήφιση του ακροτελεύτιου άρθρου.

Ερωτάται το Σώμα: Γίνεται δεκτό το ακροτελεύτιο άρθρο;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γρηγόριος Νιώτης): Το ακροτελεύτιο άρθρο έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία.

Συνεπώς το νομοσχέδιο Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης: «Διαρθρωτικές αλλαγές στο σύστημα υγείας και άλλες διατάξεις» έγινε δεκτό επί της αρχής και επί των άρθρων. Η ψήφιση του στο σύνολο αναβάλλεται για άλλη συνεδρίαση. Κύριοι συνάδελφοι, δέχστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 1:55' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα ημέρα Πέμπτη 10 Φεβρουαρίου 2011 και ώρα 9:30', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) κοινοβουλευτικό έλεγχο, συζήτηση επικαίρων ερωτήσεων και β) νομοθετική εργασία: Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: «Διατήρηση δεδομένων που παράγονται ή υποβάλλονται σε επεξεργασία σε συνάρτηση με την παροχή διαθέσιμων στο κοινό υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών ή δημόσιων δικτύων επικοινωνιών, χρήση συστημάτων επιτήρησης με τη λήψη ή καταγραφή ήχου ή εικόνας σε δημόσιους χώρους και συναφείς διατάξεις», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

